

Ked' sa stretávame znova

Prezident Thomas S. Monson

Je mojou modlitbou, aby sme boli naplnení Duchom Pánovým, keď budeme počúvať dnešné a zajtrajšie posolstvá a naučíme sa veci, ktoré Pán chce, aby sme sa naučili.

Aké je to úžasné, bratia a sestry, privítať vás na stoosemdesiatej prvej polročnej Generálnej konferencii Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Túto konferenciu je to 48 rokov čo som bol prezidentom Davidom O. McKayom povolaný do Kvóra dvanástich apoštolov. Bolo to v októbri roku 1963. Zdá sa to nemožné, že už tak veľa rokov prišlo a odišlo od tej doby.

Ked' sme zaneprázdnení, zdá sa, že čas beží tak rýchlo a posledných šesť mesiacov nebolo pre mňa výnimkou. Jedným zo zlatých klincov tohto obdobia bola príležitosť, ktorú som mal 1. mája, keď som znovuzasvätil chrám v Atlante v Georgii. Spoločnosť mi robili Starší M. Russell Ballar s manželkou, Starší Walter F. Gonzáles s manželkou a Starší William R. Walker s manželkou.

Počas kultúrneho programu nazvaného „Južná polárna žiara“, ktorý sa konal v predvečer znovuzasvätenia, sme videli vystupovať 2 700 mladých mužov a mladých žien z oného chrámového okrsku. Bol to jeden z najpozoruhodnejších programov, ktoré som kedy videl a obecnstvo sa niekoľkokrát ocitlo v „standing ovations“.

Nasledovný deň bol chrám znovuzasvätený na dvoch zasadaniach, na ktorých bol Duch Pánov bohato zastúpený.

Na konci augusta prezident Henry B. Eyring zasvätil chrám San Salvador v El Salvádore. Spreádzali ho sestra Eyringová, Starší D. Todd Christofferson s manželkou, Starší Villiam R. Walker s manželkou a sestra Silvia Allredová z generálneho predsedníctva Združenia pomoci s manželom Jeffrym. Prezident Eyring sa vyjadril, že to bolo veľmi duchovné podujatie.

Na konci tohto roku pôjdu prezident Dieter F. Uchtdorf a sestra Uchtdorfová s ďalšími generálnymi autoritami do Quetzaltenango v Guatemale, aby tam zasvätili jeden z našich chrámov.

Budovanie chrámov pokračuje bez prerušenia, bratia a sestry. Dnes je mojím privilegiom ohlásiť niekoľko nových chrámov.

Po prvé by som rád povedal, že niet dôležitejšej Cirkvou budovanej stavby ako je chrám. Chrámy sú miesta, kde sa vzťahy spolu pečatia, aby pretrvali po celú večnosť. Sme vďační za mnohé chrámy po celej zemi a za požehnanie, ktorým sú v životoch našich členov.

Na konci minulého roku bol Provo Tabernacle v okrese Utah vážne poškodený rozsiahlym požiarom. Po tejto úžasnej budove, ku ktorej mali láskyplný vzťah celé generácie Svätých

neskorších dní, zostali iba vonkajšie steny. Po dôkladnom zvážení sme sa rozhodli ho znova vybudovať, zachovať a zrekonštruovať exteriér, a vytvoriť z tejto stavby druhý chrám Cirkvi v Prove. Existujúci chrám v Prove je jedným z najvyťaženejších chrámov v Cirkvi, a tak druhý chrám vyhoví potrebám rastúceho počtu verných členov Cirkvi z Prova a z okolitých obcí, ktorí chrám navštevujú.

Som tiež rád, že môžem oznámiť stavbu nových chrámov v týchto krajinách: Barranquilla v Kolumbii; Durbane v Juhoafrickej republike; Kinshasa v Demokratickej republike Kongo a Star Valley vo Wyomingu. Okrem toho sa chystáme vybudovať chrám v Paríži vo Francúzsku.

Podrobnosti o týchto chrámoch budú oznámené v budúcnosti, keď získame pozemky a iné nevyhnutné povolenia.

Ako som sa vyjadril na predchádzajúcich konferenciách, činíme pokrok v prinášaní chrámov bližšie k našim členom. Napriek tomu, že sú ľahko dostupné pre mnohých členov v Cirkvi, sú na svete ešte vždy územia, kde sú chrámy tak vzdialené od našich členov, že si nemôžu dovoliť, aby tam cestovali. Nie sú tak schopní podieľať sa na posvätných a večných požehnaniach, ktoré chrámy poskytujú. Aby sme im v tejto veci pomohli, máme dostupný fond, ktorý sa nazýva General Temple Patron Assistance Fund. Tento fond zabezpečí jednu návštevu chrámu pre tých, ktorí by inak neboli schopní do chrámu ísť a ktorí tak dlho túžia po tejto príležitosti. A každý, kto si želá prispieť do tohto fondu môže jednoducho napísať informáciu na potvrdenie o desiatku, ktoré sa každý mesiac odovzdáva biskupovi.

Teraz, bratia a sestry, je mojou modlitbou, aby sme boli naplnení Duchom Pánovým, keď budeme počúvať dnešné a zajtrajšie posolstvá a naučíme sa veci, ktoré Pán chce, aby sme sa naučili. V mene Ježiša Krista, amen.

Moc písiami

Starší Richard G. Scott
Kvórum dvanástich apoštolov

Písma sú ako záblesky svetla, ktoré osvetľujú našu myseľ a pripravujú nás na vedenie a inšpiráciu z výsosti.

Tí z nás, ktorí počas konferencie pristupujú k tomuto rečníckemu pultu, cítia silu vašich modlitieb. Potrebujeme ich a ďakujeme vám za ne.

Náš Otec v Nebi chápal to, že na to, aby sme počas našej skúšky v smrteľnosti činili žiadaný pokrok, musíme čeliť náročným výzvam. Niektoré z nich sú takmer neprekonateľné. Poskytol nám nástroje, aby nám pomohol úspešne zložiť našu skúšku v smrteľnosti. Jedna súprava týchto nástrojov sú písma.

V priebehu vekov Nebeský Otec inšpiroval vyvolených mužov a ženy, aby s pomocou vedenia Ducha Svätého, hľadali riešenia najviac mäťúcich životných problémov. Inšpiroval týchto oprávnených služobníkov, aby tieto riešenia zaznamenali ako určitý druh príručky pre tie Jeho deti, ktoré majú vieru v Jeho plán šťastia a v Jeho Milovaného Syna, Ježiša Krista. K tomuto poučeniu sa môžeme dostať kedykoľvek skrze poklad, ktorý nazývame štandardné diela – to jest, Starý a Nový zákon, Kniha Mormonova, Náuka a zmluvy a Drahocenná perla.

Písma sú vytvárané inšpirovanou komunikáciou skrze Ducha Svätého, a preto sú rýdzo pravdivé. Nemusíme sa trápiť tým, či sú idey obsiahnuté v štandardných dielach právoplatné, lebo Duch Svätý bol tým nástrojom, ktorý motivoval a inšpiroval oných jednotlivcov, ktorí písma zaznamenávali.

Písma sú ako záblesky svetla, ktoré osvetľujú našu myseľ a pripravujú nás na vedenie a inšpiráciu z výsosti. Tie sa môžu stať kľúčom, ktorý otvorí kanál komunikácie s naším Otcom v Nebi a Jeho Milovaným Synom, Ježišom Kristom.

Písma, ak sú citované správne, poskytujú našim prehláseniam právomoc. Stávajú sa vernými priateľmi, ktorí sú dostupní kedykoľvek a kdekoľvek. Keď ich potrebujeme, vždy sú tu. Ich používanie poskytuje základ pravde, ktorá môže byť prebudená Duchom Svätým. Keď sa učíme z písma, rozmyšľame nad nimi, vyhladávame v nich a učíme sa ich naspamäť, je to ako keby sme naplnili sekretár priateľmi, hodnotami a pravdami, ktoré môžeme zavolať kedykoľvek a kdekoľvek na svete.

Veľká moc môže pochádzať z toho, keď sa učíme písma naspamäť. Učiť sa písma naspamäť je ako nadviazať nové priateľstvo. Je to ako nájdenie nového človeka, ktorý môže pomáhať v čase núdze, poskytnúť inšpiráciu a pokoj a byť zdrojom motivácie pre potrebnú zmenu. Napríklad to, že som si zapamätal tento žalm, bolo pre mňa zdrojom sily a porozumenia:

„Hospodinova je zem, i to, čo ju naplňa, svet a tí, ktorí v ňom bývajú.

Lebo On založil ju na moriach a upevnil ju na riekach.

Kto sme vstúpiť na vrch Hospodinov? A kto sa postaví na Jeho svätom mieste?

Človek nevinných rúk a srdca čistého, ktorý si dušu neobracia k márnosti a krivo neprisahá.

Dostane požehnanie od Hospodina a spravodlivú odmenu od Boha svojej spásy“ (Žalmy 24:1 – 5).

Keď premýšľame nad písmami týmto spôsobom, poskytuje nám to úžasné vedenie života. Písma môžu formovať základy podpory. Môžu poskytnúť neuveriteľne veľký zdroj ochotných priateľov, ktorí nám môžu pomôcť. Učenie sa písomiam naspamäť sa stáva trvalým priateľom, ktorý časom neochabuje.

Rozmýšľanie nad pasážami z písomiam môže byť kľúčom, ktorý odomyká zjavenie, vedenie a inšpiráciu Ducha Svätého. Písma môžu utíšiť nepokojnú dušu, poskytnúť pokoj, nádej a obnoviť dôveru v schopnosť človeka prekonať výzvy života. Majú účinnú moc uzdraviť emocionálne výzvy, ak tam je viera v Spasiteľa. Môžu urýchliť fyzické uzdravenie.

Písma s nami môžu počas života komunikovať v rôznych dobách a rôznymi spôsobmi v súlade s našimi potrebami. Písma, ktoré môžeme čítať veľakrát, môžu obsahovať nové a nepatrné významy, ktoré sú posilňujúce a prenikavé, keď čelíme novej výzve života.

Ako vy osobne používate písma? Máte svoj výtlačok? Píšete si na okraj poznámky, aby ste si zapamätali okamih duchovného vedenia alebo skúsenosť, ktorá vás naučila mocnú lekciu? Používate všetky štandardné diela, vrátane Starého zákona? Na stránkach Starého zákona som našiel vzácne pravdy, ktoré sú kľúčovými časťami základov pravdy, ktoré vedú môj život a skutky ako zdroj, keď sa snažím zdieľať posolstvo evanjelia s ostatnými. Z tohto dôvodu milujem Starý zákon. Na jeho stránkach nachádzam rozosiata vzácne klenoty pravdy. Napríklad:

„Má vari Hospodin takú záľubu v zápaloch a zábitkoch ako v poslušnosti voči hlasu Hospodina? Hľa, poslušnosť je lepšia ako obeť a počúvanie lepšie ako tuk baranov“ (1. Samuelova 15:22).

„Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť“.

Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky.

Nepokladaj sa za múdreho, boj sa Hospodina a vyhýbaj sa zlu. ...

Syn môj, nepohrdaj káznou Hospodinovou, nech sa ti neprotiví Jeho trestanie,

lebo Hospodin trestá toho, koho miluje, ako otec syna, ktorému chce dobre.

Blahoslavený človek, ktorý našiel múdrosť, a muž, ktorý získal rozumnosť“ (Príslovia 3:5 – 7, 11 – 13).

Nový zákon je tiež zdrojom cennej pravdy:

„Odpovedal mu: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou.

To je veľké a prvé prikázanie.

A druhé je mu podobné: Milovať budeš bližneho ako seba samého.

Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci“ (Matúš 22:37 – 40).

„[Tu povedal Pán]: Šimon, Šimon, ajhľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu;

ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera nezanikla. A ty časom, až sa obrátiš, utvrdzuj svojich bratov.

On však odpovedal: Pane, hotový som ísť s Tebou aj do väzenia, aj na smrť.

(Ježiš) mu riekol: Hovorím ti, Peter: dnes kohút nezaspieva, kým tri razy nezaprieš, že ma poznáš. ...

Tu ho zbadala akási slúžka, ako sedel pri ohni, dobre si ho obzrela a povedala: I tento bol s Ním!

Ale on zaprel: Žena, nepoznám Ho!

Po chvíli uvidel ho iný a povedal: Aj ty si z nich. Peter odpovedal: Človeče, nie som!

Potom, asi po hodine, ktosi iný tvrdil: Naozaj i tento bol s Ním, veď je tiež Galilejec.

Ale Peter odpovedal: Človeče, neviem, čo vravíš. A hneď, keď ešte hovoril, zaspieval kohút.

Vtedy obrátil sa Pán a pozrel na Petra. I rozpomenul sa Peter na slová, ktoré mu Pán povedal: Skôr, ako kohút dnes zaspieva, tri razy ma zaprieš.

Vyšiel a žalostne zaplakal“ (Lukáš 22:31 – 34, 56 – 62).

Moje srdce bolí pri pomyslení na to, čo sa vtedy prihodilo Petrovi.

Verše z Náuky a zmlúv bohato požehnali môj život. Píše sa tam, že predtým ako sa budeme snažiť hlásať Pánovo slovo, máme sa najskôr snažiť Jeho slovo získať. Potom bude náš jazyk uvoľnený; potom, ak si to budeme želať, budeme mať Jeho Ducha a Jeho slovo, budeme mať Božiu silu k presvedčeniu ľudí (pozri NaZ 11:21).

Kniha Mormonova, podľa mňa, učí pravdu s jedinečnou jasnosťou a mocou. Napríklad:

A teraz, máme byť pokorní a poddajní a jemní; aby sa s nami dalo ľahko vychádzať; plní trpezlivosti a zhovievavosti; súc umiernení vo všetkých veciach; súc usilovní v zachovávaní prikázaní Božích vo všetkých dobách; žiadajúc všetko, čoho nám treba, ako vecí duchovných, tak časných; vždy vzdávajúc Bohu vďaka za všetko, čo dostávame.

A máme mať vieru, nádej a pravú lásku, a potom budeme vždy oplývať dobrými skutkami (pozri Alma 7:23 – 24).

A iné:

Pravá láska je trpezlivá a je dobrotivá, a nezávidí, a nie je nadutá, nehľadá svoje, nedá sa ľahko vydráždiť, nemyslí na zlé, a neraduje sa z neprávosti, ale raduje sa v pravde, znáša všetky veci, verí všetkým veciam, dúfa vo všetky veci a vo všetkých veciach vytrvá.

Ak nemáme pravú lásku, nie sme ničím, lebo pravá láska nikdy nepominie. A preto, priľnime k pravej láske, ktorá je najväčšia zo všetkého, lebo všetky veci musia pominúť.

Pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá naveky; a ktokoľvek bude posledného dňa nájdený, že ju má, s tým bude dobre.

Z tohto dôvodu sa máme modliť Otcovi so všetkou silou srdca, aby sme mohli byť naplnení touto láskou, ktorú dal všetkým tým, ktorí sú vernými nasledovníkmi Jeho Syna, Ježiša Krista; aby sme sa mohli stať synmi Božími; aby sme, keď sa zjaví, boli ako On, lebo Ho budeme vidieť takého, aký je; aby sme mohli mať túto nádej; aby sme mohli byť očistení tak, ako je On čistý (pozri Moroni 7:45 – 48).

Moja drahá manželka Jeanene milovala Knihu Mormonovu. Keď bola mladá, tínedžerka, stala sa základom jej života. Počas jej služby na misii na plný úväzok na severozápade Spojených štátov bola pre ňu zdrojom svedectva a učenia. Keď sme slúžili v misijnom poli v Kordóbe v Argentíne, veľmi podporovala používanie Knihy Mormonovej pri našom úsilí kázať evanjelium. Jeanene sa už veľmi skoro vo svojom živote utvrdila v tom, že tí, ktorí pravidelne čítajú Knihu Mormonovu, sú vo zvýšenej miere požehnaní Duchom Pána, pevnejším odhodlaním poslúchať Jeho prikázania a mocnejším svedectvom o božskosti Syna Božieho.¹ Po mnoho rokov, neviem presne koľko, keď sa rok blížil ku koncu, som ju videl, ako potichu a pozorne číta Knihu Mormonovu, aby ju stihla dočítať skôr, ako rok skončí.

V roku 1991 som chcel dať mojej rodine špeciálny vianočný darček. Do môjho denníka som si zapísal, ako som toto pranie vyplnil: „Je streda, 18. decembra 1991, 12:38. Práve som dokončil nahrávanie zvukového záznamu Knihy Mormonovej pre moju rodinu. Bola to skúsenosť, ktorá zvýšila moje svedectvo o tomto božskom diele a posilnila ma v túžbe lepšie sa zoznámiť s jej stránkami, aby som sa z týchto písiem naučil pravdy, ktoré môžem používať pri mojej službe Pánovi. Milujem túto knihu. Svedčím z celej svojej duše, že je pravdivá, že bola pripravená na to, aby požehnala dom Izreala a všetky jeho rôzne časti, ktoré sú rozptýlené po celom svete. Všetci, ktorí budú pokorne študovať jej posolstvo, veriac v Krista, spoznajú jej pravdivosť a nájdu poklad, ktorý ich privedie v tomto živote k väčšiemu šťastiu, pokoju a úspechu. Svedčím tým najposvätnjším spôsobom, že táto kniha je pravdivá.“

Kiež každý z nás využíva hojnosť požehnaní, ktoré sú výsledkom štúdia písiem, o to sa modlím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámka:

1. Pozri Gordon B. Hinckley, „A Testimony Vibrant and True“, *Liahona*, august 2005, 6.

Osobné zjavenie a svedectvo

Barbara Thompsonová

Druhá radkyňa v generálnom predsedníctve Združenia pomoci

Ak budeme usilovne dodržiavať prikázania a žiadať s vierou, Pánovým vlastným spôsobom a v Jeho vlastnom čase prídu odpovede.

Pred mnohými rokmi, keď som študovala na vysokej škole, počúvala som generálnu konferenciu z rádia, keďže sme v našom malom byte nemali televízor. Rečníci na tejto konferencii boli skvelí a ja som sa tešila z hojnej prítomnosti Ducha Svätého.

Dobre si pamätám, ako jedna z generálnych autorít hovorila o Spasiteľovi a Jeho službe, a potom vydala vrúcne svedectvo. V duši som cítila potvrdenie od Ducha Svätého, že hovoril pravdu. V tej chvíli som nemala žiadne pochybnosti o tom, že Spasiteľ žije. Rovnako som nemala ani pochybnosti o tom, že som zažila osobné zjavenie, ktoré mi potvrdilo, že Ježiš Kristus je Synom Božím¹.

Ako osemročné dieťa som bola pokrstená a konfirmovaná a obdržala som dar Ducha Svätého. Bolo to úžasné požehnanie už vtedy, no ako som rástla a mnohými spôsobmi zažívala skúsenosti s Duchom Svätým, sa to pre mňa stávalo stále dôležitejším.

Často pri našom dospievaní z detstva do adolescencie, a potom do dospelosti, zažívame výzvy a skúsenosti, ktoré spôsobujú, že vieme, že potrebujeme božskú pomoc, ktorá prichádza prostredníctvom Ducha Svätého. Keď prídu ťažkosti, možno sa v duchu pýtame, „Aká je odpoveď na môj problém? a „Ako môžem zistiť, čo mám robiť?“

Často si spomínam na záznam v Knihe Mormonovej o Lehim, ako svoju rodinu učí evanjelium. Delil sa s nimi o mnohé zjavenia a učenia o veciach, ktoré mali prísť v neskorších dňoch. Nefi hľadal Pánovo vedenie, aby mohol plnšie porozumieť učeniám svojho otca. Bol pozdvihnutý, požehnaný a inšpirovaný vedením, že učenia jeho otca sú pravdivé. To uschopnilo Nefiho pozorne nasledovať prikázania Pána a žiť spravodlivý život. Obdržal osobné zjavenie, aby ho viedlo.

Na druhej strane, jeho bratia sa spolu hádali, pretože nerozumeli učeniám svojho otca. Nefi sa ich potom opýtal veľmi dôležitú otázku: Pýtali ste sa Pána?²

Ich odpoveď bola slabá: Nepýtali, pretože Boh nám takéto veci nezjavuje.³

Nefi sa chopil tejto príležitosti, aby svojich bratov učil, ako obdržať osobné zjavenie. Opýtal sa ich, či si spomínali na všetky veci, ktoré Pán povedal. Ak nezatvrdia svoje srdcia a opýtajú sa Ho s vierou, veriac, že obdržia, s usilovnosťou v dodržiavaní Jeho prikázaní, iste im tieto veci budú oznámené.⁴

Spôsob získania osobného zjavenia je skutočne celkom jasný. Potrebujeme túžbu získať zjavenie, nesmieme zatvrdzovať svoje srdcia, a potom musíme žiadať s vierou, skutočne veriac, že obdržíme odpoveď, a potom usilovne dodržiavať prikázania Božie.

Keď nasledujeme tento vzor, neznamena to, že vždy keď sa Boha na niečo opýtame, okamžite sa objaví odpoveď so všetkými detailmi toho, čo máme robiť. Avšak znamená to, že ak budeme usilovne dodržiavať prikázania a žiadať s vierou, že Pánovým vlastným spôsobom a v Jeho vlastnom čase prídu odpovede.

Ako dieťa som si myslela, že osobné zjavenie alebo odpovede na modlitby prídu ako počuteľný hlas. Niektoré zjavenia skutočne prichádzajú tak, že je počuť ozajstný hlas. Avšak naučila som sa, že Duch hovorí mnohými spôsobmi.

Oddiel 6 v Náuke a zmluvách vysvetľuje niekoľko spôsobov, ako môžeme obdržať zjavenie.

Pán povedal Oliverovi Cowderymu, že sa pýtal Pána a tak často, ako sa Pána pýtal, tak často obdržal inštrukciu od Ducha.⁵

Pán mu osvietil myseľ.⁶

Pán sa ho pýtal, či nevniesol pokoj do jeho mysle ohľadom tejto veci.⁷

V ďalších písmach sa o získavaní zjavenia učíme viac.

Pán bude hovoriť v našich myšliach a v našich srdciach, prostredníctvom Ducha Svätého, ktorý na nás zostúpi a bude prebývať v našich srdciach. Toto je duch zjavenia.⁸

Pán spôsobí, že naše vnútro začne horieť, a tak pocítíme, že je to správne.⁹

Pán nám udelí svojho Ducha, ktorý nám rozjasní myseľ a ktorý nám dušu naplní radosťou.¹⁰

Osobné zjavenie prichádza najčastejšie pri čítaní písiev, keď počívame a nasledujeme rady prorokov a ostatných vedúcich Cirkvi a usilujeme sa o to, aby sme žili verný a spravodlivý život. Niekedy príde z jediného verša z písiev alebo z vety z konferenčného príhovoru. Možno vaša odpoveď príde, keď deti z Primáriek spievajú nádhernú pieseň. Toto všetko sú formy zjavenia.

V raných dňoch znovuzriadenia mnohí členovia usilovne hľadali zjavenie a boli požehnaní a inšpirovaní, aby vedeli, čo majú robiť.

Sestra Eliza R. Snowová dostala od Brigham Younga zodpovednosť, aby pomáhala pozdvíhať a učiť sestry Cirkvi. Učila, že jednotlivé ženy môžu obdržať inšpiráciu, ktorá ich bude viesť v osobných životoch, v ich rodinách a v ich cirkevných zodpovednostiach. Povedala: „Povedzte sestrám, aby išli vpred a naplnili svoje povinnosti v pokore a s vernosťou, a Duch Boží na nich spočinie a ony budú požehnané vo svojej práci. Nech sa usilujú o múdrosť, radšej než o silu, a budú mať všetku moc, na ktorej uplatnenie majú múdrosť.“¹¹

Sestra Snowová učila sestry, aby sa usilovali o vedenie Duchom Svätým. Povedala, že Duch Svätý „uspokojuje a naplňa všetky túžby ľudského srdca a vyplňa každú prázdnotu. Keď som naplnená tým Duchom, moja duša je spokojná.“¹²

Prezident Dieter F. Uchtdorf učil, že „zjavenie a svedectvo nie vždy prichádzajú so zdrvivou silou. Pre mnohých svedectvo prichádza pomaly, krok za krokom.“ Ďalej povedal: „Podme

svedomito vyhľadávať svetlo osobnej inšpirácie. Poprosme Pána, aby obdaroval naše mysle a duše iskrou viery, ktorá nám umožní obdržať a rozpoznať božskú službu Ducha Svätého.¹³

Naše svedectvá nás upevňujú a posilňujú, keď čelíme výzvam v našich každodenných životoch. Niektorí ľudia zápasia s ťažkými zdravotnými problémami, niektorí zažívajú finančné problémy; iní majú výzvy vo svojom manželstve alebo s deťmi. Niektorí trpia osamelosťou alebo nenaplnenými nádejami a snami. Je to naše svedectvo, spojené s našou vierou v Pána Ježiša Krista a naše poznanie plánu spásy, čo nám pomáha dostať sa cez tieto časy skúšok a útrap.

V knihe *Daughters in My Kingdom (Dcéry v Mojom kráľovstve)* sa dočítame o sestre Hedwige Biereichelovej, žene z Nemecka, ktorá počas Druhej svetovej vojny okúsila veľa utrpenia a nedostatku. Kvôli láske, ktorú mala a svojej láskavej povahe, sa často v čase vlastného veľkého nedostatku ochotne delila o svoje jedlo s hladujúcimi vojnovými zajatcami. Neskôr, keď sa jej pýtali ako si bola schopná „udržať svedectvo počas [týchto] ťažkých skúšok“, v skutočnosti odpovedala: „Nedržala som svedectvo - svedectvo držalo mňa.“¹⁴

To, že máme silné svedectvo ešte neznamená, že to tak navždy ostane. Musíme ho vyživovať a posilňovať, aby malo dostatočnú silu aby nás podržalo. Toto je jeden z dôvodov, prečo sa „často stretávame“ - aby sme prijímali sviatosť, obnovili svoje zmluvy a boli „živení dobrým slovom Božím“. Dobré slovo Božie je to, čo nás udržiava neustále bdelymi k modlitbe, spoliehajúc sa iba na Kristove zásluhy, ktorý [je] autorom aj ukončiteľom/dokonávateľom našej viery.¹⁵

Starší David A. Bednar nás učil: „Keď sa vhodným spôsobom snažíte o ducha zjavenia a jednáte podľa neho, sľubujem vám, že budete ‚chodiť‘ vo svetle Hospodinovom‘ (Izaiáš 2:5; 2. Nefi 12:5). Niekedy bude duch zjavenia pôsobiť okamžite a intenzívne, inokedy zasa jemne a postupne a často tak slabo, že ho možno ani vedome nerozpoznáte. Avšak bez ohľadu na spôsob, ktorým je to požehnanie prijímané, oné svetlo, ktoré z neho plynie, osvieti a rozšíri vašu dušu, objasní vaše porozumenie (pozri Alma 5:7; 32:28) a povedie vás aj vašu rodinu a bude vás ochraňovať.“¹⁶

Pán nás túži požehnať vedením, múdrosťou a smerovaním v našich životoch. Túži na nás vyliat' Svojho Ducha. Znova, pre osobné zjavenie, potrebujeme túžbu získať ho, nesmieme zatvrdzovať svoje srdcia, a potom musíme žiadať s vierou, skutočne veriac, že obdržíme odpoveď, a potom usilovne dodržiavať prikázania Božie. Potom nás pri hľadaní odpovedí na naše otázky požehná Svojím Duchom. O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky:

1. Pozri NaZ 46:13.
2. Pozri 1 Nefi 15:8.
3. Pozri 1 Nefi 15:9.
4. Pozri 1 Nefi 15:11; pozri tiež verš 10.
5. Pozri NaZ 6:14.
6. Pozri NaZ 6:15.
7. Pozri NaZ 6:23.
8. Pozri NaZ 8:2 – 3.
9. Pozri NaZ 9:8.
10. Pozri NaZ 11:13.

11. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 45.
12. Eliza R. Snowová, v *Daughters in My Kingdom*, 46.
13. Dieter F. Uchtdorf, „Váš potenciál, vaša výsada“, *Generálna konferencia apríl 2011*, 74.
14. Pozri *Daughters in My Kingdom*, 79.
15. Moroni 6:4 – 6.
16. David A. Bednar, „Duch zjavenia“, *Generálna konferencia apríl 2011*, 103.

Oný čas príde

Starší L. Whitney Clayton

Predsedníctvo sedemdesiatnikov

Spolu s vami stojím v úžase ako toto dielo pokračuje zázračne, podivuhodne a nezdolateľne vpred.

Ako mladý misionár som slúžil niekoľko mesiacov v centrálnej časti Limy v Peru. Výsledkom toho bolo, že som prešiel Plaza de Armas v centre Limy veľakrát. Vládny palác, ktorý je oficiálnym sídlom a kanceláriou prezidenta Peru, stojí v čele námestia. Spolu so svojimi spoločníkmi sme na onom námestí pozývali mnohých ľudí, aby si vypočuli o znovuzriadenom evanjeliu. Často som premýšľal, aké by to bolo vstúpiť do paláca, ale napriek všetkému sa toto stalo veľmi vzdialenou myšlienkou.

Minulý rok sme sa Starší D. Todd Christofferson z Kvóra Dvanástich apoštolov a zopár ďalších, vrátane mňa, stretli s Alanom Carciom, prezidentom Peru, vo Vládnom paláci. Boli nám ukázané prekrásne miestnosti a boli sme veľmi srdečne privítaní prezidentom Garcíom. Sny mladého misionára o tomto mieste boli naplnené takým spôsobom o akom som v roku 1970 ani nesníval.

Veci sa v Peru zmenili od doby, kedy som bol misionárom, obzvlášť v Cirkvi. Vtedy tam bolo asi okolo 11 000 členov Cirkvi a iba jeden kôl. Dnes je tam viac ako 300 000 členov a skoro sto kolov. V mestečkách boli vtedy iba malé skupinky členov, dnes tam fungujú životaschopné koly a sú tam vybudované prekrásne zhromažďovacie budovy. To isté sa stalo v mnohých ďalších krajinách po celom svete.

Tento pozoruhodný rast Cirkvi si zasluhuje vysvetlenie. Začneme s proroctvom zo Starého zákona.

Daniel bol židovský otrok v Babylone. Bola mu daná príležitosť vykladať význam sna kráľa Nebúkadnecara. Daniel žiadal Boha, aby mu odhalil sen a vyložil mu ho, a jeho modlitba bola zodpovedaná. Povedal Nebúkadnecarovi: „Ale na nebi jestvuje Boh, ktorý vyjavuje tajomstvá a oznamuje kráľovi Nebúkadnecarovi, čo sa bude diať v budúcich dňoch. ... Čo si videl na svojom lôžku, znamená toto.“ Daniel povedal, že kráľ videl hrozivú sochu s hlavou, trupom, rukami, nohami a chodidlami. Kameň bol bez zásahu rúk odlomený a pomaly sa valil a postupne naberal na veľkosti. Kameň zasiahol onú sochu, roztrieštil ju na malé kúsky „ale kameň, ktorý zasiahol sochu, sa premenil na veľký vrch a naplnil celú zem.“

Daniel vysvetlil, že táto socha predstavuje budúce vládnuce kráľovstvá a že „za čias tých [budúcich] kráľov Boh nebies nastolí večné kráľovstvo, ktoré nezahynie ... ono rozdrví a zničí všetky tie kráľovstvá a bude trvať naveky.“¹

Teraz poďme do nedávnej doby. Anjel Moroni sa prvýkrát zjavil Josephovi Smithovi v roku 1823 a povedal mu, že Boh má pre neho prácu; a že jeho meno bude spomínané v dobrom a zlom medzi všetkými národmi, pokoleniami a jazykmi.² Moronihho posolstvo muselo Josepha veľmi prekvapiť, mal vtedy len sedemnášť rokov.

V roku 1831 Pán povedal Josephovi Smithovi, že kľúče kráľovstva Božieho sú znova zverené človeku na zemi. Povedal, že evanjelium sa bude valiť do končín zeme, bude sa valiť ako kameň,

ktorý je vylomený z hory bez rúk, až naplní celú zem³, práve tak ako Daniel povedal Nebúkadnecarovi.

V roku 1898 prezident Wilford Woodruff rozprával skúsenosť, ktorú mal ako nový člen, keď sa v roku 1834 zúčastnil stretnutia kňazov v Kirtlande. Povedal: „Prorok zavolať všetkých držiteľov kňazstva, aby sa zhromaždili do malej školy postavenej z guľatiny, ktorú tam mali. Bol to malý domček, mal asi osemnásť metrov štvorcových. ... Keď sme sa stretli, prorok volal na Starších Izraela, aby ... vydali svedectvo o tomto diele. ... Keď všetci skončili, prorok povedal: ‚Bratia, bol som dnes večer veľmi povznesený a poučný vašimi svedectvami, ale chcem vám povedať pred Pánom, že neviete o účele tejto Cirkvi a kráľovstva viac ako batola na kolenách matky. Nechápate to. ... je iba hŕstka z kňazstva, ktorú tu dnes večer vidíte, ale táto Cirkev naplní Severnú a Južnú Ameriku – naplní svet.‘“⁴

Tieto proroctvá, že:

- kráľovstvo Božie ako skala odlomená z hory rúk naplní celú zem;
- meno Josepha Smitha bude známe naprieč celým svetom; a
- Cirkev naplní Ameriky a naplní svet

sa mohli pred pár rokmi zdať na smiech. Malá skupinka veriacich, zarábajúca si na živobytie na hraniciach Ameriky a sťahujúca sa každých pár rokov, aby ušla pred prenasledovaním, nevyzerala ako základ viery, ktorá prekročí hranice a prenikne do srdca na celom svete.

Ale práve to sa stalo. Rád vám dám príklad.

V prvý sviatok vianočný v roku 1925 v Buenos Aires v Argentíne, Strarší Melvin J. Ballard zasvätil celý kontinent Južnej Ameriky pre kázanie evanjelia. V auguste roku 1926 sa hŕstka obrátených dala pokrstiť. Stali sa prvými členmi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní pokrstenými v celej Južnej Ameriky. To bolo pred osemdesiatimi piatimi rokmi čo je vek mnohých, ktorí dnes počúvajú túto konferenciu.

Dnes je v Buenos Aires 23 kolov Sionu, s desiatkami kolov a desiatkami tisícmi členmi Cirkvi v mestách a mestečkách po celej Argentíne. Po celej Južnej Amerike je dnes viac ako šesťsto kolov a 2 400 000 členov Cirkvi. Keď sa tak pozeráme, kráľovstvo Božie naplňa kontinent a meno Josepha Smitha sa spomína ako nami, tak aj jeho ohováračmi v krajinách, o ktorých on počas svojho života ani nepočul.

Dnes je po celom svete skoro tritisíc kolov Cirkvi od Bostonu po Bangkok a od Mexiko City po Moskvu. Prichádzame k číslu dvadsať deväť tisíc zborov a pobočiek. V mnohých krajinách sú koly s históriou, s členmi, ktorých predkovia boli obrátení. V iných sú malé skupiny nových členov Cirkvi, sú to tak malé pobočky, že sa stretávajú v prenajatých domoch. Každý rok sa Cirkev rýchlejšie šíri po zemeguli.

Tieto proroctvá o naplnení sveta, a tým, že sa staneme známymi po celom svete sú: nezmyselné? Možno. Nepravdepodobné? Nepochybne. Nemožné? Rozhodne nie. Deje sa to pred našimi očami.

Prezident Gordon B. Hinckley povedal:

„Bolo mi povedané, že slnko nad Britským impériom nikdy nezapadá. Oné impérium sa dnes zmenšilo. Ale je pravdou, že slnko nikdy nezapadá nad týmto dielom Pána, keď sa dotýka životov ľudí naprieč celým svetom.

A toto je len začiatok. Horko-t'ažko sme sa dotkli iba jeho povrchu. ... Naša práca nemá hranice. ... Tie národy, ktoré sú dnes pre nás zatvorené, sa jedného dňa otvoria.“⁵

Dnes môžeme vidieť, že naplnenie proroctva o Knihe Mormonovej sa stále približuje:

A ... príde oný deň, stane sa, že králi zavrú ústa svoje; lebo to, čo im nebolo povedané, uvidia; a o tom, čo nepočuli, budú uvažovať.

Lebo oného dňa kvôli mne Otec bude konať dielo, ktoré bude veľkým a podivuhodným dielom medzi nimi.⁶

Toto dielo Pána je skutočne veľké a podivuhodné a posúva sa dopredu v podstate nepozorovane pre mnohých politických, kultúrnych a akademických lídrov sveta. Napreduje po jednom srdci a jednej rodine za čas, tichučko a nenápadne jeho posvätné poslanstvo požehnáva ľudí všade.

Verš z Knihy Mormonovej nám poskytuje kľúč k zázračnému rastu v Cirkvi v dnešnej dobe. A navyše, hovorím ti, že príde čas, kedy sa znalosť o Spasiteľovi rozšíri v každom národe, pokolení, jazyku a ľude.⁷

Naším najdôležitejším poslanstvom, ktoré je božským poverením a aj prikázaním vziať ho do celého sveta je, že Spasiteľ existuje. Žil uprostred časov. Uzmieril naše hriechy, bol ukrižovaný a bol vzkriesený. Toto jedinečné poslanstvo, ktoré hlásame právomocou od Boha je skutočným dôvodom oného rastu v Cirkvi.

Svedčím o tom, že On sa spolu so Svojím Otcom zjavil Josephovi Smithovi. Pod vedením Otca, založil Svoje evanjelium znovu na zemi. Poslal apoštolov, prorokov a kľúče kňazstva späť na zem. On riadi Svoju Cirkev prostredníctvom žijúceho proroka, prezidenta Thomasa S. Monsona. Jeho Cirkev je skala odlomená z hory bez pomoci rúk, ktorá sa valí vpred po celej zemeguli.

Sme vďační za Josepha Smitha a hľadím s údivom na to ako je jeho meno držané v úcte, a tiež, dokonca oveľa viac, očierňované po celom svete. Uvedomujeme si tiež aj to, že toto dielo neskorších dní nie je iba o ňom. Je to dielo Všemohúceho Boha a Jeho Syna, Kniežaťa Pokoja. Svedčím o tom, že Ježiš Kristus je Spasiteľ a spolu s vami stojím v úžase ako toto dielo pokračuje zázračne, podivuhodne a nezdolateľne vpred. Skutočne prišiel čas, kedy sa znalosť o Spasiteľovi rozšíri v každom národe, pokolení, jazyku a ľude. Vydávam svedectvo o Ňom, Spasiteľovi ľudstva a o Jeho diele v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Daniel 2:28, 35, 44; pozri tiež verše 1 – 45.
2. Pozri Joseph Smith – History 1:33.
3. Pozri NaZ 65:2.

4. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 25 – 26.
5. Gordon B. Hinckley, „The State of the Church“, *Liahona a Ensign*, november 2003, 7.
6. Pozri 3. Nefi 21:8 – 9.
7. Pozri Mosiáš 3:20.

Konanie správnej veci v správnom čase bez otáľania

Starší José L. Alonso

Sedemdesiatnik

Spasiteľ ... nám dal veľký príklad ako nečakať na poskytnutie úľavy tým, ktorí stratili zmysel šťastia a radosti.

Veľa ľudí žije v dnešnej dobe uprostred smútku a veľkého zmätku. Nenachádzajú odpovede na svoje otázky a nie sú schopní naplniť svoje potreby. Niektorí stratili zmysel šťastia a radosti. Proroci vyhlásili, že skutočné šťastie je v nasledovaní príkladu a učení Krista. On je našim Spasiteľom, On je našim učiteľom a On je ten dokonalý príklad.

Jeho život bol životom služby. Keď slúžime našim susedom, pomáhame tým, ktorí sú v núdzi. Pritom môžeme nájsť riešenia na naše vlastné ťažkosti. Keď nasledujeme Spasiteľa, ukazujeme našu lásku nášmu Nebeskému Otcovi a Jeho Synovi, Ježišovi Kristovi, a stávame sa viac takými ako sú Oni.

Kráľ Benjamín hovoril o hodnote služby hovoriac, že keď sme v službe bližných svojich, sme len v službe svojho Boha.¹ Každý má príležitosti slúžiť a prejavovať lásku.

Prezident Thomas S. Monson nás požiadal, aby sme prišli „na pomoc“ a slúžili ostatným. Povedal: „Zistíme, že tí, ktorým slúžime, ktorí pocítili skrze naše úsilie dotyk Majstrovej ruky, akosi nemôžu vysvetliť zmenu, ktorá prichádza do ich života. Cítia túžbu slúžiť verne, kráčať pokorne a žiť viac tak, ako žil Spasiteľ. Obrdžiac svoj duchovný zrak a letmý pohľad na sľuby večnosti, opakujú slová slepého muža, ktorému Ježiš navrátil zrak, ktorý povedal: „Jedno viem, že som bol slepý a teraz vidím.“²

Každý deň máme príležitosť pomôcť a slúžiť – keď konáme správnu vec, v správnom čase, bez otáľania. Pomyslíte na tých mnohých ľudí, ktorí majú ťažkosti s nájdením práce alebo ktorí sú chorí, ktorí sa cítia osamelí, ktorí si dokonca myslia, že stratili všetko. Čo môžete urobiť, aby ste pomohli? Predstavte si, že sused vonku v daždi so svojím pokazeným autom vás zavolá na pomoc. Aká je tá správna vec, ktorú môžete pre neho urobiť? Kedy je ten správny čas, aby ste to urobili?

Spomínam si, keď sme išli ako rodina do centra Mexico City nakúpiť oblečenie pre naše dve deti. Boli veľmi malí. Naš starší syn mal sotva dva roky a mladší syn mal jeden rok. Ulica bola plná ľudí. Kým sme nakupovali vedúc naše deti za ruku, zastavili sme na chvíľu, aby sme sa na niečo pozreli a bez toho, aby sme si to uvedomili sme stratili nášho staršieho syna! Netušili sme ako, ale nebol s nami. Bez otáľania sme začali bežať, aby sme ho hľadali. Hľadali sme ho a volali na neho pociťujúc obrovskú sklúčenosť, mysleli sme si, že sme ho možno stratili navždy. Vo svojich myšliach sme prosili Nebeského Otca, aby nám ho pomohol nájsť.

Po krátkej chvíli sme ho našli. Bol tam, nevinne sa pozeral na hračky cez výklad obchodu. Objali sme ho a pobožkali, a učinili sme záväzok dohliadať na naše deti usilovne, aby sme ani jedno už viac nestratili. Naučili sme sa, že aby sme išli nášmu synovi na pomoc, nepotrebovali sme si napláňovať stretnutia. Jednoducho sme konali, išli sme von hľadať toho, ktorý sa stratil. Taktiež sme sa naučili, že náš syn si dokonca nikdy neuvedomil, že bol stratený.

Bratia a sestry, môžu byť mnohí, ktorí sú z nejakého dôvodu stratení z nášho dohľadu a ktorí nevedia, že sú stratení. Ak budeme otáľať, mohli by sme ich stratiť navždy.

Pre mnohých, ktorí potrebujú našu pomoc nie je nutné vytvoriť nové programy alebo podniknúť činy, ktoré sú komplikované alebo nákladné. Potrebujú len naše odhodlanie slúžiť – urobiť správnu vec v správnom čase, bez otáľania.

Keď sa Spasiteľ ukázal ľuďom z Knihy Mormonovej, dal nám úžasný príklad, ako nečakať na poskytnutie úľavy tým, ktorí stratili zmysel šťastia a radosti. Keď tých ľudí učil, videl, že nedokážu pochopiť všetky Jeho slová. Vyzval ich, aby išli domov a premýšľali nad vecami, ktoré im povedal. Vyzval ich, aby sa modlili k Otcovi a pripravili sa, aby prišli opäť zajtra, keď sa vráti, aby ich učil.³

Keď skončil, pozrel sa na zástup a videl ich plakať, lebo túžili, aby ostal s nimi.

A on im povedal: Hľa, vnútro moje je naplnené súcitom voči vám.

Máte medzi sebou nejakých, ktorí sú chorí? Privedte ich sem. Máte nejakých, ktorí sú chromí alebo slepí, alebo krivajúci, alebo zmrzačení, alebo malomocní, alebo ochrnutí, alebo ktorí sú hluchí, alebo akokoľvek sužovaní? Privedte ich sem a ja ich uzdravím, lebo mám s vami súcit; vnútro moje je plné milosrdenstva.⁴

A oni k Nemu priniesli svojich chorých, a On ich uzdravil. Zástup sa sklonil k Jeho nohám a uctieval Ho, a bozkával Jeho nohy, natoľko, že zmáčal Jeho nohy svojimi slzami. Potom im prikázal, aby priviedli svoje malé deti a jednému za druhým požehnal.⁵ To je ten vzor, ktorý nám Spasiteľ dal. Jeho láska je pre všetkých, ale On nikdy nestratí pohľad ani z jediného.

Viem, že náš Nebeský Otec je milujúci, chápaný a trezlivý. Jeho Syn, Ježiš Kristus, nás takisto miluje. Poskytujú nám pomoc skrze Svojich prorokov. Naučil som sa, že v nasledovaní prorokov je ohromná istota. „Pomoc“ neustále pokračuje. Prezident Monson povedal: „Pán očakáva naše uvažovanie. Očakáva náš čin. Očakáva naše úsilie. Očakáva naše svedectvá. Očakáva našu oddanosť.“⁶

Máme zodpovednosť a obrovskú príležitosť. Sú mnohí, ktorí potrebujú znovu zakúsiť sladkú chuť šťastia a radosti skrze aktivitu v Cirkvi. To šťastie pochádza z obdržania obradov, uzatvorenia posvätných zmlúv a z ich dodržiavania. Pán nás potrebuje, aby sme im pomohli. Urobme správnu vec v správnom čase, bez otáľania.

Svedčím, že Boh žije, a že je to náš Otec. Ježiš Kristus žije a dal Svoj život, aby sme sa mohli vrátiť do prítomnosti nášho Nebeského Otca. Viem, že On je naším Spasiteľom. Viem, že Ich nekonečná láskavosť sa neustále prejavuje. Vydávam svedectvo, že prezident Thomas S. Monson je Ich prorokom, a že toto je jediná pravá Cirkev na tvári tejto zeme. Viem, že prorok Joseph Smith je prorokom znovuzriadenia. Svedčím, že Kniha Mormonova je slovo Božie. Dáva nám vedenie a spôsob, ako môžeme nasledovať, aby sme sa stali viac takými ako je Boh a Jeho Milovaný Syn. Toto hovorím v mene nášho Pána, Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mosiáš 2:17.
2. Thomas S. Monson, „To the Rescue“, *Liahona*, júl 2001, 57, 58.
3. Pozri 3. Nefi 17:1 – 3.
4. Pozri 3. Nefi 17:6 – 7; pozri tiež verš 5.
5. Pozri 3. Nefi 17:9 – 12, 21.
6. Thomas S. Monson, *Liahona*, júl 2001, 58.

Rada mládeži

Prezident Boyd K. Packer

Prezident Kvóra dvanástich apoštolov

Napriek odporu, skúškam a pokušeniam nemusíte zlyhať či sa báť.

Hovorím k mládeži osobnejšie, než to činím obvykle, porovnávajúc svoju mladosť s vašou.

Ste neskutočne vzácní. Videl som vás v desiatkach krajín a na každom kontinente. Ste oveľa lepší ako keď sme my boli mladí. Vy viete viac o evanjeliu. Ste dospelejší a vernejší.

Mám osemdesiatšedem rokov. Môžete čudovať, čím už vám môžem vo svojom veku prispieť. Bol som tam, kde ste teraz vy a viem, kam idete. Ale vy ste ešte neboli tam, kde som ja. Prečítam vám pár riadkov klasickej básne:

Stará vrana pomalou sa stáva.

Mladá vrana nie.

O čom mladá vrana nevie snád',

že stará vrana mnoho vie.

Vediac o veciach, stará vrana

pre tú mladú stále majstrom je.

A čo stará vrana pomalá nevie?

---Nevie, ako letieť rýchlejšie.

Mladá vrana lieta hore, dole,

a okolo starej vrany pomalej.

O čom mladá vrana rýchla nevie snád'?

---Nevie, kam letieť.¹

Nie Wordsworth, nič menej ako klasická poézia!

So všetkým, čo sa vo svete deje, so znižovaním morálnych zásad, vy, mladí ľudia, ste vychovávaní na nepriateľskom území.

Z písiem vieme o tom, že v nebi sa odohrávala vojna a že Lucifer sa vzbúril a spolu so svojimi nasledovníkmi „zvrhnutý bol na zem“². Zaumienil si narušiť plán nášho Nebeského Otca a snaží sa kontrolovať myseľ a činy všetkých. Tento vplyv je duchovný a on je všade na zemi³.

Ale napriek odporu, skúškam a pokušeniam nemusíte zlyhať či sa báť.

Keď som mal sedemnášť rokov a bol som skoro pripravený na maturitu ako veľmi priemerný študent s nejakými chybami, ako som si myslel, sa všetko okolo nás jednej nedele ráno rozpadlo. Na ďalší deň sme boli zavolaní do auditória našej strednej školy. Na pódiu bola stolička s malým rádiom. Riaditeľ rádio zapol. Potom sme počuli hlas prezidenta Franklina Delano Roosevelta, ktorý oznámil, že bol zbombardovaný Pearl Harbor. Spojené štáty boli teraz vo vojne s Japonskom.

Neskôr sa scéna zopakovala. Znova hlas prezidenta Roosevelta, tento krát však oznamoval, že naša krajina je vo vojne s Nemeckom. Druhá svetová vojna prepukla po celom svete.

Zrazu bola naša budúcnosť neistá. Nevedeli sme, čo pred nami v budúcnosti leží. Zostaneme nažive, aby sme sa oženili a mali rodiny?

Dnes sú tu vojny a povesti o vojnách a celá zem je v zmätku.⁴ Vy, naši mladí, môžete vo svojich životoch pociťovať neistotu a necítite sa bezpečne. Chceme vám dať radu a poučiť vás, varovať vás ohľadom vecí, ktoré máte robiť a niektorých, ktoré robiť nemáte.

Plán evanjelia je veľký plán šťastia⁵. Rodina je stredobodom tohto plánu. Rodina závisí od hodného použitia oných život darujúcich síl, ktoré sú vo vašom tele.

V inšpirovanom dokumente „Rodina: Prehlásenie svetu“, vydaným Prvým predsedníctvom a Kvórom dvanástich apoštolov, sa dozvedáme, že v predsmrteľnej existencii „všetky ľudské bytosti – muži i ženy – [boli] stvorené podľa obrazu Božieho. Každý je milovaným duchovným synom alebo dcérou nebeských rodičov a ako taký, má božské vlastnosti a určenie. Pohlavie je základnou charakteristikou [a bolo určené v predpozemskej existencii]. ...

... Ďalej prehlasujeme, že Boh prikázal, aby boli posvätné sily plodenia používané len medzi mužom a ženou, ktorí sú zákonne zosobášení ako manžel a manželka.“⁶

Veľký trest, ktorý na seba Lucifer a jeho nasledovníci uvalili bolo to, že im bolo odopreté smrteľné telo.

Čelíte mnohým pokušeniam, určite tie najserióznejšie z nich sa vzťahujú k vášmu telu. Nielenže máte moc tvoriť telá pre novú generáciu, ale máte tiež slobodnú vôľu.

Prorok Joseph Smith učil, že „všetky bytosti, ktoré majú telo, majú moc vyššiu ako tí, ktorí ho nemajú“⁷. Takže každá živá duša, ktorá má fyzické telo, má tiež jednoznačnú moc nad protivníkom. Trpíte pokušeniami kvôli svojej fyzickej prirodzenosti, ale tiež máte moc nad ním a jeho anjelmi.

Od doby kedy sme maturovali, už mnohí z našich spolužiakov maširovali do vojny a niektorí sa viac nevrátili. A zvyšok z nás, zanedlho na to, tiež vstúpil do armády. Nevedeli sme nič o našej budúcnosti. Prežijeme vojnu? Zostane tu pre nás nejaký svet, keď sa vrátíme?

S presvedčením, že ma určite nevyberú, som vstúpil do leteckých síl. Zakrátko som bol v Santa Ane v Kalifornii na predletovom tréningu.

V tom čase som nemal pevné svedectvo o tom, že evanjelium je pravdivé, ale vedel som, že moji učitelia seminára Abel S. Rich a John P. Lillywhite vedeli, že pravdivé je. Počul som ich svedčiť a veril som im. Hovoril som si: „Budem sa pridzhať ich svedectiev do doby, kým získam svoje vlastné.“ A tak sa aj stalo.

Počul som o patriarchálnych požehnaniach, ale nedostal som ho. Pre každý kôl je vysvätený patriarcha, ktorý má ducha proctva a ducha zjavenia. On je oprávnený dať osobné a súkromné požehnanie tým, ktorí sú odporučení svojimi biskupmi. Napísal som svojmu biskupovi

o odporučenie.

J. Roland Sandstrom bol ustanovený patriarcha žijúci v oblasti kolu Santa Ana. Nevedel nič o mne a nikdy predtým ma nevidel, ale dal mi moje požehnanie. V ňom som našiel odpovede a pokyny.

Aj keď je patriarchálne požehnanie veľmi osobné, podelím sa s vami o krátky úryvok z môjho: „Budeš vedený skrze našepkávanie Ducha Svätého a budeš varovaný pred nebezpečenstvami. Ak budeš načúvať oným varovaniam, náš Nebeský Otec ťa požehná a budeš môcť byť znovu zjednotený so svojimi milovanými.“⁸

Ono slovko *ak*, aj keď je malé, keď je napísané, svietilo také veľké ako strana. Budem požehnaný tým, že sa vrátim z vojny, *ak* budem dodržiavať prikázania, a *ak* budem načúvať nabádaniam Ducha Svätého. Napriek tomu, že oný dar mi bol udelený pri krste, dovtedy som nevedel, čo to ten Duch Svätý je či ako nabádania fungujú.

Čo som potreboval vedieť o nabádaníach som našiel v Knihe Mormonovej. Čítal som tam, že anjeli hovoria mocou Ducha Svätého; a preto oni hovoria slová Kristove. A preto ... hodujte na slovách Kristových; lebo hľa, slová Kristove vám povedia všetko, čo máte činiť.⁹

Pravdepodobne jedna z najväčších vecí, ktorú som sa naučil pri čítaní Knihy Mormonovej je to, že Duch prichádza skôr ako *pocit*, než zvuk. Naučíte sa ako som sa naučil ja „počúvať“ oný hlas, ktorý je viac *cítiť*, než je *počuť*.

Nefi hromžil na svojich starších bratov, hovoriac: Videli ste anjela a on k vám hovoril; áno, z času na čas ste počuli hlas jeho; a on k vám hovoril tichým, jemným hlasom, ale vy ste nemali *citu*, a tak ste nemohli *cítiť* slová jeho.¹⁰

Niektorí kritici hovoria, že v týchto veršoch je chyba, pretože môžete *počuť* slová, a nemôžete ich *cítiť*. Ale ak by ste vedeli čokoľvek o duchovnej komunikácii, viete, že najlepšie slovo ako opísať to, čo sa vtedy deje je oné slovo *pocit*.

Dar Ducha Svätého, ak mu to dovoľíte, povedie a ochráni, a dokonca napraví vaše činy. Je to duchovný hlas, ktorý prichádza do mysle ako myšlienka či pocit vložený do vášho srdca. Prorok Enos povedal: Hlas Pána prišiel do mysle mojej.¹¹ A Pán povedal Oliverovi Cowderymu: Hľa, budem hovoriť k tebe v mysli tvojej a v srdci tvojom, skrze Ducha Svätého, ktorý zostúpi na teba.¹²

Neočakáva sa, že budete kráčať životom bez toho, aby ste robili chyby, ale nebudete robiť veľmi veľké chyby bez toho, aby ste najskôr neboli varovaní nabádaniami Ducha Svätého. Tento sľub sa týka všetkých členov Cirkvi.

Niektorí určite urobia závažné chyby, porušia zákony evanjelia. Tu je čas pripomenúť vám uzmierenie, pokánie a úplné odpustenie do bodu, kedy sa stanete znova čistými. Pán povedal, že ten, kto činil pokánie zo svojich hriechov, tomu je odpustené a On, Pán, už na ne viac nepamätá.¹³

Ak si vás protivník vezme za väzňa, dôsledkom zlého činu, pripomínam vám, že vy držíte kľúč,

ktorý odomkne väzenské dvere zvnútra. Môžete byť očistení skrze zmiernu obeť Spasiteľa Ježiša Krista.

Môžete si v časoch problémov myslieť, že nie ste hodní spásy, pretože ste urobili chyby, veľké či malé, a myslíte si, že ste teraz stratení. To ale nie je *nikdy* pravda! Iba pokánie môže zahojiť to, čo bolí. Ale pokánie *môže* zahojiť to čo bolí, nezáležiac na tom čo to je.

Ak sklzávate do niečoho, do čoho by ste sklzávať nemali alebo keď sa spájate s ľuďmi, ktorí vás ťahajú zlým smerom, to je ten čas, aby ste prejavili svoju nezávislosť, svoju slobodnú vôľu. Počúvajte hlas Ducha, a nebudete zvedení z cesty.

Znova opakujem: mládež je dnes vychovávaná na nepriateľskom území, kde sa znižujú normy morálky. Ale ako služobník Pána vám sľubujem, že budete chránení a pod štítom pred útokmi protivníka, *ak* budete načúvať nábádaniam, ktoré prídu od Ducha Svätého.

Obliekajte sa cudne; rozprávajte úctivo; počúvajte pozdvihujúcu hudbu. Vyhnite sa všetkej nemorálnosti a osobnosti degradujúcich praktík. Udržiavajte svoj život a seba v súlade s hodnotami. Pretože sme tak veľmi na vás závislí, budete pozoruhodne požehnaní. Nie ste ďaleko od pohľadu vášho milujúceho Nebeského Otca.

Sila môjho svedectva sa zmenila od doby, kedy som mal ten pocit, že sa musím pridržať svedectiev mojich učiteľov seminára. Dnes sa pridžmam druhých už len keď chodím, vzhľadom na svoj vek a v detstve prekonanú detskú obrnu, ale bez pochybností ohľadom duchovných záležitostí. Verím, rozumiem a poznám pravdy evanjelia a Spasiteľa Ježiša Krista.

Ako jeden z Jeho zvláštnych svedkov, svedčím, že výsledok onej vojny, ktorá začala v predsmrteľnom živote nie je objektom pochybností. Lucifer bude porazený.

Na začiatku sme hovorili o vranách. Vy mladé vrany nepotrebujete lietať bezcieľne a neisto, po neznámej ceste pred vami. Sú tu tí, ktorí poznajú cestu. „Pretože Hospodín, Pán, neučiní nič bez toho, že by nevyjavil svoj zámer svojim služobníkom, prorokom.“¹⁴ Pán zorganizoval Svoju Cirkev na zásadách kľúčov a rád.

V čele Cirkvi stojí pätnásť mužov, ktorí sú podporovaní ako proroci, vidcovia a zjavovatelia. Každý z Prvého predsedníctva a Kvóra dvanástich apoštolov drží všetky kľúče kňazstva nevyhnutné pre vedenie Cirkvi. Služobne najstarší apoštol je prorok – prezident Thomas S. Monson, ktorý jediný je poverený tým, aby používal všetky tieto kľúče.

Písma vyžadujú, aby Prvé predsedníctvo a Kvórum Dvanástich pracovali v radách a aby rozhodnutia oných rád boli jednomyselné. A tak to aj je. Dôverujeme Pánovi, že povedie našu cestu a činíme iba Jeho vôľu. Vieme, že na nás položil veľkú časť dôvery, jednotlivo a aj kolektívne.

Musíte sa naučiť, „[dúfať] v Hospodina celým svojím srdcom, a [nespoliehať] sa na svoju rozumnosť“¹⁵. Musíte byť dôveryhodnými a obklopiť sa priateľmi, ktorí majú rovnaké túžby.

Občas môžete byť pokúšaní myslieť podobne ako som myslel z času na čas ja, keď som bol mladý: „Spôsob akým sa veci vo svete uberajú, to vyzerá na skorý koniec. Koniec sveta príde

predtým, ako sa dostanem tam, kde mám byť.“ Tak to nie je! Môžete hľadiet’ dopredu robiac správne veci – uzavrieť manželstvo, mať rodinu, vidieť svoje deti a vnúčatá, možno dokonca pravnúčatá.

Ak budete nasledovať tieto zásady, bude na vás dozerat’ a budete chránení a sami pre seba budete skrze nabádania Ducha Svätého vedieť, ktorou cestou sa vydat’ a mocou Ducha Svätého môžete poznať pravdu ohľadom všetkých vecí¹⁶. Sľubujem, že sa tak stane a vyslovujem požehnanie, vám naša vzácna mládež, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. John Ciardi, “Fast and Slow,” *Fast and Slow: Poems for Advanced Children and Beginning Parents* (1975), 1. © 1975 by John L. Ciardi. Used by permission of Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company. All rights reserved.
2. Zjavenie 12:9; pozri tiež NaZ 76:25 – 26.
3. Pozri NaZ 52:14.
4. Pozri NaZ 45:26.
5. Pozri Alma 42:8.
6. „Rodina: Prehlásenie svetu“, november 1995, 35602 176.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 211.
8. Patriarchálne požehnanie Boyda K. Packera, 15. januára 1944, 3.
9. Pozri 2. Nefi 32:3.
10. Pozri 1. Nefi 17:45; zvýraznenie pridané.
11. Pozri Enos 1:10.
12. Pozri NaZ 8:2.
13. Pozri NaZ 58:42.
14. Ámos 3:7.
15. Príslovia 3:5.
16. Pozri Moroni 10:5.

Záleží Mu na vás

Prezident Dieter F. Uchtdorf

Druhý radca v Prvom predsedníctve

Pán používa stupnicu veľmi odlišnú od tej svetskej, aby vážil hodnotu duše.

Mojžiš, jeden z najväčších prorokov, akého svet poznal, bol vychovaný faraónovou dcérou a strávil prvých štyridsať rokov svojho života v kráľovských sieňach Egypta. Z prvej ruky poznal slávu a veľkoleposť oného starovekého kráľovstva.

O pár rokov neskôr, na vrcholku vzdialenej hory, veľmi vzdialenej od lesku a veľkoleposti silného Egypta, Mojžiš stál v prítomnosti Boha a hovoril s Ním tvárou v tvár ako hovorí človek so svojím priateľom.¹ Počas onej návštevy Boh ukázal Mojžišovi dielo Svojich rúk, umožniac mu uvidieť záblesk Svojho diela a slávy. Keď toto videnie skončilo, Mojžiš padol na zem po dobu mnohých hodín. Keď sa mu nakoniec jeho sila vrátila, uvedomil si, že počas všetkých tých rokov na faraónovom dvore sa mu také niečo nikdy nestalo.

Povedal: Viem, že človek nie je ničím.²

Sme menej, než si myslíme

Čím viac sa učíme o vesmíre, tým viac rozumieme – aspoň z malej časti – tomu, čo spoznal Mojžiš. Vesmír je tak veľký, záhadný a nádherný, že je pre ľudskú myseľ nepochopiteľný. Boh Mojžišovi povedal, že stvoril svetov bez počtu.³ Divy nočnej oblohy sú prekrásnym svedectvom o tejto pravde.

Je zopár vecí, ktoré ma naplnili takým dychberúcim úžasom, ako keď som letel čiernou nocou ponad oceány a kontinenty a pozeral sa von z okna môjho kokpitu na nekonečnú nádheru miliónov hviezd.

Astronómovia sa snažili určiť počet hviezd vo vesmíre. Jedna skupina vedcov určila, že predpokladané množstvo hviezd v dohľade našich teleskopov je desaťkrát väčšie než všetky zrnká piesku na všetkých svetových plážach a púšťach.⁴

Tento záver je až nápadne podobný tomu, čo vyhlásil starodávny prorok Enoch: Keby to bolo možné, že by človek mohol spočítať čiastočky zeme, áno, milióny zemí ako je táto, nebol by to počiatok počtu stvorenia tvojich.⁵

Pri takej obsiahlosti Božieho stvorenia sa nemôžeme čudovať veľkej rade kráľa Benjamína, ktorú dal svojmu ľudu, aby si pamätali a vždy si pripomínali veľkosť Božiu a vlastnú ničotu svoju.⁶

Sme viac, než si myslíme

Ale aj napriek tomu, že človek je ničím, napĺňa ma údivom a úžasom, keď myslím na to, že cena duší je veľká v očiach Božích.⁷

A zatiaľ sa môžeme pozerat' na obrovskú rozlohu vesmíru a povedať: „Čo je človek v porovnaní s veľkoleposťou stvorenia?“ Boh osobne povedal, že to my sme dôvod, pre ktorý stvoril vesmír! Jeho dielom a slávou – zmyslom pre tento veľkolepý vesmír – je spasit' a povýšiť ľudstvo.⁸

Inými slovami, obrovská rozpínavosť večnosti, nádhera a tajomstvá nekonečného vesmíru a čas, ktorý si to vyžadovalo, to všetko je vytvorené iba k úžitku obyčajných smrteľníkov ako sme ja a vy. Náš Nebeský Otec stvoril vesmír, aby sme mohli dosiahnuť náš potenciál ako Jeho synovia a dcéry.

Toto je paradox človeka: v porovnaní s Bohom je človek ničím; ale my sme pre Boha všetkým. Zatiaľ čo na pozadí večného stvorenia sa môžeme javiť ako nič, máme iskru večného ohňa, ktorá horí v našich hrudiach. Máme neporovnateľný sľub povýšenia – svetov bez konca – vo svojich rukách. A Božím veľkým želaním je pomôcť nám ho dosiahnuť.

Pochabosť pýchy

Oný veľký klamár vie, že jedným z jeho najefektívnejších nástrojov pri zvädzaní detí Božích je klásť dôraz na krajnosti v paradoxe človeka. U niektorých tlačí na pyšné snahy, nafukujúc ich a povzbudzujúc ich, aby verili predstavám ich vlastnej seba-dôležitosti a neprekonateľnosti. Nahovára im, že prekračujú bežný normál, a to pre svoje schopnosti, právo prvorodeného či pre krásu, že sú ustanovení nad bežnú mieru všetkého, čo ich obklopuje. Vedie ich k záverom, že teda oni nie sú subjektom zásad niekoho iného a netrápia sa problémami iných.

Hovorí sa, že Abraham Lincoln mal obľúbenú báseň, v ktorej sa píše:

Oh, prečo by duša smrteľníka pyšná mala byť?

Ako svištiaci meteor, rýchlo letiaci oblak,

ako záblesk blesku, zlom vlny,

človek odchádza zo života do pokoja svojho v hrobe.⁹

Nasledovníci Ježiša Krista rozumejú, že v porovnaní s večnosťou je naša existencia v tejto smrteľnej sfére iba malá chvíľa v priestore a čase.¹⁰ Poznajú, že pravá hodnota človeka má veľmi málo spoločné s tým, čomu svet prikladá najvyššiu hodnotu. Vedia, že môžu zhromaždiť peniaze celého sveta, a tie nebudú stačiť na to, aby si za ne kúpili peceň chleba v nebeskej ekonomike.

Tí, ktorí zdedia kráľovstvo Božie¹¹ sú tí, ktorí sa stanú ako deti, poddajnými, pokornými, skromnými, trpezlivými, plnými lásky.¹² „Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“¹³ Takíto nasledovníci rozumejú, že iba keď sme v službe svojmu blížnemu, sme v službe svojmu Bohu.¹⁴

Nie sme zabudnutí

Ďalším spôsobom, ktorým Satan podvádza je skrze zastrašovanie. Pokúša sa zamerať náš pohľad na našu vlastnú bezvýznamnosť, až kým nezačneme pochybovať o tom, či máme dostatočnú hodnotu. Hovorí nám, že sme príliš malí na to, aby sme získali niečiu pozornosť, že sme zabudnutí – obzvlášť Bohom.

Dovoľte mi podeliť sa s vami o osobnú skúsenosť, ktorá môže trochu pomôcť tým, ktorí sa cítia bezvýznamnými, zabudnutými či osamelými.

Pred mnohými rokmi som navštevoval pilotný výcvik vo vzdušných silách Spojených štátov. Bol som ďaleko od domova, mladý východonemecký vojak, narodený v Československu, ktorý vyrastal vo Východnom Nemecku a hovoril po anglicky iba s obrovskými problémami. Jasne si spomínam na svoju cestu na našu tréningovú základňu v Texase. Bol som v lietadle, sediac vedľa pasažiera, ktorý hovoril ťažkým južanským prízvukom. Sotva som rozumel slovu, ktoré povedal.

Práve som rozmýšľal, že ma asi učili zlý jazyk. Bol som vystrašený z toho, že som si myslel, že budem musieť súťažiť o popredné miesta v pilotnom tréningu so študentmi, ktorí boli rodení anglicky hovoriaci.

Keď som prišiel na leteckú základňu do malého mesta Big Spring v Texase, začal som sa obzerať po pobočke Svätých neskorších dní, čo bola hĺstka úžasných členov, ktorí sa stretávali v prenajatých miestnostiach práve na leteckej základni. Členovia boli v procese budovania malého zhromažďovacieho domu, ktorý by slúžil ako stále miesto pre Cirkev. V tej dobe členovia vykonávali väčšinu práce na nových budovách.

Deň za dňom som navštevoval svoj pilotný tréning a študoval som tak veľa ako sa dalo, a potom som strávil väčšinu svojho voľného času pracujúc na novej zhromažďovacej budove. Tam som sa naučil, že dva krát štyri nie je tanečný krok, ale kus dosky. Tiež som sa naučil dôležitú zručnosť prežitia, aby som pri pribíjaní klinca schoval svoj palec.

Strávil som tak veľa času pracujúc na zhromažďovacej budove, že predseda pobočky – ktorý bol tiež jedným z našich letových inštruktorov – vyjadril obavu, že by som možno mal stráviť viac času pri štúdiu.

Moji priatelia a spolužiaci piloti sa tiež zapojili do voľnočasových aktivít, aj keď myslím, že bude bezpečnejšie, keď poviem, že oné aktivity by neboli v súlade so súčasnou brožúrkou Pre posilnenie mládeže (For the Strength of Youth). Čo sa mňa týka, bol som rád aktívnou súčasťou tejto malej západotexaskej pobočky, trénujúc svoje novo nadobudnuté zručnosti a zlepšujúc si svoju angličtinu, keď som plnil svoje povolanie učiť v kvóre starších a v Nedeľnej škole.

V tom čase bolo Big Spring, napriek svojmu menu, malým, bezvýznamným a neznámym miestom. A často som sa podobne cítil aj ja sám – nedôležitý, neznámy a celkom osamelý. Ale aj tak som si nikdy nemyslel, že by na mňa Pán zabudol alebo že ma tam nebude môcť nájsť. Vedel som, že Nebeskému Otcovi nezáležalo na tom, kde som, aké je moje postavenie v triede pilotného tréningu či aké je moje cirkevné povolanie. Na čom Mu záležalo bolo to, či robím to najlepšie čo viem, aby moje srdce bolo priklonené k Nemu a či som ochotný pomôcť tým okolo seba. Vedel som, že ak urobím to najlepšie, čo môžem – všetko bude dobré.

A všetko bolo dobré.¹⁴

Poslední budú prvými

Pánovi nezáleží na tom, či trávime svoje dni pracujúc v mramorových sálach alebo v maštali. On vie, kde sme, nezáležiac na tom, aké skromné sú okolnosti. On použije – Svojím vlastným spôsobom a pre Svoj posvätný zámer – tých, ktorých srdcia sú naklonené k Nemu.

Boh vie, že niektoré z veľkých duší, ktoré kedy žili sú tie, ktoré sa nikdy neobjavia v kronikách dejín. Sú to požehnané, pokorné duše, ktoré nasledujú Spasiteľov príklad a trávia dni svojho života činiac dobro.¹⁶

Jeden takýto pár, rodičia môjho priateľa, sú pre mňa príkladom tejto zásady. Manžel pracoval v oceliarni v Utahu. Na obed si vždy vytiahol svoje písma či cirkevný magazín a čítal. Keď to ostatní robotníci videli, smiali sa z neho a napádali jeho vierovyznanie. Čokoľvek mu robili, rozprával sa s nimi láskavo a so sebadôverou. Nedovolil, aby ho ich neúcta nahnevala či frustrovala.

O mnoho rokov neskôr ten najhlasnejší z nich veľmi ťažko ochorel. Predtým ako zomrel, želal si, aby tento pokorný muž hovoril na jeho pohrebe – čo aj urobil.

Tento verný člen Cirkvi nikdy nemal nejaké vysoké sociálne postavenie či bohatstvo, ale jeho vplyv hlboko zasiahol všetkých, ktorí ho poznali. Zomrel pri pracovnej nehode, keď sa zastavil, aby pomohol inému robotníkovi, ktorý uviazol v snehu.

Po rokoch podstúpila jeho vdova operáciu mozgu, ktorá spôsobila, že nemohla chodiť. Ale ľudia radi prišli a strávili s ňou čas, pretože ona im načúvala. Pamätala si. Starala sa. Pretože nemohla písať, naučila sa telefónne čísla svojich detí a vnúčat naspamäť. S láskou si pamätala na narodeniny a výročia.

Tí, ktorí ju navštívili, odišli s lepším postojom k svojmu životu i k sebe samým. Cítili jej lásku. Vedeli, že sa o nich zaujíma. Nikdy sa nestázovala, ale trávila svoje dni požehnávajúc životy druhých. Jedna jej priateľka povedala, že táto žena bola jednou z mála ľudí, ktorých kedy poznala, ktorí skutočne zosobňovali lásku a život Ježiša Krista.

O tomto páre by sme najskôr mohli povedať, že neboli nejakým obzvlášť dôležitým v tomto svete. Ale Pán používa stupnicu veľmi odlišnú od tej svetskej, aby vážil hodnotu duše. Pozná tento verný pár; On ich miluje. Ich činy sú živým svedectvom ich silnej viery v Neho.

Záleží Mu na vás

Bratia a sestry, môže to byť pravda, že človek je ničím v porovnaní s veľkosťou vesmíru. Z času na čas sa dokonca môžeme cítiť bezvýznamnými, neviditeľnými, osamotenými či zabudnutými. Ale vždy si pamätajte – záleží Mu na vás! Ak niekedy pochybujete, zväzte tieto štyri božské zásady:

Po prvé, Boh miluje pokorných a miernych lebo tí sú „najväčší v kráľovstve nebeskom“¹⁷.

Po druhé, Pán poveril slabých a prostých, aby bola plnosť Jeho evanjelia hlásaná do končín sveta.¹⁸ On si vyvolil, aby slabé veci sveta vyšli a potlačili mocných a silných¹⁹ a „aby mocných zahanbil“²⁰.

Po tretie, nezáleží na tom, kde žijete, nezáleží aké skromné sú vaše podmienky, aké skromné je vaše zamestnanie, aké obmedzené sú vaše schopnosti, ako všedne vyzeráte či aké malé sa vaše cirkevné povolania zdajú byť, pre Nebeského Otca nie ste neviditeľní. Miluje vás. Pozná vaše pokorné srdce a vaše činy lásky a láskavosti. Spolu vytvárajú trvalé svedectvo vašej lojálnosti a viery.

Po štvrté a nakoniec, prosím chápajte, že to, čo vidíte a zakúšate teraz, nebude tak vždy. Nebudete cítiť osamelosť, smútok, bolesť či zastrasovanie navždy. Máme verný prísľub Boží, že On nikdy nezabudne ani neopustí tých, ktorí nakláňajú svoje srdcia k Nemu.²¹ Majte nádej a vieru v oný prísľub. Naučte sa milovať svojho Nebeského Otca a staňte sa Jeho nasledovníkmi v slove a v skutkoch.

Buďte si istí, že ak zotrváte, budete v Neho veriť a zostanete verní v dodržiavaní prikázaní, jedného dňa sami pre seba zakúsite prísľuby zjavené apoštolom Pavlom: „Ani oko nevidelo, ani ucho neslychalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“²²

Bratia a sestry, tá najmocnejšia Bytosť v celom vesmíre je Otcom vášho ducha. On vás pozná. Miluje vás dokonalou láskou.

Boh vás vidí nielen ako smrteľnú bytosť na malej planéte, ktorá žije kratučké obdobie – vidí vás ako Svoje dieťa. On vás vidí ako bytosti, ktorými ste schopní a zamýšľaní sa stať. On chce, aby ste vedeli, že Mu na vás záleží.

Kiež vždy veríme, dôverujeme a žijeme svoje životy takým spôsobom, že porozumieme našej skutočnej večnej hodnote a potenciálu. Kiež sa staneme hodnými vzácných požehnaní, ktoré má Nebeský Otec pre nás pripravené je mojou modlitbou v mene Jeho Syna, dokonca Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mojžiš 1:2.
2. Pozri Mojžiš 1:10.
3. Pozri Mojžiš 1:33.
4. Pozri Andrew Craig, „Astronomers count the stars“, BBC News, 22. júla 2003, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm>.
5. Pozri Mojžiš 7:30.
6. Pozri Mosiáš 4:11.
7. Pozri NaZ 18:10.
8. Pozri Mojžiš 1:38 – 39.
9. William Knox, „Mortality“, v James Dalton Morrison, vyd., Masterpieces of Religious Verse (1948), 397.
10. Pozri NaZ 121:7.
11. 3. Nefi 11:38.
12. Pozri Mosiáš 3:19.
13. Lukáš 18:14; pozri tiež 9 – 13.
14. Pozri Mosiáš 2:17.
15. Dieter F. Uchtdorf bol najlepší pri skladaní štátnej skúšky.
16. Pozri Skutky 10:38.
17. Matúš 18:4; pozri tiež verše 1 – 3.
18. Pozri NaZ 1:23.
19. Pozri NaZ 1:19.
20. 1. Korinským 1:27.
21. Pozri Židom 13:5.
22. 1. Korinským 2:9.

Vyjadrenie podpory úradníkom Cirkvi

Predkladá: prezident Henry B. Eyring

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní; Henrymu Bennionovi Eyringovi ako prvému radcovi v Prvom predsedníctve; a Dieterovi Friedrichovi Uchtdorfovi ako druhému radcovi v Prvom predsedníctve.

Tí, ktorí sú za, zdvihnite ruku.

Tí, ktorí sú proti, ak sú nejakí, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu Boydovi Kennethovi Packerovi ako prezidentovi Kvóra dvanástich apoštolov, a nasledovným členom tohto kvóra, ktorými sú: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson a Neil L. Andersen.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, dajte to najavo.

Navrhujeme vyjadriť podporu radcom v Prvom predsedníctve a Dvanástim apoštolom ako prorokom, vidcom a zjavovateľom.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, prejavte to rovnakým spôsobom.

Starší Claudio R. M. Costa bol uvoľnený z predsedníctva Kvór sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať mu, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu Staršiemu Tadovi R. Callisterovi ako členovi predsedníctva Kvór sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Je niekto proti?

Navrhujeme uvoľniť Starších Garyho J. Colemana, Richarda G. Hinckleyho, Yoshihika Kikuchiho, Carla B. Pratta a Cecila O. Samuelsona ako členov Prvého kvóra sedemdesiatnikov a ustanoviť ich za emeritné generálne authority.

Taktiež navrhujeme uvoľniť Starších Won Yong Koa, Lowella M. Snowa a Paula K. Sybrowskeho ako členov Druhého kvóra sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať týmto bratom za ich príkladnú službu, prosím, zdvihnite ruku.

Starší Ralph W. Hardy Jr., Jon M. Huntsman Sr., Aleksandr N. Manzhos a J. Willard Marriott Jr. boli uvoľnení ako územní sedemdesiatnici.

Chceli by sme sa im poďakovať za ich príkladnú službu.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu ostatným generálnym autoritám, územným sedemdesiatnikom a generálnym predsedníctvam pomocných organizácií, tak ako sú k dnešnému dňu povolani.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Prezident Monson, ako som si mohol všimnúť, hlasovanie v Konferenčnom centra bolo jednohlasné.

Bratia a sestry, ďakujeme vám za vyjadrenie podpory, za vašu vieru, vaše zasvätenie a vaše modlitby.

Srdcia detí sa obrátia

Starší David A. Bednar

Kvórum dvanástich apoštolov

Vyzývam mladých ľudí v Cirkvi, aby sa učili o Duchu Eliášovom a pocítili ho.

Keď študujeme a učíme sa evanjelium Ježiša Krista a žijeme podľa neho, sled udalostí je často poučný. Premýšľajte, napríklad, nad lekciami, ktoré sa učíme ohľadom duchovných priorít zo sledu dôležitých udalostí, ktoré sa udiali, keď bola v týchto neskorších dňoch znovuzriadená plnosť Spasiteľovho evanjelia.

Joseph Smith v posvätnom háji videl Večného Otca a Ježiša Krista a rozprával sa s Nimi. Okrem iného sa Joseph naučil to, čo je pravá podstata Božstva a o pokračujúcom zjavení. Toto majestátne videnie uviedlo dispenciu „plnosti časov“ (Efezským 1:10) a je jednou z význačných udalostí v histórii sveta.

Približne o tri roky, v odpovedi na Josephovu nalievajúcu modlitbu, ktorú predniesol večer 21. septembra 1823, sa jeho izba naplnila svetlom, až kým svetlo nebolo jasnejšie než napoludnie (pozri Joseph Smith – History 1:30). Pri jeho posteli sa zjavila postava, ktorá tohto mladého chlapca oslovila menom a prehlásila, že je poslom poslaným od Boha a že jeho meno je Moroni (pozri Joseph Smith – History 1: 33). Poučil Josepha o príchode Knihy Mormonovej. A potom Moroni citoval z knihy Malachiáša v Starom zákone, s malým pozmenením toho, čo sa nachádza v Biblii: Hľa, zjavím vám kňazstvo rukou Eliáša proroka, predtým ako príde deň Pánov, veľký a hrozný.

... A on zasadí do srdca detí prísľuby učinené otcom a srdcia detí sa obrátia k ich otcom. Ak by sa tak nestalo, celá zem by bola pri jeho príchode úplne zničená (pozri Joseph Smith – History, 1:38 – 39).

Moroniho inštrukcie mladému prorokovi napokon obsahovali dve hlavné témy: (1) Knihu Mormonovu a (2) Malachiášové slová, ktoré predpovedali úlohu Eliáša v znovuzriadení všetkého, „o čom [Boh] od vekov hovoril ústami svojich svätých prorokov“ (Skutky 3:21). Tak teda úvodné udalosti znovuzriadenia zjavili správne porozumenie Božstva, zdôraznili dôležitosť Knihy Mormonovej a predvídali dielo spásy a povýšenia pre živých i mŕtvych. Tento inšpirovaný sled udalostí je poučením o duchovných záležitostiach najvyššej priority Božstva.

Moje poslanstvo sa zameriava na službu a Duchu Eliášovho, ktoré predpovedal Moroni, keď dával počiatočné inštrukcie Josephovi Smithovi. Naliehavo sa modlím o pomoc Ducha Svätého.

Služba Eliáša

Eliáš bol starozákonný prorok, skrze ktorého boli vykonávané mocné zázraky. Zapečatil nebesia a na starodávny Izrael nepadla po tri a pol roka ani kvapka dažďa. Znásobil vdove múku a olej. Vzkriesil mladého chlapca a na výzvy Baalových kňazov privolal oheň z nebies (pozri 1. Kráľovská 17 – 18). Eliáš na konci svojej služby v smrteľnosti „vystúpil vo víchrici na nebo“ (2. Kráľovská 2:11) a bol premenený.

„Zo zjavenia neskorších dní sa učíme, že Eliáš bol držiteľom pečatiacej moci Melchisedekovho kňazstva a bol posledným prorokom, ktorý ju mohol použiť pred dobou Ježiša Krista“ (Bible Dictionary, „Elijah“). Prorok Joseph Smith vysvetlil: „Duch, moc a povolanie Eliáša je, že má moc držať kľúč ... *plnosti Melchisedekovho kňazstva* ... a ... získať všetky obrady prináležiacie ku kráľovstvu Božiemu“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, [2007], zvýraznenie pridané). Táto posvätná pečatiaca právomoc je nevyhnutná pre to, aby boli kňazské obrady platné a záväzné na zemi i v nebi.

Eliáš sa zjavil spolu s Mojžišom na Hore premenenia (pozri Matúš 17:3) a udelil túto právomoc Petrovi, Jakubovi a Jánovi. Eliáš sa opäť zjavil spolu s Mojžišom a s ostatnými 13. apríla 1836 v chráme v Kirtlande a udelil rovnaké kľúče Josephovi Smithovi a Oliverovi Cowderymu.

Písma zaznamenávajú, že prorok Eliáš stál pred Josephom a Oliverom a povedal, že nadišiel čas, o ktorom sa hovorilo ústami proroka Malachiáša, ktorý svedčil, že Eliáš bude poslaný skôr ako nastane veľký a hrozný deň Pánov.

Povedal, že obráti srdcia otcov k deťom a srdcia detí k otcom, aby celá zem nebola zasiahnutá kliatbou.

Povedal, že kľúče tejto dispenzácie boli zverené do ich rúk, a tak môžu vedieť, že veľký a hrozný deň Pánov je blízko (pozri NaZ 110:14 – 16).

Znovuzriadenie pečatiacej právomoci Eliášom v roku 1836 bolo nutné na to, aby bol svet pripravený na Spasiteľov druhý príchod a iniciovalo obrovský nárast a celosvetový záujem o skúmanie rodinnej histórie.

Duch Eliášov a jeho dielo

Prorok Joseph Smith prehlásil: „Tou najväčšou zodpovednosťou, ktorú nám Boh na tomto svete dal je vyhľadávať našich zosnulých. ... Lebo je potrebné, aby pečatiaca moc bola v našich rukách, aby sme spečatili naše deti k našim zosnulým, aby sa vyplnila dispenzácia časov — dispenzácia, v ktorej sa vyplnia prísľuby učené Ježišom Kristom pred založením tohto sveta pre spásu človeka. ... A preto Boh povedal: „Pošlem vám Eliáša, proroka““ (*Teachings: Joseph Smith*, 475).

Joseph neskôr vysvetlil: „Ale čo je účelom [Eliášovho príchodu]? Alebo v čom sa to vyplnilo? Kľúče sú udelené, duch Eliášov prišiel, evanjelium je zavedené, Svätí Boží sú zhromaždení, Sion vybudovaný a Svätí vystúpia ako záchrancovia na vrch Sion [pozri Abdiáš 1:21].

Ale ako sa stanú záchrancami na vrchu Sion? Tým, že vybudujú chrámy ... a vyjdú a obdržia všetky obrady ... v mene všetkých svojich predkov, ktorí zomreli ... ; a to je reťaz, ktorá púta srdcia otcov k deťom a deti k otcom, ktorá vyplní Eliášove poslanie“ (*Teachings: Joseph Smith*, 472 – 473).

Starší Russell M. Ballard učil, že Duch Eliášov je „prejav Ducha Svätého, ktorý vydáva svedectvo o božskej povahe rodiny“ („A New Harvest Time“, *Ensign*, máj 1998, 34). Tento príznačný vplyv Ducha Svätého nabáda ľudí, aby zistili a zdokumentovali údaje o svojich predkoch a členoch rodiny a mali ich v úcte – tých, ktorí žijú i tých, ktorí už zomreli.

Duch Eliášov ovplyvňuje ľudí v Cirkvi i mimo nej. Avšak, ako členovia Kristovej znovuzriadenej Cirkvi, máme záväzok a zodpovednosť, aby sme pátrali po našich predkoch a zabezpečili im spasné obrady evanjelia. „Bez nás nedosiahli dokonalosť“ (Židom 11:40; pozri tiež *Teachings: Joseph Smith*, 475). A my nemôžeme byť dokonalí bez našich mŕtvych predkov (pozri NaZ 128:15).

Z týchto dôvodov skúmame rodinnú históriu, budujeme chrámy a vykonávame zástupné obrady. Z týchto dôvodov bol Eliáš poslaný, aby znovuzriadil pečatiacu právomoc, ktorá viaže na zemi aj na nebi. Sme Pánovi zástupcovia v diele spásy a povýšenia, ktoré zabráni tomu, aby bola celá zem zasiahnutá kľatbou (pozri NaZ 110:15), keď sa opäť vráti. Toto je naša povinnosť a veľké požehnanie.

Výzva nastupujúcej generácii

Teraz prosím o pozornosť mladé ženy, mladých mužov a deti nastupujúcej generácie, keď zdôrazňujem dôležitosť Ducha Eliášovho vo vašich životoch v dnešnej dobe. Moje posolstvo je určené vo všeobecnosti pre celú Cirkev – ale hlavne pre vás.

Mnohí z vás si možno myslia, že na rodinnej histórii pracujú hlavne starší ľudia. Ale ja viem, že ani v písmach, ani v pokynoch cirkevných vedúcich sa nehovorí nič o vekovom limite, ktorým by táto dôležitá služba bola obmedzená iba na zreľých dospelých. Vy ste synovia a dcéry Božie, deti zmluvy a budovatelia kráľovstva. Nemusíte čakať, až dosiahnete nejaký vek, aby ste splnili svoju zodpovednosť pomáhať ľudskej rodine v diele spásy.

Pán v dnešnej dobe učinil dostupnými nevšedné zdroje, ktoré vám umožnia naučiť sa a milovať túto prácu, ktorú roznietil Duch Eliášov. Napríklad, FamilySearch je zbierka záznamov, zdrojov a služieb ľahko dostupných z osobných počítačov a rôznych mobilných zariadení, a je vytvorená na to, aby pomohla ľuďom vyhľadať a zdokumentovať svoju rodinnú históriu. Tieto zdroje sú tiež dostupné v centrách rodinnej histórie, ktoré sa nachádzajú v mnohých cirkevných budovách po celom svete.

Nie je to žiadna zhoda okolností, že FamilySearch a ostatné nástroje prichádzajú v čase, keď sú mladí ľudia dobre oboznámení so širokou škálou informačných a komunikačných technológií. Vaše prsty sú trénované nielen na to, aby ste rýchlo komunikovali so svojimi priateľmi, ale aby ste sms-kovali a ťukali do klávesníc, a tým urýchlili a propagovali dielo Pána. Zručnosti a schopnosti, ktoré sú v dnešnej dobe zrejme u mnohých mladých ľudí sú prípravou na to, aby mali podiel na diele spásy.

Vyzývam mladých ľudí v Cirkvi, aby sa učili o Duchu Eliášovom a pocítili ho. Povzbudzujem vás, aby ste študovali svojich predkov, vyhľadávali ich a aby ste sa pripravili na vykonávanie krstov v zastúpení v dome Pána za *svojich* zosnulých predkov a členov rodiny (pozri NaZ 124:28 – 36). A nalieham na vás, aby ste pomohli ostatným ľuďom objaviť ich rodinnú históriu.

Keď na túto výzvu odpoviete s vierou, vaše srdce sa obráti k otcom. Do vášho srdca budú zasadené sľuby dané Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi. Vyhlásenie o vašej rodovej línii, ktoré je vo vašom patriarchálnom požehnaní, vás bude spájať s týmito otcami a bude mať pre vás väčší význam. Vaša láska k vašim predkom a vdácnosť budú rásť. Vaše svedectvo o obrátení k

Spasiteľovi bude hlbšie a stále. A sľubujem vám, že budete chránení pred stupňujúcim sa vplyvom protivníka. Keď sa podieľate na tomto svätom diele a milujete ho, budete chránení počas mladosti aj po celý svoj život.

Rodičia a vedúci, prosím vás, pomôže svojim deťom a mládeži, aby sa učili o Duchu Eliášovom a pocítili ho. Ale nech vaša snaha nie je príliš chladná či formálna, ani nech neposkytuje príliš veľa konkrétnych informácií či školení. Vyzvite mladých ľudí, aby to preskúmali, skúsili a naučili sa to sami (pozri Joseph Smith – History 1:20). Každý mladý človek môže robiť to, čo navrhujem, ak použije moduly dostupné na lds.org/familyhistoryyouth. Kvórum Áronovho kňazstva a predsedníctva tried Mladých žien môžu hrať dôležitú úlohu v tom, aby pomohli všetkým mladým ľuďom dôverne sa oboznámiť s týmito základnými zdrojmi. Mladí ľudia nemajú byť len pasívnymi študentmi, za ktorých je konané (pozri 2. Nefi 2:26), ale majú byť v čoraz väčšej miere študentmi, ktorí konajú, a tak obdržia ďalšie svetlo a poznanie mocou Ducha Svätého.

Rodičia a vedúci, budete ohromení tým, ako rýchlo vaše deti a mládež Cirkvi nadobudnú veľkú zručnosť pri práci s týmito nástrojmi. V skutočnosti to budete vy, ktorí sa od týchto mladých ľudí budú učiť hodnotné lekcie ohľadom toho, ako efektívne používať tieto zdroje. Mládež môže ponúknuť veľkú pomoc starším ľuďom, ktorí sa cítia nesvoji v používaní technológií alebo z nich majú strach, alebo nemajú príliš skúseností s FamilySearch. Tiež uvidíte mnohé požehnania, keď mladí ľudia zasvätia viac času práci na rodinnej histórii a službe v chráme a budú tráviť menej času hraním videohier, surfovaním na internete a facebooku.

Troy Jackson, Jaren Hope a Andrew Allan sú držiteľia Áronovho kňazstva, ktorých inšpirovaný biskup povolal, aby vo svojom zbore spolu učili triedu rodinnej histórie. Títo mladí muži sú ako mnohí z vás, dychtíajú po učení a túžia po službe.

Troy vyhlásil: „Obyčajne som prišiel na zhromaždenie a len som tam sedel, ale teraz si uvedomujem, že musím ísť domov a niečo urobiť. Všetci môžeme pracovať na rodinnej histórii.“

Jaren povedal, že keď sa naučil viac o rodinnej histórii, uvedomil si, že „to nie sú len mená, ale skutoční ľudia. Cítil som stále väčšie a väčšie nadšenie z toho, že som nosil mená do chrámu.“

A Andrew poznamenal: „Nevedel som, že by som mohol získať takú lásku a elán, ktoré prišli s mojím záujmom o rodinnú históriu. Keď som sa každý týždeň pripravoval na výučbu, často som bol nabádaný Duchom Svätým, aby som skúsil niektorú z metód, ktorá sa vyučovala v lekcií, a pracoval podľa nej. Predtým bola pre mňa rodinná história niečím strašným. Ale s pomocou Ducha som bol schopný vyplniť svoje povolanie a pomôcť mnohým ľuďom v mojom zbore.“

Moji milovaní mladí bratia a sestry, rodinná história nie je len zaujímavý program alebo aktivita sponzorovaná Cirkvou; skôr je to nevyhnutná súčasť diela spásy a povýšenia. Boli ste pripravení na tento deň a na to, aby ste budovali kráľovstvo Božie. Ste tu teraz na tejto zemi, aby ste pomáhali v tomto nádhernom diele.

Svedčím, že Eliáš sa vrátil na zem a znovuzriadil posvätnú pečatiacu právomoc. Svedčím, že to, čo je zviazané na zemi, môže byť zviazané na nebi. A viem, že mládež nastupujúcej generácie hrá v tomto veľkom úsilí kľúčovú úlohu. O tom svedčím v posvätnom mene Pána Ježiša Krista, amen.

Deti

Starší Neil L. Andersen
Kvórum dvanástich apoštolov

Vydávam svedectvo o veľkom požehnaní detí a o šťastí, ktoré nám prinášajú v tomto živote i vo večnosti.

Keď sa dívame do detských očí, vidíme blízneho, syna či dcéru Božie, ktoré stáli pri nás v predsmrteľnom živote.

Pre manžela a manželku je najväčším požehnaním to, keď sú schopní priviesť na svet deti a poskytnúť tak týmto duchovným deťom Božím smrteľné telá. Veríme v rodiny a veríme v deti.

Keď sa rodičom narodí dieťa, je to vyplnenie časti plánu Nebeského Otca privádzať deti na svet. Pán povedal, že toto je Jeho dielo a Jeho sláva – uskutočniť nesmrteľnosť a večný život človeka.¹ Pred nesmrteľnosťou musí byť smrteľnosť.

Rodina je ustanovená Bohom. Rodiny sú ústredným bodom plánu nášho Nebeského Otca tu na zemi i na večnosti. Potom, ako Adam a Eva uzavreli manželstvo v písmach čítame: „Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plod'te a množte sa a naplňte zem.“² Proroci a apoštoli v našej dobe prehlásili: „Prvé prikázanie, ktoré Boh dal Adamovi a Eve sa týkalo ich možnosti byť rodičmi ako manžel a manželka. Prehlasujeme, že prikázanie, ktoré Boh dal Svojim deťom, aby sa rozmnožovali a naplnili zem, je stále v platnosti.“³

Toto prikázanie nie je v Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní opomenuté alebo zabudnuté.⁴ Vyjadrujeme hlbokú vďačnosť za obrovskú vieru, ktorú preukazujú manželia a manželky (najmä naše manželky), keď sú ochotní mať deti. Kedy mať deti a koľko ich mať sú osobné rozhodnutia, ktoré sú učené medzi manželom, manželkou a Pánom. Sú to posvätné rozhodnutia – rozhodnutia, ktoré majú byť učené s úprimnou modlitbou a konané s veľkou vierou.

Pred rokmi sa so mnou Starší James O. Mason podelil o tento príbeh: „Narodenie nášho šiesteho dieťaťa bolo nezabudnuteľným zážitkom. Keď som tesne po jej narodení hľadel na túto prekrásnu, novú dcérku ležiacu v detskej izbe, zreteľne som počul hlas, ktorý hovoril: ‚Ešte tam je jedno a bude to chlapec.‘ Pochabo som sa ponáhlal späť do izby mojej úplne vyčerpanej manželky a povedal jej túto úžasnú novinu. Načasovanie z mojej strany bolo absolútne nevhodné.“⁵ Rok po roku Masonovci očakávali príchod svojho siedmeho dieťaťa. Prešli tri roky, štyri, päť, šesť, sedem. Nakoniec, po ôsmich rokoch, sa im narodilo siedme dieťa – chlapček.

Prezident Thomas S. Monson tento rok v apríli vyhlásil:

„Kým kedysi boli cirkevné normy a spoločenské normy z väčšej časti zhodné, teraz je medzi nimi veľká priepasť, a stále sa rozširuje. ...

Spasiteľ ľudstva opísal sám seba ako vo svete, ale nie zo sveta. Aj my môžeme byť vo svete, ale nie zo sveta, ak odmietame falošné idey a falošné učenia a zostávame verní tomu, čo nám Boh prikázal.“⁶

Mnohé hlasy v dnešnom svete bagatelizujú to, že je dôležité mať deti alebo odporúčajú, aby to rodina odložila na neskôr či obmedzila ich počet. Nedávno ma moje dcéry upozornili na blog, ktorý píše kresťanská mama piatich detí (nie z našej Cirkvi). Poznomenala: „Tým, že vyrastám v tejto kultúre, je pre mňa veľmi ťažké získať biblickú perspektívu materstva. ... Postavenie detí je podhodnotené. Deti sú na nižšom stupni, než cestovanie po svete. Sú na nižšom stupni, než ísť večer von vo svojom voľnom čase. Sú na nižšom stupni, než trápenie svojho tela v posilňovni. Sú na nižšom stupni než akákoľvek práca, ktorú máte alebo o ktorej dúfate, že ju získate.“ Potom dodala: „Materstvo nie je koníček, je to povolanie. Nezbierate deti, pretože ste zistili, že sú rozkošnejšie než známky. Nie sú ničím, čo máte robiť, ak sa vám to zmestí do vášho programu. Sú tým, na čo vám Boh poskytol čas.“⁷

Mať malé deti nie je ľahké. Veľa dní je ťažkých. Mladá matka nastupovala do autobusu so siedmimi deťmi. Vodič autobusu sa spýtal: „Tie sú všetky vaše, madam? Alebo idete na piknik?“ „Všetky sú moje,“ odpovedala. „A nie je to žiaden piknik!“⁸ Keď sa svet neustále pýta: „Tie sú všetky vaše?“, ďakujeme vám za to, že v Cirkvi vytvárate útočisko pre rodiny, kde máme v úcte rodiny a pomáhame matkám s deťmi.

Vy, spravodliví otcovia, neexistujú dostatočné slová na to, aby vyjadrili vďaku a lásku, ktorú cítite ku svojej žene, kvôli jej nezmerateľnému daru, že privádza na svet vaše deti a stará sa o ne.

Starší Mason mal len niekoľko týždňov pred svojou svadbou odlišnú skúsenosť, ktorá mu pomohla, aby dal na prvé miesto zodpovednosti za svoju rodinu. Povedal: „Spolu s Máriou sme si logicky zdôvodnili, že aby som ja mohol študovať medicínu, musí ona zostať pracovať. Hoci to nebolo práve to, čo sme chceli robiť, deti museli počkať na neskôr. [Keď som si v dome svojich rodičov prezeral cirkevný časopis], zbadal som článok od Staršieho Spencera W. Kimballa, vtedy člena Kvóra Dvanástich, [ktorý upozorňoval] na zodpovednosti spojené s manželstvom. Podľa Staršieho Kimballa jednou z posvätných zodpovedností bolo množiť sa a naplniť zem. Dom mojich rodičov bol [blízko] cirkevnej administratívnej budovy. Okamžite som odkráčal do tej budovy a pol hodiny po tom, ako som si prečítal jeho článok, som sedel za stolom oproti Staršiemu Spencerovi W. Kimballovi. (Dnes by to nebolo také ľahké.) Vysvetlil som mu, že sa chcem stať lekárom. Nedalo sa robiť nič iné, len odložiť deti na neskôr. Starší Kimball pozorne počúval a potom tichým hlasom odpovedal: „Brat Mason, chcel by Pán, aby ste porušili jedno z jeho dôležitých prikázaní kvôli tomu, že sa chcete stať lekárom? S Pánovou pomocou môžete mať rodinu a aj sa stať lekárom. Kde je vaša viera?““

Starší Mason pokračoval: „Naše prvé dieťa sa narodilo do roka. Ja i Mária sme ťažko pracovali a Pán otvoril okná nebies.“ Masonovci boli požehnaní dvomi ďalšími deťmi ešte predtým ako o štyri roky neskôr spromoval na lekárskej fakulte.⁹

Na celom svete je dnes ekonomická nestabilita a finančná neistota. Prezident Thomas S. Monson povedal na aprílovej generálnej konferencii: „Ak máte obavy o to, či finančne zabezpečíte manželku a rodinu, chcem vás uistiť, že to nie je žiadna hanba, ak pár žije skromne a šetrí. Spravidla v týchto ťažkých časoch, keď sa učíte obetovať a činiť neľahké rozhodnutia, vtedy sa zblížujete a rastiete.“¹⁰

Prenikavá otázka Staršieho Kimballa: „Kde je vaša viera?“ obracia našu pozornosť na sväté písmo.

Nebolo to v záhrade Éden, kde Adam a Eva priviedli na svet svoje prvé dieťa. Keď Adam a [Eva] opustili záhradu, začali obrábať zem. ... Adam a Eva mali synov a dcéry a [konajúc vo viere] začali sa množiť a naplnili zem.¹¹

Nebolo to v ich dome v Jeruzaleme, plnom zlata, striebra a drahocenných vecí, kde Lehi a Sariah, konajúc vo viere, priviedli na svet svojich synov Jákoba a Jozefa. Bolo to v pustatine. Lehi hovoril o svojom synovi Jákovovi ako o prvorodenom v dňoch jeho súženia v pustatine.¹² Lehi povedal, že Jozef sa narodil v pustatine [ich] strastí; jeho matka ho porodila v dňoch [jej] najväčšieho smútku.¹³

V knihe Exodus sa muž a žena zosobášili, a konajúc vo viere, narodil sa im chlapec. Na svoje vstupné dvere si nedali žiadne oznámenie o jeho narodení. Ukryli ho, lebo faraón vydal pokyny, že každého novorodeného izraelitského chlapca majú „[hodiť] do Nílu“.¹⁴ Zvyšok príbehu poznáte: bábätko bolo s láskou uložené do malej lodičky vyrobenej z trstia, vložené do rieky, pozorované svojou sestrou, nájdené faraónovou dcérou a vychovávané svojou vlastnou mamou ako svojou dojkou. Chlapca vrátili faraónovej dcére, ktorá si ho osvojila ako svojho syna a nazvala ho Mojžiš.

V najmilovanejšom príbehu narodenia nebolo žiadnej ozdobenej detskej izby či značkovej detskej postieľky – iba jasičky pre Spasiteľa sveta.

V „časoch najlepších a ... v časoch najhorších“¹⁵, praví Boží Svätí, konajúc vo viere, nikdy nezabudli, nezavrhlí či nezanedbali „prikázanie, ktoré Boh dal Svojim deťom, aby sa rozmnožovali a naplnili zem“¹⁶. Kráčame vpred vo viere, a rozhodnutie, koľko detí mať a kedy ich mať je opäť medzi manželom, manželkou a Pánom. Nemáme sa v tejto veci súdiť.

Privádzanie detí na svet je citlivou záležitosťou, ktorá môže byť veľmi bolestivou pre spravodlivú ženu, ktoré nemá príležitosť vydať sa a mať rodinu. Vám, vznešené ženy, náš Nebeský Otec pozná vaše modlitby a túžby. Akí vďační sme za váš pozoruhodný vplyv, ktorý zahŕňa to, že sa s milujúcou náručou načahujete za deťmi, ktoré potrebujú vašu vieru a silu.

Privádzanie detí na svet môže byť tiež srdcervúcou témou pre spravodlivé páry, ktoré uzatvorili manželstvo a zistili, že nie sú schopní mať deti, ktoré tak túžobne očakávali alebo pre manžela a manželku, ktorí si plánovali veľkú rodinu, ale sú požehnaní len malou.

Nie vždy môžeme vysvetliť tieto ťažkosti v našej smrteľnosti. Niekedy sa život zdá veľmi nespravodlivý – najmä, keď je našim najväčším práním činiť presne to, čo Pán prikázal. Ako Pánov služobník vás uistujem, že tento prísľub je pevný: „Verní členovia, ktorým okolnosti neumožňujú, aby obdržali požehnanie večného manželstva a rodičovstva v tomto živote, obdržia všetky zaslúbené požehnanie vo večnosti, [ak] zachovávajú zmluvy, ktoré uzatvorili s Bohom.“¹⁷

Prezident J. Scott Dorius z misie Peru Lima West mi porozprával ich príbeh. Povedal: „Becky a ja sme boli manželmi 25 rokov a nemali sme možnosť mať deti či si ich [adoptovať]. Niekoľkokrát sme sa s'ahovali. Zoznamovanie sa so susedmi v každom novom prostredí bolo nepríjemné a niekedy bolestivé. Členovia zboru sa čudovali, prečo [nemáme] deti. Neboli jediní, kto sa čudoval.

Keď som bol povolaný za biskupa, členovia zboru vyjadrili obavy že nemám žiadnu skúsenosť s deťmi a tínedžermi. Poďakoval som sa im za vyjadrenie podpory a požiadal som ich, aby mi umožnili trénovať moje zručnosti potrebné na výchovu detí na ich deťoch. S láskou mi vyšli v ústrety.

Čakali sme, získavali sme nadhľad a učili sme sa trepezlivosti. Po 25 rokoch manželstva vstúpilo do nášho života zázračné dieťa. Adoptovali sme dvojročnú Nicol, a potom práve narodeného Nikolaia. Neznámi ľudia nás teraz chvália, aké máme krásne vnúčatá. Smejeme sa a hovoríme: „To sú naše deti. Žijeme náš život pospiatky.“¹⁸

Bratia a sestry, nesúďme jeden druhého v tejto posvätnéj a osobnej zodpovednosti.

„Potom [Ježiš] vzal dieťa ... objal ho a povedal ...

Kto by prijal jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma; a kto by mňa prijal, ... prijíma ... Toho, kto ma poslal.“¹⁹ Aké úžasné požehnanie máme, keď prijímame do svojich domov synov a dcéry Božie.

Nech s pokorou a modlitbou usilujeme o porozumenie Božích prikázaní a uznávame ich, nech úctivo počúvame hlas Jeho Svätého Ducha.

Rodiny sú ústredným bodom Božieho večného plánu. Vydávam svedectvo o veľkom požehnaní detí a o šťastí, ktoré nám prinášajú v tomto živote i vo večnosti, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky:

1. Pozri Mojžiš 1:39.
2. Genesis 1:28.
3. „Rodina: Prehlásenie svetu“, november 2010, 35602.
4. Podľa prieskumu americkej spoločnosti, ktorý vykonala kancelária sčítania ľudu Spojených štátov, „Utah má stále najvyšší počet členov domácnosti, najvyššiu pôrodnosť, najnižší priemerný vek, najnižší vek, v ktorom sa uzatvára manželstvo a najviac matiek, ktoré zostávajú s deťmi doma“ („Who Are Utahns? Survey Shows We're Highest, Lowest, Youngest“, Salt Lake Tribune, 22. septembra 2011, A1, A8).
5. E-mail od Staršieho Jamesa O. Masona, 25. júna 2011.
6. Thomas S. Monson, „Kiež máte odvahu“, Generálna konferencia apríl 2011, 81, 82.
7. Rachel Jankovicová, „Motherhood Is a Calling (and Where Your Children Rank)“, 14. júla 2011, desiringgod.org.
8. Pozri „Jokes and Funny Stories about Children“, thejokes.co.uk/jokes-about-children.php.
9. E-mail od Staršieho Jamesa O. Masona, 29. júna 2011.
10. Thomas S. Monson, „Kiež máte odvahu“, Generálna konferencia apríl 2011, 82.
11. Pozri Mojžiš 5:1 – 2.
12. Pozri 2. Nefi 2:1.
13. Pozri 2. Nefi 3:1.
14. Exodus 1:22.
15. Charles Dickens, *A Tale of Two Cities* (Signet Classic, 1997), 13.
16. Pozri *Liahona*, november 2010, 129.
17. Pozri *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.3.3.

18. E-mail od prezidenta J. Scotta Doriusa, 28. augusta 2011.
19. Marek 9:36 – 37.

Čas na prípravu

Starší Ian S. Ardern
Sedemdesiatnik

Musíme venovať svoj čas veciam, na ktorých najviac záleží.

Ôsma kapitola príručky *Kážte Moje evanjelium* zameriava našu pozornosť na múdre využitie času. V tejto kapitole nám Starší M. Russell Ballard pripomína, že si musíme stanoviť ciele a učiť sa, ako zvládnuť techniky na ich dosiahnutie. (pozri *Kážte Moje evanjelium: Sprievodca misionárskou službou* [2004], 146). Zvládnutie techník potrebných na dosiahnutie našich cieľov zahŕňa to, že sa staneme majstrami v manažovaní svojho času.

Som vďačný za príklad prezidenta Thomasa S. Monsona. Pri všetkom tom, čo robí ako prorok Boží, tiež zabezpečuje, tak ako to robil Spasiteľ, aby mal stále dostatok času na navštevovanie chorých (pozri Lukáš 17:12 - 14), aby pozdvihoval chudobných duchom a bol služobníkom všetkých. Som tiež vďačný za príklady mnohých ďalších, ktorí dávajú svoj čas v službe svojim blíznym. Svedčím, že dávanie nášho času v službe blíznym je Bohu príjemné a že nás to k Nemu priblíži. Náš Spasiteľ dodrží Svoje slovo, že ten, kto je verný a múdry v čase sa počíta medzi hodných zdediť príbytky, ktoré preňho pripravil Jeho Otec (NaZ 72:4).

Čas nikdy nie je na predaj; čas je tovar, ktorý, nech sa snažíš ako chceš, sa nedá kúpiť v žiadnom obchode za žiadnu cenu. No keď sa múdro využije, jeho hodnota je nezmerateľná. V akýkoľvek deň z tých, ktoré sú nám pridelené, zadarmo, môžeme využiť rovnaký počet minút a hodín a čoskoro zistíme, ako nás známa cirkevná pieseň pozorne učí, že „letia na krídlach blesku; nezavoláme ich späť“ („Improve the Shining Moments“, *Hymns*, č. 226). Čas, ktorý máme, musíme využiť múdro. Prezident Brigham Young povedal: „My všetci sme dlžníkmi Boha za schopnosť využívať čas prospešne, a On nás bude volať k prísnej zodpovednosti za to, ako sme túto schopnosť využívali“ (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 286).

S nárokmi, ktoré sú na nás kladené, sa musíme naučiť preferovať naše voľby tak, aby boli rovné našim cieľom, alebo riskovať, že budeme vystavení vetru odkladania a unášaní od jednej aktivity, ktorá je stratou času, k druhej. Majster Učiteľ nás dobre učil o prioritách, keď vo svojom Kázaní na hore prehlásil: „Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a spravodlivosť“ (Joseph Smith Translation, Matthew 6:38). (Pozri tiež Dallin H. Oaks, „Focus and Priorities“, *Liahona*, júl 2001, 99 – 102.)

Alma hovoril o prioritách, keď učil, že tento život sa stal stavom skúšky, časom prípravy na stretnutie s Bohom (pozri Alma 12:24). To ako najlepšie využiť bohaté dedičstvo času prípravy na stretnutie s Bohom, môže vyžadovať nejaké vedenie, ale určite máme dať Pána a naše rodiny na vrch zoznamu. Prezident Dieter F. Uchtdorf nám pripomenul, že „v rodinných vzťahoch sa láska naozaj vyjadruje časom“ („Veci, na ktorých najviac záleží“, Generálna konferencia október 2010, 30). Svedčím, že keď s modlitbou a úprimne vyhľadáme pomoc, náš Nebeský Otec nám pomôže dať dôraz na to, čo si zaslúži náš čas viac, než niečo iné.

Chabé využitie času je sesternicou lenivosti. Pri nasledovaní prikázania, aby sme prestali byť leniví (pozri NaZ 88:124) sa musíme tiež uistiť, že sa naša zaneprázdnenosť rovná produktívnosti. Je napríklad úžasné mať prostriedok okamžitej komunikácie celkom doslova pri

končekoch prstov, ale uistíme sa, že sa nestaneme závislými prstovými komunikátormi. Vnímam, že sú ľudia, ktorí sa chytili do pasce novej závislosti, ktorá požiera čas, takej, ktorá nás zotročuje, aby sme neustále kontrolovali a posielali sociálne odkazy, a tak nám dáva dojem, že sme zaneprázdnení a produktívni.

Na ľahkom prístupe ku komunikácii a informáciám je veľa dobrého. Bolo pre mňa veľkou pomocou mať prístup k vyhľadávaniu článkov, príhovorov z konferencie a záznamov o predkoch a prijímanie e-mailov, pripomienok z Facebooku, tweetov a esemesiek. No akokoľvek sú tieto veci dobré, nemôžeme im dovoliť, aby zatlačali do úzadia veci najväčšej dôležitosti. Aké smutné by bolo, keby telefón a počítač s celou svojou dômyselnosťou prevälcovali jednoduchosť úprimnej modlitby k milujúcemu Otcovi v Nebi. Buďme tak rýchli pokľaknúť, ako sme rýchli esemskovať.

Elektronické hry a známi z internetu nie sú trvalou náhradou za skutočných priateľov, ktorí nám môžu dať objatie na povzbudenie, ktorí sa za nás môžu modliť a snažiť sa o naše najlepšie dobro. Aký som bol vďačný, keď som videl kvórum, triedu a členky Združenia pomoci, ktorí sa zjednotili vo vzájomnej podpore. Pri týchto príležitostiach som lepšie chápal, čo apoštol Pavol myslel, keď povedal: „A tak teda nie ste už cudzinci ani prišielci; ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží“ (Efezským 2:19).

Viem, že naše najväčšie šťastie príde, keď sa naladíme na Pána (pozri Alma 37:37) a na tie veci, ktoré prinášajú trvalú odmenu skôr, než keď sa bezmyšlienkovite naladíme na bezpočetné hodiny aktualizovania statusov, internetovej farmy a katapultovania nahnevaných vtákov na betónové steny. Povzbudzujem každého z nás, aby sme zobrali veci, ktoré nás okrádajú o vzácny čas a rozhodli sme sa byť ich pánmi, než by sme im dovolili, aby sa prostredníctvom svojej povahy vzbudzujúcej závislosť stali pánmi našimi.

Na to, aby sme mali ten pokoj, o ktorom hovorí Spasiteľ (pozri Ján 14:27), musíme venovať svoj čas veciam, na ktorých najviac záleží, a na Božích veciach záleží najviac. Keď sa spojíme s Bohom v úprimnej modlitbe, každý deň budeme čítať a študovať písma, budeme premýšľať o tom, čo sme čítali a čo sme cítili, a potom uplatníme a budeme žiť lekcie, ktoré sme sa naučili, priblížime sa k Nemu. Boh sľúbil, že keď budeme usilovne hľadať v najlepších knihách, dá nám poznanie Svojím Svätým Duchom (pozri NaZ 121:26; pozri tiež NaZ 109:14 - 15).

Satan nás bude pokúšať, aby sme zneužili náš čas prostredníctvom skrytých rozptýlení. No aj keď prídu pokušenia, Starší Quentin L. Cook učil, že „Svätí, ktorí odpovedia na Spasiteľov odkaz, nebudú zvedení cieľmi, ktoré rozptyľujú a ničia“ („Are You a Saint?“, *Liahona*, november 2003, 96). Hiram Page, jeden z ôsmich svedkov Knihy Mormonovej nás učil hodnotnú lekcii o rozptýleniach. Mal istý kameň a prostredníctvom neho zaznamenal to, o čom si myslel, že boli zjavenia pre Cirkev (pozri NaZ 28). Potom, ako bol Hiram pokarhaný, záznam hovorí, že ten kameň bol vzatý a rozomletý na prach, aby už nikdy nebol rozptýlením.¹ Vyzývam vás, aby ste rozpoznali vo svojich životoch rozptýlenia, ktoré mrhajú vašim časom a ktoré možno potrebujú, obrazne povedané, byť rozomleté na prach. Budeme musieť byť rozumnými v úsudku a zaistiť, že misky na váhach času sú správne vyvážené, aby zahŕňali Pána, rodinu, prácu a prospešné oddechové činnosti. Ak už mnohí zistili, naše životné šťastie sa zväčšuje, keď používame svoj čas na vyhľadávanie vecí, ktoré sú „cnostné, krásne, čo sa teší dobrej povesti alebo čo je chvályhodné“ (Články viery 1:13).

Čas svižne kráča vpred za tikotu hodín. Dnes je dobrý deň, kým nám tikajú hodiny smrteľnosti, aby sme prehodnotili, čo robíme na to, aby sme sa pripravili na stretnutie s Bohom. Svedčím, že veľká odmena čaká na tých, ktorí si v smrteľnosti nájdu čas na to, aby sa pripravili na nesmrteľnosť a život večný. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky:

1. Pozri Provo Utah Central Stake general minutes, 6. apríla 1856, zväzok 10 (1855 – 1860), Church History Library, Salt Lake City, 273 (pravopis, interpunkcia a kapitalizácia upravená): „Otec [Emer] Harris povedal, že apoštol povedal, že máme bojovať proti kniežatstvám a mocnostiam na vysokých miestach. Hiram Page vykopal zo zeme čierny kameň [a] dal si ho do vrečka. Prišiel domov, pozrel sa naňho. Na tom kameni bola veta. Napísal ju na papier, aby ju mal ako dôkaz a keď ju dopísal, na kameni sa objavila ďalšia veta za vetou, až kým nenapísal 16 strán. Povedali o tom Josephovi. Jeden človek sa opýtal Josepha, či to je pravda. On povedal, že nevie, ale že sa modlil a dostal zjavenie, že kameň je od diabla. Ten kameň bol rozlámaný na prach a veci z neho opísané boli spálené. Bola to práca a moc temnoty, amen.“

Je lepšie pozerat' sa nahor

Starší Carl B. Cook
Sedemdesiatnik

Ak my, rovnako ako prezident Monson, uplatňujeme vieru a hľadáme u Boha pomoc, nebudeme zdrvení bremenami života.

Na konci obzvlášť vyčerpávajúceho dňa na konci môjho prvého týždňa ako generálnej authority bol môj kufrík preťažený a moja myseľ celkom pohltená otázkou „Ako môžem toto vôbec robiť?“ Opustil som kanceláriu sedemdesiatnikov a vstúpil som do výťahu cirkevnej administratívnej budovy. Ako výťah zostupoval nadol, moja hlava bola sklonená a díval som sa bezvýrazne na podlahu.

Dvere sa otvorili a niekto vstúpil, ale nepozrel som sa nahor. Ako sa dvere zatvorili, počul som, ako sa opýtal: „Na čo sa pozeráte tam dole?“ Spoznal som ten hlas, bol to prezident Thomas S. Monson.

Rýchlo som sa pozrel hore a odpovedal som: „Ach, na nič.“ (Som si istý, že dôvtipná odpoveď povzbudila sebadôveru v moje schopnosti!)

Ale on videl moje stiesnené rozpoloženie a môj ťažký kufrík. Usmial sa a láskyplne naznačil ukazujúc smerom k nebu: „Je lepšie pozrieť sa nahor!“ Ako sme sa viezli ešte o úroveň nižšie, veselo mi vysvetlil, že je na ceste do chrámu. Keď sa so mnou rozlúčil, jeho lúčiaci sa pohľad prehovoril opäť k môjmu srdcu: „Teraz si pamätaj, že je lepšie pozerat' sa nahor.“

Keď sme sa rozdelili, spomenul som si na slová z písma: Verte v Boha; verte, že on je a že stvoril všetky veci, ako na nebi, tak na zemi.¹ Keď som pomyslel na silu Nebeského Otca a Ježiša Krista, moje srdce našlo útechu, ktorú som márne hľadal na podlahe toho zostupujúceho výťahu.

Odvtedy som rozmýšľal nad touto skúsenosťou a nad úlohou prorokov. Bol preťažený a moja hlava klesala. Keď prorok prehovoril, pozrel som sa na neho. Presmeroval moju pozornosť, aby som sa pozrel na Boha, kde som mohol byť uzdravený a posilnený skrze uzmierenie Krista. To je to, čo pre nás proroci robia. Vedú nás k Bohu.²

Svedčím, že prezident Monson nie je len prorok, videc a zjavovateľ; je takisto úžasný príklad žijúcej zásady pozerat' sa nahor. Zo všetkých ľudí práve on sa mohol cítiť preťažený svojimi povinnosťami. Namiesto toho uplatňuje úžasnú vieru a je naplnený optimizmom, múdrosťou a láskou k druhým. Jeho postoj je jeden z „môžem urobiť“ a „urobím“. Verí Pánovi a spolieha sa na Neho v sile, a Pán mu žehná.

Skúsenosť ma naučila, že ak my, rovnako ako prezident Monson, uplatňujeme vieru a hľadáme u Boha pomoc, nebudeme zdrvení bremenami života. Nebudeme sa cítiť neschopní urobiť niečo, o čo sme boli požiadaní alebo čo potrebujeme urobiť. Budeme posilnení a náš život bude naplnený pokojom a radosťou.³ Začneme si uvedomovať, že väčšina toho, čo nás trápi, nie je večná hodnota a ak je, Pán nám pomôže. Ale musíme mať vieru pozrieť sa nahor a odvahu nasledovať Jeho vedenie.

Prečo je v našom živote výzva neustále sa pozerat' nahor? Možno máme nedostatok viery, že taký jednoduchý čin môže vyriešiť naše problémy. Napríklad, keď boli deti Izraela poštipané jedovatými hadmi, Mojžišovi bolo prikázané pozdvihnúť na stĺpe medeného hada. Ten medený had predstavoval Krista. Tí, ktorí sa pozreli nahor na hada, ako ich napomenul prorok, boli uzdravení.⁴ Ale mnohí ďalší nepozreli nahor, a zahynuli.⁵

Alma súhlasil, že dôvod, prečo sa Izraeliti nepozreli na hada bol, že neverili, že by ich to mohlo uzdraviť. Almove slová sú pre nás dnes dôležité:

Ó bratia moji, keby ste mohli byť uzdravení len pohliadnutím, aby ste boli uzdravení, či by ste rýchlo nepohliadli, alebo by ste radšej zatvrdili srdcia svoje v neviere a boli nedbalí?

Ak áno, príde na vás beda; ale pokiaľ nie, potom pohliadnite a začnite veriť v Syna Božieho, že príde, aby vykúpil ľud svoj, a že bude trpieť a zomrie, aby uzmieril ich hriechy; a že znova vstane z mŕtvych.⁶

Povzbudenie prezidenta Monsona pozrieť sa nahor je metafora, aby sme pamätali na Krista. Keď na Neho pamätáme a veríme v Jeho moc, obdržíme silu skrze Jeho uzmierenie. Je to prostriedok, pomocou ktorého môžeme byť zmiernené naše úzkosti, bremená a naše utrpenie. Je to prostriedok, pomocou ktorého nám môže byť odpustené a môžeme byť uzdravení z bolesti z našich hriechov. Je to prostriedok, pomocou ktorého môžeme získať vieru a silu zniesť všetky veci.⁷

Nedávno sme sestra Cooková a ja navštívili konferenciu pre ženy v Južnej Afrike. Potom, ako sme si vypočuli inšpirujúce posolstvá týkajúce sa uzmierenia v našom živote, kolová prezidentka Združenia pomoci vyzvala každého, aby išiel von. Každému z nás bol daný héliový balón. Vysvetlila nám, že náš balón predstavuje akékoľvek bremeno, skúšku alebo ťažkosť, ktorá nám bráni v našom živote. Keď sme narátali do troch, vypustili sme naše balóny alebo naše „bremená“. Keď sme sa pozreli nahor a videli naše bremená, ako sa vznášajú preč, počuli sme hlasné „ach“. Ten jednoduchý čin vypustenia našich balónov nám poskytol zázračnú pripomienku tej neopísateľnej radosti, ktorá prichádza vtedy, keď sa pozeráme nahor a myslíme na Krista.

Na rozdiel od vypustenia héliového balóna, duchovne vzhladať nahor nie je jednorazová skúsenosť. Učíme sa z modlitby sviatosti, že vždy na Neho pamätáme a dodržiavame Jeho prikázania, aby sme mohli mať Jeho Ducha so sebou každý deň, aby nás viedol.⁸

Keď deti Izraela putovali pustatinou, Pán viedol ich cestu každý deň, keď u Neho hľadali vedenie. V Exode čítame: „Hospodin kráčal pred nimi vo dne v oblakovom stĺpe, aby ich viedol cestou, a v noci v ohnivom stĺpe, aby im svietil, takže mohli ísť dňom i nocou.“⁹ Jeho vedenie bolo nepretržité a ja vám dávam svoje pokorné svedectvo, že Pán môže urobiť to isté pre nás.

Takže ako nás bude viesť dnes? Skrze prorokov, apoštolov a kňazských vedúcich a skrze pocity, ktoré prichádzajú po tom, ako vylievame svoje srdce a dušu Nebeskému Otcovi v modlitbe. Vedie nás, keď opúšťame veci sveta, činíme pokánia a meníme sa. Vedie nás, keď dodržiavame Jeho prikázania a skúšame byť viac ako On. A vedie nás skrze Ducha Svätého.¹⁰

Aby sme boli vedení na ceste života a mali stále spoločenstvo Ducha Svätého, musíme mať „ucho, ktoré počuje“ a „oko, ktoré vidí“, obe zamerané nahor.¹¹ Musíme konať podľa vedenia, ktoré získavame. Musíme sa pozrieť nahor a vykročiť. A keď to urobíme, viem, že budeme povzbudení, lebo Boh chce, aby sme boli šťastní.

Sme deti Nebeského Otca. On chce byť súčasťou nášho života, chce nás požehnať a pomôcť nám. Uzdraví naše rany, vysuší naše slzy a pomôže nám na našej ceste, aby sme sa vrátili do Jeho prítomnosti. Keď budeme k Nemu hľadieť, povedie nás.

Pán je moje svetlo; prečo by som sa potom mal strachovať?

Vo dne i v noci je Jeho prítomnosť blízko. On je moja radosť a moja pieseň.

*Vo dne i v noci ma vedie neustále.*¹²

Vydávam svedectvo, že hriechy sú odpustené a bremená sú odľahčené, keď vzhliadame ku Kristovi. Pamätajte na neho, a nevešajte hlavu¹³, lebo ako prezident Monson povedal, „je lepšie pozerat' sa nahor“.

Svedčím, že Ježiš je náš Spasiteľ a Vykupiteľ, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mosiáš 4:9.
2. Pozri 2. Nefi 25:23, 26.
3. Pozri Mosiáš 24:15.
4. Pozri Numeri 21:8 – 9.
5. Pozri 1. Nefi 17:41.
6. Pozri NaZ 33:21 – 22; pozri tiež verše 19 – 20.
7. Pozri Alma 36:3, 17 – 21; 3. Nefi 9:13.
8. Pozri NaZ 20:77.
9. Exodus 13:21.
10. Pozri 2. Nefi 9:52; 31:13; NaZ 121:46.
11. Príslovia 20:12.
12. „The Lord Is My Light“, *Hymns*, č. 89.
13. Pozri 2. Nefi 10:20.

Vykúpenie

Starší LeGrand R. Curtis Jr.
Sedemdesiatnik

Skrze Krista ľudia môžu a menia svoje životy a získavajú vykúpenie.

Sú rozličné mená, ktorými sa zmieňujeme o Pánovi Ježišovi Kristovi. Tieto mená nám dávajú porozumenie rozličných stránok Pánovho uzmierujúceho poslania. Vezmite si napríklad meno „Spasiteľ“. Všetci rozumieme tomu, čo to znamená byť záchránený, pretože každý z nás už bol niekedy pred niečím zachránený. Ako deti sme sa ja a moja sestra hrali v rieke na malej loďke, keď sme nerozumne opustili bezpečné miesto na hranie a ocitli sme sa hnaní prúdom do neznámeho nebezpečenstva po prúde rieky. Ako odpoveď na náš krik nám bežal náš otec na pomoc zachraňujúc nás z nebezpečenstva rieky. Keď myslím na zachraňovanie, myslím na túto skúsenosť.

Meno „Vykupiteľ“ poskytuje podobné porozumenie. „Vykúpiť“ je kúpiť alebo odkúpiť. V právnej otázke je majetok vykúpený splatením hypotéky alebo iných záložných práv. V starozákonných časoch zákon Mojžišov poskytoval rozličné spôsoby, ako môžu byť sluhovia a majetok oslobodení alebo vykúpení peniazmi (pozri Leviticus 25:31).

Hlavné použitie písom slova *vykúpiť* zahŕňa oslobodenie detí Izraela z ich otroctva v Egypte. Po tomto oslobodení im Mojžiš povedal: „Ale preto, že vás Hospodin miloval, vyviedol vás mocnou rukou a vyslobodil z domu otroctva, z ruky faraóna, egyptského kráľa“ (Deuteronomium 7:8).

Téma Jehovu vykupujúceho ľudí Izraela z otroctva sa v písmach opakuje veľa krát. Často je preto, aby ľudom pripomenula Pánovu láskavosť pri oslobodení detí Izraela od Egyptanov. Ale je to tiež preto, aby sa naučili, že je iné, dôležitejšie vykúpenie pre Izrael. Lehi učil: A Mesiáš prichádza v plnosti času, aby mohol deti ľudské vykúpiť z pádu (pozri 2. Nefi 2:26).

Žalmista napísal: „Ale Boh vykúpi mi dušu, z moci podsvetia“ (pozri Žalmy 49:16).

Pán skrze Izaiáša vyhlásil: „Zotriem tvoje priestupky sťa oblak a tvoje hriechy ako mračno. Navráť sa ku mne, lebo som ťa vykúpil!“ (Pozri Izaiáš 44:22.)

Vykúpenie, o ktorom sa v týchto troch veršoch hovorí je pravdaže uzmierenie Ježiša Krista. Toto je to „hojné vykúpenie“ poskytnuté našim milujúcim Bohom (pozri Žalmy 130:8). Na rozdiel od vykúpenia v zákone Mojžišovom alebo v dnešných právnych ustanoveniach, toto vykúpenie nepríde „porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom“ (pozri 1. Petra 1:18). „V [Kristovi] máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti“ (pozri Efezským 1:7). Prezident John Taylor učil, že vďaka Vykupiteľovej obeti „je dlh zaplatený, vykúpenie učinené, zmluva naplnená, spravodlivosť uspokojená, vôľa Božia vykonaná a všetka moc je vložená do rúk Syna Božieho“ (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 44).

Účinky tohto vykúpenia zahŕňajú prekonanie fyzickej smrti všetkých Božích detí. To znamená, že časná smrť je prekonaná a všetci budú vzkriesení. Ďalšia stránka Kristovho vykúpenia je

víťazstvo nad duchovnou smrťou. Skrze Jeho utrpenie a smrť Kristus zaplatil za hriechy celého ľudstva pod podmienkou individuálneho pokánia.

Teda keď činíme pokánie, môžu nám byť naše hriechy odpustené, cena je zaplatená naším Vykupiteľom. Toto sú dobré správy pre každého z nás, „všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej“ (Rímskym 3:23). Tí, ktorí závažne zišli z ciest spravodlivosti zúfalo potrebujú toto vykúpenie a ak činia úplné pokánie, môžu sa ho dožadovať. Ale tí, ktorí tvrdo pracovali, aby žili dobrý život, tiež zúfalo potrebujú toto vykúpenie, lebo nikto sa nemôže dostať do prítomnosti Otca bez Kristovej pomoci. Takže toto láskyplné vykúpenie dovoľuje, aby boli zákony spravodlivosti a milosrdenstva uspokojené v životoch všetkých, ktorí činia pokánie a nasledujú Krista.

Tak úžasný je plán spásy,
tak slávny, úplný,
láska mu dáva lúč krásy,
je božsky jednotný.

(„Tak úžasná je láska“, CPaPPD, str. 19).

Prezident Boyd K. Packer učil: „Je tu Vykupiteľ, Sprostredkovateľ, ktorý je ochotný a schopný utíšiť požiadavky spravodlivosti a poskytnúť milosrdenstvo tým, ktorí sú kajúcní“ („The Mediator“, *Ensign*, máj 1977, 56).

Písma, literatúra a skúsenosti života sú plné príbehov vykúpenia. Skrze Krista ľudia môžu a robia zmeny vo svojich životoch a získavajú vykúpenie. Milujem príbehy vykúpenia.

Mám priateľa, ktorý nenasledoval vo svojej mladosti učenia Cirkvi. Keď bol mladý dospelý, uvedomil si, čo mu chýbalo, keď nežil podľa evanjelia. Činil pokánie, zmenil svoj život a oddal sa spravodlivému životu. Jedného dňa, roky po našom priateľstve v mladosti, som ho stretol v chráme. Svetlo evanjelia žiarilo v jeho očiach a ja som pochopil, že je oddaným členom Cirkvi, ktorý sa snaží žiť evanjelium naplno. Jeho príbeh je príbehom vykúpenia.

Raz som mal pohovor pred krstom so ženou, ktorá bola vinná veľmi bolestivým hriechom. Počas rozhovoru som sa jej spýtal, či rozumie, že nesmie viac ten hriech opakovať. So silnou emóciou v očiach a v hlase povedala: „Och, nikdy by som nemohla urobiť ten hriech znova. To je dôvod, prečo chcem byť pokrstená, očistiť sa od následkov toho hrozného hriechu.“ Jej príbeh je príbehom vykúpenia.

Keď som navštevoval kolové konferencie a iné stretnutia v posledných rokoch, prinášal som výzvu prezidenta Thomasa S. Monsona zachrániť menej aktívnych členov Cirkvi. Na jednej kolovej konferencii som rozprával príbeh menej aktívneho člena, ktorý sa vrátil k úplnej aktivite po tom, ako ho biskup a iní vedúci navštívili u neho doma, povedali mu, že je potrebný a povolali ho slúžiť v zbore. Muž z príbehu nielen že prijal to povolanie, ale tiež zmenil svoj život a zvyky a stal sa plne aktívnym v Cirkvi.

Môj priateľ bol na zhromaždení, kde som ten príbeh rozprával. Jeho výraz tváre sa viditeľne menil, keď som rozprával ten príbeh. Nasledujúci deň mi poslal e-mail, kde hovoril, že jeho emocionálna reakcia na ten príbeh bola kvôli tomu, že príbeh jeho svokra o návrate k aktivite

v Cirkvi bol veľmi podobný tomu, čo som rozprával. Povedal mi, že ako výsledok podobnej návštevy biskupa a pozvania slúžiť v Cirkvi jeho svokor prehodnotil svoj život a svoje svedectvo, urobil zásadné zmeny vo svojom živote a prijal povolanie. Ten znovu aktivizovaný muž má teraz 88 potomkov, ktorí sú aktívnymi členmi v Cirkvi.

Na stretnutí o pár dní neskôr som porozprával oba príbehy. Nasledujúceho dňa som dostal ďalší e-mail, ktorý začínal: „Je to príbeh aj môjho otca.“ Ten e-mail od kolového prezidenta hovoril, ako bol jeho otec vyzvaný, aby slúžil v Cirkvi, dokonca aj keď nebol aktívny a mal nejaké zvyky, ktoré sa potrebovali zmeniť. Prijal to pozvanie a postupne činil pokánie, nakoniec slúžil ako kolový prezident a neskôr misijný prezident, a položil základ pre svoje potomstvo, aby boli vernými členmi Cirkvi.

O pár týždňov neskôr som porozprával všetky tri príbehy na ďalšej kolovej konferencii. Po stretnutí prišiel ku mne muž a povedal mi, že to *nebol* príbeh jeho otca. Bol to *jeho* príbeh. Povedal mi o udalostiach, ktoré ho viedli k tomu, aby činil pokánie a vrátil sa späť k plnej účasti v Cirkvi. A tak to išlo ďalej: Keď som priniesol výzvu zachrániť tých menej aktívnych, videl som a počul príbeh za príbehom ľudí, ktorí odpovedali na výzvu vrátiť sa späť a zmeniť svoj život. Počúval som príbehy vykúpenia, jeden za druhým.

Hoci nemôžeme nikdy splatiť Vykupiteľovi to, čo zaplatil v našom mene, plán vykúpenia žiada našu najlepšiu snahu, aby sme činili pokánie úplne a konali Božiu vôľu. Apoštol Orson F. Whitney napísal:

Spasiteľ, Vykupiteľ mojej duše,
ktorého mocná ruka ma učinila úplným,
ktorého úžasná moc ma pozdvihla
a naplnila sladkosťou môj horký pohár!
Ktorý jazyk môže vypovedať moju vďačnosť,
ó láskavý Boh Izraela.
Nikdy ti to nemôžem splatiť, Pane,
ale môžem Ťa milovať. Tvoje čisté slovo,
či nebolo ono mojím jediným potešením,
moja radosť vo dne, môj sen v noci?
Nech pery moje to stále prehlasujú
a celý môj život odzrkadľuje tvoju vôľu.
(„Savior, Redeemer of My Soul“, *Hymns*, č. 112)

Vydávam svoje svedectvo o moci Kristovho uzmiernenia. Keď činíme pokánie a prichádzame k Nemu, môžeme obdržať všetky požehnania večného života. Nech tak môžeme urobiť obdržiac náš vlastný príbeh vykúpenia, to je mojou modlitbou v mene Ježiša Krista, amen.

Božský dar pokánia

Starší D. Todd Christofferson
Kvórum dvanástich apoštolov

Iba skrze pokánie znova získame prístup k zmiernej milosti Ježiša.

V Knihe Mormonovej nachádzame správu o mužovi menom Nehor. Je jednoduché porozumieť tomu, prečo Mormon, pri zostručňovaní tisíc rokov nefitských záznamov, považoval za dôležité zahrnúť niečo o tomto mužovi a pretrvávajúcom vplyve jeho náuky. Mormon sa nás snažil varovať, vediac, že táto filozofia sa vyplaví na povrch znova v našej dobe.

Nehor sa objavuje na scéne zhruba 90 rokov pred narodením Krista. Učil, že celé ľudstvo má byť spasené posledného dňa ...; lebo Pán stvoril všetkých ľudí, a tiež všetkých ľudí vykúpil; a všetci ľudia majú mať nakoniec život večný (pozri Alma 1:4).

O pätnásť rokov neskôr prišiel medzi Nefitov Korihor a kázal a rozvinul Nehorovu náuku. V Knihe Mormonovej sa dozvedáme, že to bol antikrist, lebo začal kázať ľudu proti proroctvám, ... o príchode Krista (pozri Alma 30:6). Posolstvo, ktoré Korihor učil bolo, že za hriechy ľudí nemôže byť učinené žiadne uzmiernenie, ale že každému človeku sa vodí v tomto živote podľa toho, ako so sebou nakladá; takže každému človeku sa vodí podľa nadania jeho, a že každý človek získava podľa sily svojej; a nech už človek učiní čokoľvek, nie je to zločin (pozri Alma 30:17). Títo falošní proroci a ich nasledovníci neverili v pokánie z hriechov svojich (pozri Alma 15:15).

Tak ako za dní Nehora a Korihora, žijeme v dobe nie tak vzdialenej príchodu Ježiša Krista – v našom prípade je čas prípravy na Jeho druhý príchod. A podobne, posolstvo o pokání je často nevítané. Niektorí tvrdia, že ak existuje Boh, v skutočnosti nemá na nás reálne požiadavky. (Pozri Alma 18:5). Druhí dnes zastávajú myšlienku, že milujúci Boh odpúšťa všetky hriechy skrze jednoduché priznanie, či ak trest za hriech skutočne existuje, Boh nás bude biť niekoľkými ranami a nakoniec budeme spasení v kráľovstve Božom (pozri 2. Nefi 28:8). Ďalší spolu s Korihorom zapierajú úplnú podstatu existencie Krista a niečoho takého ako je hriech. Ich náuka je, že hodnoty, zásady a dokonca pravda sú relatívne. A tak, to čo jedinec cíti, že je správne pre neho či pre ňu, nemôže byť súdené druhými ako zlé či hriešne.

Na povrchu vyzerajú takéto filozofie príťažlivo, pretože nám dávajú licenciu k oddávaniu sa akémukoľvek apetítu či túžbe bez strachu z následkov. Využívaním náuky Nehora a Korihora môžeme logicky vysvetliť a ospravedlniť čokoľvek. Keď proroci prichádzajú a volajú k pokániu, to „kazí zábavu“. V skutočnosti ale prorocké volanie má byť prijaté s radosťou. Lebo bez pokánia neexistuje skutočný pokrok v živote. Predstieranie, že hriech neexistuje nezmenšuje jeho bremeno a bolesť. Utrpenie z hriechu samo o sebe nemení nič k lepšiemu. Iba pokánie vedie k slnečným výšinám lepšieho života. A samozrejme, iba skrze pokánie znova získame prístup k zmiernej milosti Ježiša Krista a k spáse. Pokánie je božský dar a preto by sa mal objaviť na našej tvári úsmev, keď o ňom hovoríme. Posúva nás k slobode, sebadôvere a pokoju. Dar pokánia je dôvodom na skutočnú oslavu, nie je niečím, čo oslavu končí a prináša zármutok.

Pokánie existuje ako možnosť iba vďaka uzmierneniu Ježiša Krista. Je to Jeho bezhraničná obeť, ktorá uskutočňuje pre ľudí prostriedok, aby mohli mať vieru k pokániu (pozri Alma 34:15). Pokánie je nevyhnutnou podmienkou a milosť Krista je mocou, tak milosrdenstvo môže

uspokojit' požiadavky spravodlivosti (pozri Alma 34:16). Naším svedectvom je toto:

Vieme, že ospravedlnenie [či odpustenie hriechov] skrze milosť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista je spravodlivé a pravdivé;

A tiež vieme, že posvätenie skrze milosť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista je spravodlivé a pravdivé pre všetkých tých, ktorí milujú Boha a slúžia Mu s celou svojou mocou, mysl'ou a silou (pozri NaZ 20:30 – 31).

Pokánie je rozsiahla téma, ale dnes by som rád zmienil iba päť aspektov tejto základnej zásady evanjelia, ktoré, ako dúfam, nám budú nápomocné.

Prvý, výzva k pokániu je vyjadrením lásky. Keď Spasiteľ „začal ... kázať a hovoriť: Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“ (Matúš 4:17), bolo to posolstvo lásky, pozývalo všetkých, ktorí sa k Nemu chceli pridať a tešiť sa zo slov večného života v tomto svete a vo svete, ktorý príde (pozri Mojžiš 6:59). Ak nevyzývame druhých, aby sa zmenili či ak nežiadame pokánie od seba samých, zlyháme v základnej povinnosti, ktorú dlhujeme druhým, a tiež sebe samým. Zhovievavý rodič, benevolentný priateľ, ustráchaný cirkevný vedúci sú v skutočnosti oveľa viac znepokojení ohľadom seba samých, než ohľadom blaha a šťastia tých, ktorým môžu pomôcť. Áno, volanie k pokániu je dnes považované za intolerantné či urážlivé a môže dokonca nahnevať, ale pod vedením Ducha je to v skutočnosti čin skutočnej starostlivosti (pozri NaZ 121:43--44).

Druhý, pokánie znamená snahu k zmene. Bol by to výsmech Spasiteľovmu utrpeniu v Getsemanskej záhrade a na kríži, ak by sme očakávali, že nás premení na anjelskú bytosť bez skutočnej snahy na našej strane. Radšej vyhladávajme Jeho milosť ako doplnok a odmenu za naše najusilovnejšie snahy (pozri 2. Nefi 25:23). Možno práve tak ako o zľutovanie by sme sa mali modliť za čas a za príležitosť pracovať, snažiť sa a zvíťaziť. Samozrejme, Pán sa usmieva na toho, kto si praje prísť na súd hodný, kto tvrdo pracuje a deň za dňom nahrádza svoje slabé stránky tými silnými. Skutočné pokánie, skutočná zmena si môže vyžadovať opakovanú snahu, ale v takejto snahe je niečo prečisťujúce. Sväté, a božské odpustenie a uzdravenie sa vnášajú celkom prirodzene do takejto duše, lebo skutočne cnosť miluje cnosť; svetlo sa primkyna k svetlu; [a] milosrdenstvo má súcit s milosrdenstvom a činí si nárok na svoje vlastné (pozri NaZ 88:40).

S pokáním môžeme vytrvalo zlepšovať naše možnosti na život podľa celestiálneho zákona, lebo si uvedomujeme, že ten, kto nie je schopný riadiť sa zákonom celestiálneho kráľovstva, nemôže obstáť v celestiálnej sláve (pozri NaZ 88:22).

Tretí, pokánie neznamená iba opustiť hriech, ale je to záväzok k poslušnosti. V Bible Dictionary sa píše: „Pokánie znamená obrátenie srdca k Bohu a Jeho vôli [a samozrejme] zrieknutie sa hriechu, ku ktorému prirodzene inklinujeme.“¹ Jeden z mnohých príkladov tohto učenia v Knihe Mormonovej sa nachádza v slovách Almu adresovaných jednému z jeho synov:

Takže ti prikazujem, syn môj, v bázni Božej, aby si sa zdržal nepravostí svojich;

Aby si sa obracal k Pánovi celou svojou mysl'ou, mocou a silou; (pozri Alma 39:12 – 13; pozri tiež Mosiáš 7:33; 3. Nefi 20:26; Mormon 9:6).

Aby sme sa obrátili k Pánovi a aby bolo pokánie úplné, musí zahŕňať o nič menej ako zmluvu poslušnosti Jemu. Často hovorím o tejto zmluve ako o zmluve krstu, keďže je potvrdená tým, že sme pokrstení vodou (pozri Mosiáš 18:10). Spasiteľov vlastný krst, ktorý poskytol príklad, potvrdil Svoju zmluvu poslušnosti Otcovi. Ale napriek tomu, súc svätý, ukazuje deťom ľudským, že sa podľa tela pokoruje pred Otcom a dosvedčuje Otcovi, že bude jemu poslušný v zachovávaní prikázaní jeho (pozri 2. Nefi 31:7). Bez tejto zmluvy zostáva pokánie nekompletné a hriechy nie sú odpustené.² V nezabudnuteľnom vyjadrení profesora Noela Reynoldsa: „Vyvolenie si pokánia je voľbou spáliť mosty každým smerom [súc rozhodnutý] navždy nasledovať iba *jednu* cestu, onú *jednu* cestu vedúcu k večnému životu.“³

Štvrtý, pokánie si vyžaduje, aby sme ho mysleli vážne, a to v zámere a ochote ho zachovať, aj keď to bude bolieť. Pokusy vytvoriť zoznam konkrétnych krokov pri pokání, ktoré by mohli byť niekomu nápomocné ale môžu viesť k mechanickému vyčiarkovaniu jednotlivých položiek bez skutočného pocitu či zmeny. Skutočné pokánie nie je povrchné. Pán nám dal dve preklenujúce požiadavky: Podľa toho môžeme poznať, či činí človek pokánie zo svojich hriechov, hľa, vyzná ich a zanechá (pozri NaZ 58:43).

Vyznať a zanechať, to sú mocné koncepty. A znamenajú oveľa viac ako bežné „priznávam a je mi ľúto“. V skutočnosti je to občas agonizujúce priznanie chyby a priestupku voči Bohu a človeku. Smútok, ľútosť a horké slzy sú často súčasťou vyznania viny, obzvlášť ak sú jeho či jej činy dôvodom bolesti pre niekoho iného, či horšie, viedli iného človeka k hriechu. Je to hlboké utrpenie, vidieť veci také aké skutočne sú, a to vedie ľudí ako Alma, aby volali: Ó Ježiš, ty Syn Boží, buď milosrdný ku mne, ktorý som v žlči horkosti a som obvinutý večnými reťazami smrti (pozri Alma 36:18). S vierou v milosrdného Vykupiteľa a Jeho moc sa potenciálne zúfalstvo mení v nádej. Ľudské srdce má prirodzenú túžbu zmeniť sa, keď sa raz prítlačivé hriechy stávajú so stúpajúcou mierou odpornejšími. Riešením je prestať a zanechať oný hriech a napraviť, tak úplne ako sa to len dá, škodu, ktorú on či ona spôsobili, a to potom sformuje nové srdce. Toto riešenie neskôr dospeje do zmluvy poslušnosti Bohu. S takou zmluvou na mieste prinesie Duch Svätý, posol božskej milosti, úľavu a odpustenie. Potom sa jedinec posunie do štádia, keď vyhlási spolu s Almom: A ó, aká radosť, a aké podivuhodné svetlo som uzrel; áno, duša moja bola naplnená radosťou tak nesmiernou, akou bola bolesť moja! (Pozri Alma 36:20.)

Akákoľvek bolesť obsiahnutá v pokání bude vždy oveľa menšia ako utrpenie, vyžadované, aby uspokojilo spravodlivosť za nevyriešené priestupky. Spasiteľ troška načrtnol o tom, čo vytrpel, aby uspokojil požiadavky spravodlivosti a uzmierenia za naše hriechy, ale tiež učinil toto odhaľujúce vyhlásenie:

Lebo hľa, Ja, Boh, som vytrpel tieto veci za všetkých, aby oni nemuseli trpieť, ak budú činiť pokánie;

Ale ak nebudú činiť pokánie, musia trpieť rovnako ako Ja;

Utrpenie, ktoré spôsobil mne, dokonca Bohu, najväčšiemu zo všetkých, že som sa chvel bolesťou a krvácal v každom póre a trpel v tele i na duchu – a prial som si, aby som nemusel piť ten horký kalich (pozri NaZ 19:16 – 18).

Piaty, akákoľvek je cena pokánia, je pohltená šťastím z odpustenia. Na jednej generálnej

konferencii prezident Boyd K. Packer v prednáške *Nádherné ráno odpustenia* (The Brilliant Morning of Forgiveness) použil takéto podobenstvo:

„V apríli roku 1847 viedol Brigham Young prvú skupinu pionierov z Winter Quarters. V tom istom čase, dvetisíc päťsto kilometrov na západ, žalostní preživší z Donnerovej výpravy blúdili po úbočiach horstva Sierra Nevada zostupujúc do údolia Sacramenta.

Strávili krutú zimu uväznení v snehových závejoch pod vrcholkami hôr. Tak poniektorí prežili dni, týždne a mesiace hladovania a neopísateľného utrpenia, ktoré je skoro ťažké uveriť.

Medzi nimi bol pätnásťročný John Breen. Jednej noci 24. apríla vošiel do Johnsonovho ranču. Po rokoch John napísal:

„Bolo to veľmi neskoro po západe slnka, keď sme dorazili na Johnsonov ranč, takže prvýkrát som ho videl až veľmi skoro ráno. Počasie bolo dobré, zem bola pokrytá zelenou trávou, vtáky spievali z vrcholkov stromov a cesta bola za nami. Horko-ťažko som veril, že som živý.

Oná scéna, ktorú som v to ráno videl je ako fotografia v mojej mysli. Väčšina príhod sa mi z pamäte vytratila, ale ešte vždy môžem vidieť tábor pri Johnsonovom ranči.“

Najskôr som bol veľmi zmätený z jeho vyhlásenia, že väčšina príhod sa mu z pamäte vytratila. Ako sa dlhé mesiace takéhto neuveriteľného utrpenia a smútku kedy môžu vytratiť z jeho mysle? Ako môže byť oná brutálne temná zima nahradená jediným nádherným ránom?

Pri hlbšom zamyslení som zistil, že to skutočne nie je až tak máťúce. Videl som ako sa niečo podobné prihodilo ľuďom, ktorých poznám. Videl som jedného, ktorý prežil dlhú zimu viny a duchovného hladovania, ktorá sa premenila v ráno odpustenia. Keď oné ráno prišlo, naučili sa toto: Hľa ten, kto činil pokánie zo svojich hriechov, tomu je odpustené a On, Pán, už na ne nepamätá [pozri NaZ 58:42].“⁴

Vďačne potvrdzujem a svedčím, že neuveriteľné utrpenie, smrť a vzkriesenie nášho Pána napĺňa podmienky pokánia (pozri Helaman 14:18). Božský dar pokánia je kľúčom k šťastiu v tomto živote a aj po ňom. Spasiteľovými slovami a s hlbokou pokorou a láskou vyzývam všetkých: „Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“ (Matúš 4:17). Viem, že prijatím tejto výzvy nájdete šťastie v tomto živote a navždy. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Bible Dictionary „Repentance“, (pokánie).
2. Kniha Mormonova opakovane hovorí o „krste k pokániu“ (pozri Mosiáš 26:22; Alma 5:62; 6:2; 7:14; 8:10; 9:27; 48:19; 49:30; Helaman 3:24; 5:17, 19; 3. Neří 1:23; 7:24 – 26; Moroni 8:11). Ján Krstiteľ použil rovnaké slová (pozri Matúš 3:11) a Pavol hovoril o „krste pokánia“ (Skutky 19:4). Fráza sa objavuje tiež v Náuke a zmluvách (pozri NaZ 35:5; 107:20). „Krst k pokániu“ jednoducho odkazuje na skutočnosť, že krst je záväzkom poslušnosti, ktorého záverným kameňom je pokánie. S úplným pokáním vrátane krstu sa jednotlivec kvalifikuje k obradu kladení rúk pre dar Duchu Svätého a s Duchom Svätým takto obdrží krst duchom (pozri Ján 3:5) a odpustenie hriechov: Lebo brána, ktorou máte vstúpiť, je pokánie a krst vodou; a potom prichádza odpustenie vašich hriechov ohňom a Duchom Svätým (pozri 2. Neří 31:17).
3. Noel B. Reynolds, „The True Points of My Doctrine“, *Journal of Book of Mormon Studies*,

diel 5, č. 2 (fall 1996): 35; zvýraznenie pridané.

4. Pozri Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, november 1995, 18.

Dokonalá láska vyháňa strach

Starší L. Tom Perry

Kvórum dvanástich apoštolov

Ak zareagujete na výzvu, aby ste sa delili o vašu vieru a pocity ohľadom znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, vašim neustálym spoločníkom bude duch lásky a duch odvahy.

Prezident Monson, všetci sme nadšení z tých vzrušujúcich správ o nových chrámoch. Nadšení sú najmä mnohí príbuzní v štáte Wyoming.

Keď je postavený nový chrám, Cirkev všade na celom svete usporiada niečo, čo je veľmi rozšíreným zvykom v Spojených štátoch a Kanade – máme deň otvorených dverí. Počas týždňov, ktoré predchádzajú zasväteniu nového chrámu, otvoríme jeho dvere a pozveme miestnu vládu a náboženských vedúcich, miestnych členov Cirkvi a ľudí z ostatných náboženstiev, aby prišli a prezreli si náš nedávno postavený chrám.

Sú to úžasné udalosti, ktoré pomáhajú ľuďom, pre ktorých je Cirkev veľkou neznámou, niečo sa o nej naučiť. Takmer každý, kto navštívi nový chrám, žasne nad jeho vonkajšou i vnútornou krásou. Sú ohromení zručnosťou a tým, koľko pozornosti sa venovalo detailom na každom prvku v chráme. Navyše, mnohí návštevníci, ktorí si prezerajú nezasvätený chrám, cítia niečo jedinečné a zvláštne. Toto sú bežné reakcie návštevníkov dní otvorených dverí, ale nie sú tými najčastejšími. To, čo ich ohromuje viac než čokoľvek iné sú členovia Cirkvi, s ktorými sa počas dní otvorených dverí stretávajú. Odchádzajú navždy ohromení svojimi hosťami, Svätými neskorších dní.

Na Cirkev po celom svete sa upiera omnoho viac pozornosti, než tomu bolo kedykoľvek predtým. Médiá píše alebo rozprávajú o Cirkvi každý deň a podávajú správy o jej mnohých aktivitách. Mnohé z najvýznamnejších spravodajských kanálov v Spojených štátoch pravidelne diskutujú o Cirkvi alebo s jej členmi. Takéto diskusie sa odohrávajú po celom svete.

Cirkev si tiež získava pozornosť na internete, ktorý, ako viete, dramaticky zmenil spôsob zdieľania informácií medzi ľuďmi. Po celý deň a na celom svete o Cirkvi a jej učeniach diskutujú na internete, v blogoch a na sociálnych sieťach ľudia, ktorý nikdy nič nenapísali do novin či časopisov. Vytvárajú videá a zdieľajú ich online. Sú to obyčajní ľudia – či už členovia našej Cirkvi alebo iných náboženstiev – ktorí sa rozprávajú o Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Zmeny v spôsobe, ktorým komunikujeme, sčasti vysvetľujú to, prečo sme my „mormoni“ viditeľnejší než kedykoľvek predtým. Ale Cirkev stále rastie a kráča vpred. Mnohí ľudia majú členov Cirkvi za susedov a priateľov a zdá sa, že významní členovia Cirkvi pracujú vo vláde, vo sfére obchodu, zábavy, vzdelania a vlastne všade. Všimli si to dokonca aj nečlenovia Cirkvi, a divia sa, čo sa deje. Je to úžasné, že tak veľa ľudí dnes vníma Cirkev a Svätých neskorších dní.

Hoci sa Cirkev stáva viditeľnejšou, existuje stále mnoho ľudí, ktorí jej nerozumejú. Niektorí boli učení, aby Cirkvi nedôverovali, verili negatívnym, zjednodušeným predstavám, ktoré majú o Cirkvi bez toho, aby pátrali po zdroji a opodstatnenosti tejto informácie. Existuje tiež veľa nedorozumení a nejasností ohľadom Cirkvi a toho, čo zastáva. Toto je pravda už od čias proroka

Josepha Smitha.

Joseph Smith napísal svoju históriu do istej miery preto, aby opravil mylné predstavy, ktoré ľudia mali, a upovedomil ich o pravde (pozri Joseph Smith – History 1:1). Je pravda, že budú vždy existovať tí, ktorí budú skresľovať pravdu a úmyselne prekrúcajú učenia Cirkvi. Ale väčšina tých, ktorí sa pýtajú na Cirkev, chcú jednoducho len porozumieť. Títo úprimní ľudia sú na nás skutočne zvedaví.

To, že je Cirkev viac na očiach a jej rastúca reputácia predstavuje pre nás ako jej členov pozoruhodnú príležitosť. Môžeme pomôcť opraviť mylné predstavy ľudí a uviesť na pravú mieru dezinformácie, kedy sme opisovaní ako niekto, kým nie sme. Ale omnoho dôležitejšie je to, že môžeme ukázať, kým sme.

Existuje veľa vecí, ktoré môžeme robiť – ktoré môžete robiť vy – aby sme zdokonalili poznanie o Cirkvi. Ak tak činíme s rovnakým postojom a správame sa presne tak isto, ako keď sme hosťiteľmi v chráme na dňoch otvorených dverí, tak nás naši priatelia a susedia spoznajú lepšie. Ich nedôvera sa vyparí, negatívne stereotypy zmiznú a začnú spoznávať Cirkev takú, aká skutočne je.

Dovoľte mi navrhnúť zopár nápadov ohľadom toho, čo môžeme urobiť.

Po prvé, musíme byť smelí vo svojom prehlásení o Ježišovi Kristovi. Chceme, aby ostatní vedeli, že veríme tomu, že On je ústrednou postavou celej histórie ľudstva. Jeho život a učenia sú jadrom Biblie a ostatných kníh, ktoré považujeme za sväté písma. Starý zákon nás pripravil na Kristovu službu v smrteľnosti. Nový zákon je opisom Jeho služby v smrteľnosti. Kniha Mormonova je druhým svedectvom Jeho služby smrteľnosti. Prišiel na zem, aby prehlásil, že Jeho evanjelium je základom pre celé ľudstvo, aby sa tak všetky Božie deti mohli učiť o Ňom a o Jeho učeniach. Potom dal Svoj život, aby sa stal naším Spasiteľom a Vykupiteľom. Spása je možná iba skrze Ježiša Krista. Kvôli tomuto veríme, že On je ústrednou postavou celej ľudskej histórie. Naše večné určenie je vždy v Jeho rukách. Veriť v Neho a prijať Ho ako nášho Spasiteľa, nášho Pána a nášho Majstra, je úžasné.

Tiež veríme tomu, že len skrze Krista je možné nájsť najväčšiu spokojnosť, nádej a šťastie – ako v tomto živote, tak i na večnosti. Naša náuka, ako je učená v Knihe Mormonovej, rázne vyhlasuje, že sa musíme tlačiť vpred so stálosťou v Kristovi, majúť dokonalú iskrú nádeje a lásku k Bohu a všetkým ľuďom. Preto, ak sa budeme tlačiť vpred, hodujúc na slove Kristovom, a ak vytrváme až do konca, hľa, Otec povedal, že budeme mať život večný (pozri 2. Nefi 31:20).

Prehlasujeme, že veríme v Ježiša Krista a prijímame Ho ako nášho Spasiteľa. Bude nám žehnať a povedie nás vo všetkom našom úsilí. Kým sa namáhame v smrteľnosti, On nás posilní a prinesie nám v čase skúšok pokoj. Členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní kráčajú s vierou v Toho, koho Cirkev je.

Po druhé, buďte spravodlivým príkladom ostatným. Po tom, čo sme prehlásili čomu veríme, musíme nasledovať radu danú nám v 1. Timoteovi 4:12: „Buď vzorom veriacich v reči, správaní, láske [v duchu], vo viere a v mravnej čistote.“

Spasiteľ učil, že je dôležité byť príkladom veriaceho, keď povedal: „Tak svieť vaše svetlo pred

ľudmi, aby videli vaše dobré skutky a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach“ (Matúš 5:16).

Náš život má byť príkladom dobrotivosti a cnosti, keď sa usilujeme nasledovať Jeho príklad, ktorý dal svetu. Dobré skutky každého z nás môžu byť na prospech Spasiteľovi i Jeho Cirkvi. Ak ste zapojení do činenia dobra a ste ctihodnými a bezúhonnými mužmi a ženami, vo vašich životoch sa bude odrážať svetlo Krista.

Ďalej, hovorte v prospech Cirkvi. V našom každodennom živote sme požehnaní mnohými príležitosťami ako sa podeliť o našu vieru s ostatnými. Keď sa nás naši partneri v osobnom a profesionálnom živote pýtajú na našu vieru, vyzývajú nás, aby sme sa podelili o to, kto sme a čomu veríme. Či už sa zaujímajú o Cirkev, alebo nie, určite majú záujem lepšie nás spoznať.

Odporúčam vám, aby ste prijali ich pozvanie. Vaši priatelia vás nepozývajú na to, aby ste ich učili, kázali im, vykladali im alebo im dávali záväzky. Zapojte ich do obojstrannej konverzácie – podelte sa o niečo z vášho náboženstva, ale tiež im položte zopár otázok týkajúcich sa ich náboženstva. Ohodnoťte mieru ich záujmu podľa otázok, ktoré kladú. Ak pokladajú veľa otázok, zamerajte sa v konverzácii na to, že im na tie otázky odpoviete. Vždy si pamätajte, že je lepšie, keď sa pýtajú, ako keď vy rozprávate.

Zdá sa, že niektorí členovia chcú svoje členstvo v Cirkvi utajiť. Majú na to svoje dôvody. Napríklad, možno veria tomu, že to nie je ich práca, aby sa delili o to, čomu veria. Možno majú strach, že sa pomýlia alebo dostanú otázku, na ktorú nebudú poznať odpoveď. Ak vám hlavou vždy prebehne takáto myšlienka, mám pre vás jednu radu. Jednoducho si spomeňte na Jánove slová: „V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach“ (1. Jánov 4:18). Ak proste milujeme Boha a svojich blízkych, je nám prisľúbené, že prekonáme svoj strach.

Ak ste v poslednej dobe navštívili webovú stránku Cirkvi www.mormon.org, ktorá je určená tým, ktorí sa zaujímajú o Cirkev, videli ste členov, ktorí zdieľajú informácie o sebe. Vytvorili si online profily, kde objasňujú, kto sú a prečo je pre nich ich viera dôležitá. Diskutujú o svojej viere.

Máme byť vďační za takúto konverzáciu a pristupovať k nej s rovnakou láskou ako Kristus. Náš tón, či už hovoríme alebo píšeme, by mal byť úctivý a zdvorilý, bez ohľadu na reakciu ostatných. Máme byť úprimní a otvorení, a pokúšať sa hovoriť jasne. Máme sa vyhnúť akejkoľvek obrane či hádke.

Apoštol Peter vysvetlil: „Ale ako svätý je Ten, ktorý vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počínaní“ (1. Petra 1:15).

Zdá sa, že dnešné „spôsoby konverzácie“ čoraz viac zahŕňajú internet. Povzbudzujeme ľudí, mladých i tých starších, aby používali internet a sociálne siete, aby sa spojili s ostatnými a delili sa o svoju vieru.

Keď používate internet, možno sa ocitnete v konverzácii týkajúcej sa Cirkvi. Ak ste vedení Duchom, nezdráhajte sa a pridajte sa k takejto konverzácii.

Posolstvo evanjelia Ježiša Krista sa nepodobá ničomu, o čom by ste sa kedy s ostatnými podelili. V tomto informačnom veku je to tá najcennejšia informácia na celom svete. Niet žiadnych

pochybností o jej hodnote. Je to drahocenná perla (pozri Matúš 13:46).

Keď hovoríme o Cirkvi, nesnažíme sa, aby to znelo lepšie ako to v skutočnosti je. Nepotrebujeme svoje poslanstvo skrášľovať. Musíme toto poslanstvo oznamovať priamo a úprimne. Ak otvoríme komunikačné kanály, samotné poslanstvo znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista preukáže svoju správnosť tým, ktorí sú pripravení ho obdržať.

Niekedy je veľký rozdiel – priepasť v porozumení – medzi tým, aké skúsenosti máme s Cirkvou zvnútra a ako sa na to pozerajú tí zvonka. Toto je ten zásadný dôvod, prečo máme v našich chrámoch, predtým než je každý z nich zasvätený, dnie otvorených dverí. Členovia, ktorí sa zúčastňujú ako dobrovoľníci na dňoch otvorených dverí v chráme sa jednoducho pokúšajú pomôcť ostatným, aby videli Cirkev tak isto, ako ju oni vidia zvnútra. Zisťujú, že Cirkev je zázračné dielo, priam div, a chcú, aby to vedeli aj ostatní. Žiadam vás, aby ste činili tak isto.

Sľubujem vám, že ak zareagujete na výzvu, aby ste sa delili o vašu vieru a pocity ohľadom znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, vaším neustálym spoločníkom bude duch lásky a duch odvahy, lebo „dokonalá láska vyháňa strach“ (1. Jánov 4:18).

Toto je čas rastúcich príležitostí, aby sme zdieľali evanjelium Ježiša Krista s ostatnými. Kiež sa pripravíme na to, aby sme využili príležitosti, ktoré sú nám dané, aby sme sa delili o svoju vieru, o to sa pokorne modlím v mene Ježiša Krista, amen.

Svedok

Prezident Henry B. Eyring

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Kniha Mormonova je tým najlepším ukazovateľom, ktorý nám pomáha poznať, ako sme na tom a ako byť ešte lepšími.

Som vďačný za príležitosť, ktorú mám, že k vám môžem hovoriť v tento sabatný deň na generálnej konferencii Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Každý člen Cirkvi na seba vzal posvätnú povinnosť. Prijali sme ju a pri svojom krste sme sľúbili, že ju budeme naplňať. Zo slov Almu, veľkého proroka Knihy Mormonovej sa dozvedáme, kým sme sľúbili Bohu, že sa staneme: Ochotní trúchliť s tými, ktorí trúchlia; áno, a utešovať tých, ktorí útechu potrebujú, a stáť ako svedkovia Boží vo všetkých dobách a vo všetkých veciach, a na všetkých miestach, kde môžete byť, až do smrti, aby ste mohli byť Bohom vykúpení a počítaní medzi tých z prvého vzkriesenia, aby ste mohli mať život večný.¹

Je to vznešená povinnosť a nádherné zasľúbenie od Boha. Moje dnešné posolstvo je posolstvom povzbudenia. Tak ako nám Kniha Mormonova jasne vysvetľuje našu povinnosť, ukazuje nám tiež cestu hore po ceste k večnému životu.

Po prvé, sľúbili sme, že sa staneme dobročinnými. Po druhé, sľúbili sme, že sa staneme svedkami Božími. A po tretie, sľúbili sme, že vytrváme. Kniha Mormonova je tým najlepším ukazovateľom, ktorý nám pomáha poznať, ako sme na tom a ako byť ešte lepšími.

Začnime tým, že máme byť dobročinní. Pripomeniem vám nedávne zážitky. Mnohí z vás ste sa zúčastnili dňa služby. Po celom svete ich boli zorganizované tisícky.

Rada zložená z vašich blížnych Svätých sa modlila o to, akú službu naplánovať. Pýtali sa Boha, aby zistili, komu máme poskytnúť službu, akú službu poskytnúť a koho prizvať, aby sa zúčastnil. Možno sa modlili aj o to, aby nezabudli na lopaty či pitnú vodu. Ale predovšetkým sa modlili o to, aby všetci tí, ktorí službu poskytovali a aj tí, ktorí ju prijímali, pocítili lásku Božiu.

Viem, že tieto modlitby boli zodpovedané prinajmenšom v jednom zbore. Prihlásilo sa tam k dobrovoľníckej službe viac ako 120 členov. Počas troch hodín upratali pozemok jednej cirkvi v našom meste. Bola to ťažká, ale radostná práca. Duchovní tejto cirkvi vyjadrili vďačnosť. Všetci, ktorí v ten deň spoločne pracovali, cítili jednotu a viac lásky. Niektorí dokonca povedali, že cítili radosť aj pri vytrhávaní buriny a prerezávaní krovín.

Slová z Knihy Mormonovej im pomohli pochopiť, prečo cítili takú radosť. Bol to kráľ Benjamín, kto svojmu ľudu povedal: [Naučte sa], že iba keď ste v službe svojmu blížnemu, ste v službe svojmu Bohu.² A bol to Mormon, ktorý svojimi slovami v Knihe Mormonovej učil: Ale pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá naveky; a ktokoľvek bude posledného dňa nájdený, že ju má, s tým bude dobre.³

Pán dodržiava sľub, ktorý vám dal, pokiaľ dodržiavate ten svoj. Keď v Jeho mene slúžite druhým, dáva vám pocítiť Svoju lásku. A časom sa pocity pravej lásky stanú súčasťou samotného vášho charakteru. A v srdci budete cítiť naplnenie oného Mormonovho uistenia, že keď budete v živote slúžiť druhým, bude s vami dobre.

Práve tak ako ste Bohu sľúbili, že budete dobročinní, sľúbili ste tiež, že budete Jeho svedkami, nech už budete v živote kdekoľvek. A aj v tomto prípade je Kniha Mormonova tým najlepším

ukazovateľom, ktorý poznám, ktorý nám pomáha tento sľub dodržiavať.

Raz som bol pozvaný, aby som hovoril na promócií jednej univerzity. Rektor si prial pozvať prezidenta Gordona B. Hinckleyho, zistil však, že prezident Hinckley má už iné záväzky. A tak som bol pozvaný ja. Bol som vtedy služobne najmladším členom Kvóra dvanástich apoštolov.

Žena, ktorá ma o príhovor požiadala, začala mať starosti, keď sa dozvedela o mojich povinnostiach, ktoré som mal ako apoštol. Zavolała mi a povedala, že práve zistila, že mojou povinnosťou je byť svedkom Ježiša Krista.

Veľmi striktným tónom mi povedala, že nič takého nesmiem pri príhovore na ich univerzite robiť. Vysvetlila mi, že univerzita rešpektuje ľudí akéhokoľvek náboženského vyznania, vrátane tých, ktorí popierajú existenciu Boha. A znova povedala: „Tu svoju povinnosť plniť nemôžete.“

Položil som telefón a v myslí som mal množstvo otázok. Mám tej univerzite povedať, že nedodržím svoj záväzok predniesť onú prednášku? Do onej udalosti zostávali iba dva týždne. To, že budem hovoriť ja, už bolo oznámené. Ako by asi to, keby som nedodržel svoj záväzok, ovplyvnilo dobré meno Cirkvi?

Modlil som sa o to, aby som vedel, čo chce Boh, aby som urobil. Odpoveď prišla prekvapujúcim spôsobom. Uvedomil som si, že príklady Nefiho, Abinadiho, Almu, Amuleka a synov Mosiášových by sa dali uplatniť aj na moju situáciu. Tí všetci, čeliac smrteľnému nebezpečenstvu, boli odvážnymi svedkami Ježiša Krista.

A tak to jediné, čo som musel vyriešiť, bolo to, ako sa pripraviť. Prešiel som všetko, čo sa dalo, aby som sa o tej univerzite niečo dozvedel. Ako sa približoval deň príhovoru, moje obavy sa zväčšovali a moje modlitby boli intenzívnejšie.

Ako zázrakom, pripomínajúcim rozdelenie Červeného mora, som objavil článok v novinách. Oná univerzita bola ocenená za to, že robila to, čo sa Cirkev naučila robiť v rámci svojho humanitárneho úsilia po celom svete. A tak som vo svojom príhovore opisoval, čo my a oni robíme preto, aby sme pozdvihovali ľudí v núdzi. Povedal som, že viem, že zdrojom týchto požehnaní, ktoré prišli do života tých, ktorým sme my a aj oni slúžili, je Ježiš Kristus.

Na konci zhromaždenia publikum postojacky tleskalo, čo bolo pre mňa trochu neobvyklé. Bol som ohromený, ale stále trochu nepokojný. Spomenul som si, čo sa stalo Abinadimu. Jeho svedectvo prijal iba Alma. Avšak v ten večer na veľkolepej slávnostnej večeri rektor povedal, že v mojom príhovore počul slová Božie.

Nuž, taký zázračný výsledok je v mojom pôsobení ako svedka Kristovho vzácny. Ale vplyv Knihy Mormonovej na náš charakter, moc a odvahu byť svedkom Božím je nesporný. Náuka a odvážne príklady, ktoré sú v tejto knihe uvedené, vás pozdvihnú, povedú a povzbudia.

Každý misionár, ktorý hlása meno a evanjelium Ježiša Krista, bude každodenným hodovaním na Knihe Mormonovej požehnaný. Rodičia, ktorí sa usilovne snažia vštiepiť do srdca svojho dieťaťa svedectvo o Spasiteľovi, obdržia pomoc, ak budú hľadať spôsob, ako do domova a aj do života členov rodiny priniesť slová a ducha Knihy Mormonovej. V živote našej rodiny to tak bolo.

Často vidím, ako k tomuto zázraku dochádza na každom zhromaždení sviatosti a v každej cirkevnej triede, ktorých sa zúčastňujem. Rečníci a učitelia prejavujú lásku a hlboké

porozumenie písiiem, obzvlášť Knihy Mormonovej. A osobné svedectvo nepochybne vydávajú z hĺbky srdca. Vyučujú so stále silnejším presvedčením a s mocou vydávajú svedectvá.

Som tiež svedkom toho, že aj v tej tretej časti sľubu, ktorý sme všetci učinili pri krste, sa nám darí dobre. Sľúbili sme, že vytrváme, že budeme po celý život dodržiavať prikázania Božie.

Raz som navštívil nemocničnú izbu mojej starej známej, u ktorej objavili smrteľnú rakovinu. Vzal som so sebou svoje dve malé dcéry. Myslel som si, že ani nebude schopná ich spoznať. Keď sme vošli dovnútra, pri jej posteli stála celá jej rodina.

Pozrela sa na nás a usmiala sa. Vždy si budem pamätať jej pohľad, keď si všimla, že sme priviedli aj svoje dcéry. Pokynula im, aby prišli k jej posteli. Sadla si, chytila ich za ruku a predstavila ich svojej rodine. Hovorila o tom, aké sú tieto dve dievčatká skvelé. Bolo to ako keby predstavovala princezné kráľovskému dvoru.

Očakával som, že naša návšteva bude krátka. Hovoril som si, že musí byť určite unavená. Ale ako som to sledoval, bolo to, akoby sa jej prinavracala mladosť. Na tvári sa jej rozžiaril úsmev a očividne cítila k nám všetkým veľkú lásku.

Zdalo sa, že si ten moment vychutnáva, ako keby sa zastavil čas. Väčšinu života strávila tým, že v Pánovom mene pomáhala deťom. Dobre poznala príbeh z Knihy Mormonovej, ako vzkriesený Spasiteľ bral malé deti jedno po druhom, žehnal im, a potom radosťou plakal.⁴ Ona sama túto radosť prežívala dostatočne dlho na to, aby dokázala vytrvať v láskavej službe Pána až do konca.

Rovnaký zázrak som zažil v spálni jedného muža, ktorý slúžil verne tak dlho, že podľa mňa toho urobil už dosť pre to, aby mal nárok na odpočinok.

Vedel som, že prekonal zdĺhavú a bolestivú liečbu choroby, o ktorej mu doktori povedali, že skončí smrťou. Nedávali mu ani lieky a ani nádej.

Jeho manželka ma u nich doma zaviedla do jeho izby. Tam som ho uvidel, ležal na chrbte na dôkladne ustlanej posteli. Mal na sebe čerstvo vyžehlenú bielu košeľu, kravatu a nové topánky.

Všimol si môj prekvapený pohľad, ticho sa zasmial a povedal: „Keď mi dáte požehnanie, chcem byť pripravený, aby som mohol zareagovať na výzvu vziať si svoje lôžko a dať sa do práce.“ Ako sa ukázalo, bol pripravený na pohovor, ktorý mal zanedlho so svojím Majstrom, pre ktorého tak verne pracoval.

Tento muž bol príkladom jedného z mnohých úplne obrátených Svätých neskorších dní, s ktorými sa často stretávam po tom, čo celý život oddane slúžili. Tlačia sa vpred.

Prezident Marion G. Romney to opísal takto: „U toho, kto je úplne obrátený sa túžba po veciach, ktoré sú v rozpore s evanjeliom Ježiša Krista v skutočnosti vytratila a je nahradená láskou Božou s pevným a prevažujúcim odhodlaním dodržiavať Jeho prikázania.“⁵

A práve oné pevné odhodlanie pozorujem u skúsených nasledovníkov Ježiša Krista stále častejšie. Tak ako oná sestra, ktorá privítala moje dcéry a oný muž v nových topánkach, ktorý bol pripravený vstať a ísť, sa títo nasledovníci riadia Spasiteľovými príkazmi až do konca. Každý z vás to už videl.

Znova sa s tým môžete stretnúť, keď otvoríte Knihu Mormonovu. Kedykoľvek čítam tieto slová starnúceho a odhodlaného služobníka Božieho, cítim v srdci stály obdiv: Lebo i v túto chvíľu sa

celá schránka moja nesmierne chveje, keď sa pokúšam hovoriť k vám; ale Pán Boh ma podporuje a dovolil mi, aby som k vám prehovoril.⁶

Odvahu vám môže dodať, tak ako mne, aj príklad vytrvalosti, ktorý nám dal Moroni. On bol v službe sám. Vedel, že koniec jeho života sa blíži. A preto si vypočujte, čo napísal ľuďom, ktorí sa ešte nenarodili a potomkom svojich pozemských nepriateľov: Áno, poďte ku Kristovi a buďte v ňom zdokonalení, a poprite v sebe všetku bezbožnosť; a ak popriete v sebe všetku bezbožnosť a ak budete milovať Boha celou svojou mocou, myslou a silou, potom je milosť jeho postačujúca pre vás, aby ste milosťou jeho mohli byť dokonalí v Kristovi; a ak ste milosťou Božou dokonalí v Kristovi, nemôžete nijako poprieť moc Božiu.⁷

Moroni sa týmto svedectvom rozlúčil so svojim životom a službou. Naliehavo nás žiadal, aby sme mali pravú lásku, tak to činili všetci proroci Knihy Mormonovej. Keď sa priblížila jeho smrť, pridal aj svoje svedectvo o Spasiteľovi. Bol skutočne obráteným dieťaťom Božím, ktorým musíme byť aj my – naplnení pravou láskou, neochvejne a odvážne svedčiaci o Spasiteľovi a Jeho evanjéliu a odhodlaní vytrvať až do konca.

Moroni nás učil, čo k tomu potrebujeme. Povedal, že tým prvým krokom k úplnému obráteniu je viera. Vieru v Boha Otca, v Jeho Milovaného Syna a v Jeho evanjelium bude posilňovať modlitbou naplnené štúdium Knihy Mormonovej. Bude posilňovať aj vašu vieru v Božích prorokov – dávnych aj súčasných.

Môže vás priblížiť k Bohu viac než ktorákoľvek iná kniha. Dokáže zmeniť život k lepšiemu. Naliehavo vás žiadam, aby ste urobili to, čo urobil jeden môj misionársky spoločník. Ako dospievajúci utiekol z domu a do škatule, ktorú nosil so sebou na svojej ceste za väčším šťastím, mu ktosi vložil Knihu Mormonovu.

Roky plynuli. Sťahoval sa z miesta na miesto po celom svete. Bol sám a nešťastný, keď sa jedného dňa pozrel do tej škatule. Škatuľa bola plná vecí, ktoré so sebou stále nosil. Na jej dne objavil Knihu Mormonovu. Prečítal si sľub, ktorý je v nej uvedený, a vyskúšal ho. Zistil, že je pravdivá. Toto svedectvo mu zmenilo život. Našiel šťastie presahujúce jeho najtajnejšie sny.

Váš výtlačok Knihy Mormonovej je možno skrytý pre vašim zrakom kvôli tomu, čo ste nazbierali cestou a čo vám bráni, aby ste ju videli. Veľmi vás prosím, aby ste zhlboka a často pili z jej stránok. Je v nej obsiahnutá plnosť evanjelia Ježiša Krista, ktoré je tou jedinou cestou vedúcou k Bohu.

Zanechávam vám svoje svedectvo, že Boh žije a že zodpovie vaše modlitby. Ježiš Kristus je Spasiteľ sveta. Kniha Mormonova je pravdivým a spoľahlivým svedectvom o tom, že On žije a že je náš vzkriesený a žijúci Spasiteľ.

Kniha Mormonova je vzácnym svedkom. Zanechávam vám dnes svoje svedectvo v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mosiáš 18:9.
2. Pozri Mosiáš 2:17.
3. Pozri Moroni 7:47.
4. Pozri 3. Nefi 17:21 – 22.
5. Marion G. Romney, Conference Report, október 1963, 23.
6. Pozri Mosiáš 2:30.
7. Pozri Moroni 10:32.

Čakanie na Pána: Bud' vôľa tvoja

Starší Robert D. Hales

Kvórum dvanástich apoštolov

Cieľom nášho života na zemi je rásť, rozvíjať sa a získať silu vďaka vlastným skúsenostiam.

V toto sabatné ráno vzdávame vďaka za nášho Spasiteľa a svedčíme o tom, že On skutočne žije. Jeho evanjelium bolo znovuzriadené skrze proroka Josepha Smitha. Kniha Mormonova je pravdivá. Dnes nás vedie žijúci prorok, prezident Thomas S. Monson. Ale predovšetkým vydávame posvätné svedectvo o uzmiernení Ježiša Krista a o večných pozhennaniach, ktoré z neho plynú.

V posledných niekoľkých mesiacoch som mal príležitosť študovať a učiť sa viac o Spasiteľovej zmiernej obeti a o tom, ako sa pripravoval na to, aby vykonal onú večnú obeť za každého z nás.

Jeho príprava začala v predsmrteľnom živote, keď čakal na Svojho Otca, hovoriac: Staň sa vôľa tvoja a buď sláva tvoja naveky.¹ Od tej chvíle až do dnešného dňa používa Svoju slobodnú vôľu tak, že prijíma a naplňa plán nášho Nebeského Otca. Písma nás učia, že v mladosti kráčal „vo veciach svojho Otca“² a čakal na Pána, na čas príchodu služby svojej³. Keď mal 30 rokov, zakúsil ťažké pokušenie, ktorému sa však rozhodol odolať, keď povedal: „Preč odo mňa, satan.“⁴ V Getsemanoch, s dôverou v Svojho Otca, vyhlásil: „Avšak nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja“⁵, a potom použil slobodnú vôľu a rozhodol sa trpieť za naše hriechy. Aj napriek ponížujúcemu verejnému súdному procesu a agónii ukrižovania čakal na Svojho Otca a bol ochotný byť „prebodnutý pre priestupky ... [a] pre naše neprávosti“⁶. Aj vo chvíli, kedy volal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“⁷ Čakal na Svojho Otca – použijúc slobodnú vôľu k tomu, aby odpustil Svojim nepriateľom⁸, dohliadol na to, aby bolo postarané o Jeho matku⁹ a vytrval do konca, dokiaľ Jeho život a poslanie v smrteľnosti neboli naplnené¹⁰.

Často som premýšľal o tom, prečo Syn Boží a Jeho svätí proroci a všetci verní Svätí zažívajú skúšky a súženia, dokonca aj vtedy, keď sa snažia jednať podľa vôle Nebeského Otca? Prečo je to tak ťažké, obzvlášť pre nich?

Rozmýšľam o Josephovi Smithovi, ktorý ako chlapec prekonal vážnu chorobu a celý život bol prenasledovaný. Podobne ako Spasiteľ, aj on zvolal: Ó Bože, kde si?¹¹ A aj keď bol zdanlivo sám, použil slobodnú vôľu tak, že čakal na Pána a uskutočňoval vôľu svojho Nebeského Otca.

Myslím na našich pionierskych predkov, ktorí boli vyhnaní z Nauvoa a prechádzali pláňami, používajúc slobodnú vôľu tak, že nasledovali proroka aj napriek tomu, že trpeli chorobami a niektorí dokonca aj umierali. Prečo také hrozivé súženie? Za akým účelom? Z akého dôvodu?

Keď si kladieme tieto otázky, prichádzame na to, že cieľom nášho života na zemi je rásť, rozvíjať sa a získať silu vďaka vlastným skúsenostiam. Ako to robíme? Písma nám na to odpovedajú jednou jednoduchou frázou – čakáme na Pána¹². Preverovaný a skúšaný je každý z nás. Vďaka týmto výzvam smrteľnosti môžeme my a aj náš Nebeský Otec sledovať, či používame slobodnú vôľu na to, aby sme nasledovali Jeho Syna. On už to vie, a my máme príležitosť naučiť sa to, že nech už sú podmienky akokoľvek zložité, všetky tieto veci nám dajú skúsenosť a budú pre naše dobro¹³.

Znamená to, že budeme vždy rozumieť svojim problémom? Nebudeme snáď mať všetci občas dôvod pýtať sa: Ó Bože, kde si?¹⁴ Áno, budeme! Keď niekomu zomrie manželský partner, pozostalý sa bude pýtať. Keď budú rodinu ohrozovať finančné problémy, bude sa pýtať otec. S ľútosťou to zvolajú matka s otcom, keď ich dieťa zide z cesty. Áno, „večer sa rozšíri plač, ale

ráno je plesanie¹⁵. Potom, za brieždenia našej posilnenej viery a porozumenia sa postavíme na nohy a rozhodneme sa čakať na Pána so slovami: „Bud' vôľa tvoja.“¹⁶

Čo teda znamená čakať na Pána? V písmach sa slovo *čakat'* používa aj vo význame dúfať, očakávať a dôverovať. Nádej a dôvera v Pána vyžadujú vieru, trpezlivosť, pokoru, miernosť, zhovievavosť, dodržiavanie prikázaní a vytrvanie až do konca.

Čakať na Pána znamená zasadiť semienko viery a vyživovať ho s veľkou usilovnosťou a trpezlivosťou¹⁷.

Znamená to modliť sa tak, ako sa modlil Spasiteľ – k Bohu, nášmu Nebeskému Otcovi – hovoriac: „Príď kráľovstvo Tvoje! Bud' vôľa tvoja.“¹⁸ Je to modlitba, ktorú prednášame celou svojou dušou v mene nášho Spasiteľa, Ježiša Krista.

Čakať na Pána znamená premýšľať v srdci a obdržať Ducha Svätého, aby sme mohli poznať všetky veci, ktoré máme činiť¹⁹.

Keď nasledujeme Ducha, zisťujeme, „že súženie vedie k vytrvalosti“²⁰ a učíme sa pokračovať s trpezlivosťou, dokiaľ nebudeme zdokonalení²¹.

Čakať na Pána znamená stáť pevne²² a tlačiť sa dopredu vo viere majúc dokonalý jas nádeje²³.

Znamená to spoliehať sa na zásluhy Kristove²⁴ a s milosťou Jeho nám napomáhajú hovoriť: Staň sa vôľa tvoja, a nie naša.²⁵

Zatiaľ čo čakáme na Pána, sme neochvejní v zachovávaní prikázaní²⁶, lebo vieme, že jedného dňa si odpočinieme od všetkých strastí svojich²⁷.

A neodhadzujeme smelú dôveru²⁸ v to, že všetky veci, ktorými sme boli sužovaní, budú pôsobiť spoločne pre dobro naše²⁹.

Tieto súženia sa dostavia vo všetkých možných formách a podobách. Príbeh Jóba nám pripomína, čo všetko môže byť od nás žiadané, aby sme vytrpeli. Jób prišiel o všetko, čo vlastnil, vrátane svojich pozemkov, domu a zvierat, členov svojej rodiny, reputácie, fyzického zdravia a dokonca aj duševného blaha. A napriek tomu čakal na Pána a vydal mocné osobné svedectvo. Povedal:

„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom.

I keď moja koža bude tak rozrušená, zo svojho tela uzriem Boha.“³⁰

„Nech ma aj zabije, iné nečakám.“³¹

Ale aj s týmito úžasnými príkladmi Jóba, prorokov a Spasiteľa sa nám bude zdať ťažké čakať na Pána, hlavne vtedy, keď v plnej miere nerozumieme Jeho plánu a zámerom, ktoré s nami má. Takéto porozumenie k nám často prichádza riadok za riadkom a predpis za predpisom³².

V živote som sa naučil, že odpoveď na moju modlitbu občas neprichádza preto, že Pán vie, že na ňu nie som pripravený. Keď ale odpovie, je to často tu trocha a tam trocha³³, pretože viac toho nedokážem znieť alebo viac toho nie som schopný urobiť.

Až príliš často sa modlíme o trpezlivosť, ale chceme ju hneď teraz! Prezident David O. McKay

sa ako mladý muž modlil o to, aby získal svedectvo o pravdivosti evanjelia. O veľa rokov neskôr, keď slúžil na misii v Škótsku, oné svedectvo konečne obdržal. Neskôr napísal: „Bolo to pre mňa uistením, že úprimná modlitba je zodpovedaná niekedy, nejakým spôsobom.“³⁴

Nemusíme nutne vedieť, kedy alebo ako nám Pán odpovie, ale ja svedčím o tom, že tá odpoveď príde – v Jeho čase a Jeho spôsobom. Na niektoré odpovede si možno budeme musieť počkať až do života po tomto živote. To sa môže týkať niektorých zaslúbení v našom patriarchálnom požehnaní a niektorých požehnaní pre členov našej rodiny. Nelámme nad Pánom palicu. Jeho požehnanie sú večné, a nie dočasné.

Čakanie na Pána nám poskytuje príležitosť, vďaka ktorej zisťujeme, že je aj veľa ľudí, ktorí čakajú na nás. Naše deti čakajú na to, keď im prejavíme trpezlivosť, lásku a pochopenie. Naši rodičia čakajú na to, kedy im prejavíme vďačnosť a súcit. Naši bratia a sestry čakajú na to, kedy budeme tolerantní, milosrdní a odpúšťajúci. Naš manželský partner čaká na to, kedy ho budeme milovať tak, ako každého z nás miluje Spasiteľ.

Keď prechádzame fyzickým súžením, stále viac si uvedomujeme, koľko ľudí stojí pri nás a čaká na nás. Za všetky tie Márie a Marty, za všetkých tých milosrdných Samaritánov, ktorí slúžia chorým, pomáhajú slabým a starajú sa o duševne a fyzicky slabých, pociťujem vďačnosť milujúceho Nebeského Otca a Jeho Milovaného Syna. Vo svojej každodennej kresťanskej službe čakáte na Pána a konáte vôľu svojho Nebeského Otca. Jeho uistenie určené vám znie jasne: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“³⁵ On pozná vaše obete a vaše trápenia. On počuje vaše modlitby. Zatiaľ čo na Neho budete aj naďalej vo viere čakať, vojdite do Jeho pokoja a odpočinku.

Pán miluje každého z nás viac, než vôbec dokážeme pochopiť alebo ako si dokážeme predstaviť. Buďme teda jeden k druhému láskavejší a buďme láskavejší aj k sebe samým. Pamätajme na to, že zatiaľ čo čakáme na Pána, stávame sa svätými skrze Jeho uzmiernenie ... poddajnými, miernymi, pokornými, trpezlivými, plnými lásky, ochotnými podrobiť sa všetkému, čo Pán považuje za vhodné na nás vložiť, rovnako ako sa dieťa podrobuje otcovi svojmu.³⁶

Práve tak sa Spasiteľ podvolil svojmu Otcovi v Getsemanskej záhrade. Prosil Svojich učeníkov: „Bďte so mnou!“ a napriek tomu, keď sa k nim trikrát vrátil, našiel ich spať.³⁷ Bez spoločenstva týchto učeníkov a nakoniec aj bez prítomnosti Svojho Otca sa Spasiteľ rozhodol, že vytrpí naše bolesti, strasti a pookušenia všetkého druhu.³⁸ S pomocou anjela, ktorý bol zoslaný, aby Ho posilňoval³⁹, sa nestiahol a vypil tento horký kalich⁴⁰. Čakal na Svojho Otca, hovoriac: „Nech sa stane Tvoja vôľa“⁴¹, a s pokorou šliapal oný vínný lis sám⁴². Ako jeden z Jeho Dvanástich apoštolov v týchto neskorších dňoch sa modlím o to, aby sme získali silu a dokázali s Ním bdieť a čakať na Neho po všetky svoje dni.

V toto sabatné ráno vyjadrujem vďačnosť za to, že nie sme ja a vy vo svojich Getsemanoch⁴³ sami. Ten, ktorý nad nami bdie „nedrieme a nespí“⁴⁴. Jeho anjeli tu a aj za závojom sú okolo nás, aby nás podopierali.⁴⁵ Vydávam svoje zvláštne svedectvo o tom, že zaslúbenie nášho Spasiteľa je pravdivé, lebo On hovorí: „Tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslabnú, chodia, a neustávajú.“⁴⁶ Kiež na Neho čakáme tým, že sa budeme tlačiť dopredu vo viere, aby sme mohli vo svojich modlitbách hovoriť „nech sa stane Tvoja vôľa“⁴⁷ a aby sme sa k Nemu mohli vrátiť so cťou. V posvätnom mene nášho Spasiteľa a Vykupiteľa, dokonca Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mojžiš 4:2.
2. Lukáš 2:49.

3. Pozri Joseph Smith Translation, Matúš 3:24, v Bible appendix.
4. Lukáš 4:8.
5. Lukáš 22:42.
6. Izaiáš 53:5; Mosiáš 14:5.
7. Matúš 27:46; Marek 15:34.
8. Pozri Lukáš 23:34.
9. Pozri Ján 19:27.
10. Pozri Ján 19:30.
11. Pozri NaZ 121:1.
12. Žalmy 37:9; 123:2; Izaiáš 8:17; 40:31; 2. Nefi 18:17.
13. Pozri NaZ 122:7.
14. Pozri NaZ 121:1.
15. Žalmy 30:6.
16. Matúš 6:10; 3. Nefi 13:10; pozri tiež Matúš 26:39.
17. Pozri Alma 32:41.
18. Matúš 6:10; Lukáš 11:2.
19. Pozri 2. Nefi 32:5.
20. Pozri Rímskym 5:3.
21. Pozri NaZ 67:13.
22. Pozri Alma 45:17.
23. Pozri 2. Nefi 31:20.
24. Pozri Moroni 6:4.
25. Pozri NaZ 109:44.
26. Pozri Alma 1:25.
27. Pozri Alma 34:41.
28. Židom 10:35.
29. Pozri NaZ 98:3.
30. Jób 19:25 – 26.
31. Jób 13:15.
32. Pozri 2. Nefi 28:30.
33. Pozri 2. Nefi 28:30.
34. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), xviii.
35. Matúš 25:40.
36. Pozri Mosiáš 3:19.
37. Matúš 26:38; pozri tiež verše 39 – 45.
38. Pozri Alma 7:11.
39. Pozri Lukáš 22:43.
40. „In Memory of the Crucified“, *Hymns*, č. 190; pozri tiež 3. Nefi 11:11; NaZ 19:18 – 19.
41. Matúš 26:42.
42. Pozri 76:107; 88:106; 133:50.
43. „Where Can I Turn for Peace?“ *Hymns*, č. 129.
44. Žalmy 121:4.
45. Pozri NaZ 84:88.
46. Izaiáš 40:31.
47. Matúš 26:42.

Kniha Mormonova – kniha od Boha

Starší Tad R. Callister

Predsedníctvo sedemdesiatnikov

Kniha Mormonova je spoločne s Bibliou dôležitým svedectvom o Kristových náukách a o Jeho božskosti.

Pred mnohými rokmi vzal môj pra-pradedo po prvýkrát do ruky výtlačok Knihy Mormonovej. Otvoril ju uprostred a prečítal niekoľko strán. Potom vyhlásil: „Tú knihu napísal buď Boh, alebo diabol a ja zistím, kto to bol.“ V nasledovných desiatich dňoch ju prečítal celú dvakrát, a potom povedal: „Diabol ju napísať nemohol – musí byť od Boha.“¹

V tom tkvie genialita Knihy Mormonovej – nestojí na neutrálnej pôde. Buď je slovom Božím, ako je o nej hlásané, alebo je to absolútny podvod. Táto kniha netvrdí to, že je akýmsi traktátom o morálke, teologickým výkladom alebo zbierkou prenikavých spisov. Tvrdí, že je slovo Božie – každá veta, každý verš, každá strana. Joseph Smith vyhlásil, že ho k zlatým doskám, ktoré obsahovali záznamy prorokov dávnej Ameriky, priviedol anjel Boží, a že on tieto dosky preložil božskou mocou. Pokiaľ je tento príbeh pravdivý, potom je Kniha Mormonova svätým písmom – práve tak, ako to prehlasuje; a pokiaľ nie, potom je to rafinovaný, avšak diabolský podvod.

C. S. Lewis hovoril o podobnej dileme, ktorej čelí človek, ktorý si musí zvoliť, či prijme alebo odmietne Spasiteľovu božskosť – podobne ani tu neexistuje neutrálna pôda. „Snažím sa predísť tomu, aby niekto o ňom hovoril tak pochabo, ako sa to často stáva: ‚Som ochotný prijať Ježiša ako veľkého učiteľa mravných zásad, ale neprijímam Jeho tvrdenie o tom, že je Boh.‘ Takto nesmieme hovoriť. Muž, ktorý by bol iba človekom a hovoril by podobne ako Ježiš, by nebol veľkým učiteľom mravných zásad. ... Musíte sa rozhodnúť. Buď tento muž bol a je Syn Boží, alebo to bol blázon či niečo horšie. ... Nevyslovujme ale žiadne absurdné nezmysly o tom, že bol veľkým človekom a učiteľom. Túto možnosť nám neponechal. To nebolo Jeho zámerom.“²

Podobne aj my musíme učiniť jednoduché rozhodnutie ohľadom Knihy Mormonovej – buď je od Boha, alebo od diabla. Neexistuje žiadna iná možnosť. Na okamih vás vyzývam k tomu, aby ste si urobili test, ktorý vám pomôže určiť pravú podstatu tejto knihy. Spýtajte sa sami seba, či vás nasledovné verše z Knihy Mormonovej približujú k Bohu, alebo k diablove:

Hodujte na slovách Kristových; lebo hľa, slová Kristove vám povedia všetky veci, ktoré máte činiť (pozri 2. Nefi 32:3).

Či tieto slová milujúceho otca svojim synom: A teraz, synovia moji, pamätajte, pamätajte, že na skale Vykupiteľa nášho, ktorý je Kristus, Syn Boží, musíte postaviť základ svoj (pozri Helaman 5:12).

Alebo tieto slová proroka: Podťte ku Kristovi a buďte v ňom zdokonalení (pozri Moroni 10:32).

Je možné, aby bol autorom týchto výrokov z Knihy Mormonovej ten zlý? Potom, čo Spasiteľ vyhnal skutočných diablov, farizeji tvrdili, že to učinil „Belzebubom, kniežat'om démonov“. Spasiteľ odpovedal, že takéto tvrdenie je nezmyselné: Povedal: „Každé kráľovstvo rozdvojené pustne a ... dom rozdvojený neobstojí.“ A potom prišlo Jeho pôsobivé zavŕšenie: „*Ak satan vyháňa satana, je rozdvojený; ako teda obstojí jeho kráľovstvo?*“ (Matúš 12:24 – 26; zvýraznenie pridané).

Pokiaľ nás tieto verše z Knihy Mormonovej učia uctievať Spasiteľa, milovať Ho a slúžiť Mu (čo teda robia), ako môžu pochádzať od diabla? Pokiaľ by to tak bolo, bol by rozdelený proti sebe,

a tým by ničil svoje vlastné kráľovstvo, čo je stav, ktorý, ako povedal Spasiteľ, nemôže nastať. Poctivé a nezaujaté čítanie Knihy Mormonovej privedie človeka k rovnakému záveru, k akému prišiel môj pra-pradedo, a to: „Diabol ju napísať nemohol – musí byť od Boha.“

Ale prečo je Kniha Mormonova tak dôležitá, ak už máme Bibliu, ktorá nás učí o Ježišovi Kristovi? Premýšľali ste už niekedy nad tým, prečo dnes vo svete existuje toľko kresťanských cirkví, keď získavajú svoju náuku v podstate z tej istej Biblie? Je to tým, že vykladajú Bibliu odlišne. Pokiaľ by ju vykladali rovnako, boli by jednou cirkvou. Pán si takúto situáciu neželá, lebo apoštol Pavol prehlásil, že je „jeden Pán, jedna viera, jeden krst“ (Efezským 4:5). Aby Pán pomohol dosiahnuť túto jednotu, ustanovil božský zákon svedkov. Pavol učil: „Svedectvo dvoch alebo troch svedkov dokáže každé slovo“ (2. Korintským 13:1).

Biblia je jedným svedectvom o Ježišovi Kristovi, Kniha Mormonova ďalším. Prečo je oné druhé svedectvo také zásadné? Možno pomôže tento príklad: Koľko rovných čiar môžete nakresliť na papier tak, aby pretínali jeden bod? Odpoveď znie: nekonečne veľa. Na okamih predpokladajme, že oný jediný bod predstavuje Bibliu a že tie stovky rovných čiar prechádzajúce týmto bodom predstavujú odlišné výklady Biblie, a že každý z týchto výkladov predstavuje inú cirkev.

Ale čo sa stane, ak je na papieri ešte druhý bod, ktorý predstavuje Knihu Mormonovu? Koľko rovných čiar môžete nakresliť tak, aby prechádzali týmito dvoma bodmi – Bibliou a Knihou Mormonovou? Iba jednu. Iba jeden výklad Kristových náuk pretrvá svedectvo týchto dvoch svedkov.

Znovu a znovu je Kniha Mormonova oným potvrdzujúcim, objasňujúcim a zjednocujúcim svedectvom náuk, ktoré učí Biblia – že je iba „jeden Pán, jedna viera, jeden krst“. Niektorí ľudia sú napríklad zmätení, pokiaľ ide o to, či je krst nevyhnutný pre spásu, a to aj napriek tomu, že Spasiteľ prehlásil Nikodémovi: „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho“ (Ján 3:5). Ale Kniha Mormonova odstraňuje všetky pochybnosti týkajúce sa tejto témy: A prikazuje všetkým ľuďom, že musia činiť pokánie a byť pokrstení v mene jeho, ... inak nemôžu byť spasení v kráľovstve Božom (pozri 2. Nefi 9:23).

V dnešnom svete existujú rôzne spôsoby krstov, napriek tomu sa v Biblii píše o spôsobe, akým bol pokrstený Spasiteľ, náš veľký vzor: „Hneď vystúpil z vody“ (Matúš 3:16). Mohol by z vody vystúpiť, keby do nej najskôr nevošiel? Aby nevznikli žiadne nezhody ohľadom tejto témy, teda správneho spôsobu krstu, Kniha Mormonova ich rozptyľuje touto jasnou náukou: A potom ich ponoríte do vody a oni znova z vody vyjdú (pozri 3. Nefi 11:26).

Mnohí veria, že zjavenie skončilo s Bibliou, napriek tomu, že samotná Biblia je už viac ako 4 000 rokov, čo je doba existencie človeka, svedectvom o Božom vzore zjavenia. Jedna nesprávna náuka, ako napríklad táto, je však len ako kocka domina, ktorá, keď sa dá do pohybu, spôsobí pád kociek ostatných, alebo v tomto prípade pád správnych náuk. Presvedčenie, že zjavenia prestali, spôsobuje pád náuky, že Boh je rovnaký včera, dnes a naveky (pozri Mormon 9:9); spôsobuje pád náuky, ktorú učil Ámos, že „Hospodín, Pán, neučiní nič bez toho, že by nevyjavil svoj zámer svojim služobníkom, Prorokom“ (Ámos 3:7); a spôsobuje pád náuky, že „Boh nikoho neuprednostňuje“ (Skutky 10:34), a teda hovorí ku všetkým ľuďom vo všetkých dobách. Kniha Mormonova však našťastie znova nastoľuje biblickú pravdu o pokračujúcom zjavení:

A znova hovorím k vám, ktorí popierate zjavenia Božie a hovoríte, že pominuli, že niet žiadnych zjavení ani prorociev. ...

Lebo nečítame, že Boh je rovnaký včera, dnes a naveky ...? (pozri Mormon 9:7, 9).

Inými slovami, pokiaľ Boh, ktorý je nepremennivý, hovoril v dávnych dobách, bude rovnako hovoriť v dnešnej dobe.

Výpočet takto utvrdených a vysvetlených náuk pokračuje ďalej, ale žiadne objasnenie nie je v Knihe Mormonovej silnejšie než kázanie o uzmiernení Ježiša Krista. Želali by ste si mať v duši vyryté nepopierateľné svedectvo o tom, že Spasiteľ zostúpil pod vaše hriechy, že neexistuje žiadny hriech, žiadna pozemská situácia, ktorá by bola vyňatá z milosrdného dosahu Jeho uzmierenia – že pre každý z vašich problémov má Spasiteľ liek s najvyššou uzdravujúcou mocou? Tak čítajte Knihu Mormonovu. Bude vás učiť a bude vám dosvedčovať, že Kristove uzmierenie je nekonečné, lebo obsahuje, zahŕňa a prevyšuje každú smrteľnú slabosť, ktorú človek pozná. To je tiež dôvod, prečo prorok Mormon vyhlásil: Budete mať nádej skrze uzmierenie Krista (pozri Moroni 7:41).

Niet divu, že Kniha Mormonova smelo hlása: budete veriť slovám týmto, lebo sú to slová Kristove (pozri 2. Nefi 33:10). Kniha Mormonova je spoločne s Bibliou dôležitým svedectvom o Kristových náukách a o Jeho božskosti. Spoločne s Bibliou učí všetkých ľudí, aby činili dobro (pozri 2. Nefi 33:10). A spoločne s Bibliou nás privádza k jednému Pánovi, jednej viere a jednému krstu. Preto je Kniha Mormonova v našom živote tak zásadná.

Pred niekoľkými rokmi som navštívil jednu z našich bohoslužieb v Toronte v Kanade. Príhovor mala 14-ročná dievčina. Povedala, že so svojou kamarátkou v škole preberala otázku náboženstva. Jej kamarátka jej povedala: „K akému náboženstvu patíš?“

Ona odpovedala: „K Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní alebo k mormonom.“

Jej kamarátka odvetila: „Tu cirkev poznám a viem, že nie je pravdivá.“

„Podľa čoho si to poznala?“ opýtala sa druhá.

„Pretože,“ povedala kamarátka, „som ju skúmala.“

„Čítala si Knihu Mormonovu?“

„Nie,“ odpovedala kamarátka. „Nečítala.“

Potom táto milá mladá dievčina odpovedala: „Potom si nepreskúmala moju cirkev, pretože ja som prečítala každú stranu Knihy Mormonovej a viem, že je pravdivá.“

Aj ja som prečítal každú stranu Knihy Mormonovej a čítam ju znovu a znovu, a vydávam posvätné svedectvo, podobne ako môj pra-pradedo, že je od Boha. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Willard Richards, v LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. vyd. (1972), 81, 82.
2. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1952), 40 – 41.

Milujte jej matku

Elaine S. Daltonová

Generálna prezidentka Mladých žien

Ako môže otec v dnešnom stále viac zamorenom svete vychovať šťastnú dcéru, ktorá je dobre pripravená na život? Odpoveď nám dali Pánovi proroci.

Žiadne slová nedokážu opísať posvätnú udalosť, kedy otec drží po prvýkrát vo svojich rukách novorodenú dcérku. Tento rok sa traja naši synovia stali čerstvými otcami dievčatiek. Keď som sa pozerala na svojho syna Jona, robustného a silného hráča ragby, ako v náručí drží svoju prvú dcéru, pozeral na ňu s úctivou nehou, a potom sa na mňa pozrel s výrazom, ktorý akoby hovoril: „Ako sa vychovávajú dievčatá?“

Dnes ráno by som rada prehovorila k našim synom a k všetkým otcom. Ako môže otec v dnešnom stále viac zamorenom svete vychovať šťastnú dcéru, ktorá je dobre pripravená na život? Odpoveď nám dali Pánovi proroci. Je prostá a pravdivá: „Najdôležitejšou vecou, ktorú otec môže urobiť pre svoju [dcéru] je milovať [jej] matku.“¹ Tým ako milujete jej matku, učíte svoju dcéru nežnosti, vernosti, úcte, súcitu a oddanosti. Z vášho príkladu sa naučí, čo má očakávať od mladých mužov a aké vlastnosti má hľadať u svojho budúceho manžela. Tým ako milujete a ctíte svoju manželku, môžete svojej dcére ukázať, že by sa nikdy nemala uspokojiť s ničím menším. Váš príklad vašu dcéru naučí, ako si ceniť ženstvo. Ukazujete jej, že je dcérou nášho Nebeského Otca, ktorý ju miluje.

Milujte jej matku tak, aby vaše manželstvo bolo celestiálne. Chrámové manželstvo na čas a na večnosť si zasluhuje vaše najväčšie úsilie a je vašou najvyššou prioritou. Až potom čo Neфі dokončil chrám v pustatine, povedal: A žili sme šťastne². „Žiť šťastne“ – to môžeme nájsť v chráme. Znamená to dodržiavať zmluvy. Nedovoľte, aby váš život či domov ovplyvnilo čokoľvek, čo by spôsobilo, že zľahčíte svoje zmluvy či záväzky voči vašej žene a rodine.

V Mladých ženách pomáhame vašej dcére pochopiť jej totožnosť ako dcéry Božej a to ako je dôležité, aby bola cnostná a spôsobilá prijať pozhnania chrámu a chrámového manželstva. Učíme vašu dcéru, aké je dôležité, aby uzatvárala a dodržiavala posvätné zmluvy. Učíme ju, aby sa teraz zaviazala žiť tak, aby bola vždy hodná vstupu do chrámu a aby nedovolila, aby ju niečo na ceste k tomuto cieľu zdržovalo, rozptyľovalo alebo jej znemožnilo tento cieľ dosiahnuť. Váš príklad otca hovorí hlasnejšie než naše dôležité slová. Mladé ženy majú starosť o svojich otcov. Mnohé vyjadrujú, že ich najväčšou túžbou je byť navždy spojené so svojou rodinou. Chcú, aby ste boli v chráme, keď tam pôjdu či keď budú uzatvárať manželstvo v chráme. Stojte svojej dcére nablízku a pomáhajte jej pripraviť sa na chrám, a byť hodnou vstupu do chrámu. Keď bude mať 12 rokov, berte ju často so sebou do chrámu vykonávať krsty za vašich predkov či za iných. Uchová si tieto spomienky naveky.

Dnešná bežná kultúra skúša narúšať a zľahčovať vašu večnú úlohu patriarchu a otca a minimalizovať vaše najväčšie zodpovednosti. Tie vám boli určené „podľa božského vzoru“ a ako otec máte predsedáť v láske a spravodlivosti a ste „zodpovedný za to, že sa [postaráte] o životné potreby a ochranu svojich rodín“³.

Otcovia, vy ste strážcami svojho domova, svojej manželky a svojich detí. „Nie je ľahké ochrániť [dnes] rodinu od vniknutia zla do mysli a duší členov rodiny. ... Tieto vplyvy môžu do nášho domova prúdiť celkom voľne. Satan [je veľmi múdry]. Nemusí vylamovať dvere.“⁴

Musíte byť strážcami cnosti. „Držiteľ kňazstva je *cnostný*. Cnostné správanie sa znamená, že

[vaše] myšlienky a skutky sú čisté. ... Cnosť je ... znakom zbožnosti. Podobá sa svätosti.⁶⁵ Hodnoty Mladých žien sú kresťanskými vlastnosťami, ktoré zahŕňajú aj cnosť. Vyzývame vás teraz, aby ste sa k nám pripojili a pomáhali nám viesť svet späť k cnosti. To znamená, že musíte pestovať cnosť a svätosť⁶⁶ tak, že zo svojho života odstránite všetko, čo je zlé a nezlučiteľné s tým, kto je držiteľom svätého kňazstva Božieho. Nech cnosť zdobí myšlienky tvoje neustále; potom bude rásť sebadôvera tvoja v prítomnosti Božej; a ... Duch Svätý bude stálym spoločníkom tvojím.⁷ Preto si dávajte pozor na to, čo sledujete v zábavných médiách alebo v tlači. Vaša osobná cnosť ukáže vašim dcéram a synom, čo je to skutočná sila a morálna odvaha. Ak ste osobným strážcom cnosti vo vlastnom živote, domove a v živote svojich detí, ukazujete svojej manželke a dcéram, čo je skutočná láska. Vaša osobná čistota vám dá moc.

Ste strážcom svojej dcéry viac než len z právneho hľadiska. Buďte svojej dcére nablízku. Nechajte ju spoznať vaše kritériá, očakávania, nádeje a sny týkajúce sa jej úspechu a šťastia. Hovorte s ňou, zoznámte sa s jej priateľmi a keď príde čas, aj s jej chlapcami. Pomôžte jej pochopiť, aké dôležité je vzdelanie. Pomôžte jej porozumieť tomu, že zásada cudnosti je ochrana. Pomôžte jej vybrať si hudbu a programy, ktoré pozývajú Ducha a sú v súlade s jej božskou totožnosťou. Buďte aktívnou súčasťou jej života. A pokiaľ by v období dospievania neprišla včas domov zo schôdzky, chodte pre ňu. Bude sa brániť a povie vám, že ju spoločensky znemožňujete, ale vo svojom vnútri bude vedieť, že ju máte rád a že vám záleží na tom, aby ste boli jej strážcom.

Nie ste obyčajnými mužmi. Pre vašu udatnosť v predsmrteľných ríšach ste získali oprávnenie byť vedúcimi a mať moc kňazstva. Tam ste prejavili nesmiernu vieru a dobré skutky a teraz ste tu, aby ste robili to isté.⁸ Vaše kňazstvo vás odlišuje.

Za niekoľko týždňov budú naši traja synovia dávať svojim dievčatkám meno a požehnanie. Dúfam, že pôjde o prvé z mnohých kňazských požehnaní, ktoré obdržia od svojho otca, pretože vo svete, v ktorom budú vyrastať ich budú potrebovať. Vaša dcéra si bude kňazstvo vážiť a v srdci sa rozhodne, že ho chce mať aj vo svojom budúcom domove a rodine. Majte vždy na pamäti, že práva kňazstva sú neoddeliteľne spojené s mocou nebies a že môžu byť [ovládané] ... iba ak na zásadách spravodlivosti.⁹

Otcovia, ste hrdinovia svojich dcér. Môj otec bol mojím hrdinom. Každý večer som na neho čakala na schodoch nášho domu, než sa vráti domov. Vzal ma do náručia, zatočil sa so mnou, nechal ma, aby som sa postavila na jeho veľké topánky a vtancoval so mnou dovnútra. Želala som si robiť rovnaké kroky ako on. A snažím sa o to dodnes.

Vedeli ste, že vaše svedectvo má na vaše dcéry veľký vplyv? Vedela som, že môj otec má svedectvo. Vedela som, že miluje Pána. A pretože môj otec miloval Pána, milovala som Ho tiež. Vedela som, že môj otec sa stará o vdovy, pretože si vzal dovolenku, aby vymaľoval byt našej ovdovelej susedke. Spomínam na to, ako na najúžasnejšiu dovolenku našej rodiny, pretože ma naučil, ako sa maľuje! Pokiaľ budete hľadať spôsoby, ako tráviť čas so svojou dcérou a ako sa s ňou deliť o svedectvo, požehnáte jej život aj v rokoch, ktoré má pred sebou.

V Knihe Mormonovej obrátil Abiš jej otec, pretože jej povedal o svojom pozoruhodnom videní. Potom si po veľa rokov uchovávala svedectvo v srdci a žila spravodlivo vo veľmi hriechnej spoločnosti. Potom nastal čas, kedy už nemohla byť úplne ticho, a tak bežala dom od domu, aby druhým povedala o svojom svedectve a o zázrakoch, ktoré sa odohrali na kráľovskom dvore. Sila prameniaca z Abišinho obrátenia a svedectva sa stala nástrojom pre zmenu celej spoločnosti. Ľudia, ktorí jej svedectvo počuli, sa stali ľuďmi, ktorí boli obrátení k Pánovi a nikdy neodpadli a ich synovia sa stali mladými bojovníkmi!¹⁰

V jednej našej piesni sa spieva: „Vstaňte, ó mužovia Boží!“¹¹ To je výzva pre vás – mužov, ktorí ste držiteľmi svätého kňazstva Božieho. Kiež sa dá aj o vás povedať to, čo o kapitánovi Moronim:

[On] bol silný a mocný muž; ... muž dokonalého porozumenia; ... muž, ktorý bol pevný vo viere v Krista. ...

... Keby boli všetci ľudia bývali ako Moroni, a pokiaľ by vždy boli ako on, hľa, aj moci pekelné by boli otrásené naveky; ... diabol by nikdy nemal moc nad srdcom detí ľudských.¹²

Bratia, otcovia, mladí muži, „buďte verní vznešenosti, ktorá je vo vás“¹³.

Ako sa teda vychováva dievča? Milujte jej matku. Vedzte svoju rodinu do chrámu, buďte strážcom mravných hodnôt a zvelebujte svoje kňazstvo. Otcovia, boli vám zverené vznešené dcéry nášho Nebeského Otca. Sú cnostné a vyvolené. Modlím sa o to, aby ste na nich dozerali, aby ste ich posilňovali, boli im vzorom cnostného správania a učili ich nasledovať všetky Spasiteľove kroky – lebo On žije! V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. President David O. McKay často citoval tento výrok Theodora Hesburgha, v „Quotable Quotes“, *Reader's Digest*, január 1963, 25; pozri tiež *Richard Evans' Quote Book* (1971), 11.

2. Pozri 2. Nefi 5:27.

3. „Rodina: Prehlásenie svetu“, Slovak 35602_176.

4. A. Theodore Tuttle, „The Role of Fathers“, *Ensign*, január 1974, 67.

5. Ezra Taft Benson, „Godly Characteristics of the Master“, *Ensign*, november 1986, 46.

6. Pozri NaZ 46:33.

7. Pozri NaZ 121:45, 46.

8. Pozri Alma 13:3; pozri tiež verš 2.

9. Pozri NaZ 121:36.

10. Pozri Alma 23:6; pozri tiež verš Alma 19:16 – 17; 53:10 – 22.

11. „Rise Up, O Men of God“, *Hymns*, č. 323.

12. Pozri Alma 48:11, 13, 17.

13. V Harold B. Lee, „Be Loyal to the Royal within You“, v *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses 1973* (1974), 100.

Dôležitosť mena

Starší M. Russell Ballard
Kvórum dvanástich apoštolov

Vytvorme si návyk ... že dáme najavo, že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je oným menom, pod ktorým máme byť známi podľa vôle samotného Pána.

Starší Hales, za nás všetkých vám vyjadrujem našu hlbokú lásku a sme veľmi vďační, že ste dnes ráno medzi nami.

Od poslednej aprílovej konferencie som sa v myšlienkach znova a znova vracal k tomu, aké dôležité je meno. V týchto niekoľkých uplynulých mesiacoch sa do našej rodiny narodilo niekoľko pravnúčat. Aj keď sa zdá, že prichádzajú rýchlejšie, než to stačím sledovať, každé dieťa je vítaným prírastkom do našej rodiny. Každé dostalo zvláštne meno, ktoré vybrali jeho rodičia, meno, pod ktorým ho budú poznať počas svojho života a ktoré ho bude odlišovať od ostatných. Tak to tomu je v každej rodine a tak tomu je v iných svetových náboženstvách.

Pán Ježiš Kristus vedel aké dôležité je to, aby jasne pomenoval Svoju Cirkev v týchto neskorších dňoch. V 115 oddiele Náuky a zmlúv Cirkev pomenoval On sám: Lebo tak bude cirkev moja nazývaná v týchto posledných dňoch, dokonca Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní (pozri verš 4).

A toto učil kráľ Benjamín svoj ľud v dobách Knihy Mormonovej:

Chcel by som, aby ste vzali na seba meno Krista, vy všetci, ktorí ste vstúpili do zmluvy s Bohom, že budete poslušní do konca života svojho...

A chcel by som, aby ste si tiež pamätali, že toto je oné meno, o ktorom som hovoril, že vám dám a že nebude nikdy vymazané, ibaže by to bolo skrze priestupok; takže majte sa na pozore, aby ste sa nedopúšťali priestupku, aby oné meno nebolo vymazané zo srdca vašich (pozri Mosiáš 5:8, 11).

Meno Kristovo berieme na seba vo vodách krstu. Účinok krstu obnovujeme každý týždeň, keď prijímame sviatosť, čím dávame najavo ochotu vziať na seba Jeho meno a sľubujeme, že na neho budeme vždy pamätať (pozri NaZ 20:77, 79).

Uvedomujeme si vôbec, že sme požehnaní tým, že na seba berieme meno Milovaného a Jednorodného Syna Božieho? Rozumieme tomu, aké je to dôležité? Spasiteľove meno je jediné meno pod nebom, ktorým človek môže byť spasený (pozri 2. Nefi 31:21).

Ako si isto spomeniete, prezident Boyd K. Packer hovoril o dôležitosti mena Cirkvi na minulej aprílovej konferencii. Vysvetlil, že „keďže poslúchame zjavenie, nazývame sa Cirkvou Ježiša Krista Svätých neskorších dní, a nie Mormonskou Cirkvou“ („Byť vedený Duchom Svätým“, Conference report máj 2011, 30).

Pretože celé meno Cirkvi je tak dôležité, opakujem zjavenie z písom, pokyny Prvého predsedníctva v listoch z roku 1982 a 2001 a slová ďalších apoštolov, ktorí povzbudzovali členov Cirkvi, aby viedli a učili svet tomu, že Cirkev je známa pod menom Pána Ježiša Krista. Toto je to meno, ktorým nás Pán bude volať v posledný deň. To je to meno, ktorým sa Jeho Cirkev bude odlišovať od všetkých ostatných.

Veľa som premýšľal o tom, prečo Spasiteľ dal Svojej znovuzriadenej Cirkvi meno zložené zo šiestich slov. Môže sa zdať dlhé, ale keď sa naň pozrieme ako na výstižný popis toho čím táto Cirkev je, okamžite sa stane úžasne jednoduchým, priamočiarym a jasným. Ako by mohol byť nejaký popis priamočiarejší a jasnejší a napriek tomu byť vyjadrený tak málo slovami?

Každé slovo je objasňujúce a nevyhnutné. Anglické slovo *The* (Tá) naznačuje jedinečnú pozíciu znovuzriadenej Cirkvi medzi náboženstvami sveta.

Slová *Cirkev Ježiša Krista* prehlasujú, že je to Jeho Cirkev. Ježiš v Knihe Mormonovej učil: A ako by to mohla byť cirkev moja, keby nebola nazvaná menom mojím? Lebo keby bola cirkev nazývaná menom Mojžišovým, potom by to bola cirkev Mojžišova; alebo keby bola nazývaná menom človeka, potom by to bola cirkev oného človeka; ale ak je nazývaná menom mojím, potom je to cirkev moja, ak je tomu tak, že sú postavení na evanjeliu mojom (pozri 3. Nefi 27:8).

Neskorších dní vysvetľuje, že je to tá istá Cirkev ako tá Cirkev, ktorú Ježiš Kristus založil počas Svojej služby v smrteľnosti a ktorú znovuzriadil v týchto neskorších dňoch. Vieme, že nastalo odpadnutie či odpadlivosť, a tak bolo nevyhnutné znovuzriaďovať Jeho pravú a dokonalú Cirkev v našej dobe.

Svätých znamená, že jej členovia nasledujú Pána a snažia sa konať Jeho vôľu, dodržiavať Jeho prikázania a pripravovať sa na to, aby mohli znova žiť v Jeho prítomnosti a v prítomnosti Nebeského Otca v budúcnosti. *Svätých* sa týka jednoducho tých, ktorí sa snažia urobiť svoj život svätým tým, že sľubujú, že budú nasledovať Krista.

Meno, ktoré Spasiteľ dal Svojej Cirkvi presne vystihuje to, kto sme a čomu veríme. Veríme, že Ježiš Kristus je Spasiteľ a Vykupiteľ sveta. Vykonal uzmiernenie pre všetkých tých, ktorí činia pokánie zo svojich hriechov, zlomil putá smrti a zaistil vzkriesenie z mŕtvych. Nasledujeme Ježiša Krista. A tak ako povedal kráľ Benjamín svojmu ľudu, aj ja znova zdôrazňujem nám všetkým dnes: Aby ste pamätali, aby ste udržiavali [Jeho] meno vždy napísané v srdciach svojich (pozri Mosiáš 5:12).

Žiada nás, aby sme vždy stáli ako Jeho svedkovia vo všetkých dobách a vo všetkých veciach, a na všetkých miestach (pozri Mosiáš 18:9). To znamená, že musíme byť ochotní dať druhým najavo koho nasledujeme a koho je Cirkev, ku ktorej patríme: Cirkev Ježiša Krista. Samozrejme, že to máme činiť v duchu lásky a svedectva. Chceme nasledovať Spasiteľa tým, že jednoducho a jasne, ale napriek tomu pokorne, prehlásime, že sme členovia Jeho Cirkvi. Nasledujeme Ho tým, že sme Svätí neskorších dní – učenici neskorších dní.

Ľudia často dávajú iným ľuďom a organizáciám prezývky. Prezývka môže byť skrátenou formou mena alebo môže byť odvodená od nejakej udalosti alebo nejakých fyzických či iných charakteristických rysov. Aj keď prezývky nemajú rovnakú rolu či význam ako skutočné mená, môžu byť vhodne používané.

Pánova Cirkev mala prezývku za stara a má ju aj dnes. Svätí v novozákonných časoch boli nazývaní *kresťania*, pretože vyznávali vieru v Ježiša Krista. Toto meno, ktoré zo začiatku hanlivo používali ich protivníci, je dnes označením vyjadrujúcim poctu a my máme tu česť, že sa nazývame kresťanskou cirkvou.

Naši členovia sú nazývaní *mormoni*, pretože veríme v Knihu Mormonovu: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi. Iní sa označením *mormon* môžu snažiť o to, aby zahrnuli a označili tých, ktorí opustili túto cirkev a sformovali rôzne odštiepené skupiny. Takéto použitie vedie iba

k zmätku. Sme vďační médiám za to, že sa snažia vyhýbať používaniu slova *mormon* v tých prípadoch, kedy by Cirkev mohla byť zamenená s polygamistami či s inými fundamentalistickými skupinami. Dovoľte mi jasne prehlásiť, že žiadna polygamistická skupina, vrátane tých, ktorí si hovoria fundamentalistickí mormoni alebo ktorí používajú iné odvodenie z nášho mena, nemá žiadne spojenie s Cirkvou Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Aj keď *mormoni* nie je plné a správne meno Cirkvi a aj keď ho pôvodne používali naši protivníci v prvých rokoch prenasledovania, stala sa z neho prezývka, ktorá je prijateľná v prípade, že sa používa pre členov, nie však pre inštitúciu. Nemusíme prestať používať meno *mormoni*, ak je používané vhodným spôsobom, avšak aj naďalej máme klásť dôraz na plné a správne meno Cirkvi samotnej. Inými slovami, máme sa vyhýbať a zabráňovať spojeniu „Mormonská Cirkev“.

Počas tých rokov, kedy som plnil rôzne povinnosti po celom svete, mi veľakrát položili otázku, či patrím k Mormonskej Cirkvi. Moja odpoveď bola: „Som členom Cirkvi Ježiša Krista. Pretože veríme v Knihu Mormonovu, ktorá je pomenovaná po dávnom americkom prorokovi a vodcovi a ktorá je ďalším svedectvom o Ježišovi Kristovi, občas nás nazývajú aj mormoni.“ Táto odpoveď bola vo všetkých prípadoch prijatá pozitívne a vlastne mi poskytla mnoho príležitostí vysvetliť znovuzriadenie plnosti evanjelia v týchto neskorších dňoch.

Bratia a sestry, pomyslime na to, aký vplyv môžeme mať, ak budeme v našich reakciách jednoducho používať celé meno Cirkvi tak ako Pán prehlásil, že ho používať máme. A keď nebudete môcť okamžite použiť celé meno, aspoň povedzte: „Patrím k Cirkvi Ježiša Krista“ a neskôr vysvetlite „Svätých neskorších dní“.

Niektorí si môžu klásť otázku: A čo internetové stránky ako mormon.org, a tiež mnohé Cirkvou iniciované kampane v médiách? Ako som povedal, odkazovať kolektívne na členov ako na *mormonov* je občas vhodné. Má to praktické dôvody, keď nás vyhľadávajú nečlenovia používajúci práve tento výraz. Ale ihneď ako otvoríte stránku mormon.org, objaví sa na hlavnej stránke vysvetlenie mena Cirkvi, a potom sa toto meno objavuje na každej ďalšej stránke tejto webovej stránky. Je nepraktické očakávať, že keď sa nás ľudia snažia nájsť alebo keď sa prihlasujú na naše webové stránky, zadajú celé meno Cirkvi.

Aj keď tieto praktické dôvody môžu pretrvávať, nemajú brániť členom v používaní celého mena Cirkvi tam, kde je to možné. Vytvorme si návyk v rodine, pri našich cirkevných aktivitách a pri každodenných kontaktoch, že dáme najavo, že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je oným menom, pod ktorým máme byť známi podľa vôle samotného Pána.

Jeden nedávny prieskum verejnej mienky ukázal, že príliš veľa ľudí stále nechápe správne to, že označenie *mormoni* sa týka členov našej Cirkvi. A väčšina ľudí si stále nie sú istí tým, či sú *mormoni* kresťania. Dokonca aj keď sa po celom svete môžu dočítať o práci našich Pomáhajúcich rúk pri odstraňovaní následkov hurikánov, zemetrasení, záplav a hladomoru, nespájajú si naše humanitárne úsilie s nami ako kresťanskou organizáciou. Nepochybne by bolo pre nich jednoduchšie pochopiť, že veríme a nasledujeme Spasiteľa, keby sme o sebe hovorili ako o členoch Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Vďaka tomu si tí, ktorí započujú meno *mormon* spoja toto slovo so zjaveným menom a s ľuďmi, ktorí nasledujú Ježiša Krista.

Prvé predsedníctvo nás v liste z 23. februára 2001 požiadalo o toto: „Používanie zjaveného mena, Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní ..., je kvôli našej zodpovednosti hlásať meno Spasiteľa po celom svete čím ďalej dôležitejšie. Preto teda žiadame, aby sme pri zmienke o Cirkvi používali jej celý názov kedykoľvek je to možné.“

Prezident George Albert Smith povedal na októbrovej konferencii v roku 1948 toto: „Bratia a sestry, keď odtiaľto odídete, budete sa vo svete možno stretávať s rôznymi denomináciami, ale pamätajte na to, že na svete je len jediná Cirkev, ktorá na základe božského príkazu nesie meno Ježiša Krista, nášho Pána“ (v Conference Report, október 1948, 167).

Bratia a sestry, kiež aj my na toto pamätáme, keď budeme dnes odchádzať z tejto konferencie. Kiež je naše svedectvo o Ňom vždy počuť a kiež máme lásku k Nemu vždy vo svojich srdciach, o to sa pokorne modlím v Jeho mene, Pána Ježiša Krista, amen.

Stát' na svätých miestach

Prezident Thomas S. Monson

Komunikácia s naším Otcom v Nebi – vrátane našich modlitieb k Nemu a Jeho inšpirácií pre nás – je nevyhnutná, aby sme mohli prejsť búrkami a skúškami života.

Moji drahí bratia a sestry, dnes ráno sme počuli nádherné posolstvá a ja vyjadrujem uznanie všetkým, ktorí sa zapojili. Obzvlášť sme vďační tomu, že tu dnes znova máme Staršieho Roberta D. Halesa a že sa cíti lepšie. Máme ťa radi, Bob.

Keď som premýšľal, o čom by som dnes ráno s vami hovoril, pocítili som nabádanie, že by som sa mal podeliť o niektoré myšlienky a pocity, ktoré sú podľa mňa relevantné a aktuálne. Modlím sa, aby som bol pri svojom príhovore vedený duchom.

Žijem na tejto zemi už 84 rokov. Aby som vám poskytol určitú predstavu, narodil som sa v tom istom roku, kedy Charles Lindber uskutočnil prvý let bez medzipristátia z New Yorku do Paríža v jednom motorovom a jednomiestnom jednoplošníku. Od tej doby sa toho za oných 84 rokov veľa zmenilo. Je to už dávno, kedy človek doletel na mesiac a späť. V skutočnosti sa včerajšie vedecko-fantastické predstavy stávajú dnešnou realitou. A táto realita sa vďaka technológiám dnešnej doby mení tak rýchlo, že s ňou len ťažko dokážeme držať krok – pokiaľ to vôbec dokážeme. Pre tých z nás, ktorí si pamätáme telefóny s vytáčacím číselníkom alebo písacie stroje, sú dnešné technológie skutočne úžasné.

Veľmi rýchlo sa mení aj morálny kompas spoločnosti. Správanie sa, ktoré bolo kedysi považované za nevhodné a nemorálne dnes ľudia nielen tolerujú, ale mnohí ho tiež vnímajú ako prijateľné.

Nedávno som čítal vo Wall Street Journal článok od britského hlavného rabína Jonathana Sacksa. Okrem iného povedal: „Prakticky v každej západnej spoločnosti došlo v šesťdesiatych rokoch minulého storočia k morálnej revolúcii, k opusteniu všetkých tradičných etických noriem zdržanlivosti a sebadisciplíny. To jediné, čo potrebujeme, ako spievali Beatles, je láska. Židovsko-kresťanský mravný kódex bol hodený cez palubu. Jeho miesto zaujala [veta]: [Rob] to, čo ti najviac vyhovuje. Desať prikázaní bolo prepísaných na desať kreatívnych odporučení.“

A rabín Sacks pokračuje v lamentovaní:

„Svoj morálny kapitál utrácame s rovnakou bezohľadnou intenzitou, s akou utrácame kapitál finančný....

Existujú rozsiahle časti [sveta], kde je náboženstvo vecou minulosti a v ktorých neexistuje žiaden protihlas ku kultúre založenej na postoji nakupuj, utrácaj, nos to, vychvaľuj sa tým, pretože ty za to stojíš. Je nám podsúvané, že morálka je passé, svedomie je pre slabochov a tým jediným základným prikázaním je: „Nebudeš odhalený.“¹

Bratia a sestry, toto, nanešťastie, z väčšej časti popisuje svet okolo nás. Zalamujeme zúfalo rukami a hovoríme si ako v takom svete vôbec prežijeme? Nie. V skutočnosti my máme v živote evanjelium Ježiša Krista a vieme, že morálka nie je passé, že svedomie máme preto, aby nás viedlo a že sme zodpovední za svoje skutky.

Napriek tomu, že svet sa mení, Božie zákony zostávajú rovnaké. Tie sa nezmenili a ani sa nezmenia. Desať prikázaní nie je ničím iným – sú to prikázania. Nie sú to len odporúčenia. Sú v každom ohľade tak nevyhnutné dnes ako boli v dobe, kedy ich Boh dal deťom Izraela. Pokiaľ len budeme poslúchať, započujeme ozvenu Božieho hlasu, ako k nám hovorí tu a teraz.

„Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

Neurobíš si vyrezávanú modlu ...

Nebudeš brať meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo...

Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svät' ho! ...

Cti otca svojho i matku svoju ...

Nezabiješ!

Nescudzoložíš!

Nepokradneš!

Nevysloviš krivé svedectvo ...

Nepožiadáš...“²

Náš kódex správania sa je záväzný; nemožno ho meniť. Nachádza sa nielen v desatore, ale tiež v Kázaní na hore, kde nám ho dal Spasiteľ, keď kráčal po zemi. Je obsiahnutý v Jeho učeniach. Je obsiahnutý v slovách novodobého zjavenia.

Náš Otec v Nebi je rovnaký včera, dnes a naveky. Prorok Mormon nám hovorí, že Boh je nepremennivý od celej večnosti po celú večnosť.³ V tomto svete, kde sa skoro všetko zdá byť premenlivé, je Jeho nemennosť niečím, na čo sa môžeme spoľahnúť; je kotvou, ktorej sa môžeme pevne držať, aby sme boli v bezpečí a neboli stiahnutí do neznámych vôd.

Občas môžete mať pocit, že ľudia zo sveta si užívajú omnoho viac zábavy než vy. Niektorí z vás možno cítite, že vás kódex správania, ktorého sa v Cirkvi pridriavame, obmedzuje. Bratia a sestry, ja však prehlasujem, že neexistuje nič, čo nám môže priniesť viac radosti do života či viac pokoja do duše, než Duch, ktorého môžeme obdržať vtedy, keď nasledujeme Spasiteľa a dodriavame prikázania. Tento Duch nemôže byť prítomný pri takých činnostiach, na ktorých sa zúčastňuje veľká časť sveta. Apoštol Pavol prehlásil túto pravdu: „Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať.“⁴ Výraz prirodzený človek sa môže týkať každého z nás, pokiaľ dovolíme, aby sme ním boli.

Vo svete, ktorý sa toľko odchyľil od toho, čo je duchovné musíme byť veľmi obozretní. Je úplne nevyhnutné, aby sme zavrhovali čokoľvek, čo nie je v súlade s našimi normami a aby sme sa pritom odmietali vzdať toho, po čom túžime najviac – po večnom živote v kráľovstve Božom. Búrky z času na čas udrú na naše dvere, lebo ony sú nevyhnutnou súčasťou nášho života v smrteľnosti. Pokiaľ však bude evanjelium základom nášho života a v srdciach budeme mať lásku k Spasiteľovi, budeme oveľa lepšie vybavení na to, aby sme sa im ubránili. Prorok Izaiáš

povedal: „Pokoj bude dielom spravodlivosti a výsledkom spravodlivosti bude pokoj a bezpečnosť naveky.“⁵

Aby sme mohli byť vo svete, ale neboli zo sveta je nevyhnutné, aby sme komunikovali so svojim Nebeským Otcom skrze modlitbu. On chce, aby sme tak činili; On na naše modlitby odpovie. Spasiteľ nás v 3. Nefim 18. kapitole nabáda bdieť a modliť sa vždy, aby sme nevošli do pokušenia; lebo Satan si praje, aby nás mal....

Takže sa musíme vždy modliť k Otcovi v Jeho mene;

A o čokoľvek, čo je správne, budeme prosiť Otca v Jeho mene veriac, že obdržíme, hľa, bude nám dané.⁶

Obdržal som svedectvo o moci modlitby, keď som mal 12 rokov. Tvrdo som pracoval, aby som zarobil nejaké drobné a dokázal som si našetriť päť dolárov. Bolo to počas Veľkej hospodárskej krízy, kedy päť dolárov bolo veľa peňazí, zvlášť pre dvanásťročného chlapca. Všetky mince, ktorých celková hodnota bola päť dolárov som dal otcovi a on mi dal späť päťdolárovú bankovku. Viem, že som si za týchto päť dolárov plánoval kúpiť niečo konkrétne, ale po všetkých tých rokoch si už nepamätám, čo to bolo. Spomínam si len, aké dôležité pre mňa tie peniaze boli.

V tej dobe sme doma nemali práčku, a tak mama posielala bielizeň, ktorú bolo treba vyprať, každý týždeň do práčovne. Po niekoľkých dňoch sme dostali naspäť „dávku mokrej bielizne“, ako sme tomu hovorili, a moja mama ju zavesila na šnúru za domom, aby uschla.

Svoju päťdolárovú bankovku som si zastrčil do vrecka riflí. A ako asi tušíte, moje rifle išli do práčovne aj s onou bankovkou vo vrecku. Keď som si uvedomil, čo sa stalo, bol som zdesený. Vedel som, že pracovníčky práčovne pred praním prezerali bielizeň. Vedel som, že pokiaľ by moju bankovku neobjavili pri tejto kontrole, že peniaze pri praní z vrecka takmer určite vypadnú a nájde ich pracovník práčovne, ktorý nebude mať ani tušenia, komu ich má vrátiť, aj keby to chcel urobiť. Šanca, že svojich päť dolárov dostanem späť bola veľmi malá, čo mi potvrdila aj mama, keď som jej povedal, že som si nechal peniaze vo vrecku.

Tie peniaze som chcel; tie peniaze som potreboval; veľmi tvrdo som pracoval, aby som si ich zarobil. Uvedomil som si, že v tej chvíli môžem urobiť len jedno. V tejto krajnej situácii som sa obrátil na svojho Otca v Nebi a úpenlivo som Ho prosil, aby mi peniaze vo vrecku nejako ochránil do doby, kedy dostaneme mokrú bielizeň späť.

Po dvoch veľmi dlhých dňoch, keď som vedel, že sa blíži chvíľa, kedy privezú späť našu bielizeň, som sedel pri okne a čakal. Keď dodávka zastavila pri chodníku, rozbúšilo sa mi srdce. Akonáhle bola mokrá bielizeň doma, schmatol som svoje rifle a bežal som do svojej izby. Trasúcimi sa rukami som siahol do vrecka. Pretože som hneď na žiadne peniaze nenatrafil, myslel som si, že je všetko stratené. Ale potom moje prsty nahmatali mokrú päťdolárovú bankovku. Keď som ju vytiahol z vrecka, zaplavil ma pocit úľavy. Predniesol som vrúcnu modlitbu vďačnosti svojmu Otcovi v Nebi, pretože som vedel, že moju modlitbu zodpovedal.

Od tej doby mi bolo dopriatych veľa zodpovedaných modlitieb. Neuplynie ani deň, aby som neprehovoril so svojim Otcom v Nebi skrze modlitbu. Je to vzťah, ktorý si veľmi vážim, vzťah, bez ktorého by som bol doslova stratený. Pokiaľ teraz taký vzťah so svojim Otcom v Nebi nemáte, naliehavo vás žiadam, aby ste na tom pracovali. A ak tak učiníte, budete oprávnení

získavať od Neho inšpiráciu a vedenie pre život, čo je pre každého z nás nevyhnutné, ak máme duchovne prežiť svoj krátky pobyt tu na zemi. Táto inšpirácia a vedenie sú darom, ktoré nám Boh ochotne poskytuje, pokiaľ Ho o to požiadame. Sú vzácnym pokladom!

Vždy, keď ku mne Nebeský Otec hovorí prostredníctvom inšpirácie, pociťujem pokoru a vďačnosť. Naučil som sa ju rozpoznávať, dôverovať jej a nasledovať. Opakovane sa stávam príjemcom takejto inšpirácie. Jeden pomerne dramatický zážitok som mal v auguste roku 1987 počas zasvätenia chrámu vo Frankfurte v Nemecku. Prezident Ezra Taft Benson s nami strávil jeden či dva prvé dni zasvätenia, ale potom sa vrátil domov, a tak som dostal ja príležitosť viesť zostávajúce zasadania.

V sobotu sa konalo zasadanie pre našich holandských členov, ktorí boli súčasťou Frankfrutského chrámového okrsku. Veľmi dobre som sa poznal s jedným z našich vynikajúcich vedúcich z Holandska, bratom Petrom Mourikom. Tesne pred zasadáním som mal jasný pocit, že mám brata Mourika vyzvať, aby počas zasadania vystúpil a prehovoril k svojim holandským členom a aby bol navyše prvým rečníkom. Oného rána som ho v chráme nevidel, a tak som poslal odkaz Staršiemu Carlosovi E. Asayovi, nášmu prezidentovi územia s otázkou, či je Peter Mourik prítomný na zasadaní. Tesne predtým, než som sa postavil, aby som zasadanie začal, som obdržal od Staršieho Asaya odpoveď, že brat Mourik v skutočnosti prítomný nie je, pretože je práve zaneprázdnený niekde inde a že má v úmysle zúčastniť sa niektorého zo zasväcujúcich zasadaní v nasledujúci deň spolu s členmi z vojenských kolov.

Keď som sa postavil k rečníckemu pultu, aby som privítal prítomných a oboznámil ich s programom, znova som obdržal nepochybnú inšpiráciu, že mám ako prvého rečníka uviesť Petra Mourika. To odporovalo všetkým mojim inštinktom, lebo som sa práve od Staršieho Asaya dozvedel, že brat Mourik určite v chráme nie je. S dôverou v onú inšpiráciu som však oznámil vystúpenie speváckeho zboru, modlitbu, a potom som uviedol, že naším prvým rečníkom bude brat Peter Mourik.

Keď som sa vrátil na miesto, pozrel som sa na Staršieho Asaya a na jeho tvári som uvidel výraz zdesenia. Neskôr mi povedal, že keď počul, ako som oznámil, že prvým rečníkom bude brat Mourik, nemohol veriť vlastným ušiam. Povedal, že vedel, že som dostal jeho odkaz a že som si ho prečítal, a tak nemohol pochopiť, prečo som teda oznámil Petra Mourika ako rečníka, aj keď som vedel, že nikde v chráme nie je.

Počas tej doby, kedy sa toto všetko odohrávalo bol Peter Mourik na schôdzi v územnej kancelárii na Porthstrasse. Počas tejto schôdze sa náhle obrátil na Staršieho Thomasa A. Hawkesa ml., ktorý bol vtedy oblastným reprezentantom, a opýtal sa ho: „Ako rýchlo ma môžete doviezť do chrámu?“

Starší Hawkes, o ktorom sa vedelo, že svojím malým športovým autom jazdí rád rýchlo, odvetil: „Môžeme tam byť o 10 minút! Prečo ale potrebujete ísť do chrámu?“

Brat Mourik priznal, že nevie, prečo musí ísť do chrámu, ale že vie, že sa tam jednoducho musí dostať. A tak sa obaja ihneď vydali na cestu do chrámu.

Počas úžasného hudobného vystúpenia zboru som sa pozeral po miestnosti a myslel som si, že každú chvíľu uvidím Petra Mourika. Ale nestalo sa. Bolo však zvláštne, že som vôbec necítil paniku. Cítil som pokojné a nepopierateľné uistenie, že všetko bude v poriadku.

Brat Mourik vstúpil hlavným vchodom do chrámu práve vo chvíli, kedy končila úvodná modlitba a stále nevedel, prečo tam prišiel. Zatiaľ čo sa ponáhlal chodbou, uvidel ma na obrazovke a počul, ako hovorím: „Teraz si vypočujeme brata Petra Mourika.“

K úžasu Staršieho Asaya, Peter Mourik v tú chvíľu vstúpil do miestnosti a zaujal svoje miesto na pódiu.

Po skončení zasadania som s bratom Mourikom hovoril o tom, čo sa dialo predtým, ako mal možnosť prehovoriť. Premýšľal som o onej inšpirácii, ktorú som oného dňa obdržal nielen ja, ale tiež Peter Mourik. Tento nezabudnuteľný zážitok sa pre mňa stal nepopierateľným svedectvom o tom, aké dôležité je byť hodný obdržať takúto inšpiráciu, a potom, keď sa dostaví, dôverovať jej a nasledovať ju, keď príde. Bez akýchkoľvek pochybností viem, že Pán zamýšľal, aby všetci tí, ktorí boli prítomní oného dňa na zasvätení chrámu vo Frankfurte, počuli mocné a dojemné svedectvo Jeho služobníka, brata Petra Mourika.

Milovaní bratia a sestry, komunikácia s naším Otcom v Nebi – vrátane našich modlitieb k Nemu a Jeho inšpirácie pre nás – je nevyhnutná, aby sme mohli prejsť búrkami a skúškami života. Pán nás vyzýva: Priblížte sa mi, a ja sa priblížim vám; hľadajte ma usilovne a nájdete ma.⁷ Keď tak učiníme, budeme v živote cítiť Jeho Duchu, ktorý nám bude dodávať túžbu a odvahu stáť neochvejne a pevne v spravodlivosti stáť ... na svätých miestach a nepohnúť sa.⁸

Zatiaľ čo okolo nás dujú vetry zmien a morálny základ spoločnosti sa nám ďalej rozpadá pred očami, kiež pamätáme na Pánove cenné zaslúbenie určené tým, ktorí Mu dôverujú. „Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásonosnou praviceou.“⁹

Aký to prísľub! Kiež obdržíme takéto požehnanie, o to sa úprimne modlím v mene nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Jonathan Sacks, „Reversing the Decay of London Undone“, Wall Street Journal, 20. augusta 2011, online.wsj.com; zvýraznenie pridané. Poznámka: Lord Sacks je vrchným rabinom United Hebrew Congregations of the Commonwealth.
2. Exodus 20:3 – 4, 7 – 8, 12 – 17.
3. Pozri Moroni 8:18.
4. 1. Korinským 2:14.
5. Izaiáš 32:17.
6. 3. Nefi 18:18 – 20.
7. Pozri NaZ 88:63.
8. Pozri NaZ 87:8.
9. Izaiáš 41:10.

Zmluvy

Starší Russell M. Nelson
Kvórum dvanástich apoštolov

Keď si uvedomíme, že sme deťmi zmluvy, zistíme, kto sme a čo od nás Boh očakáva.

Týždeň potom, čo som na základe svojho poverenia vytvoril prvý kôl v Moskve v Rusku¹, zúčastnil som sa okrskovej konferencie v Petrohrade. Keď som hovoril o tom, aký som vdáčný za prvých misionárov a miestnych vedúcich, ktorí Cirkvi v Rusku dodali silu, zmienil som sa tiež o Vjačeslavovi Efimovovi. Bol to prvý ruský obrátený, ktorý sa stal prezidentom misie. On a jeho manželka boli v tomto povolaní veľmi úspešní. Zanedlho po tom, čo dokončili svoju misiu a k nášmu veľkému zármutku, prezident Efimov náhle zomrel.² Mal iba 52 rokov.

Keď som hovoril o tomto pionierskom manželskom páre, ucítil som nutkanie opýtať sa, či je v kongregácii prítomná sestra Efimovová. Úplne vzadu sa postavila jedna žena. Požiadal som ju, aby prišla k mikrofónu. Áno, bola to sestra Galina Efimovová. Hovorila s presvedčením a vydala mocné svedectvo o Pánovi, o Jeho evanjeliu a o Jeho znovuzriadenej Cirkvi. S manželom bola spečatená vo svätom chráme. Povedala, že sú naveky zjednotení. Stále to sú misionárski spoločníci, ona na tejto strane závoja a on na tej druhej.³ So slzami radosti ďakovala Bohu za posvätné chrámové zmluvy. A ja som plakal tiež, lebo som si naplno uvedomoval, že oná večná jednota stelesňovaná týmto verným manželským párom je spravodlivým výsledkom procesu uzatvárania, dodržiavania a ctenia si posvätných zmlúv.

Jedna z najdôležitejších zásad zjaveného náboženstva sa týka posvätných zmlúv. V právnickej reči zmluva obvykle znamená dohodu medzi dvoma či viacerými stranami. V náboženskom poňatí je však zmluva niečím oveľa významnejším. Je to posvätný sľub daný Bohu. On stanovuje podmienky. Každý sa môže rozhodnúť, či tieto podmienky prijme. Pokiaľ človek podmienky danej zmluvy prijme a poslúcha zákony Božie, získava požehnanie, ktoré sú k danej zmluve pripojené. Vieme, že keď získame akékoľvek požehnanie od Boha, tak je to práve pre poslušnosť toho zákona, na ktorom je založené⁴.

Boh uzatváral so Svojimi deťmi zmluvy vo všetkých dobách.⁵ Jeho zmluvy sa vyskytujú v celom pláne spásy a sú teda súčasťou plnosti Jeho evanjelia.⁶ Boh napríklad sľúbil, že pošle Svojim deťom Spasiteľa⁷ a za to ich požiadal, aby poslúchali Jeho prikázania⁸.

V Biblii čítame o mužoch a ženách zo Starého sveta, ktorí boli označovaní za deti zmluvy. Akej zmluvy? „Zmluvy, ktorú uzavrel Boh s vašimi otcami, keď povedal Abrahámovi: V tvojom potomkovi budú požehnané všetky čelade zeme.“⁹

V Knihe Mormonovej čítame o ľuďoch z Nového sveta, ktorí boli tiež označovaní za deti zmluvy.¹⁰ Oznamil im to vzkriesený Pán: Hľa, vy ste deti prorokov; a ste z domu Izraela; a ste zo zmluvy, ktorú Otec učinil s otcami vašimi, hovoriac Abrahámovi: A v semene tvojom budú všetky pokolenia zeme požehnané.¹¹

Spasiteľ objasnil dôležitosť ich identity ako detí zmluvy. Povedal: Otec, pozdvihnúc mňa najskôr vám a pošlúc mňa, aby som vám požehnal v tom, že každého z vás odvrátim od neprávostí jeho; a to preto, že ste deťmi zmluvy.¹²

Zmluva, ktorú Boh uzavrel s Abrahámom¹³ a neskôr ju znova potvrdil s Izákom¹⁴ a Jákobom¹⁵ má všetko presahujúci význam. Obsahovala niekoľko zaslúbení vrátane týchto:

- Ježiš Kristus sa narodí v Abrahámovej rodovej línii.

- Abrahámovo potomstvo bude početné a bude mať nárok na večné rozrastanie, a tiež bude mať nárok mať kňazstvo.
- Abrahám sa stane otcom mnohých národov.
- Jeho potomstvo zdedí určité krajiny.
- Skrze neho budú požehnané všetky národy zeme.¹⁶
- A táto zmluva bude večná – dokonca až „do tisíceho pokolenia“¹⁷.

Niektoré z týchto zaslúbení boli už naplnené; na iné sa doposiaľ čaká. Citujem z jedného z prvých prorociev v Knihe Mormonovej: Otec náš [Lehi] nehovoril iba o semene našom, ale tiež o celom dome Izraela, poukazujúc na zmluvu, ktorá bude naplnená *v neskorších dňoch*; a tú zmluvu Pán učinil s našim otcom Abrahámom.¹⁸ Nie je to úžasné? Asi 600 rokov *predtým*, než sa Ježiš narodil v Betleheme, proroci vedeli, že Abrahámova zmluva bude nakoniec naplnená až *v neskorších dňoch*.

Aby Pán naplneniu tohto zaslúbenia pomohol, zjavil sa v týchto neskorších dňoch a Abrahámovu zmluvu obnovil. Prorokovi Josephovi Smithovi Majster prehlásil:

Abrahám obdržal zaslúbenia ohľadom semena svojho a plodu bedier svojich – z ktorých to bedier si ty, ... služobník môj Joseph. ...

Toto zaslúbenie je tiež vaše, pretože vy ste z Abraháma.¹⁹

S týmto obnovením sme obdržali, ako tí za stara, sväté kňazstvo a večné evanjelium. Máme právo obdržať plnosť evanjelia, tešiť sa z požehnaní kňazstva a stáť sa spôsobilými pre prijatie Božieho najväčšieho požehnanie – a to večného života.²⁰

Niektorí z nás sú doslovnými potomkami Abraháma; ostatní sú do jeho rodiny adoptovaní. Pán nerobí žiadne rozdiely.²¹ Tieto zaslúbené požehnanie získavame spoločne – pokiaľ vyhladáme Pána a dodržiavame Jeho prikázania.²² Pokiaľ to však nečiníme, o požehnanie zmluvy prichádzame.²³ Aby nám Cirkev pomohla, dáva nám príležitosť získať patriarchálne požehnanie, ktoré každému príjemcovi poskytuje pohľad na jeho budúcnosť, rovnako ako na spojenie s minulosťou – jeho súčasťou je aj prehlásenie o rodovej línii siahajúcej až k Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi.²⁴

Bratia zmluvy majú právo sa stať spôsobilí pre prijatie prísahy a zmluvy kňazstva.²⁵ Ak ste verní, aby ste získali tieto dve kňazstvá a aby ste zvelebovali povolanie svoje, ste posvätení Duchom k obnoveniu tela svojho.²⁶ A to nie je všetko. Muži, ktorí spôsobili prijímanie kňazstva, prijímajú Pána Ježiša Krista a tí, ktorí prijímajú Pána, prijímajú Boha Otca.²⁷ A tí, ktorí prijímajú Otca, prijímajú všetko, čo Otec má.²⁸ Spôsobilým mužom, ženám a deťom na celom svete pramenia z tejto prísahy a zmluvy kňazstva neuveriteľné požehnanie.

Našou zodpovednosťou je pomáhať naplňať Abrahámovu zmluvu. Naše semeno je predustanovené a pripravované na to, aby žehnalo všetkým ľuďom na svete.²⁹ Z toho dôvodu patrí ku kňazským povinnostiam aj misionárska práca. Po zhruba 4 000 rokoch očakávania a prípravy je toto tá určená doba, kedy má byť evanjelium prinesené všetkým pokoleniam zeme. Toto je doba sľubovaného zhromažďovania Izraela. A my sa toho zúčastňujeme! Nie je to úžasné? Pán sa spolieha na nás a na našich synov, ktorí spôsobili slúžime ako misionári v tomto

dôležitom období zhromažďovania Izraela – a je hlboko vďačný aj za naše dcéry.

Kniha Mormonova je hmatateľným dôkazom toho, že Pán už započal zhromažďovať Svoje deti zmluvy – deti Izraela.³⁰ Táto kniha, ktorá bola napísaná pre *našu* dobu, uvádza, že jedným z jej cieľov je, že môžete vedieť, že zmluva, ktorú Otec učinil s deťmi Izraela ... sa už začína naplňať. ... Lebo hľa, Pán sa rozepamätá na zmluvu svoju, ktorú učinil s ľuďom svojim z domu Izraela.³¹

Skutočne, Pán nezabudol! Žehná nám a aj ďalším ľuďom po celom svete Knihou Mormonovou. Okrem iného bola napísaná k presvedčeniu Židov a pohanov, že Ježiš je Kristus.³² Pomáha nám uzatvárať zmluvy s Bohom. Vyzýva nás, aby sme pamätali na Neho a aby sme poznali Jeho Milovaného Syna. Je to ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi.

Deti zmluvy majú právo obdržať Jeho nauky a poznať plán spásy. Tohto práva sa *domáhajú* tým, že uzatvárajú zmluvy posvätného významu. Brigham Young povedal: „Všetci Svätí neskorších dní, keď vstupujú do tejto Cirkvi, uzatvárajú novú a večnú zmluvu. ... Uzatvárajú novú a večnú zmluvu podporovať kráľovstvo Božie.³³ Zmluvu *dodržiavajú* tým, že poslúchajú Jeho prikázania.

Pri krste uzatvárame zmluvu, že budeme slúžiť Pánovi a že budeme dodržiavať Jeho prikázania.³⁴ Keď prijímame sviatosť, obnovujeme túto zmluvu a dávame najavo ochotu vziať na seba meno Ježiša Krista. Tým sme adoptovaní ako Jeho synovia a dcéry a sme známi ako bratia a sestry. On je pôvodcom nášho nového života.³⁵ A čo je dôležitejšie, vo svätom chráme sa môžeme stať spoludedičmi požehnaní večnej rodiny, ako to bolo kedysi sľúbené Abrahámovi, Izákovi, Jákobovi a ich potomstvu.³⁶ Celestiálne manželstvo je teda zmluva nutná k povýšeniu.

Keď si uvedomíme, že sme deťmi zmluvy, zistíme, kto sme a čo od nás Boh očakáva.³⁷ Jeho zákon je vpísaný do nášho srdca.³⁸ On je naším Bohom a my sme Jeho ľuďom.³⁹ Oddané deti zmluvy zostávajú neochvejné, a to aj uprostred protivenstiev. Keď je táto nauka zasadená hlboko v našom srdci, dokonca aj ostenň smrťi je menej bolestivý a naša duchovná vitalita je posilnená.

Tú najväčšiu poctu, ktorú môže človek tu v tomto živote získať, je byť známy ako ten, kto dodržiava zmluvy. Odmeny pre toho, kto dodržiava zmluvy sa dostávajú ako tu, tak aj na onom svete. Písma hovoria, že máme zväziť požehnaný stav tých, ktorí dodržiavajú prikázania Božie. Lebo hľa, tí sú požehnaní vo všetkých veciach ... a ak vytrvajú verne do konca, budú prijatí v nebi ... a [budú] prebývať s Bohom v stave nikdy nekončiaceho šťastia.⁴⁰

Boh žije. Ježiš je Kristus. Jeho Cirkev bola znovuzriadená, aby žehnala všetkým ľuďom. Prezident Thomas S. Monson je Jeho prorokom v dnešnej dobe. A my, ako jeho *verné* deti zmluvy, budeme požehnaní dnes a naveky. O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Kôl Moskva, Rusko bol vytvorený v nedeľu 5. júna 2011.
2. Vjačeslav Efimov bol prezidentom Ruskej misie Jekaterinburg v rokoch 1995 – 1998. Zomrel 25. februára 2000.
3. Pozri NaZ 138:57.
4. Pozri NaZ 130:21.
5. Napríklad po veľkej potope Boh prehlásil, že „ukáže sa dúha na oblakoch, [a ja] rozpomeniem sa na svoju zmluvu medzi mnou a medzi vami; ... a vody sa už nestanú potopou, aby zničili každé z tvorstva“ (Genesis 9:14 – 15; poznámka 15b; z prekladu Josepha Smitha, Genesis 9:20).
6. Pozri NaZ 66:2; 133:57.
7. Pozri Ján 3:16.
8. Pozri Abrahám 3:25.
9. Skutky 3:25.
10. Pozri 3. Nefi 20:26.
11. Pozri 3. Nefi 20:25.

12. Pozri 3. Nefi 20:26.
13. Pozri Genesis 17:1 – 10, 19; Leviticus 26:42; Skutky 3:25; Bible Dictionary, „Abraham, Covenant of.“
14. Pozri Genesis 26:1 – 5, 24.
15. Pozri Genesis 28:1 – 4; 10 – 14:35, 9 – 13, 48; 3 – 4.
16. Pozri odkazy uvedené vyššie pod číslami 13 – 15.
17. Deuteronomium 7:9; 1. Kronická 16:15; Žalmy 105:8.
18. Pozri 1. Nefi 15:18; zvýraznenie pridané.
19. Pozri NaZ 132:30 – 31. Prorokovi Josephovi Smithovi Pán povedal tiež toto: Ako som hovoril Abrahámovi ohľadom pokolení zeme, práve tak hovorím služobníkovi svojmu Josephovi: V tebe a v semene tvojom budú pokolenia zeme požehnané (pozri NaZ 124:58).
20. Pozri NaZ 14:7.
21. Pozri Skutky 10:34 – 35.
22. Pozri Exodus 19:5.
23. Písma vyhlasujú: Ja, Pán, som zaviazaný, keď urobíte to, čo poviem, ale ak neurobíte to, čo poviem, nemáte žiadny prísľub (pozri NaZ 82:10).
24. 21. septembra 1823 bol tento koncept zmlúv zjavený prorokovi Josephovi Smithovi. Potom anjel Moroni vyhlásil, že sa ako posol z neba vráti prorok Eliáš, aby do srdca detí zasadil poznanie sľubov, ktoré kedysi obdržali otcovia domu Izraela (pozri NaZ 2:1 – 3).
25. Pozri NaZ 84:33 – 34; 39 – 40.
26. Pozri NaZ 84:33.
27. Pozri NaZ 84:35; 37.
28. Pozri NaZ 84:38.
29. Pozri Alma 13:1 – 9.
30. Pozri 3. Nefi 29.
31. Pozri 3. Nefi 29:1, 3.
32. Knihy Mormonova: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi, titulná strana.
33. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 62.
34. Pozri NaZ 20:37.
35. Hovoríme o Kristovi, radujeme sa v Kristovi, kážeme o Kristovi, prorokujeme o Kristovi ... aby naše deti mohli poznať, k akému prameňu môžu hľadiť pre odpustenie svojich hriechov (pozri 2. Nefi 25:26).
36. Pozri Galatským 3:29; NaZ 86:8 – 11.
37. Tieto slová sa týkajú nás: Po dobu mnohých rokov a mnohé pokolenia potom, čo sa Mesiáš prejaví v tele deťom ľudským, vtedy príde plnosť evanjelia Mesiášovho k pohanom a od pohanov k zvyšku semena nášho – A toho dňa bude zvyšok semena nášho vedieť, že je z domu Izraela a že je ľudom zmluvy Pánovej; a vtedy budú vedieť a prídu k poznaniu praotcov svojich, a tiež k poznaniu evanjelia Vykupiteľa svojho, ktoré on vyučoval ich otcov; a preto prídu k poznaniu Vykupiteľa svojho a pravých bodov náuky jeho, aby mohli spoznať, ako k nemu prísť a byť spasení (pozri 1. Nefi 15:13 – 14).
38. Pozri Izaiáš 55:3; Jeremiáš 31:33; Rímskym 2:15; 2. Korintským 3:2 – 3; Židom 10:16.
39. Pozri Žalmy 95:7; 100:3; Jeremiáš 24:7; 31:33; 32:38; Ezechiel 11:20; 37:23, 27; Zachariáš 8:8; 2. Korintským 6:16; Židom 8:10.
40. Pozri Mosiáš 2:41.

Ježišovo učenie

Starší Dallin H. Oaks

Kvórum dvanástich apoštolov

Ježiš Kristus je Jednorodný a Milovaný Syn Boží. ... Je náš Spasiteľ od hriechu a od smrti. Toto je najdôležitejšie poznanie na zemi.

„Čo si myslíte o Kristovi?“ (Matúš 22:42). Týmito slovami Ježiš svojho času zahanbil farizejov. Tými istými slovami sa pýtam svojich priateľov Svätých neskorších dní a ďalších kresťanov – čomu skutočne veríte ohľadom Ježiša Krista a čo vďaka tejto viere robíte?

Väčšina mojich citátov bude pochádzať z Biblie, pretože tú pozná väčšina kresťanov. Moje interpretácie budú samozrejme vychádzať z toho, čo nás novodobé písmo, hlavne Kniha Mormonova, učia o význame veršov z Biblie, ktoré sú tak nejednoznačné, že sa rôzni kresťania nedokážu zhodnúť na tom, čo znamenajú. Obraciam sa na veriacich a aj na ostatných. Ako nás dnes ráno učil starší Tad. R. Callister, niektorí z tých, ktorí sa nazývajú kresťanmi, vedia Ježiša ako veľkého učiteľa, ale zdráhajú sa uznať Jeho božskosť. Aby som oslovil aj ich, vybral som si slová, ktoré použil sám Ježiš. My všetci by sme sa mali zamyslieť nad tým, čo On sám učil o tom, kým je a čo bol poslaný na zem vykonať.

Jednorodný Syn

Ježiš učil, že je Jednorodný Syn. Povedal:

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.

Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil“ (Ján 3:16 – 17).

Boh Otec to potvrdil. Počas vrcholného okamihu oného posvätného zážitku na hore Premenenia prehlásil z neba: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; Jeho poslúchajte“ (Matúš 17:5).

Ježiš tiež učil, že vyzerá rovnako ako Jeho Otec. Svojim apoštolom povedal:

„Keby ste ma poznali, boli by ste poznali aj môjho Otca. Ale odteraz Ho už poznáte a videli ste Ho.

Povedal Mu Filip: Pane, ukáž nám Otca, a postačí nám to.

Ježiš mu riekol: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filip? Kto mňa videl, videl Otca“ (Ján 14:7 – 9).

Neskôr apoštol Pavol popísal Syna ako „obraz ... postavy [Jeho Otca]“ (Židom 1:3; pozri tiež 2. Korintským 4:4).

Stvoriteľ

Apoštol Ján napísal, že Ježiš, ktorého nazýval „Slovo“, „na počiatku ... bolo u Boha. Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo“ (Ján 1:2 – 3). A tak, podľa plánu Otca, bol Ježiš Kristus Stvoriteľ všetkých vecí.

Pán Boh Izraela

Ježiš počas Svojej služby učil Svoj ľud v Palestíne tomu, že je Jehova, Pán Boh Izraela (pozri Ján 8:58). Neskôr, ako vzkriesený Pán, slúžil Svojmu ľudu na americkom kontinente. Tam povedal:

Hľa, ja som Ježiš Kristus, o ktorom svedčili proroci, že príde na svet. ...

... Ja som Boh Izraela a Boh celej zeme (pozri 3. Nefi 11:10, 14).

Čo pre nás urobil

Pred mnohými rokmi som sa na konferencii kolu stretol so ženou, ktorá mi povedala, že bola požiadaná, aby sa po mnohých rokoch neaktivity vrátila do Cirkvi, ale neprišiel jej na um jediný dôvod, prečo by tak mala učiniť. Aby som ju povzbudil, povedal som: „Keď sa zamyslíte nad tým všetkým, čo pre nás Spasiteľ urobil, nemáte snáď viac dôvodov na to, aby ste sa vrátili do Cirkvi a uctievali Ho, a slúžili Mu?“ Jej odpoveď ma udivila: „A čo urobil pre mňa?“ Tým, ktorí nerozumejú tomu, čo pre nás Spasiteľ urobil, zodpoviem túto otázku Jeho vlastnými slovami a svojím vlastným svedectvom.

Život sveta

Biblia zaznamenáva Ježišove učenie: „Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere!“ (Ján 10:10). Neskôr v Novom svete prehlásil: Ja som svetlo a život sveta (pozri 3. Nefi 11:11). Ježiš je život sveta, pretože je náš Stvoriteľ a pretože skrze Jeho vzkriesenie máme všetci istotu, že budeme znova žiť. A život, ktorý nám dáva, nie je len smrteľný život. Učil: „Ja im dávam večný život, a nezahynú naveky, a nikto im ich nevytrhne z ruky“ (Ján 10:28; pozri tiež Ján 17:2).

Svetlo sveta

Ježiš tiež učil: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života“ (Ján 8:12). Tiež vyhlásil: „Ja som cesta i pravda i život“ (Ján 14:6). On je tá cesta a On je to svetlo, pretože Jeho učenie osvetľuje naše putovanie v smrteľnom živote a ukazuje nám cestu späť k Otcovi.

Vykonáva vôľu Otca

Ježiš vždy ctí Otca a nasledoval Ho. Dokonca aj ako mladík povedal Svojim pozemským rodičom: „Či ste nevedeli, že ja musím byť vo veciach svojho Otca?“ (Lukáš 2:49). Neskôr učil: „Lebo nezostúpil som z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal“ (Ján 6:38; pozri tiež Ján 5:19). Spasiteľ tiež učil: „Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“ (Ján 14:6; pozri Matúš 11:27).

Vraciame sa k Otcovi tým, že činíme Jeho vôľu. Ježiš učil: „Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten kto činí vôľu môjho Otca nebeského“ (Matúš 7:21). Vysvetlil:

„Mnohí mi povedia v onen deň: Pane, Pane, či sme neprorokovali v Tvojom mene, či sme nevyháňali démonov v Tvojom mene a či sme nerobili mnohé divy v Tvojom mene?“

A vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal: odíďte odo mňa, páchatelia neprávostí“ (Matúš 7:22 – 23).

Kto teda vstúpi do nebeského kráľovstva? Ježiš učil, že to nebudú tí, ktorí menom Pána konajú úžasné skutky ale ten, kto „činí vôľu môjho Otca nebeského“.

Veľký príklad

Ježiš nám ukázal, ako to dosiahnuť. Znova a znova nás vyzýval, aby sme Ho nasledovali: „Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich poznám a nasledujú ma“ (Ján 10:27).

Kňazská moc

Dal kňazskú moc Svojim apoštolom (pozri Matúš 10:1) a ďalším. Petrovi, služobne najstaršiemu apoštolovi, povedal: „Dám ti kľúče kráľovstva nebeského, a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané na nebesiach, a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané na nebesiach“ (Matúš 16:19; pozri tiež Matúš 18:18).

Lukáš zaznamenáva, že „Pán si vyvolil aj iných sedemdesiatich, a po dvoch poslal ich pred sebou do každého mesta a na každé miesto“ (Lukáš 10:1). Neskôr títo sedemdesiati radostne Ježišovi hovorili: „Aj démoni sa nám poddávajú v Tvojom mene“ (Lukáš 10:17). Ja sám som svedkom tejto kňazskej moci.

Vedenie Ducha Svätého

Ježiš v závere Svojej pozemskej služby učil apoštolov: „Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril“ (Ján 14:26), a „uvedie vás do všetkej pravdy“ (Ján 16:13).

Vedenie skrze Jeho prikázania

Vedie nás tiež skrze Svoje prikázania. Preto teda prikázal Nefitom, že už nemajú mať sváry ohľadom bodov náuky, lebo povedal:

Ten, kto má ducha sváru, nie je odo mňa, ale je od diabla, ktorý je otcom sváru a podnecuje srdcia ľudí, aby sa navzájom hnevľivo sváрили.

Hľa, náukou mojou nie je podnecovať k hnevu srdcia ľudské, jedného proti druhému; ale náukou mojou je to, že takéto veci majú skončiť (pozri 3. Nefi 11:29 – 30).

Sústredenie sa na večný život

Tiež nás vyzýva, aby sme sa zamerali na Neho, nie na veci tohto sveta. Ježiš vo Svojom mocnom kázaní o chlebe života vysvetlil rozdiel medzi výživou smrteľného tela a výživou z hľadiska večnosti. „Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá“ (Ján 6:27). Spasiteľ učil, že je Chlieb života, zdroj výživy pre večnosť. Keď Ježiš hovoril o výžive smrteľného tela, ktorú poskytuje svet, vrátane manny, ktorú Jehova zosielal, aby nasýtil deti Izraela v pustatine, učil, že tí, ktorí sa spoliehajú na tento chlieb, sú teraz mŕtvi (pozri Ján 6:49). Na rozdiel od toho výživa, ktorú ponúka On, je „ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba“ a Ježiš učil: „Ak niekto je z toho chleba, bude žiť naveky“ (Ján 6:51).

Niektorí z Jeho učeníkov povedali, že to bola „tvrdá ... reč“ a od tej doby mnohí z Jeho nasledovníkov „odišli a nechodili viac s Ním“ (Ján 6:60, 66). Evidentne neprijali Jeho predošlé učenie: „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie“ (Matúš 6:33). Aj dnes sú niektorí z tých, ktorí

vyznávajú kresťanstvo, viac priťahovaní vecami tohto sveta – tými vecami, ktoré živia náš pozemský život, ale ktoré neposkytujú žiadnu výživu pre večný život. Pre niektorých je Jeho „tvrdá ... reč“ stále dôvodom Krista nenasledovať.

Uzmierenie

Vyvrcholením Spasiteľovej služby v smrteľnosti bolo Jeho vzkriesenie a Jeho uzmierenie, ktoré vykonal za hriechy sveta. Ján Krstiteľ o tomto prorokoval, keď povedal: „Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta“ (Ján 1:29). Neskôr Ježiš učil, že „Syn [človeka prišiel] ... aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých“ (Matúš 20:28). Pri Poslednej večeri Ježiš vysvetlil, podľa záznamu v Matúšovi, že víno, ktoré požehnal, „je moja krv [novej] zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov“ (Matúš 26:28).

Keď sa vzkriesený Pán ukázal Nefitom, vyzval ich, aby pristúpili a dotkli sa rany na Jeho boku a stôp po klincoch na Jeho rukách a nohách. Vysvetlil im, že toto učinil, aby mohli vedieť, že On je Boh Izraela a Boh celej zeme a že bol zabitý pre hriechy sveta (pozri 3. Nefi 11:14). A ako sa ďalej uvádza, zástup padol k nohám Ježišovým a uctievali Ho (pozri verš 17). Z tohto dôvodu Ho nakoniec bude uctievať celý svet.

Ježiš učil ďalšie cenné pravdy o Svojom uzmiernení. Kniha Mormonova, ktorá širšie opisuje Spasiteľove učenie a poskytuje najlepšie vysvetlenie Jeho poslania, zaznamenáva túto náuku:

Otec môj ma poslal, aby som mohol byť pozdvihnutý na kríž ... aby som mohol pritiahnúť všetkých ľudí k sebe, ...

... aby mohli byť súdení podľa skutkov svojich.

A ... kto činí pokánie a je pokrstený v mene mojom, bude naplnený; a ak vytrvá do konca, hľa, toho budem považovať pred Otcom mojím za nevinného oného dňa, kedy sa postavím, aby som súdil svet. ...

A žiadna nečistá vec nemôže vojsť do kráľovstva [Otca]; takže nikto nevojde do odpočívania jeho, iba ak to budú tí, ktorí si omyli odev svoj v krvi mojej pre vieru svoju a pokánie zo všetkých hriechov svojich, a pre vernosť svoju do konca (pozri 3. Nefi 27:14 – 16, 19).

A tak vidíme, že uzmierenie Ježiša Krista nám umožňuje prekonať duchovnú smrť, ktorá je dôsledkom hriechu a tým, že uzatvárame a dodržiujeme posvätné zmluvy, nám umožňuje získať požehnanie večného života.

Výzva a svedectvo

Ježiš predniesol túto výzvu: „Čo si myslíte o Kristovi?“ (Matúš 22:42). Apoštol Pavol vyzval Korintských: „Samých seba vyskúšajte, či ste vo viere“ (2. Korintským 13:5). Každý z nás si má na túto výzvu odpovedať sám. Ako je na tom naša skutočná oddanosť? Nie sme ako tí kresťania, ktorí sa podľa nezabudnuteľných slov Staršieho Neala A. Maxwella presťahovali do Sionu, ale ktorí sa napriek tomu snažia udržať si druhý domov v Babylone?¹

Neexistuje žiadne neutrálne územie. Sme nasledovníkmi Ježiša Krista. Sme občanmi Jeho Cirkvi a Jeho evanjelia a nemáme používať víza na návštevu Babylonu alebo sa chovať ako jeho obyvatelia. Máme čtiť Jeho meno, dodržiavať Jeho prikázania a nemáme [sa snažiť] o veci tohto sveta, ale [máme sa snažiť] najskôr o to, [aby sme] budovali kráľovstvo Božie a utvrdzovali spravodlivosti Jeho (pozri JST, Matúš 6:38).

Ježiš Kristus *je* Jednorodný a Milovaný Syn Boží. *Je* náš Stvoriteľ. On *je* Svetlo sveta. *Je* náš Spasiteľ od hriechu a od smrti. Toto je to najdôležitejšie poznanie na zemi a vy to môžete poznať sami pre seba, rovnako ako to viem aj ja sám. Duch Svätý, ktorý svedčí o Otcovi a Synovi a vedie nás k pravde, zjavil tieto pravdy mne a zjaví ich aj vám. Musíte len po tom túžiť a poslúchať. Pokiaľ ide o túžbu, Ježiš učil: „Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené“ (Matúš 7:7). A pokiaľ ide o poslušnosť, učil: „Keď niekto chce plniť Jeho vôľu, rozozná to učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorím“ (Ján 7:17). Svedčím o tom, že toto všetko je pravda, v mene Pána Ježiša Krista, amen.

Poznámka

1. Pozri Neal A. Maxwell, *A Wonderful Flood of Light* (1990), 47.

Učte podľa Ducha

Matthew O. Richardson

Druhý radca v Generálnom predsedníctve Nedeľnej školy

Napriek tomu, že sme všetci učiteľmi, musíme úplne pochopiť, že tým skutočným učiteľom a svedkom všetkej pravdy je Duch Svätý.

Keď som bol pred mnohými rokmi so svojim spoločníkom v misionárskom tréningovom stredisku, započul som, ako detský hlások hovorí: „Starká, to sú *skutoční* misionári?“ Otočil som sa a uvidel som dievčatko, ktoré sa držalo starkej za ruku a ukazovalo na mňa a môjho spoločníka. Podal som jej s úsmevom ruku, pozrel som sa jej do očí a povedal som: „Ahoj, som starší Richardson, a my sme *skutoční* misionári.“ Dievčatko sa na mňa pozrelo s rozžiarenou tvárou, celé nadšené, že je v spoločnosti pravých misionárov.

Vďaka tomuto zážitku som odchádzal s obnoveným zasvätením. Túžil som byť takým misionárom, aby som splnil očakávania Spasiteľa, svojej rodiny a aj tohto dievčatka. Ďalšie dva roky som usilovne pracoval na tom, aby som ako *skutočný* misionár vyzeral, myslel, jednal a hlavne učil.

Keď som sa vrátil domov, postupne sa stalo zrejším, že som síce opustil misiu, ale že misia neopustila mňa. Popravde si aj po všetkých tých rokoch stále myslím, že misia mi dala tie najlepšie dva roky prípravy *pre* môj život. Jednou z vecí, ktorá so mnou po misii nečakane zostala, bol hlas oného dievčatka. Teraz som však v duchu počul: „Starká, je to *skutočný* držiteľ kňazstva?“ „Starká, je toto *skutočný* manžel alebo *skutočný* otec?“ či „Starká, je to *skutočný* člen Cirkvi?“

Poznal som, že kľúčom k tomu, aby sme sa v každom ohľade svojho života stali *skutočnými*, je naša schopnosť učiť takým spôsobom, ktorý neobmedzuje schopnosť učiť sa. V *skutočnom živote* sa potrebujeme *skutočne učiť*, čo závisí na tom, či sme *skutočne vyučovaní*. „Zodpovednosť učiť [efektívne] nie je obmedzená [len] na tých, ktorí majú oficiálne povolanie ako učitelia.“¹ Zodpovednosť učiť má v skutočnosti každý člen rodiny, každý cirkevný vedúci a každý člen Cirkvi (vrátane mládeže a detí).

Napriek tomu, že sme všetci učiteľmi, musíme úplne pochopiť, že tým *skutočným* učiteľom a svedkom všetkej pravdy je Duch Svätý. Tí, ktorí túto zásadu úplne nechápu, sa buď snažia prevziať úlohu Ducha Svätého a všetko urobiť sami, alebo Ducha zdvorilo pozvú, aby bol s nimi, ale hral len vedľajšiu rolu, alebo veria, že svoje učenie ponechávajú úplne na Ducha, aj keď v skutočnosti vlastne učia „bez príprav“. Všetci rodičia, vedúci a učitelia majú zodpovednosť učiť „s Duchom“². Nemajú učiť „kým príde Duch“ alebo „až keď odíde Duch“ ale „s Duchom“, aby Duch mohol učiť pravdu bez obmedzovania.

Moroni nám pomáha porozumieť, ako môžeme učiť s Duchom bez toho, aby sme Ducha Svätého ako *skutočného* učiteľa nahrádzali, oslabovali alebo zavrhovali. Moroni povedal, že Svätí riadili svoje záležitosti podľa pôsobenia Ducha³. To si vyžaduje viac než to, aby bol Duch s nami. Riadiť sa „podľa“ Ducha Svätého znamená, že možno bude nutné zmeniť spôsob, akým učíme, aby sme napodobnili spôsob, ktorým učí Duch Svätý. Keď zladíme svoj spôsob so spôsobom Ducha Svätého, Duch Svätý bude môcť učiť a svedčiť bez obmedzení. Dôležitosť zladenia je možné ilustrovať nasledovným príkladom.

Pred mnohými rokmi som s deťmi liezol na horu South Sister v Oregone, ktorá meria 3 157 metrov. Po niekoľkých hodinách sme narazili na dlhý svah s 45 stupňovým sklonom, ktorý bol posiaty drobnými sopečnými kamienkami. Vrchol bol na dohľad, a tak sme pokračovali, ale

zistili sme, že sa nám noha pri každom kroku zaborí do kamienkov a my sa kĺžeme o kúsok späť. Môj dvanásťročný syn rázne postupoval, zatiaľ čo ja som zostal so svojou osemročnou dcérou pozadu. Čoskoro sa dostavila únava a sklamanie a dcéra bola nešťastná, pretože si myslela, že sa za bratom hore nedostane. Najskôr som pocítil nutkanie ju niešť. Môj duch bol ochotný, ale moje telo bolo nanešťastie slabé. Sadli sme si na kamene, vyhodnotili sme situáciu a vymysleli sme nový plán. Povedal som jej, aby sa rukami pevne chytila zadných vreciek mojich nohavíc a – to najdôležitejšie – hneď ako zdvihnem nohu, aby tú svoju dala okamžite na jej miesto. Dcéra napodobňovala každý môj pohyb a pevne sa držala mojich nohavíc, ktoré ju ťahali hore. Po istej dobe, ktorá sa zdala ako večnosť, sme dosiahli vrchol hory. Dcérin výraz víťazstva a uspokojenia bol na nezapltenie. A áno, dcéra a aj syn sú dnes podľa mňa *skutočnými* horolezcami.

Úspech mojej dcéry bol dôsledkom jej usilovnej snahy a toho, že dobre napodobňovala *spôsob*, akým som liezol ja. Keď svoje pohyby zladila s mojimi, dostali sme sa do spoločného rytmu, ktorý mi umožnil naplno zužitkovať svoju energiu. To isté platí, keď učíme „podľa pôsobenia Ducha“. Keď svoj spôsob učenia zladíme so spôsobom Ducha Svätého, Duch nás posilňuje a súčasne nie je obmedzovaný. Majte toto na mysli a uvažujte prosím o dvoch základných „pôsobeniach Ducha“, ktoré stojí za to napodobňovať.

Po prvé – Duch Svätý učí jednotlivcov veľmi osobným spôsobom. To nám umožňuje, aby sme dôverne poznali pravdu sami pre seba. Kvôli rôznorodosti našich potrieb, okolností a pokroku nás Duch Svätý učí o tom, čo musíme poznať a robiť, aby sme sa mohli stať tým, kým máme byť. Všimnite si prosím, že zatiaľ čo Duch Svätý učí pravdu ohľadom všetkých vecí⁴, neučí všetku pravdu naraz. Duch učí pravdu riadok za riadkom, predpis za predpisom, tu trochu a tam trochu.⁵

Tí, ktorí učia podľa Ducha, vedia, že učia ľudí, a nie lekcie. Takí učitelia odolávajú nutkaniu odučiť všetko, čo je v príručke alebo to, čo sa o danej téme dozvedeli a zameriavajú sa na to, čo ich rodina alebo členovia triedy potrebujú poznať a robiť. Rodičia, vedúci a učitelia, ktorí napodobňujú spôsob, akým učí Duch, rýchlo pochopia, že *skutočné* učenie vyžaduje omnoho viac než len rozprávanie a výklad. V dôsledku toho úmyselne ostanú ticho a počúvajú, pozorne sledujú, a potom rozpoznávajú, čo robiť ďalej.⁶ Keď tak činia, Duch Svätý má možnosť učiť ako študentov, tak aj učiteľov to, čo majú robiť a hovoriť.⁷

Po druhé – Duch Svätý nás učí tak, že nás vyzýva, nabáda, povzbudzuje a inšpiruje, aby sme konali. Kristus nás uistil, že pravdu poznáme vtedy, keď žijeme a konáme podľa nauky.⁸ Duch nás vedie, riadi a ukazuje nám, čo máme robiť.⁹ Neurobí pre nás však to, čo pre seba môžeme urobiť len my sami. Duch Svätý sa nemôže učiť *za* nás, nemôže *za* nás cítiť či *za* nás konať, pretože by to bolo v rozpore s naukou o slobodnej vôli. Môže nám však pomáhať v rôznych situáciách a vyzývať nás, aby sme sa učili, cítili a konali.

Tí, ktorí učia podľa Ducha, pomáhajú druhým tým, že ich vyzývajú, povzbudzujú a poskytujú im príležitosti používať slobodnú vôľu. Rodičia, vedúci a učitelia si uvedomujú, že nemôžu cítiť, učiť sa či dokonca činiť pokánia *za* svoju rodinu, *za* zhromaždených či *za* členov triedy. Nepýtajú sa: „Čo môžem urobiť pre svoje deti, členov triedy či pre druhých?“ ale skôr sa pýtajú: „Ako mám vyzvať tých, ktorí sú okolo mňa, k tomu, aby poznali danú vec sami pre seba a ako im v tom môžem pomôcť?“ Rodičia, ktorí napodobňujú pôsobenie Ducha Svätého, vytvárajú domov, v ktorom sa rodina učí žiť v súlade s tým, čo je hodnotné, namiesto toho, aby sa len učila o hodnotách. Rovnako namiesto toho, aby učitelia o náukách len hovorili, pomáhajú študentom rozumieť náukám evanjelia a žiť podľa nich. Keď jednotlivci správne používajú *svoju* slobodnú vôľu, Duch Svätý nie je obmedzovaný.

V súčasnej situácii vo svete, naliehavo vo svojom domove, na schôdzach a v triedach evanjelia

potrebujeme *skutočné* štúdium a aj výučbu. Viem, že vaša úloha zlepšovať sa vám niekedy môže pripadať príliš ťažká. Prosím, nebuďte zo svojho pokroku sklamaní. Vrátim sa k zážitku, ktorý som mal s deťmi pri lezení. Dohodli sme sa, že vždy, keď budeme odpočívať, namiesto toho, aby sme sa zameriavali len na to, ako ďaleko musíme ísť sa ihneď otočíme a pozrieme sa z kopca dole. Potešíme sa výhľadom a povieme si: „Pozrite, ako ďaleko sme už došli.“ Potom sa zhlboka nadýchame, rýchlo sa otočíme smerom ku kopcu a začneme zasa krok za krokom stúpať. Bratia a sestry, vy *dokážete* vychovávať, viesť a učiť podľa pôsobenia Ducha. Viem, že to dokážete. Svedčím vám o tom, že to dokážete a že zmeníte mnohé životy.

Vo svojom živote som bol požehnaný *skutočnými učiteľmi*, ktorí učili Duchom a predovšetkým s Duchom. Vyzývam vás, aby ste svoj spôsob výučby zladili s tým, ako učí Duch Svätý, vo všetkom, čo robíte. Svedčím, že Ježiš Kristus je náš Spasiteľ a že Jeho evanjelium je znovuzriadené. Preto musíme byť *skutočnými* rodičmi, *skutočnými* vedúcimi, *skutočnými* učiteľmi a *skutočnými* študentmi. Svedčím, že Boh vám bude vo vašom úsilí pomáhať, v posvätnom mene nášho Spasiteľa, Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. *Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* (1999), 3.
2. Pozri NaZ 50:14.
3. Pozri Moroni 6:9.
4. Moroni 10:5; pozri tiež NaZ 50:14; *True to the Faith: A Gospel Reference* (2004), 82.
5. Pozri 2. Nefi 28:30.
6. Pozri David A. Bednar, „Seek Learning by Faith“, *Liahona*, september 2007, 16 – 24.
7. Pozri Lukáš 12:12.
8. Pozri Ján 7:17.
9. Pozri 2. Nefi 32:1 – 5.

Misionári sú pokladom Cirkvi

Starší Kazuhiko Yamashita

Sedemdesiatnik

Som vďačný za to, že misionári sú povolávaní Pánom, že toto povolanie prijímajú a že slúžia po celom svete.

Raz večer pred niekoľkými rokmi k nám prišli na návštevu novo povolaný misionár Starší Swan a jeho starší japonský spoločník. Našťastie som bol doma, a tak som ich pozval ďalej. Keď som ich vítal vo dverách, moju pozornosť upútal kabát, ktorý mal na sebe Starší Swan. Bez premýšľania som mu povedal: „To je skutočne pekný kabát!“ Nebol to však nový kabát a navyše bol trochu vyblednutý. Povedal som si, že to asi bude kabát, ktorý nejaký predošlý misionár zanechal v misionárskom byte.

Starší Swan na moje slová okamžite odpovedal, a bol to úplný opak toho, čo som si myslel. Lámanou japončinou povedal: „Áno, je to dobrý kabát. Tento kabát nosil môj otec, keď slúžil ako misionár v Japonsku pred viac ako 20 rokmi.“

Jeho otec slúžil v Japonskej misii Okayama. A keď jeho syn odchádzal slúžiť na misiu do Japonska, dal mu svoj kabát. Na tomto obrázku je oný kabát, ktorý v Japonsku nosili dve generácie Starších Swanovcov.

Slová Staršieho Swana ma dojali. V tú chvíľu som pochopil, prečo Starší Swan nosil kabát svojho otca, keď hlásal slovo. Starší Swan sa vydal na misiu s láskou k Japonsku a jeho ľuďom, ktorú zdedil po svojom otcovi.

Som si istý, že niektorí z vás ste zažili niečo podobné. Niekoľko misionárov, ktorí slúžia v Japonsku, mi rozprávalo, že ich otec či mama, dedo či strýko slúžili na misii v Japonsku.

Rád by som vyjadril úprimnú lásku, úctu a pocity vďačnosti za všetkých vrátených misionárov, ktorí slúžili kdekoľvek na svete. Som si istý, že tí, ktorým ste pomohli sa obrátiť, na vás nezabudli. „Aké vzácne sú na vrcholoch nohy blahozvestcov, ktorí hlásajú pokoj.“¹

Ja sám som jedným z oných obrátených. Bol som obrátený v 17 rokoch, keď som študoval na strednej škole. Misionár, ktorý ma pokrstil bol Starší Rupp z Idaha. Nedávno bol uvoľnený ako prezident kolu v Idahu. Od tej doby, čo som bol pokrstený, som ho nevidel, ale posielame si emaily a telefonujeme si. Nikdy som na neho nezabudol. Jeho láskavá a usmievavá tvár sa mi vryla do pamäti. Keď sa dozvedel, že sa mi darí dobre, mal veľkú radosť.

Keď som mal 17 rokov, nerozumel som tak dobre všetkým tým náukám, ktoré ma misionári učili. Avšak na tých misionároch bolo niečo zvláštne a ja som chcel byť ako oni. A cítil som ich hlbokú a trvalú lásku.

Dovoľte mi, aby som vám porozprával o dni, kedy som bol pokrstený. Bolo to 15. júla a bolo veľmi horúco. Oného dňa bola pokrstená ešte jedna žena. Krstiteľnicu vyrobili misionári vlastnými rukami a nebola nejako obzvlášť podarená.

Hneď po tom, čo sme boli pokrstení, sme boli confirmovaní. Najskôr Starší Lloyd confirmoval onú sestru. Ja som si sadol k ostaným členom, zavrel som oči a ticho som počúval. Starší Lloyd ju confirmoval, a potom vyslovil požehnanie. Potom sa ale Starší Lloyd zastavil, a tak som

otvoril oči a uprene som ho sledoval.

Ten okamih si jasne pamätám dodnes. Starší Lloyd mal oči zaliate slzami. A ja som po prvýkrát v živote pochopil, že som obklopený Duchom Svätým. A vďaka Duchu Svätému som si bol úplne istý, že nás má Starší Lloyd rád a že nás má rád aj Boh.

Potom som bol na rade ja, aby som bol konfirmovaný. A bol to znova Starší Lloyd. Vložil mi ruky na hlavu a potvrdil ma za člena Cirkvi, udelil mi dar Ducha Svätého, a potom vyslovil požehnanie. A pri tom sa znova zastavil. Teraz som už však vedel, čo sa deje. Skrze Ducha Svätého som skutočne poznal, že ma majú misionári radi a že ma má rád aj Boh.

Rád by som teraz povedal pár slov misionárom, ktorí v súčasnosti slúžia na misii kdekoľvek na svete. Váš postoj a láska, ktorú prejavujete druhým sú veľmi významnými posolstvami. Dokonca aj keď som okamžite nerozumel všetkým náukám, ktoré ma misionári učili, cítil som ich veľkú lásku a ich mnohé skutky láskavosti ma naučili dôležité zásady. Vaše posolstvo je posolstvom lásky, posolstvom nádeje a posolstvom viery. Váš postoj a vaše skutky privolávajú Ducha, a tento Duch nám umožňuje porozumieť tomu, čo je dôležité. Rád by som vám teraz povedal, že svojou láskou v skutočnosti prejavujete lásku Božiu. Ste pokladom tejto Cirkvi. Som vám všetkým veľmi vďačný za vašu obeť a vašu oddanosť.

Rád by som tiež povedal pár slov budúcim misionárom. V mojej rodine štyri z našich detí slúžili na misii a koncom tohto mesiaca nastúpi do Misionárskeho tréningového centra v Prove náš piaty misionár. Na budúci rok sa chystá odísť na misiu aj náš najmladší, hneď ako dokončí strednú školu.

A preto hovorím svojim synom, a aj vám všetkým, ktorí sa pripravujete na službu na misii. Je treba, aby ste si so sebou na misiu vzali tieto tri veci:

1. Túžbu kázať evanjelium. Pán chce, aby ste hľadali Jeho ovce a našli ich.² Ľudia po celom svete na vás čakajú. Prosím, choďte rýchlo tam, kde sú. Nikto sa nesnaží ísť a zachrániť ostatných usilovnejšie než misionári. Ja som jedným z tých zachránených.
2. Upevnite svoje svedectvo. Pán žiada vaše srdce a ochotnú myseľ.³
3. Majte radi druhých, rovnako ako Starší Swan, ktorý si na misiu vzal otcov kabát a otcovu lásku k Japonsku a jeho ľuďom.

A vy, ktorí neviete, ako sa pripraviť na službu na misii, navštívte, prosím, svojho biskupa. Som si istý, že vám pomôže.

Som vďačný za to, že misionári sú povolávaní Pánom, že toto povolanie prijímajú a že slúžia po celom svete. Dovoľte mi povedať vám všetkým, milovaným vráteným misionárom: „Som skutočne vďačný za všetko vaše úsilie. Ste pokladom tejto Cirkvi. Kiež ste misionármi aj naďalej a kiež konáte ako učenici Kristovi.“

Svedčím o tom, že sme deti nášho Otca v Nebi, že nás miluje a že poslal Svojho Milovaného Syna, Ježiša Krista, aby sme sa mohli znova navrátiť do Jeho prítomnosti. Tieto veci hovorím v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Izaiáš 52:7.
2. Ezechiel 34:11.
3. Pozri NaZ 64:34.

Zvoľte si večný život
Starší Randall K. Bennett
Sedemdesiatnik

Vaše večné určenie nebude výsledkom náhody, ale voľby. Nikdy nie je príliš neskoro, aby ste si začali voliť večný život!

Pred rokmi, keď som bol s rodinou na pláži, som si všimol tabuľky a zástavky, ktoré nás upozorňovali na silný prúd smerujúci od brehu do hlbokaj víriacej sa vody. Pre každého, kto opustil istotu brehu a vstúpil do vody, predstavoval silný prúd nebezpečenstvo pre moje nevytvorené oko neviditeľné, ale ľahko rozpoznateľné pre plavčíkov na okolitých pozorovateľniach. Pamätám si, ako som si hovoril: „Som výborný plavec. Úžasne si zaplávam. V plytkej vode budem v bezpečí.“

Nedbal som na varovania a s dôverou vo vlastný úsudok som vstúpil do vody, aby som si vychutnal „osviežujúce“ plávanie. Po niekoľkých minútach som sa rozhladol, aby som našiel na blízkej pláži svoju rodinu, ale pláž už blízko nebola! Zradný prúd, pred ktorým som bol varovaný, ma strhol a rýchlo ťahal preč od mojej rodiny.

Najskôr sebavedomo, a potom zúfalo, som sa snažil plávať k brehu, ale prúd ma nanešťastie vliekol ďalej do hlbšej, divokej vody. Vyčerpával som sa a začal som sa dusiť vdychnutou vodou. Skutočne hrozilo, že sa utopím. Došli mi sily a nakoniec som začal v panike kričať o pomoc.

Zdalo sa, že akoby zázrakom sa plavčík ocitol hneď vedľa mňa. Neuvedomil som si, že sledoval, ako idem do vody. Vedel, že by ma prúd mohol strhnúť a kde by ma mohol odniesť. Aby sa prúdu vyhol, oboplával ho, a potom priamo za miestom, kde som zápasil, trpezlivo čakal, kým začnem volať o pomoc. Sám by som k brehu nedoplával, a tak som mu bol, a stále som, vďačný za záchranu. Bez jeho pomoci by som sa k rodine nedokázal vrátiť.

Toho dňa som si zle vybral, čo mohlo mať závažné následky pre mňa aj pre moju rodinu. A pretože by som chcel hovoriť o dare voľby, modlím sa o to, aby Duch Svätý každému z nás osobne pomáhal správne posudzovať rozhodnutia, ktoré činíme.

Náš milovaný prorok, prezident Thomas S. Monson, učil: „Nemôžeme dostatočne silno zdôrazniť, že rozhodnutia určujú náš osud. Nemôžete činiť večné rozhodnutia bez večných následkov.“¹ Každý z vás – ako sme boli učení na tejto konferencii – je milovaným duchovným synom či duchovnou dcérou nebeských rodičov. Máte božský charakter a určenie.² Počas predsmrteľného života ste sa učili mať radi pravdu. Robili ste správne večné rozhodnutia. Vedeli ste, že tu v smrteľnosti budú strasti a protivenstvá, zármutok a utrpenia, preverovanie a skúšky, aby vám pomohli rásť a rozvíjať sa. Tiež ste vedeli, že budete môcť aj naďalej robiť správne rozhodnutia, činiť pokánie z tých nesprávnych, a prostredníctvom uzmiernenia Ježiša Krista zdediť večný život.

Čo o voľbe učil prorok Lehi? Objasnil nám, že ľudia sú slobodní, aby si zvolili slobodu a *večný život* skrze veľkého Prostredníka všetkých ľudí, alebo si zvolili zajatie a smrť podľa zajatia a moci diablovej. A potom nás nabádal, aby sme hľadeli k tomu veľkému Prostredníkovi a počúvali veľké prikázania jeho; a boli verní slovám jeho a *zvolili si večný život*.³

Bratia a sestry, ako si tým, o čom premýšľame, čo cítime a čo robíme, vy a ja *volíme večný život*?

Naše vnúťatá sa učia, že keď si niečo zvolia, vyberú si tým aj následky svojej voľby. Nedávno

jedna naša trojročná vnučka odmietla zjesť večeru. Mama jej vysvetľovala: „Je už takmer čas ísť spať. Pokiaľ sa rozhodneš, že večeru zješ, vyberieš si tým aj zmrzlinu ako dezert. Pokiaľ sa rozhodneš, že večeru nezješ, vyberieš si tým aj to, že pôjdeš hneď teraz spať bez zmrzliny.“ Naša vnučka zvážila obe možnosti, a potom dôrazne prehlásila: „Ja sa rozhodnem *takto* – hrať sa a zjesť iba zmrzlinu a neísť spať.“

Bratia a sestry, prajeme si, aby sme mohli jesť iba zmrzlinu, nikdy neísť spať a pritom sa nejako vyhnúť následkom podvýživy a vyčerpania?

V skutočnosti máme iba dve večné voľby, každú s večnými následkami: zvolit' si, že budeme nasledovať Spasiteľa sveta, a tým si zvolit' aj večný život s naším Nebeským Otcom, alebo si zvolit', že budeme nasledovať svet, a tým si zvolit' aj to, že sa naveky od Nebeského Otca odlúčime.

Nemôžeme si úspešne zvolit' oboje – bezpečie spravodlivosti aj nebezpečenstvo svetskosti. Brodenie sa či čvachtanie sa vo svetskosti sa môže zdať neškodné, ale tak sa javilo aj to moje „osviežujúce“ plávanie!

Ako prúd, ktorý mohol zmeniť smer života mojej rodiny, nás dnešné svetské prúdy, klamné filozofie, lživé učenia a nespútaná nemorálnosť odťahujú a naveky oddeľujú od našich rodín a Nebeského Otca.

Naši žijúci proroci, vidiaci a zjavovatelia vidia oné nevýrazné, ale nebezpečné svetské prúdy, ktoré nás ohrozujú, a varujú nás pred nimi. Láskyplne vyzývajú, povzbudzujú, učia, pripomínajú nám, čo máme robiť a varujú nás. Vedia, že naše bezpečie závisí na rozhodnutí, že sa budeme riadiť: 1) pochopením, ktoré sme získali každodenným štúdiom písíem, premýšľaním a modlitbou, 2) vedením Ducha Svätého a 3) ich prorockými radami. Vedia, že iba v našom Spasiteľovi Ježišovi Kristovi a skrze Neho a v žítí podľa Jeho evanjelia spočíva naše bezpečie a nakoniec aj radosť. Ako Starší Dallin H. Oaks práve povedal, Spasiteľ prehlásil: „Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak nie skrze mňa.“⁴

Počas protivenstiev a utrpenia v post-sovietskom Rusku si Anatolij a Svetlana Rešetnikovovci vybrali spravodlivosť namiesto svetskosti. Po tom, čo vstúpili do Cirkvi, boli prenasledovaní. On bol v práci zosadený zo svojej funkcie. Statočne si pomysleli: „Teraz máme viac času na službu Bohu!“ Opakovane čelili hrozbám, napriek tomu si zvolili, že evanjelium bude stredom ich života. Starší Anatolij Rešetnikov bol povolaný ako prvý ruský územný sedemdesiatnik. Svojimi rozhodnutiami si Rešetnikovovci naďalej *volia večný život*.

Všetci čelíme protivenstvám. Všeci sme pokúšaní. Všeci robíme chyby. Nikdy nie je príliš ťažké alebo príliš neskoro rozhodnúť sa správne. Činiť pokánie je jedným z oných nanajvyšších dôležitých správnych rozhodnutí.

Prezident Dieter F. Uchtdorf učil:

„Malé chyby a malé odbočenia od nauky evanjelia Ježiša Krista môžu priniesť smutné následky do našich životov. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa stali dostatočne seba-disciplinovanými, aby sme včas urobili rozhodujúcu nápravu pre návrat na správnu cestu, a nečakali a nedúfali, že sa chyby nejakým spôsobom napravia sami.

Čím dlhšie oddaľujeme nápravu, tým väčšou sa stáva potreba zmeny a potrvá dlhšie, kým sa vrátíme na správny kurz – dokonca k bodu, kedy sa už rysuje možná katastrofa.“⁵

Spasiteľovo rameno milosrdenstva je neustále napriahnuté ku každému z nás.⁶Keď celkom a úprimne činíme pokánie, môžu nám byť odpustené všetky chyby a Spasiteľ na naše hriechy už nespomína.⁷

Pri hodnotení svojich rozhodnutí a ich následkov sa môžeme pýtať sami seba:

Vyhľadávam božské vedenie prostredníctvom každodenného štúdia písniem, premýšľania a modlitby, alebo som si zvolil, že budem tak zaneprázdnený či ľahostajný, že nevenujem žiadny čas štúdiu slov Kristových, nepremýšľam o nich a nerozprávam sa s Nebeským Otcom?

Volím si, že sa budem riadiť radami žijúcich Božích prorokov, alebo nasledujem svetské a protichodné názory iných?

Vyhľadávam každodenné vedenie Ducha Svätého v tom, o čom premýšľam, čo cítim a čo robím?

Pomáham neustále druhým, slúžim im alebo ich pomáham zachraňovať?

Drahí bratia a sestry, vaše večné určenie nebude výsledkom náhody, ale voľby. Nikdy nie je príliš neskoro, aby ste si začali *voliť večný život!*

Vydávam svedectvo o tom, že vďaka veľkolepému plánu šťastia nášho Nebeského Otca môže byť každý z nás zdokonalený skrze uzmiernenie Ježiša Krista. Spolu so svojou rodinou môžeme naveky žiť s našim Nebeským Otcom a obdržať plnosť radosti. O týchto veciach svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Thomas S. Monson, „Decisions Determine Destiny“ (fireside Cirkevného vzdelávacieho systému pre mladých dospelých, 6. novembra 2005), institute.lds.org.
2. Pozri „Rodina: Prehlásenie svetu“, Slovak 35602_176.
3. Pozri 2. Nefi 2:27, 28; zvýraznenie pridané.
4. Ján 14:6.
5. Dieter F. Uchtdorf, „Otázka niekoľkých stupňov“, Generálna konferencia apríl 2008, 78.
6. Pozri Alma 5:33.
7. Pozri NaZ 58:42.

Výsada modlitby

Starší J. Devn Cornish
Sedemdesiatnik

Modlitba je jedným z najdrahocenejších Božích darov človeku.

Milovaní bratia a sestry, Boh, náš Otec, nie je pocit ani predstava, ani nejaká sila. Je to svätá bytosť, ktorá, ako sa píše v písmach, má tvár, ruky a vznešené nesmrteľné telo. Je skutočný, pozná každého z nás osobne a miluje nás, každého z nás. Chce nám žehnať.

Ježiš povedal:

„Alebo či je medzi vami človek, ktorý by dal synovi kameň, keď si prosí chleba?

A keď si prosí rybu, či mu podá hada?

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá dobré veci váš Otec nebeský tým, čo Ho prosia? (Matúš 7:9 – 11).

Dobрым príkladom tejto zásady môže byť jedna osobná skúsenosť. Keď som sa zaškoľoval ako mladý lekár v Bostonskej detskej nemocnici, pracoval som v dlhých zmenách a medzi nemocnicou a našim domom vo Watertowne v Massachusetts som väčšinou chodil na bicykli, pretože manželka s deťmi potrebovala naše auto. Raz večer som išiel na bicykli domov po dlhej zmene v nemocnici a bol som unavený a hladný, a trochu sklúčený. Vedel som, že keď sa dostanem domov, musím manželke a štyrom malým deťom venovať nielen čas a energiu, ale aj radostnú náladu. Poctivo priznávam, že bolo pre mňa ťažké aj to, aby som krútil pedálmi.

Cesta viedla okolo rýchleho občerstvenia s vyprázanými kurčatami a ja som mal pocit, že by som bol ďaleko menej hladný a unavený, keby som sa cestou domov mohol zastaviť na kúsok kurat'a. Vedel som, že majú v zľave stehná za 29 centov, ale keď som sa pozrel do peňaženky, mal som tam len päť centov. Ako som tak išiel ďalej, vysvetlil som Pánovi svoju situáciu a požiadal som Ho, či by ma vo Svojom milosrdenstve nenechal nájsť na kraji cesty zopár centov. Povedal som Mu, že to nepotrebujem ako znamenie, ale že by som bol naozaj vďačný, keby mi mohol poskytnúť takéto požehnanie.

Začal som pozornejšie sledovať zem, ale nič som nevidel. Pri jazde som sa snažil uchovať si postoj naplnený vierou, ale aj pokorou, a tak som zamieril k obchodu s občerstvením. Potom, na druhej strane ulice, takmer presne pred obchodom som na zemi uvidel 25 centov. S vďačnosťou a s úľavou som ich zdvihol, kúpil si kura, vychutnal si každý kúsok a išiel šťastne domov.

Boh nebies, Stvoriteľ a Vládca všetkého a všade, vypočul vo Svojom milosrdenstve modlitbu týkajúcu sa takej maličkosti. Človek by si mohol položiť otázku, prečo sa zaoberá takou maličkosťou. Dospel som k presvedčeniu, že náš Nebeský Otec nás toľko miluje, že to, čo je dôležité pre nás, sa stáva dôležitým aj pre Neho práve preto, že nás miluje. O čo viac nám bude chcieť pomáhať s veľkými vecami, o ktoré požiadame a ktoré sú správne (pozri 3. Nefi 18:20)?

Malé deti, mladí ľudia a rovnako aj dospelí, prosím, verte tomu, ako veľa vám chce váš Nebeský Otec žehnať. Ale vzhľadom na to, že nebude zasahovať do našej slobodnej vôle, musíme Ho o pomoc požiadať. To sa obvykle deje prostredníctvom modlitby. Modlitba je jedným z najdrahocenejších Božích darov človeku.

Pri jednej príležitosti Ježišovi učenici predostreli túto prosbu: „Pane, nauč nás modliť sa“ (Lukáš

11:1). Ako odpoveď nám dal Ježiš príklad, ktorý by mohol slúžiť ako návod pre zásady týkajúce sa modlitby (pozri Russell M. Nelson, „Lekcie z Pánových modlitieb“, *Generálna konferencia apríl 2009*, 49 – 52; pozri tiež Matúš 6:9 – 13; Lukáš 11:1 – 4). Podľa Ježišovho príkladu:

Začneme oslovením nášho Nebeského Otca: „Otče náš, ktorý si v nebesiach“ (Matúš 6:9; Lukáš 11:2). Je našou výsadou, že sa môžeme obracať priamo na Otca. Nemodlíme sa k žiadnej inej bytosti. Pamätajte na to, že sme obdržali radu, aby sme sa pri modlitbe vyvarovali opakovania, vrátane príliš častého používania Otcovho mena.¹

„Posväť sa meno Tvoje!“ (Matúš 6:9; Lukáš 11:2). Ježiš oslovil Svojho Otca v duchu uctievania, uznal Jeho veľkosť a vzdal Mu chválu a vďačnosť. Tento spôsob uctenia si Boha a úprimné poďakovania za konkrétne veci je jedným z kľúčov k účinnej modlitbe.

„Príď kráľovstvo Tvoje! Bud' vôľa Tvoja“ (Matúš 6:10; Lukáš 11:2). Ochotne uznávame svoju závislosť na Pánovi a vyjadrujeme túžbu činiť Jeho vôľu aj vtedy, keď nie je totožná s našou vôľou. V Bible Dictionary (Biblickom slovníku) sa píše: „Modlitba je úkon, ktorým sa uvádza do vzájomného súladu vôľa Otca a vôľa dieťaťa. Cieľom modlitby nie je zmeniť vôľu Božiu, ale zaistiť nám a ďalším ľuďom požehnanie, ktoré je Boh ochotný udeliť, ale pod podmienkou, že o ne požiadame“ (pozri Bible Dictionary, „Prayer“).

„Chlieb náš každodenný daj nám dnes!“ (Matúš 6:11; pozri tiež Lukáš 11:3). Prosíme o to, čo si od Pána prajeme. Keď Boha o niečo prosíme, je zásadnou vecou poctivosť. Nebolo by napríklad úplne poctivé prosiť Pána o pomoc pri teste v škole, pokiaľ sme pri vyučovaní nedávali pozor, nevypracovali sme domácu úlohu alebo sme sa na test neučili. Keď sa modlím, často ma Duch nabáda priznať, že toho mám urobiť trochu viac pre to, aby som obdržal pomoc, o ktorú Pána prosím. Potom si musím dať záväzok, že urobím svoj diel práce. Je v rozpore s plánom nebies, aby pre nás Pán urobil to, čo pre seba môžeme urobiť sami.

„A odpusť nám viny naše“ (Matúš 6:12), alebo v inej verzii „A dopusť nám hriechy naše“ (Lukáš 11:4). Nevyhnutnou a niekedy zabúdanou súčasťou osobnej modlitby je pokánie. Aby pokánie fungovalo, musí byť konkrétne, skutočné a trvalé.

„Ako aj my odpúšťame vinnikom svojim!“ (Matúš 6:12; pozri tiež Lukáš 11:4). Spasiteľ jasne ukázal súvislosť medzi dosiahnutím odpustenia vlastných hriechov a odpustením druhým, ktorí sa voči nám previnili. Niekedy je to, ako nám druhí ublížili, veľmi, veľmi bolestné a je veľmi ťažké im odpustiť alebo zabudnúť. Som veľmi vďačný za útechu a uzdravenie, ktoré som našiel v Pánovej výzve, aby sme svoje ublíženia nechali byť a odovzdali ich Jemu. V 64. oddiele v Náuke a zmluvách Pán povedal:

Ja, Pán, odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je vyžadované, aby ste odpustili všetkým ľuďom.

A vy si máte povedať v srdci svojom – nech Boh súdi medzi mnou a tebou a odmení ťa podľa skutkov tvojich (verše 10 – 11).

Pokiaľ si želáme byť uzdravení, musím onú záležitosť úplne opustiť a nechať ju v Pánových rukách.

A nestrp, aby sme boli uvedení do pokušenia, ale oslobod' nás od zlého (PJS, Matúš 6:13). A tak môžeme vo svojich modlitbách zahájiť oný ochranný proces, v ktorom na seba berieme celú výzbroj Božiu (pozri Efezským 6:11; NaZ 27:15) tým, že sa tešíme na nadchádzajúci deň a prosíme o pomoc s tým, čo nás niekedy desí a čomu možno čelíme. Priatelia, prosím,

nezabúdajte prosiť Pána o to, aby vás ochraňoval a aby bol s vami.

„Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky“ (Matúš 6:13). Je veľmi poučné, že Ježiš túto modlitbu zakončil tým, že znova chválil Boha a vyjadril Otcovi zbožnú úctu a poddanosť voči Nemu. Keď skutočne veríme, že Boh vládne Svojomu kráľovstvu a že má všetku moc a slávu, uznávame, že On skutočne riadi, že nás skutočne miluje dokonalou láskou a že chce, aby sme boli šťastní. Zistil som, že jedným z tajomstiev radostného života je vedieť, že keď niečo robím Pánovým spôsobom, som šťastnejší, než keď niečo robím po svojom.

Existuje tu nebezpečenstvo, že človek môže mať pocit, že nie je dosť dobrý na to, aby sa modlil. Táto myšlienka prichádza od zlého ducha, to je ten, ktorý nás učí, aby sme sa nemodlili (pozri 2. Nefi 32:8). Keď si myslíme, že sme príliš hriešni na to, aby sme sa mohli modliť, je to rovnako tragické, ako keď je človek presvedčený, že je príliš chorý na to, aby išiel k lekárovi!

Nesmieme si myslieť, že akákoľvek modlitba, nech už je akokoľvek úprimná, bude účinná, pokiaľ neurobíme nič iné ako len to, že sa pomodlíme. Nesmieme sa iba modliť, musíme podľa toho o čo sa modlíme aj žiť. Pána ďaleko viac teší človek, ktorý sa pomodlí, a potom ide niečo urobiť, než človek, ktorý sa len modlí. Rovnako ako lieky, aj modlitba funguje iba vtedy, keď ju používame podľa pokynov.

Keď hovorím, že modlitba je drahocenná výsada, nie je to len preto, že som vďačný, že môžem hovoriť s Nebeským Otcom a cítiť Jeho Ducha, keď sa modlím. Je to tiež preto, že On skutočne odpovedá a hovorí k nám. Samozrejme, že k nám obvykle nehovorí hlasom, ktorý by sme počuli. Prezident Boyd K. Packer vysvetlil: „Ten jemný a tichý hlas inšpirácie prichádza skôr ako pocit než ako zvuk. Čistá inteligencia môže hovoriť k myslí. ... Toto vedenie prichádza ako myšlienka, pocit, prostredníctvom nabádaní a dojmov“ („Modlitba a nabádanie“, *Generálna konferencia október 2009*, 57).

Niekedy sa nám zdá, že na úprimné a vrúcne modlitby nedostávame žiadnu odpoveď. Žiada si to vieru, aby sme pamätali na to, že Pán odpovedá na modlitby vo Svojom čase a Svojím spôsobom tak, aby nám požeňal čo možno najlepšie. Alebo si pri hlbšej úvahe často uvedomíme, že už veľmi dobre vieme, čo robiť máme.

Nebud'te prosím sklamaní, keď to nebude fungovať hneď naraz. Podobne ako keď sa učíme cudzí jazyk, aj toto si žiada precvičovanie a úsilie. Bud'te si však prosím vedomí toho, že jazyk Ducha sa môžete naučiť, a keď to dokážete, dodá vám to veľkú vieru a spravodlivú moc.

Cením si radu nášho milovaného proroka, prezidenta Thomasa S. Monsona, ktorý povedal: „Tým, ktorí ste v dosahu môjho hlasu, ktorí sa boríte s výzvami a ťažkosťami veľkými či malými, modlitba je poskytovateľom duchovného posilnenia; je vstupenkou do pokoja. Modlitba je most, skrze ktorý oslovujeme nášho Otca v Nebi, ktorý nás miluje. Hovorte s Ním v modlitbe a potom počúvajte odpoveď. Zázraky sa dejú skrze modlitbu“ („Bud'te najlepší ako viete“, *Generálna konferencia apríl 2009*, 73).

Som hlboko vďačný za výsadu, že môžem v modlitbe prichádzať k Svojemu svätému Nebeskému Otcovi. Som vďačný za nespočetne veľa prípadov, kedy ma počul a odpovedal mi. Viem, že On žije, pretože mi odpovedá – niekedy predvídavým a zázračným spôsobom. Tiež pokorne svedčím o tom, že Ježiš, Jeho svätý Syn, je náš žijúci Spasiteľ. Toto je Jeho Cirkev a Jeho kráľovstvo na zemi; toto dielo je pravdivé. Thomas S. Monson, za ktorého sa vrúcne modlíme, je Jeho prorok. O tomto svedčím s úplnou istotou v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámka

1. Pozri Francis M. Lyman, „Proprieties in Prayer“, v Brian H. Stuy, vyd., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5. zväzok (1987 – 1992), 3:76 – 79; B. H. Roberts, vyd., *The Seventy's Course in Theology*, 5. zväzok (1907 – 1912), 4:120; *Encyclopedia of Mormonism* (1992), „Prayer“, 1118 – 1119; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. vyd. (1966), 583.

Pieseň, ktorá už nezaznie

Starší Quentin L. Cook

Kvórum dvanástich apoštolov

Aj keď nepoznáme všetky odpovede, poznáme isté dôležité zásady, ktoré nám umožňujú čeliť tragédiám s vierou a dôverou.

Mnoho ľudí čelí na tejto ceste smrteľnosťou vážnym problémom či dokonca tragédiám. Po celom svete sme svedkami príkladov skúšok a utrpenia.¹ Nášho srdca sa dotýkajú televízne zábery ukazujúce smrť, náhle utrpenie a beznádej. Sledujeme, ako Japonci hrdinsky zápasia so zničujúcimi následkami zemetrasenia a vln cunami. Pri strašných záberoch zrútenia veží Svetového obchodného centra, ktoré sme si nedávno pripomenuli, sme znova pocítili bolesť. Kedykoľvek sa o takej tragédii dozvieme, obzvlášť keď kvôli nej trpia nevinní ľudia, čosi sa v nás pohne.

Občas majú tragédie rýdzo osobnú povahu. Syn alebo dcéra zomrú v mladom veku alebo podľahnú zničujúcej chorobe. Život milujúceho rodiča vyhasne z dôvodu nedbalosti alebo nehody. Kedykoľvek dôjde k tragédii, truchlime a snažíme sa navzájom si niesť bremená.² Bedákame nad tým, čo už nebude dokončené -- nad piesňou, ktorá už nezaznie.

Medzi najčastejšie otázky, ktoré dostávajú cirkevní vedúci, patria tieto: „Prečo spravodlivý Boh dopúšťa, aby sa diali zlé veci, a práve dobrým ľuďom? Prečo tí, ktorí sú spravodliví a sú v Pánovej službe, nie sú voči takým tragédiám imúnni?“

Aj keď nepoznáme všetky odpovede, poznáme isté dôležité zásady, ktoré nám umožňujú čeliť tragédiám s vierou a dôverou v to, že pre každého z nás je pripravená svetlá budúcnosť. K tým najdôležitejším zásadám patria tieto:

Po prvé, máme Otca v nebi, ktorý nás osobne pozná a miluje a ktorý dokonalo rozumie nášmu trápeniu.

Po druhé, Jeho Syn, Ježiš Kristus, je náš Spasiteľ a Vykupiteľ, a Jeho uzmiernenie nielenže umožňuje spásu a povýšenie, ale tiež vynahradí všetku životnú nespravodlivosť.

Po tretie, súčasťou Otcovho plánu šťastia pre Jeho deti je nielen predsmrteľný a smrteľný život, ale tiež večný život, ku ktorému patrí aj veľké a slávne opätovné zjednotenie s tými, ktorých sme stratili. Všetky krivdy budú vynahradené a náš pohľad sa bude vyznačovať jasným a bezchybným náhľadom a porozumením.

Tým, ktorí nemajú poznanie Otcovho plánu, nerozumejú mu alebo mu neveria, tým, ktorí sa na svet dívajú len očami smrteľnosti a vidia len vojny, násilie, choroby a zlo, sa z ich obmedzeného pohľadu môže tento život zdať deprimujúci, chaotický, neospravedlniteľný a bezvýznamný. Cirkevní vedúci prirovnávajú tento pohľad k niekomu, kto začne sledovať divadelnú hru o troch dejstvách až od polovice.³ Tí, ktorí nepoznajú Otcov plán, nerozumejú tomu, čo sa stalo v prvom dejstve, alebo v predsmrteľnej existencii, a aké zámary tam boli stanovené; a nerozumejú ani objasneniu a rozuzleniu, ktoré je obsahom tretieho dejstva, ktorým je oné nádherné naplnenie Otcovho plánu.

Mnohí si neuvedomujú, že tí, ktorí sa zdajú byť znevýhodnení, aj keď nie vlastnou vinou, nebudú nakoniec vďaka Otcovmu láskyplnému plánu, ktorý zahŕňa všetko, v žiadnej nevýhode.⁴

Za niekoľko mesiacov uplynie 100 rokov od tragického potopenia zaoceánskeho parníka *Titanic*.

Katastrofálne okolnosti tejto strašnej udalosti dojímajú ľudstvo už celé storočie. Priaznivci tohto nového luxusného parníka, ktorý mal jedenásť poschodí a bol dlhý takmer ako tri futbalové ihriská⁵, hlásali takmer prehnané a nepodložené tvrdenia o tom, ako je *Titanic* bezpečný aj v studených vodách plných ľadovcov. Táto loď bola považovaná za nepotopiteľnú; a napriek tomu, keď zmizla pod hladinou ľadového Atlantiku, prišlo viac ako 1 500 duší o svoj smrteľný život.⁶

Potopenie *Titanicu* je v mnohých ohľadoch metaforou života a mnohých zásad evanjelia. Je to dokonalý príklad toho, aké zradné je dívať sa na svet len očami smrteľnosti. Strata životov bola vo svojom dôsledku katastrofálna, ale išlo o neúmyselnú nehodu. Spolu s krviprelieváním spôsobeným dvoma svetovými vojnami a s nedávnym 10. výročím zničenia veží Svetového obchodného centra sa nám v našej dobe odкрýva pohľad na šokujúce, trýznivé a morálne otázky týkajúce sa udalostí, ktoré sú spôsobené zlovoľným používaním slobodnej vôle. Dôsledky týchto tragédií hrozivo dopadajú na rodiny, priateľov aj celé národy bez ohľadu na príčinu.

Pokiaľ ide o *Titanic*, ľudia vďaka nemu spoznali, aká nebezpečná je pýcha a plavba nepokojnými vodami, a tiež to, „že Boh nikoho neuprednostňuje“⁷. Tí, ktorých táto tragédia postihla, pochádzali z rozličných prostredí. Niektorí boli bohatí a známi, ako napríklad John Jacob Astor, ale boli tam tiež robotníci, imigranti, ženy, deti a členovia posádky.⁸

Svätých neskorších dní spájajú s *Titanicom* minimálne dva príbehy. Obidva ilustrujú to, aké ťažké je pre nás porozumieť skúškam, utrpeniam a tragédiám a poskytujú odporúčenia, ako sa s nimi môžeme vyrovnáť. Prvý príbeh je ukázkou toho, ako máme byť vďační za požehnanie, ktoré získavame a za to, že niektoré problémy nás minú. V príbehu vystupuje Alma Sonne, ktorý neskôr slúžil ako generálna autorita.⁹ Bol mojím prezidentom kolu, keď som sa narodil v Logane v Utahu. Mal som so Starším Sonnem pohovor pred misiou. V tej dobe mávali všetci budúci misionári pohovor s generálnou autoritou. Mal na môj život veľký vplyv.

Keď bol Alma mladý, mal priateľa, ktorý bol v Cirkvi menej aktívny a volal sa Fred. Bavili sa spolu veľakrát o službe na misii a Alma Sonne nakoniec presvedčil Freda, aby sa pripravil a slúžil na misii. Obaja boli povolani do Britskej misie. Na konci ich misie objednal Starší Sonne, tajomník misie, lístky pre ich návrat do Spojených štátov. Kúpil lístky na *Titanic* pre seba, Freda a štyroch ďalších misionárov, ktorí tiež končili misiu.¹⁰

Keď nadišiel čas odjazdu, z akéhosi dôvodu sa Fred oneskoril. Starší Sonne stornoval všetkých šesť lístkov na prvú plavbu tohto luxusného parníka a zarezervoval lístky na loď, ktorá mala odplávať na ďalší deň.¹¹ Štyria misionári, ktorí boli nadšení z toho, že sa budú plaviť na *Titanicu*, vyjadrili svoje sklamanie. Reakcia Staršieho Sonneho je parafrázou príbehu o Jozefovi a jeho bratoch v Egypte, tak ako ho poznáme z Genesis: „Veď ako by sme sa mohli vrátiť domov a nemať toho chlapca so sebou?“¹² Starší Sonne svojim spoločníkom vysvetlil, že všetci prišli do Anglicka spoločne a všetci sa tiež majú spoločne vrátiť domov. Starší Sonne sa potom dozvedel o potopení *Titanicu* a s vďačnosťou povedal svojmu priateľovi Fredovi: „Zachránil si mi život.“ Fred odpovedal: „Nie, ty si mi zachránil život, keď si ma dostal na túto misiu.“¹³ Všetci títo misionári potom poďakovali Pánovi za to, že ušetril ich život.¹⁴

Niekedy, ako tomu bolo v prípade Staršieho Sonneho a jeho spoločníkov, k tým, ktorí sú verní, prichádzajú veľké požehnanie. Máme byť vďační za všetky tie láskyplné milosrdenstvá, ktorých sa nám v živote dostáva.¹⁵ Neuvedomujeme si množstvo požehnaní, ktoré zo dňa na deň získavame. Je nesmierne dôležité, aby sme mali v srdci ducha vďačnosti.¹⁶

Písma hovoria jasne – tým, ktorí sú spravodliví, nasledujú Spasiteľa a dodržiavajú Jeho prikázania, sa bude v krajine dariť.¹⁷ Ak sa nám má dariť, je nevyhnutné, aby sme v živote mali

Ducha.

Avšak spravodlivosť, modlitba a vernosť nevedie v smrteľnosti vždy len ku šťastným koncom. Mnohí zažijú náročné skúšky. Keď k nim dôjde, prosté skutky ako prejavenie viery a vyhľadanie kňazského požehnanie Boha určite potešia. Pán prehlásil: A starší ... budú zavolaní a budú sa za nich modliť a vložia svoje ruky na nich v mojom mene; a ak zomrú, zomrú pre mňa, ak budú žiť, budú žiť pre mňa.¹⁸

Je poučné, že oný druhý príbeh, ktorí spája Svätých neskorších dní s *Titanicom*, nemal v tomto živote šťastný koniec. Irene Corbettová mala 30 rokov. Bola to mladá manželka a matka z Prova v Utahu. Mala pozoruhodné talenty ako umelkyňa a hudobníčka; bola tiež učiteľka a zdravotná sestra. Po naliehaní jedného zdravotníka v Prove sa zúčastnila šesťmesačného študijného kurzu pre pôrodné asistentky v Londýne. Jej veľkou túžbou bolo meniť vo svete veci k lepšiemu. Bola dôkladná, premýšľavá, zbožná a statočná. Jedným z dôvodov, prečo sa rozhodla vrátiť do Spojených štátov na *Titanicu* bolo to, že si myslela, že na lodi sa spolu s ňou budú plaviť aj misionári a že tak bude vo väčšom bezpečí. Irene bola jedna z tých niekoľko málo žien, ktoré túto hroznú tragédiu neprežili. Väčšinu žien a detí posadili do záchranných člnov a nakoniec boli zachránení. Nebolo však dostatok záchranných člnov pre všetkých. Hovorí sa však, že Irene do žiadneho člnu nenastúpila, pretože sa ako zdravotná sestra venovala potrebám mnohých pasažierov, ktorí sa zranili počas zrážky s ľadovcom.¹⁹

Existuje veľa druhov prekážok a problémov. Niektoré nám dávajú dôležité skúsenosti. Nepriaznivé situácie v tomto smrteľnom živote nie sú dokladom nedostatočnej viery alebo nedokonalosti všetko zahŕňajúceho plánu nášho Otca v nebi. Tavičov oheň skutočne horí a charakterové vlastnosti a spravodlivosť, ktoré tríbi v peci strasti a súženia, nás zdokonaľujú a očisťujú, a pripravujú nás na stretnutie s Bohom.

Keď bol prorok Joseph Smith väznený vo väzení v Liberty, Pán mu povedal, že ľudstvo môžu postihnúť rôzne pohromy. Spasiteľ v jednej časti prehlásil: Ak budeš uvrhnutý do hlbiny; ak sa vzdúvajúc vlny sprisahajú proti tebe; ak sa prudké vetry stanú tvojím nepriateľom; ... a všetky prvky sa spočia, aby zatarasili cestu; ... tieto veci ti dajú skúsenosti a budú pre tvoje dobro.²⁰ Spasiteľ na záver povedal: „Tvoje dni sú známe a tvojich rokov nebude napočítané menej; takže, neboj sa ..., lebo Boh bude s tebou na veky vekov.“²¹

Niektoré problémy sú spôsobené slobodnou vôľou druhých ľudí. Slobodná vôľa je nevyhnutná pre osobný duchovný rast a rozvoj. Zlovoľné správanie je jedným z prvkov slobodnej vôle. Veliteľ Moroni túto veľmi dôležitú náuku vysvetlil takto: Pán strpí, aby spravodliví boli zabití, aby jeho spravodlivosť a súd mohli prísť na zlovoľných. Pán jasne povedal, že spravodliví nie sú stratení, ale vchádzajú do odpočinutia Pána, Boha svojho.²² Zlovoľní sa budú zodpovedať zo všetkých krutostí, ktorých sa dopustili.²³

Niektoré problémy prichádzajú následkom neposlušnosti Božích zákonov. Zdravotné komplikácie, ktoré sú spôsobené fajčením, alkoholom a drogami sú obrovské. Počet väzňov odsúdených za zločiny, ku ktorým viedol alkohol a drogy, je tiež veľmi vysoký.²⁴

Množstvo rozvodov zapríčinených neverou je tiež veľké. Mnohým týmto utrpeniam a súženiam by sa dalo zabrániť poslušnosťou Božích zákonov.²⁵

Môj milovaný prezident misie, Starší Marion D. Hanks (ktorý zomrel v auguste), nás ako misionárov vyzval k tomu, aby sme sa naučili naspamäť citát, ktorý nám pomôže prekonávať prekážky smrteľnosti: „Neexistuje žiadna náhoda, žiadna skaza ani žiadny údel, ktorý by dokázal zmarit' či zabrzdiť, či premôcť pevné rozhodnutie odhodlanej duše.“²⁶

Podotkol, že toto sa netýka všetkých problémov, na ktoré narazíme, ale v duchovnej oblasti to platí. Jeho radu v živote často oceňujem.

Jednou z príčin onej strašnej straty životov na *Titanicu* bolo to, že na ňom nebol dostatok záchranných člnov. Bez ohľadu na skúšky, ktorým v tomto živote čelíme, Spasiteľove uzmierenie poskytuje záchranný čln pre každého. Pre tých, ktorí majú pocit, že ich skúšky sú nespravodlivé, uzmierenie vyrovná všetky nespravodlivosti života.²⁷

Mimoriadne náročnou úlohou pre tých, ktorí stratili svojich blízkych, je očistiť sa od lipnutia na stratených životných príležitostiach. Často tí, ktorí zomreli predčasne prejavovali mimoriadne schopnosti, záujmy či talenty. So svojim obmedzeným chápaním bedákame nad tým, čo už nebude dokončené – nad piesňou, ktorá už nezaznie. Tomuto sa niekedy hovorí „zomrieť s piesňou v hrudi“. Pieseň v tomto prípade predstavuje akýkoľvek nenaplnený potenciál. Niekedy ľudia robia dôležité prípravy, ale v smrteľnosti sa im nenaskytne príležitosť svoje schopnosti predviesť.²⁸ Jedna často citovaná báseň, „Žalospev napísaný na dedinskom cintoríne“ od Thomasa Graya, hovorí o takýchto stratených príležitostiach:

Mnoho kvetov rozkvitá bez povšimnutia druhých,

a ich krásou sa kochá len púštny vánok.²⁹

Stratené príležitosti sa môžu týkať rodiny, zamestnania, talentov, skúseností či druhých ľudí. O toto všetko sestra Corbettová prišla. Zostali po nej piesne, ktoré už nezaspievala, potenciál, ktorý v smrteľnom živote nenaplnila. Keď sa však dívame z širokého a jasného pohľadu evanjelia, a nielen z obmedzeného pohľadu smrteľnej existencie, vidíme onú nádhernú večnú odmenu, ktorú nám sľubuje Otec vo Svojom pláne. Ako učil apoštol Pavol: „Ani oko nevidelo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“³⁰ Jeden verš z jednej obľúbenej náboženskej piesne poskytuje útechu, potešenie a jasný pohľad: „Aj keď svoju pieseň nedokážem spievať, Ježiš ju započuje.“³¹

Spasiteľ povedal: A preto, nech srdce vaše je utešené. ... Upokojte sa a poznajte, že ja som Boh.³² Máme Jeho zaslúbenie, budeme so svojimi deťmi spievať piesne večnej radosti.³³ V mene Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, amen.

Poznámky

1. Pozri Ján 16:33.

2. Pozri Mosiáš 18:8 – 9; pozri tiež 2. Nefi 32:7.

3. Pozri Boyd K. Packer, „The Play and the Plan“ (fireside Cirkevného vzdelávacieho systému pre mladých dospelých, 7. mája 1995), 3: „V smrteľnosti sme ako divák, ktorý prichádza do divadla vo chvíli, kedy sa dvíha opona pre druhé dejstvo. Zmeškali sme prvé dejstvo ... a veta: „A všetci žili šťastne až naveky“ nikdy nezaznieva v druhom dejstve. Táto veta patrí do tretieho dejstva, kedy sú záhady rozlúštené a všetko sa uvedie do poriadku.“ Pozri tiež Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 37: „Boh ... vidí počiatok aj koniec. ... Táto predstava ... je niečo, čo my smrteľníci nedokážeme pochopiť. Nedokážeme si to spočítať, pretože nemáme všetky čísla. Sme blokovaní dimenziou času a narážame na problém obmedzeného pohľadu, ktorým sa vyznačuje tento druhý stav.“

4. Tí, ktorí zomrú skôr ako dosiahnu vek zodpovednosti, sú spasení v celestiálnom kráľovstve (pozri NaZ 137:10). Tí, ktorí zomreli bez poznania evanjelia a ktorí by ho prijali, keby k tomu mali príležitosť, tiež zdedia celestiálne kráľovstvo (pozri NaZ 137:7). Okrem toho dokonca aj tí, ktorých život bol menej statočný, budú v príslušnej dobe požehnaní životom, ktorý bude lepší než tento (pozri NaZ 76:89).

5. Pozri Conway B. Sonne, *A Man Named Alma: The World of Alma Sonne* (1988), 83.

6. Pozri Sonne, *A Man Named Alma*, 84.

7. Skutky 10:34; pozri tiež „The Sinking of the World’s Greatest Liner“, *Millennial Star*, 18. apríla 1912, 250.

8. Pozri *Millennial Star*, 18. apríla 1912, 250.

9. Starší Sonne je strýko Staršieho L. Tom Perryho.

10. Pozri Sonne, *A Man Named Alma*, 83.
11. Pozri Sonne, *A Man Named Alma*, 83 – 84; pozri tiež „From the Mission Field“, *Millennial Star*, 18. apríla 1912, 254: „Misionári už sú uvoľnení a vracajú sa domov. – Nasledujúci misionári boli so čtou uvoľnení a odplávali domov 13. apríla roku 1912 na parníku *Mauretania*. Z Veľkej Británie – Alma Sonne, George B. Chambers, Willard Richards, John R. Sayer, F. A. [Fred] Dahle. Z Holandska – L. J. Shurtliff.“
12. Pozri Genesis 44:1 – 5, 34.
13. Frank Millward, „Eight Elders Missed Voyage on Titanic“, *Deseret News*, 24. júla 2008, M6.
14. Pozri „Friend to Friend“, *Friend*, marec 1977, 39.
15. Pozri David A. Bednar, „The Tender Mercies of the Lord“, *Liahona*, máj 2005, 99 – 102.
16. Pozri NaZ 59:21.
17. Pozri Alma 36:30.
18. Pozri NaZ 42:44.
19. Rozhovor s vnukom Irene Corbettovej, Donaldom M. Corbettom, 30. októbra 2010, od Garyho H. Cooka.
20. Pozri NaZ 122:7.
21. Pozri NaZ 122:9.
22. Pozri Alma 60:13.
23. Spasiteľ jasne povedal, že „nie je možné, aby zvodý na hriech neprišli, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú!“ (Lukáš 17:1).
24. Oddiel 89. NaZ – rád a vôľa Božia ohľadom časnej spásy všetkých svätých v posledných dňoch (verš 2) – stále viac žehná Svätým neskorších dní.
25. Pozri NaZ 42:22 – 24.
26. Pozri „Will“, *Poetical Works of Ella Wheeler Wilcox* (1917), 129.
27. Pozri „uzmierenie“, *Kážte Moje evanjelium: Ako najlepšie používať príručku* (2004), 51 – 52.
28. Pozri „The Song That I Came to Sing“, v *The Complete Poems of Rabrindranath Tagore's Gitanjali*, vyd. S. K. Paul (2006), 64: „Pieseň, ktorú som mal spievať, už neaspievam. / Celý život som strávil utáňovaním a uvoľňovaním strún na svojom nástroji.“
29. Thomas Gray, „Elegy Written in a Country Church Yard“, v *The Oxford Book of English Verse*, vyd. Christopher Ricks (1999), 279.
30. 1. Korinským 2:9.
31. „There Is Sunshine in My Soul Today“, *Hymns*, č. 227.
32. Pozri NaZ 101:16; pozri tiež Žalmy 46:10.
33. Pozri NaZ 101:18; pozri tiež NaZ 45:71.

Kým sa znova stretneme

Prezident Thomas S. Monson

Kiež Duch, ktorého sme tu cítili, je s nami a zotráva s nami, keď sa budeme venovať každodenným záležitostiam.

Bratia a sestry, viem, že budete so mnou súhlasiť, že táto konferencia bola veľmi inšpirujúca. Počas uplynulých dvoch dní sme cítili Ducha Pánovho vo veľkej hojnosti, ktorý sa dotkol našich sŕdc a posilňoval naše svedectvá o tomto božskom diele. Ďakujem každému, kto sa podieľal na konferencii, vrátane tých bratov, ktorí predniesli modlitby.

Všetci sme tu preto, že milujeme Pána a chceme Mu slúžiť. Svedčím vám o tom, že Nebeský Otec o nás vie. Uznávam Jeho ruku vo všetkých veciach.

Hudba bola znova nádherná a ja osobne a aj celá Cirkev ďakujeme tým, ktorí sú ochotní sa s nami takto podeliť o svoje talenty.

Bratom, ktorí boli na tejto konferencii uvoľnení vyjadrujeme našu hlbokú vďačnosť. Slúžili verne a dobre a boli významným prínosom pre dielo Pána.

Vyjadrujem nesmiernu vďačnosť svojim verným a oddaným radcom, a verejne im ďakujem za to, akú podporu a pomoc mi poskytujú. Sú to skutočne múdri a chápací muži a ich služba je neoceniteľná.

Ďakujem svojim bratom z Kvóra Dvanástich za ich nesmierne schopnú a neúnavnú službu na diele Pána. Rovnako ďakujem členom kvór Sedemdesiatnikov a Predsedajúcemu biskupstvu za ich nesebeckú a užitočnú službu. Podobne vyjadrujem vďačnosť aj za ženy a mužov, ktorí slúžia ako generálni úradníci pomocných organizácií.

Bratia a sestry, uistujem vás, že náš Nebeský Otec má na pamäti výzvy, ktorým čelíme v dnešnom svete. Miluje každého z nás a požehná nás, keď sa budeme snažiť dodržiavať Jeho prikázania a vyhľadávať Ho skrze modlitbu.

Ako požehnaní sme, že máme znovuzriadené evanjelium Ježiša Krista. Dáva nám odpovede na otázky ohľadom toho, odkiaľ sme prišli, prečo sme tu a kam pôjdeme, keď z tohto života odídeme. Dáva nášmu životu zmysel, účel a nádej.

Ďakujem vám za to, ako ochotne si navzájom slúžite. Sme Božími rukami na tejto zemi a máme povinnosť milovať Jeho deti a slúžiť im.

Ďakujem vám za všetko, čo robíte vo svojom zbore či pobočke. Ďakujem vám za vašu ochotu slúžiť vo funkciách, do ktorých ste povolaní, nech už sú akékoľvek. Každé povolanie je pre pokrok diela Pánovho dôležité.

Konferencia je teraz už za nami. Keď sa budeme vracieť domov, kiež tak činíme bezpečne. Kiež zistíme, že počas našej neprítomnosti nedošlo k žiadnym problémom. Kiež Duch, ktorého sme tu cítili, je s nami a zotráva s nami, keď sa budeme venovať každodenným záležitostiam. Kiež si navzájom prejavujeme väčšiu láskavosť. Kiež vždy konáme dielo Pánove.

Kiež požehnanie nebies sú s vami. Kiež sú vaše domovy a rodiny naplnené láskou. Kiež neustále vyživujete svoje svedectvá, aby pre vás mohli byť ochranou proti protivníkovi.

Ako váš pokorný služobník si z celého srdca prajem činiť Božiu vôľu a slúžiť Jemu a slúžiť vám.

Mám vás rád a modlím sa za vás. Rád by som vás opäť požiadal, aby ste vo svojich modlitbách pamätali na mňa a aj na všetky generálne authority. Sme s vami zajedno v úsilí niest' vpred toto podivuhodné dielo. Svedčím o tom, že sme v tom všetci spoločne a že každý muž, žena a dieťa zastávajú určitú úlohu. Kiež nám Boh dá silu, schopnosť a odhodlanie zhostiť sa svojej úlohy dobre.

Vydávam vám svedectvo o tom, že toto dielo je pravdivé, že náš Spasiteľ žije, a že vedie a riadi Svoju Cirkev tu na zemi. Zanechávam vám svoje svedectvo, že Boh, náš Večný Otec, žije a miluje nás. Je skutočne naším Otcom a je skutočnou bytosťou. Kiež si uvedomujeme a chápeme, ako veľmi je ochotný byť nám nablízku, ako veľmi je nám ochotný pomáhať, ako veľmi nás má rád a koľko toho pre nás robí a je ochotný robiť.

Kiež vám žehná. Kiež Jeho zasľúbený pokoj s vami zostáva teraz a aj naďalej.

Lúčim sa s vami, dokiaľ sa za šesť mesiacov znova nezídeme a činím tak v mene Ježiša Krista, nášho Spasiteľa a Vykupiteľa, amen.

Dúfam, že toto budú moje vnučky (a vnukovia) vedieť o Združení pomoci

Julie B. Becková

Generálna prezidentka Združenia pomoci

Od toho dňa ako začalo byť evanjelium znovuzriadzované v tejto dispenzácii, Pán potreboval verné ženy, ktoré by sa zapojili ako Jeho učeníčky.

Prihovárať sa vám na tomto historickom stretnutí je pre mňa výsadou. Byť tu spolu je pre nás požehnaním. Počas mojej služby prezidentky Združenia pomoci som si rozvinula hlbokú lásku k sestrám Združenia pomoci tejto Cirkvi, a Pán rozšíril moje porozumenie toho, aké pocity má ohľadom nás a čo od nás očakáva.

Nazvala som toto poslanstvo: „Dúfam, že toto budú moje vnučky (a vnukovia) vedieť o Združení pomoci.“ Moje najstaršie vnučky usilovne pracujú na Osobnom pokroku a na rozvíjaní návykov a čít spravidlivého ženstva. Čoskoro si spolu so svojimi rovesníčkami prenesú túto zodpovednosť do tohto veľkého celosvetového sesterstva.

Dúfam, že to, čo poviem v tomto poslanstve poskytne im a všetkým, ktorí ho budú počuť alebo čítať, jasné porozumenie toho, čo Pán zamýšľal pre Svoje dcéry, keď bolo zorganizované Združenie pomoci.

Starodávny vzor učeníctva

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že Združenie pomoci je v dnešnej dobe zorganizované podľa vzoru učeníctva, ktorý existoval v dávnej Cirkvi. Keď Spasiteľ zorganizoval v Novozákonnej dobe Svoju Cirkev, ženy boli životne dôležitou súčasťou Jeho poslania.¹ Navštívil Máriu a Martu, dve z Jeho najoddanejších nasledovníčok, v Martinom dome. Ako Ho Marta počúvala a slúžila Mu podľa vtedajších zvykov, pomohol jej rozpoznať, že môže činiť viac než to. Pomohol Márii a Marte porozumieť tomu, že si môžu vybrať „lepší podiel“, ktorý im nikto nevezme.² Táto nežná poznámka slúži ako pozvánka na účasť na Pánovom poslaní. A neskôr v Novom zákone nám Martine silné svedectvo Spasiteľovej božskosti poskytuje určité porozumenie jej viery a učeníctva.³

Keď čítame v Novom zákone ďalej, učíme sa, že apoštoli pokračovali v zakladaní Pánovej Cirkvi. Učíme sa tiež o verných ženách, ktorých učeníctvo prispievalo k rastu Cirkvi. Pavol hovoril o učeníčkach v takých mestách ako Efez⁴ a Filipis⁵. Ale keď sa Pánova Cirkev stratila v odpadlívte, tento vzor učeníctva sa tiež stratil.

Keď Pán začal znovuzriadzovať Svoju Cirkev skrze proroka Josepha Smitha, opäť zahrnul ženy do vzoru učeníctva. Niekoľko mesiacov po tom, ako bola Cirkev oficiálne zorganizovaná Pán zjavil, že Emma Smithová má byť ustanovená ako vedúca a učiteľka v Cirkvi a ako oficiálna pomocníčka pre svojho manžela, proroka.⁶ V jej povolaní pomáhať Pánovi budovať Jeho kráľovstvo jej boli dané pokyny ohľadom toho, ako má rásť vo viere a v osobnej spravodlivosti, ako posilňovať svoju rodinu a svoj domov a ako slúžiť ostatným.

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že od toho dňa ako začalo byť evanjelium znovuzriadzované v tejto dispenzácii, Pán potreboval verné ženy, ktoré by sa zapojili ako Jeho učeníčky.

Jedným príkladom ich pozoruhodného príspevku bola misionárska práca. Veľký rast ranej Cirkvi bol možný vďaka tomu, že verní mužovia boli ochotní opustiť svoje rodiny a odísť na neznáme miesta, a pretrpieť núdzu a utrpenie pri výučbe evanjelia. Avšak, títo mužovia rozumeli tomu, že ich misia by nebola možná bez úplnej viery a spolupráce žien v ich životoch, ktoré sa starali o domácnosť a prácu a zarábali, aby užívali svoju rodinu a misionárov. Sestry sa tiež starali o tisíce obrátených, ktorí sa zhromažďovali v ich komunitách. Boli hlboko oddané novému spôsobu života, pomáhali budovať Pánove kráľovstvo a podieľali sa na Jeho diele spásy.

Spojené s kňazstvom

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že Pán inšpiroval proroka Josepha Smitha, aby zorganizoval ženy v Cirkvi pod kňazstvom podľa vzoru kňazstva⁷ a učil ich, ako získať výsady, požehnanie a dary kňazstva⁸.

Keď bolo Združenie pomoci oficiálne zorganizované, Emma Smithová pokračovala vo svojom povolaní vedúcej. Bola menovaná prezidentkou organizácie, s dvomi radkyňami, ktoré s ňou slúžili v predsedníctve. Toto predsedníctvo nebolo zvolené hlasom ľudu, ako je bežné v organizáciách mimo Cirkvi, ale bolo povolané zjavením, bola mu vyjadrená podpora tými, ktorých viedli a bolo ustanovené kňazskými vedúcimi, aby slúžili vo svojich povolaniach, súc tak povolané Bohom, skrze proroctvo a kladením rúk tými, ktorí majú právomoc⁹. To, že bolo predsedníctvo zorganizované pod kňazstvom mu umožnilo obdržať vedenie od Pána a Jeho proroka na zvláštne dielo. Zorganizovanie Združenia pomoci umožnilo to, aby Pánova zásobáreň talentov, času a zdrojov bola vedená v múdrosti a poriadku.

Oná prvá skupina žien rozumela tomu, že im bola daná právomoc učiť, inšpirovať a organizovať sestry ako učeníčky, aby pomáhali v Pánovom diele spásy. Na svojich prvých stretnutiach sa sestry učili, aké sú hlavné účely Združenia pomoci – rásť vo viere a osobnej spravodlivosti, posilňovať svoje rodiny a domovy a vyhľadávať a slúžiť tým, ktorí sú v núdzi.

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že zorganizovanie Združenia pomoci bolo neoddeliteľnou súčasťou prípravy Svätých na výsady, požehnanie a dary, ktoré môžeme nájsť iba v chráme. Prezident Joseph Fielding Smith učil, že Združenie pomoci je „životne dôležitou súčasťou Božieho kráľovstva na zemi“ a „je navrhnuté a riadené takým spôsobom, že pomáha svojim verným členkám získať večný život v kráľovstve nášho Otca“.¹⁰ Môžeme si predstaviť, akú mali sestry radosť z toho, že boli v obchode Josepha Smitha z červených tehál na oných prvých stretnutiach Združenia pomoci, pozerajúc sa na pahorok, na ktorom sa staval chrám, a prorok ich učil, že „toto je vybraná spoločnosť, oddelená od všetkého zla sveta, vyvolená, cnostná a svätá.“¹¹

Dúfam, že moje vnučky si vážia chrám tak, ako to činili sestry z prvého Združenia pomoci, ktoré verili, že chrámové požehnanie sú veľkou odmenou a významným cieľom každej ženy Svätých neskorších dní. Dúfam, že moje vnučky, rovnako ako sestry raného Združenia pomoci, sa budú každý deň usilovať o to, aby v dostatočnej miere dospeli k tomu, aby uzatvorili a zachovávali posvätné chrámové zmluvy a aby keď pôjdu do chrámu, venovali pozornosť všetkému, čo sa tam hovorí a koná. Skrze požehnanie chrámu budú ozbrojené mocou¹² a požehnané obdržať kľúč poznania Boha¹³. Skrze obrady kňazstva, ktoré sa nachádzajú iba v chrámoch, budú požehnané, aby vyplnili svoje božské, večné zodpovednosti a ony sľúbia, že budú žiť ako oddané učeníčky.

Som vďačná za to, že jedným z Pánových zámerov zorganizovania Združenia pomoci bolo poskytnúť ženám zodpovednosť, aby si navzájom pomáhali pripraviť sa na väčšie požehnania kňazstva, ktoré sa nachádzajú v chrámových obradoch a zmluvách.¹⁴

Útočisko a vplyv celosvetového sesterstva

Dúfam, že moje vnučky porozumejú dôležitosti vplyvu a postavenia veľkého celosvetového sesterstva Združenia pomoci. Od roku 1842 sa Cirkev rozšírila ďaleko za Nauvoo a Združenie pomoci je teraz v 175 krajinách a sestry v ňom rozprávajú viac ako 80 jazykmi. Každý týždeň sú zorganizované nové zbory a pobočky a nové Združenia pomoci sa stávajú súčasťou neustále sa rozširujúceho sesterstva, ktoré sa rozprestiera naprieč kontinentami.¹⁵ Keď bolo Združenie pomoci relatívne malé počtom a bolo zorganizované hlavne v Utahu, jeho vedúce sa mohli zamerať viac na organizáciu a učeníctvo v miestnych sociálnych programoch a vzájomne prepojenej práci útechy. Rozvíjali domáce práce a uskutočňovali projekty na stavbu nemocníc a sýpok. Tieto snahy raného Združenia pomoci pomohli zaviesť vzory učeníctva, ktoré sú dnes používané v celosvetovom rozsahu. Ako Cirkev rastie, Združenie pomoci je teraz schopné vyplniť svoj účel v každom zbore a v každej pobočke, v každom kole a okrsku a je schopné sa prispôbiť stále sa meniacemu svetu.

Sestry zo Združenia pomoci po celom svete každý deň zakúšajú celú škálu výziev a skúseností smrteľnosti. Ženy a ich rodiny v dnešnej dobe čelia vo svojich životoch nepochopiteľným výzvam, duševným, fyzickým a duchovným chorobám, nehodám a smrti. Niektoré sestry sú sužované osamotenosťou a sklamaním, pretože nemajú svoje vlastné rodiny, a ostatné sužujú následky nešťastných rozhodnutí členov ich rodiny. Niektoré sú sužované vojnou, hladom či prírodnými katastrofami a iné sú pod tlakom závislosti, nezamestnanosti či nedostatočného vzdelania a praxe. Všetky tieto ťažkosti majú potenciál oslabiť vieru a odčerpať jednotlivcom i rodinám sily. Jedným z Pánových zámerov, prečo zorganizoval sestry do učeníctva bolo poskytnúť útechu, ktorá by ich pozdvihla nad všetko, čo bráni šťastiu a pokroku ženy.¹⁶ V každom zbore a v každej pobočke existuje Združenie pomoci so sestrami, ktoré sa usilujú o zjavenie a obdržia ho, a radi sa s vedúcimi kňazstva, aby sa navzájom posilnili, a pracujú na riešeníach, ktoré sa dajú použiť v ich vlastných domovoch a komunitách.

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že prostredníctvom Združenia pomoci sa ich učeníctvo rozvíja a ony sú spolu s ostatnými zapojené do toho druhu impozantného a úchvatného diela, ktoré konal Spasiteľ. Toto dielo, ktoré sestry tejto Cirkvi vykonávajú v našej dobe nikdy nebolo pre Pána malé svojím rozsahom či nedôležité. Skrze svoju vernosť môžu pocítiť Jeho súhlas a byť požehnané spoločnosťou Jeho Ducha.

Moje vnučky by mali tiež vedieť, že sesterstvo Združenia pomoci môže poskytnúť bezpečné miesto, útočisko a ochranu.¹⁷ Ako sa naša doba stáva neustále ťažšou, verné sestry Združenia pomoci sa zjednotia, aby ochránili domovy Sionu pred prenikavým hlasom sveta a bezohľadným a provokatívnym vplyvom protivníka. A skrze Združenie pomoci sa budú učiť a budú posilnené, a vplyv spravodlivých žien môže požehnať mnoho viac detí nášho Otca.

Učeníctvo pozornej starostlivosti a služby

Dúfam, že moje vnučky porozumejú tomu, že navštevujúce učenie je vyjadrením ich učeníctva a príznačným spôsobom, ako si čtiť svoje zmluvy. Tento prvok nášho učeníctva by mal byť

dôvernou pripomienkou služby nášho Spasiteľa. V raných dňoch Združenia pomoci obdržal navštevujúci výbor v každom zbore úlohu stanoviť a vybrať príspevky, ktoré boli odovzdané tým, ktorí boli v núdzi. Ako roky ubiehali, sestry a vedúce Združenia pomoci boli vyučované krok za krokom a ich schopnosť dohliadať na druhých sa zdokonaľovala. Bola to doba, kedy sa sestry viac zameriavali na to, aby vykonali návštevy, odučili lekcie a zanechali odkaz, keď sa zastavili v domovoch sestier, ktoré nezastihli doma. Tieto postupy pomohli sestrám naučiť sa vzory pozornej starostlivosti. Práve tak ako sa ľudia v časoch Mojžiša sústredili na dodržiavanie dlhého zoznamu pravidiel, sestry Združenia pomoci boli v tých časoch vo svojej túžbe porozumieť tomu, ako sa navzájom posilniť zavalené množstvom písaných i nepísaných pravidiel.

S takou veľkou potrebou útechy a pomoci, ktoré sú potrebné v životoch sestier a ich rodín v dnešnej dobe potrebuje Nebeský Otec, aby sme nasledovali vyššiu cestu a preukázali naše učeníctvo úprimnou starostlivosťou o Jeho deti. Vedúce sa teraz učia, majú na mysli tento dôležitý zámer, aby požadovali správy o duchovnom a časnom blahu sestier a ich rodín a o poskytnutej službe.¹⁸ Navštevujúce učiteľky majú teraz zodpovednosť úprimne spoznať a milovať každú sestru, pomôcť jej posilniť jej vieru a poskytnúť jej službu.¹⁹

Ako oddané Spasiteľove učeníčky sa zdokonaľujeme vo svojej schopnosti činiť veci, ktoré by činil On, ak by tu bol. Vieme, že je to práve naša starostlivosť, ktorú On oceňuje, a tak sa snažíme viac sústrediť na starostlivosť o sestry, než na vyplňanie zoznamov vecí, čo máme urobiť. Pravá služba je meraná hĺbkou našej pravej lásky, a nie dokonalosťou našich štatistík. Ak sestry, ktoré navštevujeme môžu povedať: „Moja navštevujúca učiteľka mi pomáha duchovne rásť“ a „Viem, že moja navštevujúca učiteľka sa úžasne stará o mňa a o moju rodinu“ či „Ak mám problémy, viem, že moja navštevujúca učiteľka mi s nimi pomôže, bez toho, aby som ju o to prosila“, vtedy môžeme vedieť, že naša služba ako navštevujúcich učiteliek je úspešná. Vedúce, ktoré rozumejú dôležitosti služby druhým sa budú spolu radíť, aby usilovali o zjavenie ako povzniesť navštevujúce učiteľky a ako zorganizovať a uskutočniť inšpirovanú službu, a obdržali ho.

Navštevujúce učenie je navyše akousi predĺženou rukou biskupovej zodpovednosti starať sa o Pánove stádo. Biskup a prezidentka Združenia pomoci potrebujú inšpirovanú službu navštevujúcich učiteliek, ktoré im pomáhajú naplniť ich zodpovednosti. Prostredníctvom služby navštevujúcich učiteliek môže byť prezidentka Združenia pomoci upovedomená o blahu každej sestry v zbore a môže podať správu o ich blahu, keď ich navštívi spolu s biskupom.

Prezident Thomas S. Monson nás učil, že „keď sa usilujeme s nepochybujúcou vierou vyplniť zodpovednosti, ktoré nám boli dané, keď sa usilujeme o inšpiráciu Všemohúceho pri vykonávaní našich zodpovedností, môžeme dosiahnuť zázračné výsledky.“²⁰ Dúfam, že moje vnučky budú súčasťou zázrakov, keď budú pomáhať pri tom, aby sa navštevujúce učenie stalo vzorom učeníctva, ktorý Pán rozpozná, keď opäť príde.

Napĺňanie zámerov Združenia pomoci

Tieto a iné základné učenia ohľadom Združenia pomoci sú teraz dostupné pre moje vnučky a môžu ich študovať v príručke *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (Dcéry v Mojom kráľovstve: História a dielo Združenia pomoci). Táto kniha obsahuje záznam odkazu Združenia pomoci a žien tejto Cirkvi. Zjednotí sestry na celom svete a pomôže

im žiť v súlade so zámermi Združenia pomoci a s výsadami a vzormi učeníctva. Je to svedok najdôležitejšej úlohy ženy v pláne šťastia nášho Otca a poskytuje nemenné kritérium toho, čomu veríme, čo činíme a čo budeme brániť. Prvé predsedníctvo nás povzbudzuje, aby sme túto knihu študovali a dovolili, aby jej nadčasové pravdy a inšpirujúce príklady ovplyvnili naše životy.²¹

Prezident Joseph F. Smith, majúc poznanie, že organizácia Združenia pomoci bola božsky zorganizovaná, povedal sestrám: „Je na vás, aby ste viedli svet a najmä viedli ženy sveta. ...Ste hlava, a nie chvost,“ povedal.²² Ako sa blíži čas Pánovho návratu, dúfam, že sa moje vnučky stanú silnými, vernými ženami, ktoré budú vo svojich životoch používať zásady a vzory Združenia pomoci. Dúfam, že keď sa Združenie pomoci stane spôsobom ich života, budú slúžiť v jednote s ostatnými, aby naplnili jeho božské zámery. Mám svedectvo o pravdivosti znovuzriadenej Cirkvi Ježiša Krista a som vdáčna za vzor učeníctva, ktorý bol znovuzriadený, keď Pán inšpiroval proroka Josepha Smitha, aby zorganizoval Združenie pomoci. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. Pozri Lukáš 10:38 – 42.
3. Pozri Ján 11:20 – 27.
4. Pozri Skutky 18:24 – 26; Rímskym 16:3 – 5.
5. Pozri Filipským 4:1 – 4.
6. Pozri NaZ 25.
7. Joseph Smith, v *Daughters in My Kingdom*, 12.
8. Joseph Smith, v *History of the Church*, 4:602.
9. Články viery 1:5.
10. Joseph Fielding Smith, v *Daughters in My Kingdom*, 97.
11. Joseph Smith, v *Daughters in My Kingdom*, 15.
12. Pozri NaZ 109:22; pozri tiež Sheri L. Dewová, in *Daughters in My Kingdom*, 128.
13. Pozri NaZ 84:19; pozri tiež Ezra Taft Benson, v *Daughters in My Kingdom*, 129.
14. *Daughters in My Kingdom*, 131.
15. Boyd K. Packer, v *Daughters in My Kingdom*, 99.
16. John A. Widtsoe, v *Daughters in My Kingdom*, 25.
17. Pozri *Daughters in My Kingdom*, 86 – 87.
18. Pozri *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.4.
19. *Handbook 2*, 9.5.1.
20. Thomas S. Monson, v *Daughters in My Kingdom*, 91.
21. Prvé predsedníctvo, v *Daughters in My Kingdom*, ix.
22. Joseph F. Smith, v *Daughters in My Kingdom*, 66.

Pravá láska nikdy neprestane

Silvia H. Allredová

Prvá radkyňa v generálnom predsedníctve Združenia pomoci

Aby všetky ženy v Cirkvi úpenlivo žiadali o túžbu byť naplnené darom pravej lásky, čistej lásky Kristovej.

Nedávne sme spolu s mojím manželom navštívili mesto Nauvoo v Illinois. Kým sme tam boli, sedeli sme v hornej miestnosti obchodu z červených tehál, kde mal prorok Joseph Smith svoj úrad a obchod. Dychtivo sme počúvali sprievodkyňu, ktorá nám opísala niektoré historické udalosti znovuzriadenia, ktoré sa tam udiali.

Moje myšlienky sa obrátili k Združeniu pomoci a k niektorým učeniám, ktoré sestry Združenia pomoci v tejto miestnosti obdržali od proroka Josepha. Tieto učenia sa stali základnými zásadami, na ktorých je Združenie pomoci vybudované. Zámery ako zvýšiť vieru, posilniť rodiny v Sione a vyhľadávať tých, ktorí sú v núdzi a pomáhať im, boli zavedené na počiatku. Vždy boli v súlade s učeníami našich prorokov.

Na jednom z týchto prvých stretnutí citoval prorok Joseph z Pavlových listov Korintským. Pavol sa vo svojej mocnej reči o pravej láske zmienil o viere, nádeji a pravej láske, a ukončil to: „Ale najväčšia z nich je láska.“¹

Opisuje vlastnosti, ktoré stelesňuje pravá láska. Povedal:

„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva;
... nie je sebecká, nerozčuluje sa, nezmýšľa zle,
neraduje sa z neprávosti, ale teší sa s pravdou;
všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí.

Láska nikdy neprestane.“²

Keď prorok Joseph hovoril k sestrám, povedal: „Nebud'te obmedzené vo vašich názoroch, pokiaľ ide o cnosti vašich blížnych. ... Ak [máte] radi Ježiša, musia sa vaše duše rozletieť k ostatným. ... Keď rastie vaša nevinnosť a cnosť, keď rastie vaša dobrota, nech sa vaše srdce rozšíri – nech sa rozletí k ostatným – musíte byť veľmi trpezlivé a znášať chyby a omyly ľudstva. Aké vzácne sú duše ľudí!“³

Prehlásenie z písíem: „Láska nikdy neprestane“, sa stalo mottom Združenia pomoci kvôli tomu, že obsahuje tieto učenia a zodpovednosť, ktorú prorok Joseph Smith udelil sestrám Združenia pomoci, aby „utešovali núdznych“ a „zachraňovali duše“.⁴

Tieto základné zásady boli plne prijaté sestrami Združenia pomoci na celom svete, lebo toto je podstata diela Združenia pomoci.

Čo je pravá láska? Ako získame pravú lásku?

Prorok Mormon definuje pravú lásku ako čistú lásku Kristovu⁵, kým Pavol učí, že pravá láska „je spojivom dokonalosti“⁶ a Nefi nám pripomína, že Pán Boh dal prikázanie, že všetci ľudia majú mať pravú lásku, ktorá to pravá láska je láska⁷.

Keď sa zamýšľame nad Pavlovým opisom pravej lásky, učíme sa, že pravá láska nie je len jednoduchý skutok alebo niečo, čo dávame, ale je to stav bytia, stav srdca, láskavé pocity, ktoré sprevádzajú skutky lásky.

Mormon tiež učí, že pravá láska je udelená Pánovým pravým učeníkom a že pravá láska prečisťuje tých, ktorí ju majú.⁸ Okrem toho sa učíme, že pravá láska je božský dar, o ktorý sa musíme usilovať a modliť sa oň. Aby sme zdedili celestiálne kráľovstvo, musíme mať vo svojom srdci pravú lásku.⁹

Keď rozumieme tomu, že Pán nás žiada, aby sme sa odeli putom pravej lásky¹⁰, musíme zistiť, aké vlastnosti nám pomôžu rozvinúť pravú lásku.

V prvom rade musíme mať túžbu rásť v pravej láske a byť viac podobní Kristovi.

Ďalším krokom je modlitba. Mormon nás nabáda, aby sme sa modlili k Otcovi so všetkou silou srdca, aby sme mohli byť naplnení touto láskou. Táto božská láska je pravá láska, a keď sme naplnení takouto láskou, budeme ako On¹¹.

Každodenné čítanie písíem môže priblížiť našu myseľ k Spasiteľovi a zatúžime byť viac ako On.

Vo svojej kancelárii som si zavesila obraz od Minervy Teichertovej *Záchrana stratenej ovečky*. Znázorňuje Spasiteľa, ktorý stojí medzi Svojimi ovcami a vo Svojom náručí nežne drží malú ovečku. Pomáha mi to zamýšľať sa nad Jeho naliehavou prosbou: „Pas moje ovečky!“¹², čo podľa mňa znamená slúžiť všetkým, ktorí sú vo vašej blízkosti a venovať zvláštnu pozornosť tým, ktorí sú v núdzi.

Spasiteľ je dokonalý príklad toho, ako rozvíjať pravú lásku. Počas Svojej služby v smrteľnosti preukazoval súcit s hladnými, s hriešnikmi, s tými, ktorí trpia a s chorými. Slúžil chudobným i bohatým; ženám, deťom i mužom; rodine, priateľom i cudzincom. Odpustil Svojim žalobcom a trpel a zomrel za celé ľudstvo.

Aj prorok Joseph Smith počas svojho života preukazoval pravú lásku, keď rozvíjal bratskú lásku a vážil si druhých. Bol dobre známy svojou dobrosrdečnosťou, sympatiami, súcitom a záujmom o tých, ktorí boli v jeho blízkosti.

Sme dnes požehnaní tým, že máme proroka, ktorý je stelesnením pravej lásky. Prezident Thomas S. Monson je príkladom pre nás i pre svet. Je odetý do plášťa pravej lásky. Je láskavý, súcitný a veľkorysý, je to pravý služobník Pána Ježiša Krista.

Prezident Monson učí: „Pravá láska je mať trpezlivosť s niekým, kto nás sklamal. Znamená to odolávať nutkaniu ľahko sa uraziť. Znamená to akceptovať slabosti a nedokonalosti. Znamená to akceptovať ľudí takých, akí naozaj sú. Znamená to hľadiť na viac, než len na fyzický vzhľad, hľadiť na vlastnosti, ktoré s časom neochabujú. Znamená to odolávať nutkaniu rozdeľovať druhých do kategórií.“¹³

Keď máme pravú lásku, sme ochotné slúžiť druhým a pomáhať im, keď nám to nevyhovuje a bez toho, aby sme očakávali uznanie či odmenu. Neočakávame, že budeme povolané pomáhať, pretože pravá láska je prirodzenou črtou našej povahy. Keď sa rozhodneme byť láskavé, starostlivé, veľkorysé, trpezlivé, prijímajúce, odpúšťajúce, prístupné ku všetkým a nesebecké, zistíme, že sme naplnené pravou láskou.

Združenie pomoci poskytuje nespočetné spôsoby, ako slúžiť ostatným. Jedným z najdôležitejších spôsobov, ktorým si precvičujeme pravú lásku je navštevujúce učenie. Skrze efektívne navštevujúce učenie máme mnoho príležitostí milovať, pomáhať a slúžiť druhým. Tým, že prejavujeme pravú lásku, alebo lásku, očisťuje a posväcuje to našu dušu a pomáha nám to byť viac ako Spasiteľ.

Žasnem, keď som svedkom nespočetných skutkov pravej lásky, ktoré sú denne preukazované navštevujúcimi učiteľkami po celom svete, ktoré nesebecky poskytujú službu, aby naplnili potreby jednotlivých sestier a ich rodín. Týmto verným navštevujúcim učiteľkám hovorím: „Keď pomáhate, staráte sa, pozdvihujete, utešujete, počúvate, povzbudzujete, vyživujete, učíte a posilňujete sestry, o ktoré sa staráte, skrze tieto malé skutky pravej lásky nasledujete Spasiteľa a konáte ako nástroje v Jeho rukách.“ Chcem sa s vami podeliť o stručné príklady takejto služby.

Rosa trpí vysilujúcou cukrovkou a inými chorobami. Vstúpila do Cirkvi pred niekoľkými rokmi. Je slobodnou matkou dospelujúceho syna. Často musí byť na niekoľko dní hospitalizovaná. Jej láskavé navštevujúce učiteľky ju nielenže odvezú do nemocnice, ale ju aj navštevujú a utešujú, a tiež sa starajú o jej syna doma i v škole. Jej navštevujúce učiteľky slúžia ako jej priatelia i rodina.

Kathy po niekoľkých návštevách u jednej sestry zistila, že táto sestra nevie čítať, ale že sa to chce naučiť. Kathy jej ponúkla pomoc, hoci vedela, že si to bude vyžadovať čas, trpezlivosť a vytrvalosť.

Emily je mladá žena, ktorá hľadala pravdu. Jej manžel, Michael, sa príliš nezaujímal o náboženstvo. Keď Emily ochorela a strávila nejaký čas v nemocnici, Cali, sestra zo Združenia pomoci, ktorá bola tiež jej susedkou, jej navarila, postarala sa o jej diéta, upratala dom a zariadila, aby Emily dostala kňazské požehnanie. Tieto skutky pravej lásky obmäkčili Michaelove srdce. Rozhodol sa prísť na zhromaždenie a stretnúť sa s misionármi. Emily a Michael boli nedávno pokrstení.

„Láska nikdy neprestane. ... je dobrotivá, ... nie je sebecká, ... všetko znáša, všetko pretrpí.“¹⁴

Prezident Henry B. Eyring povedal: „História Združenia pomoci je naplnená výpočtom práve takýchto nevšedných činov nesebeckej služby. ... Toto Združenie je zložené zo žien, ktorých pocity pravej lásky vyvierajú zo srdca zmenených tým, že sa kvalifikovali k uzatvoreniu zmlúv, ktoré ponúka jedine Pánova pravá Cirkev a dodržiavajú ich. Ich pocity pravej lásky prichádzajú od Neho skrze Jeho uzmiernenie. Ich činy pravej lásky sú vedené Jeho príkladom a prichádzajú z vďaky za Jeho neobmedzený dar milosrdenstva a skrze Ducha Svätého, ktorého On posielala za spoločníka pre Svoje služobnice v ich misii milosrdenstva. Práve preto boli a sú schopné docieľiť a konať neobyčajné veci pre druhých a nachádzať radosť, dokonca aj keď ich vlastné potreby nie sú uspokojené.“¹⁵

Poskytovanie služby a prejavovanie pravej lásky druhým nám pomáha prekonať naše vlastné problémy, ktoré už pre nás nebudú predstavovať takú výzvu.

Teraz sa vrátim k tomu, čo prorok Joseph učil sestry v oných raných dňoch znovuzriadenia. Naliehavo žiadajúc o prejavovanie pravej lásky a zhovievavosti, povedal: „Ak vyplníte tieto zásady, aká veľká a úžasná len bude vaša odmena v celestiálnom kráľovstve! Ak žijete tak, aby ste dosiahli svoje výsady, anjeli nemôžu odolať, a stanú sa vašimi spoločníkmi.“¹⁶

Aj dnes je to také isté, ako v tých raných dňoch v Nauvoo, kedy sestry išli a vyhľadávali, a pomáhali tým, ktorí boli v núdzi. Sestry v kráľovstve sú silnými piliermi duchovnej sily, súcitnej služby a oddanosti. Zasvätené navštevujúce učiteľky sa navzájom navštevujú a starajú sa jedna o druhú. Nasledujú Spasiteľov príklad a činia tak, ako činil On.

Všetky ženy v Združení pomoci môžu byť naplnené láskou a poznaním, že ich malé skutky pravej lásky majú uzdravujúcu moc pre ostatných i pre ne samé. S istotou spoznávajú, že pravá láska je čistá láska Kristova a že nikdy neprestane.

Keď čítate históriu Združenia pomoci, bude to pre vás inšpiráciou na to, aby ste zistili, že táto dôležitá zásada evanjelia je votkaná do celej knihy.

Chcem skončiť s výzvou, aby všetky ženy v Cirkvi úpenlivo žiadali o túžbu byť naplnené darom pravej lásky, čistej lásky Kristovej. Používajte všetky svoje zdroje na to, aby ste činili dobro, priniesli útechu a spásu tým, ktorí sú vo vašej blízkosti, vrátane vašej vlastnej rodiny. Pán bude korunovať vaše úsilie úspechom.

Kiež nás naše poznanie veľkej lásky, ktorú k nám majú Otec a Syn, a naša viera v uzmierenie a vďačnosť zaň pohnú k tomu, aby sme rozvíjali a preukazovali pravú lásku všetkým, ktorí sú v našej blízkosti. To je mojou modlitbou, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. 1. Korinským 13:13.
2. 1. Korinským 13:4 – 8.
3. Joseph Smith, v *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society (2011)*, 23.
4. Joseph Smith, v *Daughters in My Kingdom*, 17.
5. Pozri Moroni 7:47.
6. Kolosenským 3:14.
7. Pozri 2. Nefi 26:30.
8. Pozri Moroni 7:48.
9. Pozri Eter 12:34; Moroni 10:21.
10. Pozri NaZ 88:125.
11. Pozri Moroni 7:48.
12. Pozri Ján 21:16 – 17.
13. Thomas S. Monson, „Pravá láska nikdy neprestane“, *Generálna konferencia október 2010*.
14. 1. Korinským 13:4, 5, 7, 8.
15. Henry B. Eyring, „Trvalé dedičstvo Združenia pomoci“, *Generálna konferencia október 2009*, 152.
16. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith (2007)*, 454.

Primknúť sa k zmluvám

Barbara Thompsonová

Druhá radkyňa v generálnom predsedníctve Združenia pomoci

Ak máme vieru v Krista a primkneme k našim zmluvám, obdržíme radosť, o ktorej sa hovorí vo svätých písmach a ktorá bola zaslúbená našimi prorokmi neskorších dní.

Pozdvihni srdce svoje a raduj sa, a primkni sa k zmluvám, ktoré si učinila.¹ Tento verš nemôžem čítať bez toho, aby som cítila radosť. Moje srdce sa raduje, keď premýšľam nad zaslúbeniami a mnohými požehnaniami, ktoré boli súčasťou môjho života popritom ako som sa snažila primknúť sa k zmluvám, ktoré som učinila so svojím Nebeským Otcem.

Pretože obaja moji rodičia zomreli, bolo nevyhnutné, aby sa ich dom upratal a pripravil na predaj. Počas týchto pár minulých mesiacov, kedy sme ja a moji súrodenci upratovali a triedili veci v rodičovskom dome, našli sme rodinnú históriu a mnoho dôležitých papierov a dokumentov. Bolo fascinujúce čítať niečo z osobnej histórie a patriarchálnych požehnaní mojich rodičov a starých rodičov. Pripomenula som si zmluvy, ktoré uzatvorili a dodržiavali.

Moja stará matka Ellen Hanks Rymerová bola v roku 1912 mladou mamičkou, keď obdržala svoje patriarchálne požehnanie. Keď čítam jej požehnanie, vystupujú tieto riadky zo stránky a zostávajú v mojej mysli: „Bola si vyvolená pred založením zeme a si vyvoleným duchom, ktorý mal prísť v týchto dňoch. ... Tvoje svedectvo bude pozdvihnuté a budeš schopná svedčiť. ... Ničiteľ sa ťa pokúša zničiť, ale ak budeš ochotná primknúť sa k svojmu Bohu, on [Ničiteľ] nebude mať moc ťa zraniť. Skrze svoju vernosť budeš mať veľkú moc a ničiteľ pred tebou utečie pre tvoju spravodlivosť. ... Keď hodina strachu a skúšok príde na teba, ak sa v skrytosti uchýliš k modlitbe, tvoje srdce bude upokojené a prekážky odňaté.“²

Mojej starej matke bolo prisľúbené, že ak bude dodržiavať svoje zmluvy a zostane blízko Boha, Satan nad ňou nebude mať moc. Nájde útechu a pomoc vo svojich skúškach. Tieto zaslúbenia sa v jej živote naplnili.

Dnes by som chcela hovoriť (1) o dôležitosti primknutia sa k zmluvám a (2) o radosi a ochrane, ktorá prichádza z toho, že dodržiavame naše zmluvy.

Niektoré príklady, ktoré použijem pochádzajú z knihy (Dcéry v mojom kráľovstve: História a dielo Združenia pomoci) *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*. Táto kniha je preplnená príkladmi žien, ktoré našli obrovské šťastie v dodržiavaní zmlúv.

Dôležitosť primknutia sa k zmluvám

Bible Dictionary nám hovorí, že zmluva je dohoda učená medzi Bohom a človekom. „Boh vo Svojej dobrosrdečnosti stanovil podmienky, ktoré človek prijíma. ... Evanjelium je zostavené tak, aby tieto zásady a obrady boli obdržované skrze zmluvy kladúc tak druhú stranu pod veľký záväzok a zodpovednosť čítať si onú zmluvu.“³ V spojení „primknúť sa k zmluvám“ slovo *primknúť* znamená „silno a blízko prilnúť“ k niečomu.⁴

V písmach sa učíme o mužoch a ženách, ktorí uzatvorili zmluvy s Bohom. Boh dal inštrukcie ohľadom toho, čo robiť pre to, aby sa oné zmluvy ctili, a potom ako boli oné zmluvy dodržané, nasledovali prisľúbené požehnania.

Napríklad, skrze obrad krstu uzatvárame zmluvu s naším Nebeským Otcom. Pripravujeme sa na krst tým, že máme vieru v Pána Ježiša Krista, činíme pokánie zo svojich hriechov a sme ochotní vziať na seba meno Krista. Činíme záväzok dodržiavať prikázanie Božie a vždy pamätať na Spasiteľa. Činíme zmluvu „niesť si navzájom svoje bremená, aby mohli byť ľahké“. A naznačujeme, že sme ochotní truchliť s truchliacimi a utešovať tých, ktorí utešiť potrebujú.⁵

Vo svätých chrámoch získavame ďalšie obrady a uzatvárame ďalšie zmluvy. V raných dňoch znovuzriadenia prorok Joseph Smith veľmi túžil po tom, aby Svätí obdržali prisľúbené požehnania chrámu. Pán povedal: Nech je tento dom postavený Jeho menu, aby On v ňom mohol Svojim ľuďom zjavovať Svoje obrady.⁶

„Jedným z Pánových zámerov pri zorganizovaní Združenia pomoci bolo pripraviť Svoje dcéry na väčšie požehnania kňazstva nachádzajúce sa v obradoch a zmluvách chrámu. ... Sestry v Nauvoo očakávali dokončenie chrámu s veľkým nadšením, lebo vedeli, ako prorok Joseph Smith prisľúbil Mercy Fielding Thompsonovej, že obdarovanie ich vynesie von z temnoty na úžasné svetlo.“⁷

Viac ako 5 000 Svätých zaplavilo chrám v Nauvoo po jeho zasvätení, aby mohli obdržať obdarovanie a pečatiace obrady predtým ako sa vydajú na svoju cestu“ do údolia Salt Lake.⁸ Prezident Brigham Young a mnohí vedúci Cirkvi, a chrámoví pracovníci trávili svoj čas dňom a nocou slúžiac v chráme preto, aby táto dôležitá práca mohla byť pre Svätých vykonaná.

Naše zmluvy nás podporujú, či už v dobrých alebo v ťažkých časoch. Prezident Boyd K. Packer nám pripomína, že „sme ľuďmi zmluvy. Prisľúbili sme, že dáme zo svojich zdrojov čas, peniaze a talenty – všetko čím sme a všetko čo máme – na potreby kráľovstva Božieho na zemi. Jednoducho vyjadrené, sľubujeme činiť dobro. Sme ľuďmi zmluvy a chrám je stredobodom našich zmlúv. Je zdrojom zmluvy.“⁹

Písma nám pripomínajú: A toto bude našou zmluvou – že budeme kráčať vo všetkých obradoch Pána.¹⁰

Keď sa primkneme k našim zmluvám, obdržíme veľké požehnania.

Radosť a ochrana prichádza z dodržiavania našich zmlúv

V Knihe Mormonovej čítame kázanie kráľa Benjamína. Učil ľudí o Ježišovi Kristovi, že príde na zem a vytrpí všetky možné druhy utrpení. Učil ľudí, že Kristus odčiní hriechy ľudstva a že Jeho meno bude tým jediným menom, ktorým človek získa spásu.¹¹

Potom ako si vypočuli oné prekrásne učenia, ľudia sa pokorili a z celého srdca si priali, aby boli oslobodení od hriechu a boli očistení. Činili pokánie a vyznali svoju vieru v Ježiša Krista. Učinili zmluvy s Bohom, že budú dodržiavať Jeho prikázania¹².

Zostúpil na nich Duch Pána a oni boli naplnení radosťou, obdržiac odpustenie hriechov svojich, a majú pokoj svedomia pre nesmiernu vieru, ktorú mali v Ježiša Krista.¹³

Ďalším príkladom je radosť, ktorá prichádza skrze vernosť v dodržiavaní prikázaní Božích a z delenia sa o Jeho evanjelium s druhými, ako to predviedol Ammon. Ammon a jeho bratia boli nástrojom pri pomáhaní tisíckam ľudí prísť ku Kristovi. Tu sú niektoré slová, ktoré Ammon použil, aby popísal svoje pocity, keď bolo tak mnoho ľudí pokrstených a učinilo zmluvy s Bohom:

Aký veľký dôvod máme radovať sa.¹⁴

Radosť moja je úplná, áno, srdce moje prekypuje radosťou a ja sa budem radovať z Boha svojho.¹⁵

Nemôžem povedať ani najmenšiu časť toho, čo cítim.¹⁶

| v25

Nikdy neboli ľudia, ktorí by mali tak veľký dôvod k radosti ako my.¹⁷

Uzatváranie a dodržiavanie posvätných zmlúv nám umožňuje mať Ducha Svätého. Tento Duch je tým, ktorý naplní vašu dušu radosťou.¹⁸

Druhá svetová vojna spôsobila, že po celom svete trpelo mnoho ľudí. Svätí v Nemecku podstúpili mnoho skúšok. Vernou prezidentkou Združenia pomoci v Stuttgarte v Nemecku bola sestra Maria Speidelová. Keď opisovala ich skúšky, povedala: „Naša dôvera v Pána a naše svedectvo o Kristovi bolo naším pilierom sily. ... S radosťou sme spievali piesne Sionu a vložili sme svoju dôveru v Pána. Spôsobil, že všetky veci boli lepšie.“¹⁹

A znova, ako členovia dodržiavali svoje zmluvy, pociťovali radosť aj pri tom ako čelili obrovským výzvam.

Sarah Richová bola spravodlivá žena žijúca v Nauvoo, ktorá bola povolaná slúžiť v chráme predtým ako boli Svätí vyhnaní z mesta. Tu sú jej slová o požehnaniach chrámových zmlúv: „V chráme Pána, sme obdržali mnohé požehnania, ktoré nám spôsobovali radosť a útechu vo všetkom súžení, ktoré sme podstúpili, toto nám dodávalo vieru v Boha, vediac, že On nás bude viesť a podporovať na tejto nepoznanej ceste, ktorá bola pred nami.“²⁰

Predtým Svätí dokončili chrám v Kirtlande a mnohí sa zúčastnili na zasvätení. Po zasvätení bol chrám prijatý Pánom. Pán im povedal aby sa veľmi radovali z následkov požehnaní, ktoré budú vyliate ... na hlavy [Jeho] ľudu.²¹

Ako sa buduje viac a viac svätých chrámov po celom svete, videla som požehnania, ktoré prichádzajú do životov členov. V roku 2008 som bola svedkom radosti na tvárach páru z Ukrajiny, keď mi hovorili o tom, ako idú do Freibergu v Nemecku, aby obdržali svoje chrámové obrady. Cesta do chrámu pre týchto oddaných členov trvala 27 hodín autobusom tam a 27 hodín späť, nemohli tam teda chodiť často. Boli nadšení z toho, že chrám v Kyjeve na Ukrajine bude čoskoro dokončený a že budú môcť do neho chodiť častejšie. Ten chrám je dnes už otvorený a tisícky sa tešia z jeho požehnaní.

Pri čítaní osobnej histórie mojej starej matky som sa dozvedela o jej veľkej radosti z jej zmlúv. Veľmi rada chodila do chrámu a vykonávala obrady za tisícky tých, ktorí zomreli. Bolo to jej životné poslanie. Slúžila ako chrámová pracovníčka viac ako 20 rokov v chráme Manti v Utahu. Písala o tom, že zažila mnohé zázračné uzdravenia pri tom, ako vychovávala svoje deti a slúžila druhým tým, že vykonávala za nich prácu v chráme. Ako jej vnúčatá, ak by sme vedeli čokoľvek o starej mame Rymerovej, bolo by to to, že to bola spravodlivá žena, ktorá dodržiavala svoje zmluvy a chcela od nás to isté. Keď sa ľudia budú predierať našim majetkom po tom, čo zomrieme, nájdeme dôkaz toho, že sme dodržiavali naše zmluvy?

Náš milovaný prorok, prezident Thomas S. Monson, na minulej Generálnej konferencii povedal: „Keď budeme chodiť vy a aj ja do týchto svätých Božích domov, keď budeme pamätať na zmluvy, ktoré sme tam uzavreli, budeme schopní zvládnuť každú skúšku a prekonať každé pokušenie. V týchto posvätných svätyniach nájdeme pokoj a budeme osviezení a posilnení.“²²

Raz a znova: Pozdvihni srdce svoje a raduj sa a primkni sa k zmluvám, ktoré si učinila.²³ Dodržiavanie zmlúv je skutočným šťastím a radosťou. Je útechou a pokojom. Je ochranou pred zlom sveta. Dodržiavanie našich zmlúv nám pomôže v časoch skúšok.

Svedčím vám, že ak máme vieru v Krista a primkneme sa k našim zmluvám, obdržíme radosť, o ktorej sa hovorí v svätých písmach a ktorá bola zasľúbená našimi prorokmi neskorších dní.

Drahé sestry, mám vás rada a dúfam, že zakúsíte túto veľkú radosť vo svojich vlastných životoch. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 25:13.
2. Patriarchálne požehnanie dané Walterom E. Hanksom, 25. októbra 1912, v Lyman, Wayne County, Utah.
3. Bible Dictionary, „Covenant“ (Zmluva).
4. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. vydanie. (2003), „cleave“.
5. Pozri Mosiáš 18:8 – 9; pozri tiež Thomas S. Monson, „Čo môžem dnes pre niekoho urobiť?“ *Generálna konferencia október 2009, Slovak*.
6. Pozri NaZ 124:40.
7. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 131 – 132.
8. *Daughters in My Kingdom*, 29.
9. Boyd K. Packer, *Svätý chrám* (1980), 170.
10. Pozri NaZ 136:4.
11. Pozri Mosiáš 3:5 – 18.
12. Pozri Mosiáš 4:2.
13. Pozri Mosiáš 4:3.
14. Pozri Alma 26:1.
15. Pozri Alma 26:11.
16. Pozri Alma 26:16.

17. Pozri Alma 26:35.
18. Pozri NaZ 11:13.
19. *Daughters in My Kingdom*, 76.
20. *Daughters in My Kingdom*, 30.
21. Pozri NaZ 110:9 – 10.
22. Thomas S. Monson, „Svätý chrám – maják svetu“, *Generálna konferencia apríl 2011*, Slovak.
23. Pozri NaZ 25:13.

Nezábudka

Prezident Dieter F. Uchtdorf

Druhý radca v Prvom predsedníctve

Je mojou modlitbou a požehnaním pre vás, aby ste nikdy nezabudli na to, že ste skutočne vzácne dcéry v Božom kráľovstve.

Moje drahé sestry, aká to radosť byť tu dnes s vami. Vždy sa teším na túto výročnú generálnu konferenciu Združenia pomoci a posolstvá, ktoré tu odznejú. Ďakujem, sestry. Je to pre mňa vzácna pocta, ktorú mi zveril prezident Thomas S. Monson, osloviť sestry v Cirkvi s niekoľkými myšlienkami.

Pred časom som sa s manželkou a dcérou prechádzal po krásnej záhrade. Žasol som nad nádherou a krásou Božieho stvorenia. A vtom som si všimol, medzi všetkými tými nádhernými kvetmi ten najmenší kvietok. Poznám meno tohto kvietku, pretože keď som bol dieťa, mal som k nemu zvláštny vzťah. Ten kvietok je nezábudka.

Neviem presne prečo má pre mňa tento maličký kvietok tak veľký význam po celé tie roky. Nepriťahuje okamžitú pozornosť, ľahko sa prehliadne medzi väčšími a oveľa farebnejšími kvetmi, ale je práve tak isto krásny, s plnými farbami, ktoré odzrkadľujú modré nebo. Možno toto je ten dôvod, prečo ho mám tak rád.

A v jeho mene je naliehavá prosba. V Nemecku je taká povest', že práve keď Boh dokončil pomenovávanie všetkých rastlín, jedna zostala nepomenovaná. A slabučký hlások prehovoril: „Nezabudni na mňa, ó Pane!“ A Boh odpovedal, že toto bude jej meno.

Dnes večer by som rád použil tento malý kvietok ako metaforu. Päť lupienkov malej nezábudky ma nabáda k zváženiu piatich vecí, na ktoré by bolo múdre nikdy nezabudnúť.

Prvá, nezabudni byť trpezlivý sám so sebou.

Chcem vám povedať niečo a dúfam, že to zoberiete z tej správnej strany: Boh si je plne vedomý toho, že ja ani vy nie sme dokonalí.

Rád by som dodal: Boh si je tiež plne vedomý toho, že ľudia o ktorých si myslíte, že sú dokonalí, dokonalí nie sú.

A predsa trávime príliš veľa času a energie porovnávajúc sa s druhými – zvyčajne porovnávajúc naše slabosti s ich silnými stránkami. To vedie k vytváraniu očakávaní ohľadom seba samých, ktoré je nemožné dosiahnuť. A výsledkom je, že nikdy neoslavujeme našu dobrú snahu, pretože sa nám to zdá menej než čo urobil niekto iný.

Každý ma silné stránky a slabosti.

Je skvelé, že máte silné stránky.

Je súčasťou vašej smrteľnej skúsenosti, že máte slabosti.

Boh nám chce pomôcť, aby sme napokon obrátili naše slabosti na silné stránky¹, ale vie, že toto je dlhodobý cieľ. Chce, aby sme sa stali dokonalými² a ak zostaneme na ceste nasledovnícva, takými aj jedného dňa budeme. Je to v poriadku, ak takými ešte zďaleka nie ste. Pracujte na tom aj naďalej, ale prestaňte sa trestať.

Drahé sestry, mnohé z vás ste nekonečne súcitné a trpezlivé so slabosťami druhých. Prosím, pamätajte tiež na to, aby ste boli súcitné a trpezlivé aj so sebou.

A hlavne, buďte vďačné za všetky malé úspechy vo svojom domove, svojej rodine, svojom vzdelaní a živobytí, svojom zapojení v Cirkvi a v osobnom pokroku. Tak ako nezábudky, tieto úspechy sa vám môžu zdať malými a môžu zostať ostatnými nepovšimnuté, ale Boh ich zaznamená a pre Neho nie sú malými. Ak budete za úspech považovať iba tie najdokonalejšie ruže či oslnivé orchidey, môžete prehliadnúť niektoré z najsladších skúseností života.

Napríklad, domáhanie sa toho, že budete mať ukázkový rodinný domáci večer každý týždeň – dokonca aj keď to, že sa tak snažíte spôsobiť, že sa vy a všetci okolo vás cítite mizerne – asi nebude najlepšou voľbou. Namiesto toho si položte otázku: „Čo by sme ako rodina mali urobiť, aby to bolo zábavné a duchovné a aby nás to zblížilo?“ Takýto rodinný domáci večer – aj keď môže byť časovo a realizačne skromnejší – môže mať oveľa pozitívnejšie dlhodobé výsledky.

Naša cesta k dokonalosti je dlhá, lebo môžeme nájsť divy a potešenie dokonca aj v tých najmenších krokoch na onej ceste.

Druhá, nezabudni na rozdiel medzi dobrou obeťou a hlúpou obeťou.

Prijateľná obeť je, keď sa vzdáme niečoho dobrého pre niečo, čo má oveľa väčšiu hodnotu.

Vzdať sa trochy spánku, aby sme pomohli dieťaťu, ktoré má nočnú moru je dobrou obeťou. To vieme všetci. Ostať hore celú noc, ohrozujúc naše vlastné zdravie, aby sme vytvorili úžasný doplnok k dcérinmu nedeľnému oblečeniu už nemusí byť takou dobrou obeťou.

Zasvätiť nejaký čas štúdiu písomí či príprave na výučbu lekcie je dobrou obeťou. Trávenie mnohých hodín nad vyšívaním názvu lekcie na doma vyrobenú chňapku na horúce hrnce pre každú členku triedy už možno nemusí byť tak dobrou obeťou.

Každý človek a situácia je iná a dobrá obeť na jednej strane môže byť hlúpou na tej druhej strane.

Ako môžeme zistiť rozdiel v našej vlastnej situácii? Môžeme si položiť otázku: „Vynakladám svoj čas a energiu na veci, na ktorých záleží najviac?“ Je mnoho dobrých vecí, ktoré môžeme robiť, ale nemôžeme ich urobiť všetky. Náš Nebeský Otec je najviac potešený, keď obetujeme niečo dobré pre niečo, čo je oveľa väčšie vo večnej perspektíve. Niekedy to môže dokonca znamenať vyživovať malé, ale prekrásne kvietky nezábudky namiesto starania sa o obrovskú záhradu exotických kvetín.

Tretia, nezabudni na to byť šťastný teraz.

V oblúbenej detskej rozprávke *Charlie a továrň na čokoládu* ukryje záhadný výrobca cukrovínok Willy Wonka zlaté lístky do piatich čokolád a vyhlási, že ktokoľvek jeden nájde, vyhrá prehliadku jeho továrne a doživotnú zásobu čokolády.

Na každom zlatom lístku je napísaná správa: „Pozdravujem ťa, šťastný nálezca tohto zlatého lístka! ... Ohromné veci sú pre teba pripravené! Mnohé úžasné prekvapenia na teba čakajú, ... tajuplné a zázračné prekvapenia ... budeš potešený ... udivený a v pomykove. Iba vyčkaj a uvidíš!“³

V klasickej detskej rozprávke, ľudia po celom svete intenzívne túžia nájsť zlatý lístok. Mnohí cítia, že ich celá budúcnosť závisí od toho, či sa zlatý lístok dostane, alebo nedostane, do ich rúk. Vo svojej zbrklosti ľudia začínajú zabúdať na jednoduchú radosť, ktorú predtým nachádzali v čokoláde. Čokoláda sa sama o sebe stáva totálnym sklamaním, pretože neobsahuje zlatý lístok.

Tak veľa ľudí dnes čaká na svoj vlastný zlatý lístok – oný lístok, ktorý ako veria, obsahuje kľúč k šťastiu, o ktorom vždy snivali. Pre niektorých môže byť zlatým lístkom dokonalé manželstvo; pre druhých domácnosť ako z obálky magazínu; či možno sloboda od stresu a starostí.

Na spravodlivých túžbach nie je nič zlé – dúfame a vyhľadávame „všetko, čo je cnostné, krásne, čo sa teší dobrej povesti alebo čo je chvályhodné“⁴. Problém nastáva, keď dáme naše šťastie na čakačku, pritom ako čakáme na budúce udalosti – náš zlatý lístok – ktorý sa má objaviť.

Jedna žena chcela viac ako čokoľvek iné vydať sa za spravodlivého držiteľa kňazstva v chráme a byť matkou a manželkou. Snivala o tomto celý svoj život, aká len úžasná a milujúca matka a manželka bude. Jej domov bude naplnený láskavou dobrosrdečnosťou. Nikdy sa nevyriekne horké slovo. Jedlo sa nikdy nepripáli. A jej deti, namiesto toho, aby zostávali so svojimi priateľmi, budú radšej tráviť svoje večery a víkendy s mamou a otcom.

To bolo jej zlatým lístkom. Bolo to niečo na čom, ako cítila, závisela celá jej existencia. Bola to jediná vec na celom svete, po ktorej zúfalo túžila najviac.

Ale nikdy sa nestala. A ako tak roky bežali, stávala sa viac a viac uzatvorenou, zahorknutou, dokonca nahnevanou. Nemohla porozumieť tomu, prečo jej Boh neposkytol túto spravodlivú túžbu.

Pracovala ako učiteľka na základnej škole, a to že bola okolo detí celý deň jej jednoducho pripomínalo, že jej zlatý lístok sa nikdy neobjavil. A ako roky bežali, stávala sa viac a viac sklamanou a uzavretou. Ľudia neboli radi v jej prítomnosti a vyhli sa jej kedykoľvek mohli. Dokonca si svoju frustráciu vyliala na deťoch v škole. Zistila, že stráca tpezlivosť a zmietala sa medzi zlosťou a beznádejnou osamelosťou.

Tragédiou tohto príbehu je to, že táto drahá žena, v celom svojom sklamaní ohľadom svojho zlatého lístka, zlyhala v tom, že si nevšimla požehnanie, ktoré *mala*. Nemala deti vo svojom domove, ale bola obklopená deťmi vo svojej triede. Nebola požehnaná rodinou, ale Pán jej dal príležitosť, ktorú má len málo ľudí – šancu ovplyvniť k dobru životy mnohých stoviek detí a rodín ako učiteľka.

Poučením je, že ak strávime náš deň čakaním na skvostné ruže, môžeme minúť krásu a div maličkých nezábudiek, ktoré sú okolo nás.

Toto nehovorím preto, aby sme sa vzdali nádeje či znížili svoje ciele. Nikdy sa neprestaňte snažiť o to najlepšie, čo je vo vás. Nikdy neprestaňte dúfať vo všetky spravodlivé túžby vášho srdca. Ale nezatvárajte svoje oči ani srdcia pred jednoduchou a elegantnou krásou každodenných obyčajných momentov, ktoré vytvárajú bohatý a dobre prežitý život.

Najšťastnejší ľudia, ktorých poznám nie sú tí, ktorí našli zlatý lístok; sú to tí, ktorí, zatiaľ čo nasledovali hodné ciele, našli a cenili si krásu a sladkosť každodenných chvíľ. Sú to tí, ktorí prevliekaním každodennej nite vytvorili tapisériu vďaka a divu vo svojich životoch. Títo sú tí, ktorí sú skutočne šťastní.

Štvrtá, nezabudni „prečo“ evanjelium.

Občas, pri rutine života, nezámerne prehládame veľmi podstatnú stránku evanjelia Ježiša Krista, práve tak ako môže niekto prehládnuť krásu jemnej nezábudky. Pri našej usilovnej snahe naplniť všetky naše povinnosti a záväzky, ktoré na seba berieme ako členovia Cirkvi občas vidíme evanjelium ako dlhý zoznam úloh, ktoré musíme pridať do už aj tak nemožne dlhého zoznamu toho, čo máme urobiť, ako čas, ktorý nejakým spôsobom vtlačíme do svojich hektických programov. Sústreďme sa na to, čo Pán chce, aby sme urobili a ako to budeme robiť, ale občas zabúdame *prečo*.

Moje drahé sestry, evanjelium Ježiša Krista nie je povinnosť; je to cesta označená naším milovaným Otcom v Nebi, vedúca ku šťastiu a pokoju v tomto živote a sláve a neopísateľnému naplneniu v živote, ktorý príde. Evanjelium je svetlo, ktoré presvecuje smrteľnosť a osvecuje cestu pred nami.

Aj keď porozumenie „čo“ a „ako“ je v evanjeliu nevyhnutné, večný oheň a majestátnosť evanjelia tryská z „prečo“. Keď rozumieme, *prečo* nám náš Nebeský Otec dal tento vzor pre život, keď si budeme pamätať, *prečo* sme sa zaviazali urobiť ho základnou súčasťou našich životov, evanjelium prestane byť bremenom a namiesto toho sa stane radosťou a potešením. Stane sa vzácnym a sladkým.

Nekráčajme po ceste nasledovníctva s očami sklopenými k zemi, mysliac iba na úlohy a povinnosti pred nami. Nekráčajme bez toho, aby sme si všímali krásu pozemských a duchovných záhrad, ktoré nás obklopujú.

Moje drahé sestry, vyhľadávajte majestátnosť, krásu a vzrušujúcu radosť z oného „prečo“ evanjelium Ježiša Krista.

Oné „čo“ a „ako“ v poslušnosti označuje smer a drží nás na pravej ceste. Oné „prečo“ v poslušnosti posväcuje naše činy, pretvára bežné na majestátne. Pozdvihuje naše malé činy poslušnosti na sväté činy zasvätenia.

Piata, nezabudni, že ťa Pán miluje.

Ako dieťa, keď som pozeral na malé nezábudky, občas som sa cítil trochu ako oný kvietok – malý a bezvýznamný. Premýšľal som, či na mňa moja rodina alebo môj Nebeský Otec zabudnú.

Po rokoch som sa ohliadol späť na oného malého chlapca s nehou a súcitom. A teraz viem -- nikdy som nebol zabudnutý.

A viem aj niečo iné. Ako apoštol nášho Majstra, Ježiša Krista, prehlasujem s úplnou určitosťou a istotou v srdci – ani vy nie ste!

Nie ste zabudnuté.

Sestry, kdekoľvek ste, akékoľvek sú vaše okolnosti, nie ste zabudnuté.

Nezáleží, aké temné sa vaše dni môžu zdať, nezáleží, ako bezvýznamne sa môžete cítiť, nezáleží, ako zatlačený do úzadia môžete byť, váš Nebeský Otec na vás nezabudol. V skutočnosti, On vás miluje, nekonečnou láskou.

Premýšľajte o tom: Najmajestátnejšia, najmocnejšia a najnádhernejšia bytosť v celom vesmíre vás pozná a pamätá na vás! Ste milovaní kráľom nekonečného vesmíru a nekonečného času!

Ten, ktorý stvoril a pozná hviezdy, pozná vás a vaše meno – vy ste dcéry Jeho kráľovstva. Žalmista napísal:

„Keď hľadím na Tvoje nebesá, na dielo Tvojich prstov, na mesiac a hviezdy, ktoré si upevnil:

Čo je človek, že naň pamätáš? ...

O niečo menším si ho urobil od božských bytostí, slávou a dôstojnosťou si ho ovenčil.“⁵

Boh vás miluje, lebo ste Jeho dieťa. Miluje vás dokonca aj v časoch, keď sa cítite osamelo alebo keď robíte chyby.

Božia láska a moc znovuzriadeného evanjelia sú vykupiteľské a spásne. Ak len dovolíte Jeho božskej láske prísť do svojho života, môže vyliečiť akúkoľvek ranu, zahojiť akékoľvek bolesti a obmäkčiť akúkoľvek smútok.

Moje drahé sestry v Združení pomoci, vy ste bližšie k nebu ako si myslíte. Ste predurčené k niečomu omnoho väčšiemu, ako si len môžete predstaviť. Pokračujte v raste vo viere a v osobnej spravodlivosti. Prijmite znovuzriadené evanjelium Ježiša Krista za spôsob života. Starajte sa o dar aktivity v tejto úžasnej Cirkvi. Ceňte si dar služby v požehnanej organizácii Združenia pomoci. Pokračujte v posilňovaní domovov a rodín. Pokračujte vo vyhľadávaní a pomáhaní druhým, ktorí potrebujú vašu a Pánovu pomoc.

Sestry, je tu niečo inšpirujúce a čarovné ohľadom malého kvietka nezábudky. Dúfam, že bude symbolom toho, že malé veci činia vaše životy šťastnými a sladkými. Prosím, nikdy nezabudnite, že musíte byť trpezlivé a súcitné so sebou samými, že niektoré obeť sú lepšie než druhé, že nepotrebujete čakať na zlatý lístok, aby ste boli šťastné. Prosím, nikdy nezabudnite, „prečo“ vás evanjelium Ježiša Krista bude inšpirovať a pozdvihovať vás. A nikdy nezabudnite, že váš Nebeský Otec vás pozná, miluje vás a opatruje vás.

Ďakujem vám za to, kým ste. Ďakujem vám za nespočetné činy lásky a služby, ktoré poskytujete tak mnohým. Ďakujem vám za všetko, čo ešte urobíte, aby ste priniesli radosť evanjelia Ježiša Krista do rodín, Cirkvi, spoločenstiev a národov sveta.

Sestry, máme vás radi. Je mojou modlitbou a požehnaním pre vás, aby ste nikdy nezabudli na to, že ste skutočne vzácne dcéry v Božom kráľovstve, v posvätnom mene nášho milovaného Spasiteľa, Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Eter 12:27.
2. Pozri 3. Nefi 12:48.
3. Roald Dahl, *Charlie and the Chocolate Factory* (1964), 55--56.
4. Články viery 1:13.
5. Žalmy 8:4 – 6.